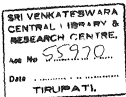
இலக்கிய வானில்
பக்தி மலர்கள்

தா.செ. இரகுபதி
இணைப் பேராசிரியர்
தமிழ்த் துறை
திருவேங்கடவன பலகலைக்கழகம்
திருப்பதி - 517 502.
ஆந்திர பிரதேசம்.

முதற் பதிப்பு ஏப்ரல், 2001
உரிமை ஆசிரியருக்கு

விலை ரூ 40-00

அச்சிட்டோர்
மாருதி பிரஸ்
சென்னை 600 014

இந்தப் புத்தகம்
திருமலை திருப்பதி
தேவஸ்தானத்தாரால்
அளிக்கப்பட்ட உதவி
தொகையில்
அச்சடிக்கப்பட்டது
என்பதை மகிழ்சியுடன்
தெறிவித்துக்கோள்கிறேன்

ACKNOWLEDGEMENT

In the reference No F 5-113/94 (HRP) dated 21-5-1994 the University Grants Commission was kind enough to sanction the major research project entitled **"Impact of Bhakti Movement in Medieval Tamil Literature with Special Reference to Modern Times"** for three years period from August 1995 to February 1998 In this connection, I wish to place on record my thanks to the University Grants Commission authorities for sanctioning the research project

Further I also thank Prof Deva Sangeetham, the then head of the Department of Tamil whose interest evolved me to get this research project My thanks are due to Dr R Manuvel, the present head Department of Tamil, for having given more co-operation to operate the project My sincere thanks to Dr M Varadarajan Assistant Professor, Department of Tamil for his generous help in all aspects to develop the research in effective manner

It is my bounden duty to sincerely thank the eminent scholars whom I met for the collection of material of the project during the period Especially I thank Dr K P Aravanan, Professor and Head, Department of Tamil, Pondicherry University, Pondicherry had given his valuable suggessions to complete the project

I am also thankfull to Mr. M RAVI, M.A., M.Phil., Project fellow of this research project who has extended his more efforts and interest to successful completion of the project

Dr. T.J. Ragupathy
M A Ph D , Dip-in-Ling ,

DATE : 14-12-1998

பொருளடக்கம்

பககஎண

முனனுரை

இயல் - 1 ஆதிகாலத்தில் பக்தி 17
1 பகதியும் குகை மனிதனும்
2 சங்க காலத்தில் பக்தி
3 நதியும் காலமும
4 தயக்கம்
5 கோபமும் உணர்தலும்

இயல்-2 சமயத தோற்றம் 36
1 ஆறறுப படை
2 தலைமை
3 திருமால (வைணவம்)
4 சிவன (சைவம)
5 புகழ்

இயல் - 3 வாழ்க்கை அனுபவங்கள 42
1 கண்கள்
2 செவிகள்
3 மூக்கு
4 நாக்கு
5 தோல்

இயல - 4 இன்ப நுகர்ச்சி 56
1 செலவம்
2 பெண்ணும் விண்ணும
3 கூடல
4 கோபம்
5 குழபபம்

இயல் - 5 மன உளைச்சல் 68
1 தொல்லை
2 துனபம்
3 அகப்புண, புறப்புண்
4 சமாதி
5 நெஞ்சில் கீறல்

இயல் - 6 பிறப்பு 83
1 பிறவிக கடல்
2 நீர்க குமிழிகள்
3 ஏக்கம்
4. அலையில நீசசல
5. வளாசசி

இயல் - 7 வலிமை 90
1 வலிமை
2 தழுவல
3 சிதைததல
4 திரிதல்
5 ஆணவம

இயல் - 8 தேடல 99
1. குழந்தமை
2 போர் ஆறறுதல
3 வினை
4 வேகம்
5 விளைவு

இயல் - 9 வாழவின் நிழல 111
1 வெடிபபு
2 மரணம
3 கற்பனை
4. சூழ்நிலை மாறறம்
5. அசசம்

இயல் - 10 ஊரும் பேரும் 120
1 பாசம
2 பேராசை
3 ஓசை
4 ஒனறுதல
5 ஒழுக்க ஒளி

இயல் - 11 வாழ்க்கை 127
1 வினை
2 தண்மை
3 தாழ இருததல
4 படகு
5 விளககம்

இயல் - 12 தற்காலத் தாக்கம் - மௌனிசம் 133
1 மௌன அழகு
2 மௌன துயரம
3 மௌன ஆட்சி
4 மௌன நட்பு
5 மௌன ஏறு
அ. நீரும் முத்தும்
ஆ. முரசுகள
இ தெய்வம்
ஈ நட்பு
உ வெற்றி
ஊ. பொதுமொழி
எ புணர்ச்சி

முடிவுரை 153

துணைநூற் பட்டியல் .. 170

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

ப.	-	பக்கம்
பக்.	-	பக்கங்கள்
பா.	-	பாடல்
பா.எ.	-	பாடல் எண்
தொ.ஆ.	-	தொகுப்பு ஆசிரியர்
ப.ஆ.	-	பதிப்பாசிரியர்
கா.	-	காதை
வ.	-	வரி

முன்னுரை

வாழ்க்கை இருவகைப் போக்குகளில் இயங்கும் ஒன்றாக விளங்குகிறது. ஒரு பக்கம் கடவுள்கள் சமயங்கள் புராணங்களை என்று பழமையைப் போற்றுவது, மற்றொன்று மூடக் கொள்கைகளைச் சாடுவது. அறிவியல் அடிப்படையில் பாதை வகுத்து வாழ்வது ஆகும். இந்த இரண்டும் பழங்காலந் தொட்டே தொடர்ந்து வந்தாலும் பக்தி இயக்கப் போக்குச் சீராக அமைந்துள்ள தன்மை தெளிவாகக் காணப்படுகிறது.

சைவம் ஒருபுறம், அந்தச் சைவ சமயக் கடவுள்களான சிவன், முருகன் ஆகியோர் தோன்றி அமையும் பாங்கு ஒரு புறம், வைணவம் மற்றொரு புறம், மகாவிஷ்ணு, அவருடைய தசாவதாரங்களின் சிறப்பு, வழிபடும் முறை - லட்சுமி ஆகியோர் வழிகாட்டிச் செல்லும் தன்மை காணப்படுகிறது. இந்த இரண்டு பெரிய முக்கிய சமயங்கள் ஒரு பக்கம் வளர்ந்தாலும், அதையொட்டி சமணம் - பௌத்தம் ஆகிய சமயங்களும் அருகருகே வளர்ந்து வந்திருப்பது கண்கூடு ஆகும். இத்துடன் அந்நிய நாடுகளில் தோன்றி வளர்ந்த சமயங்கள் பிற்காலத்தில் தற்காலத்தில் இந்திய நாட்டில் புகுந்து செல்வாக்குப் பெற்று சமயத்துறையில் பல்வேறு திருப்பங்களைக் கொண்டு அமைந்து மக்கள் வாழ்க்கையில் இவை இன்றியமையாத சமய தாக்குதல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளமையை நன்கு அறிய முடிகிறது.

சமய வளர்ச்சி மக்கள் வாழ்வில் பெரும் மாற்றங்களைத் தோற்றுவித்து அமைந்துள்ளமை இலக்கிய வரலாற்றில் தென்படுகிறது.

1. பக்தி, உணர்வின் ஓரத்தில் பொங்கி எழும்போது, ஏற்கனவே தோன்றியமைந்த 'மதிப்பு' ஒரு புதிய வாழ்வை வளப்படுத்தி வளர்க்கத் தொடங்கியது.

2. சிலை வழிபாடு ஒழுக்கமுடைய வாழ்விற்கு அடிப்படை அமைத்துக் கொடுத்தது. ஆகையால், உண்மைகள் சுடர்ஒளி போல வளர்ந்த நேர்த்தி நன்றாகக் காணப்படுகிறது.

3 கோயில்களுககுச சென்று வழிபாடு செய்யத தொடங்கியபோது, உள்ளத்தில் மறைந்திருககும் அழுக்குகள கரைந்து, கலைந்து போய்விடும தன்மை நனறாக வெளிபபட்டு அமைந்துள்ள தனமைக் காணப்படுகிறது

4 தீர்தத யாத்திரை பகதி பெருக்கெடுத்து வரும்போது தோனறி அமையும ஒன்றாகும் பல சமயத்தினர் தததம் மதக் கடவுளாகளை வழிபாடு செயது வளர்ந்து மகிழ்வகை இந்திய நாட்டில் எங்கும் காணலாம். சமயப போராட்டங்கள மேலோட்டமாக தோனறிய போதிலும உணாவின் அடிப்படையில எல்லோரும் சோந்து இயங்கும தனமை ஓர் சிறந்த இயககமாகும்

5 சமய வாழவு, மனிதனின் இருண்ட பகுதிகள இருககும இடத்தில் விரிந்து பரந்து சென்று, ஒளிமயமான சூழநிலையைத் தோற்றுவிகக வலலதாய அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்

6 பல தோறறங்களில் அமைந்த நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களின தாக்கம், வாழ்வில் சில மகத்தான உருவ அருவ வழிபாட்டிற்கு அடித்தளம் அமைத்துக கொடுத்தது

7 'ஆதிபகவனை' அறிய தவம் இயற்ற வேண்டும தவம் அதறகு மாறாகப் பகதியின துளிகளை வெளிபபடுத்திக காட்டும்

8 வானத்துக கோள்களை விழிகளால காணும்போது, ஓயாமல் ஒழியாமல் காணும்போது மனிதனுககு மயக்கம ஏறபடுவது உண்டு அந்த மயககத்தில தன பலவீனதை அறியவும் செய்கிறான அந்த மலைப்புதான் இறைவனைப பறறிய கருதது உருவாவதறகு காரணமாக உள்ளது

9 என்னதான் அறிவியல் இன்று ராககெட்டுகளைக கண்டுபிடித்தாலும் பெரிய கபபல்களில ஏறி அமாநது கடலை வென்றாலும், ஜெட் விமானங்களைச செய்து வானத்தை வென்றாலும், ஏன புதிய கோளங்கள் வானின உயரத்தில் தோன்றி அமைகிறது?' என்ற கேளவிககு விடையே காணவில்லை. எலலாம ஓர் சகதியால உண்டாவது என்று கொண்டு, சமய வளர்ச்சியை செய்து வருகிறாாகள் சானறோர்கள

இவவாறு சமய வளர்ச்சி மனித வரலாறறின ஆற்றல் தனனை வளர்ச்சிப போக்கில் இட்டுச செலவது உண்டு சிநதனைத தோற்றஙகள - செயல்பாட்டின ஏரமைபபுகள் ஆகியவை மதம ஓஙகி நினறபோது ஏறபட்ட ஒரு 'கொள்கை' ஆகும

இநதச் சமய வாழவை இருவகையாகப பிரிககலாம்
1 செயலவடிவ புறஇயல வழிபாடு
2 உணர்வுமயமான அகஇயல் வழிபாடு

1. புற இயல் வழிபாடு

காலையில விழிததெழுநததும், முகத்தைக் கழுவிக் கொள்ளும முறை நெறறியில் திருமண இடும் முறை - அஙக வஸ்த்திரததைப் போர்த்திக கொள்ளுதல - தியானஙகள் கறறு இறைவனை நினைத்தல் விளககு ஏறறி வைததல இசை வெள்ளததில் மூழ்குதல் 'சரணம' எனறு 'அஙகபிரதிஷ்ட்டை' செய்து மகிழ்தல் பக்தி பெருககில் கணணீர் சிநதி வழிபடல் பஞச கச்சம கட்டிக கொள்ளல இது போல இன்னும் பலவகையான வழிபாடடு முறைகள் வாழ்வில அமைநதுள்ளமை நனகு வெளிப்பட்டு நிறகிறது அடியார்களைக காணும்போதும் அடியார்களை வாழ்த்தும்போதும் மிகுநத எசசரிககையுடன், அவாகளுடைய மனம் சொல்லால் அடிககப்பட்டு ஊமைத் துயரததில் சிககாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேணடும் மலைக குன்றுகளிலும, மண்ணில் மணற் மேடுகளிலும வாழ்வின புறததில இருககும் பொருள்களிலும இறைவனைக கணடு வழிபடும் மரபு ஒனறு தோறறுவிககப பெறறு வளர்வதை நனறாக அறியலாம.

2. அகவழிபாடு

உள்ளத்து உணாசசிகள் இருவகைப்படும ஒன்று நனமையை நாடுவது, மற்றொனறு தீமையை நாடுவது நனமை எனபது எநதவிதக காட்டுமிராண்டித்தனமும் முரட்டுத்தனமுமான செயலை உடையது. தீமை எனபது பாலில் காரம கலப்பது போல, மெனமையைக கரைத்துத தீய சக்திகளால் சூழபபடுவது ஆகும் உளளம் கவர்கள்வன' எனறு பொதுவாக இறைவனைச சுட்டிககாட்டுவது ஒரு வகை அதை அகம் உணர்வு கணட 'இறைமை' எனறு சுட்டுவது மறறொரு வகை மெல்லிய உணாவு அனபுணாவு தோனறுமபோது மிக வலிமையுடன வரும், செலலும போது 'அனபில்லாத' ஒன்றை, வெயயில் சுட்டுப் பொசுககி விடுவதைச் சானறோர் காட்டுவர்'.

ஆகையால், இநத ஆயவுக கட்டுரை அதாவது இலககிய வானில் பக்தி மலாகள்'' எனனும் தலைப்பில எழுதத தொடஙகபபடடது பகுததும தொகுததும் வகுததும ஆக்கபபட்டுள்ள இநத ஆராயச்சிக் கட்டுரை 'பக்தி' ஒனறையே குறிககோளாகக கொண்ட முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது மௌனமாகவே இருநது 'மௌனம்' பண்பை வளர்த்த, தங்கால் மௌன குருவின வழியில் நடைபோடுவதுதான இனி எல்லோருடைய கடமை ஆகும் ஆரவாரம் நிறைநத தறகால வாழககை, சூழநிலையில், கடவுள் தததுவததில் புதிய கோட்பாடுகள தோற்றுவிககபபடடு அவறறை அறிவியல கண்ணோடடததோடு செயல்படுத்த முனைந்துவரும இததருணததில, மேலும பல புதிய சமயங்கள், புதிய பல கடவுள் கொள்கைகள அறிமுகமாகி மக்கள் விரும்பி பங்கேறகும் சமயத துறையில் புதிய பல குழப்பங்கள் இசசமுதாயததில நிலவி வருகிறது இவவேளையில் எல்லாவறறையும தன் ஞானக்கண கொண்டு பாரதது அமைதியாக, அனபே உருவாக அமைநதிருககும இறைவனின எழில் நிறைந்த அவனுடைய சநநிதியை அடையவேணடுமானால் 'மௌனம்' மட்டுமே தறபோதைய சிறந்த சமய வழியாகும் அதைக குறிககவே மௌனிசம' எனனும் கருதது விளககப்பட்டுளளது

ஆய்வு நோக்கம்:

மாறி வரும் உலகத்தில் விஞ்ஞானத்தின விபரீத தாககுதலகளினால மனித சமுதாயம் தன பணடைய மரபுகளில இருந்து வழிவிலகி அறிவியலுககு எதிராக இங்கே வாழ முடியாத சூழ்நிலையில், காலங்காலமாக போறறி வரும் சமயம், சடங்கு சம்பிரதாயம போன்ற எலலா கொள்கைகளுககும விலக்கு அளிதது அல்லது அதன கடடுப்பாடுகளைத் தளர்த்தி மேலோடடமாகவும் அதே நேரத்தில் எளிமையாகவும கடவுளை அதனைச் சார்ந்த எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும கண்ணோககத் தலைபபட்டுள்ளது எதையுமே அவசரமாகவும் எநத ஒரு செயலையும ஆழமாகச் சென்று அதைப பின்பறற விருமபாத முடியாத நிலையில் இனறு மனிதனதவிக்கும் வேளையில் இநதிய சமுதாயததில் தோனறி ஊன்றி வளர்நத சமயக கொள்கைகள் கோட்பாடுகள, தததுவங்கள நமது பண்பாடு, நாகரிகம

கலாசாரம், வாழ்வியல் சிந்தனைகள் போன்ற அனைத்திற்கும் அடிப்படை ஆதாரமாகவும் அவசியமாகவும் விளங்கிய சமயம் இன்று மரபுகளை மீறிய புதிய பல கடவுட் கொள்கைகளை உருவாக்கி அவற்றை வழிபடவும், போற்றவும், புகழவும் துணிந்தனர் இக்காலகட்டத்தில் தமிழ் இலக்கியத்தில் அதிலும் குறிப்பாக இடைக்கால இலக்கியத்தில் காணப்படும் பக்தி இயக்கக் கூறுகளை ஆராய்ந்து அவற்றின் சிறப்புகளைக் கண்டறிந்து தற்கால பக்திநெறியோடு அவற்றை ஒப்பு நோக்குவதே முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு அமைகிறது.

ஆய்வுக் கரு:

சங்க காலத்தில் அரசர்களையும், இயற்கையினையும், மக்களின் வாழ்வியல் நிகழ்ச்சிகளையும், படைப்புக் களமாகக் கொண்டிருந்த தமிழ் இலக்கியம் இடைக்காலத்தில் அதாவது ஏறக்குறைய ஆறாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு சமயக் கருத்துக்களையும் அதனூடே நலலறங்களை மக்களுக்கு உணர்த்த இறைவனை மையமாகக் கொண்டு இலக்கியங்கள் தோன்றலாயின அதன் தாக்கம் தற்காலம் வரை நீண்டு வளர்ந்து வருவது அவ்விலக்கியத்தின் சிறப்பை நமக்கு அறிய உதவுகிறது மனித சக்திக்கு மிஞ்சிய சக்தி ஒன்று இந்த உலகத்தை ஆட்டிப் படைத்து வருகிறது அந்த சக்தியே மனித உற்பத்திக்கும் வாழ்க்கைக்கும் மூலமாகவும் ஆதாரமாகவும் இருக்கமுடியும் எனவே, அதனை அறியவும் கடவுளின் ஆதிக்கத்தையும் அற்புதத்தையும் உணரவும் மனிதன் கடவுளை நாடிச் செல்ல முயன்றான அன்று தோன்றிய அச்சமயப் பயணம் இன்னும் அந்த சக்தியை மேலும் கண்டறிவதற்கு முன்னேறி முனனோக்கிச் சென்றவண்ணமாகவே இருக்கிறான் இதனடிப்படையில் ஒவவொருவரும் தாங்கள் அறிந்த சமயமே சிறநதது என்றும், தங்கள் கடவுளே உண்மை என்றும் நிரூபிக்கத் தலைப்பட்டனர் அவவழியில் தோன்றிய சமய இலக்கியங்களின் செல்வாக்கு இடைக்காலத் தமிழ் இலக்கியத்தில் எவ்வாறெல்லாம் இடம் பெற்றிருந்தன என்பதனையும், முன்பு தமிழகத்தில் நன்கு வேரூன்றி மிகக் செல்வாக்கு பெற்றிருந்த சமயங்களான சமணம், பௌத்தம் ஆகியவற்றை வீழ்ச்சியடையச் செய்து சைவம், வைணவம் எனனும் சமயங்கள் தோன்றி தங்கள் தங்கள் சமயமே பெரியதென்று சாதிக்க மேற்கொண்ட எல்லாப் போராட்டங்களும இலக்கியத்தின்கண் சுவையாக காணக்கிடக்கின்றது. அவற்றையும் அதன் சிறப்பையும் விரிவாக அறிய முனைந்ததின் விளைவாக எழுந்ததே இவ்வாய்வு ஆகும்

ஆய்வு எல்லை:

மனிதன தோன்றிய சிறிது காலத்திறகெல்லாம கடவுளை அவன தேடத தொடங்கினான தமிழ்இலககியததில் இநதத தேடல் மிகவும ஆழமாகவும், விரிவாகவும, விந்தையாகவும் இருக்கக காணகிறோம இச்சமய கொள்கை மனித வாழ்க்கைக்கு பாதுகாப்பையும, வாழும் வழிமுறைகளையும எடுததுக கூறுவதுமினறி அறததையும், நீதியையும், நியாயத்தையும், மறற அனைத்து ஒழுகலாறுகளையும செவ்வனே எடுத்துக்கூறும் வகையில அமைநதுள்ளப பாஙகை தமிழ இலககியததின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது இவ்விலக்கியததில் சங்க இலககியம தொடடே பகதிக கூறுகள இடம்பெற்றிருக்கும மாறறை அறியலாம இது இடைககாலததில முக்கிய குறிககோளாக இலககியததில அமைநது எல்லாச் சமய சிறப்புகளையும் எடுததுககூறுகிறது இது பறபல தாக்கங்களையும் மாறறஙகளையும் கொணடு தறகாலத்தில் ஒரு புதிய பரிணாம வளாசசியை அடைநது பினபறறபபடுகிறது எனவே, சஙக இலக்கியம, காபபியஙகள், பக்தி இலககியங்கள், சிறறிலக்கியங்கள, தறகால இலககியம இவறறில் காணபபடும் கடவுள குறிப்புகள இவ்வாயவுப பொருளாக எடுததுககொள்ளபபடடுள்ளன

ஆய்வு மூலங்கள்:

தமிழ் இலககியததை முபபெரும் பிரிவுகளாகக கொணடு சஙக இலககியஙகளாகிய புறநானூறு, பரிபாடல், திருமுருகாறறுபபடை போனற நூல்களில் காணப்படும் பகதி பறறியக் குறிப்புகளையும, காப்பியஙகளான சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவக சிந்தாமணி, கம்ப இராமாயணம் போனறவையும் இடைககாலததில தேவாரஙகள, திருவாசகம் ஆகிய சைவ இலக்கியஙகள், நாலாயிர திவ்விய பிரபநதம் எனனும் வைணவ ஆழவார்களின பாசுரங்கள, சித்தர் பாடல்கள், படடினததார், திருமூலர் ஆகியோரது பாடலகளையும, சிற்றிலக்கியஙகளில் காணபபடும கடவுள செய்திகள், தற்காலததில கவிமணி, பாரதியார், பாரதிதாசன இனனும் பலர் எழுதிய இலககியங்களை முதனமை ஆதாரங்களாகவும், அவைகளைப் பற்றிய திறனாயவு நூல்கள் துணைமை ஆதாரஙகளாகவும் அமைகினறன

ஆய்வுச் சூழல்:

மாறிவரும் சமுதாயத்தில் சமயக கருத்துக்களும் பகதி வழிபாடும் கடவுள் கொள்கைகளும் காலத்திறகுத் தக்க மாறறஙகளை அடைநது மரபுவழி வரும சமயத தத்துவங்க ஒதுக்கி புதிய கருத்துககளை நடைமுறைககுக் கொண்டுவரு அறிவியல பாாவை இனறு சமயக் கோட்பாடுகளுககு எதிர மனித வாழக்கைச் சூழல மாறி வருகிறது இதனிடையில் மன வாழககைப போககில் எநத ஒரு மனிதனும் எந சூழ்நிலையிலும கைவிடமுடியாத இநதக கடவுள் தத்துவ எவ்வாறு காலத்திற்குத் தககபடி மாற்றம அடைந பினபற்றபபட்டு வருகிறது என்பதை அறியும் நோக்ககதோ இவவாய்வு அமைகிறது அதே நேரததில் பகதி என்னு முககியமான சமயக் கூறறிறகு இடைக்காலத்தில் இருந முககியததுவததைத் தற்கால இலக்கியப போக்கோடு ஒப்பிட்டு பார்ககும் வகையில இவ்வாய்வேடு ஆய்வு செய்யப்படடுளளது

ஆய்வு அணுகுமுறை:

இவ்வாய்வு, தொகுபபுமுறைத் திறனாயவு, பகுபபு முறை திறனாய்வு, விளக்கு முறைத் திறனாய்வு, ஒப்பீட்டு முறை திறனாய்வு மறறும சர்வ சமய கொள்கைகளை அறியும நோக்கில மேறகொளளப்படடுள்ளது.

முடிவுரையில் ஆய்வு முடிவுகள் தொகுத்துத ரபபடடுள்ளன. ஆய்வுககு துணை நின்ற நூல்கள் துணைநூற் படடியலாகத் தரபபட்டுள்ளன.

ஆய்வு அமைப்பு:

இவ்வாயவு முன்னுரை முடிவுரை நீஙகலாகக கீழ்ககாணும் முறையில் அமைநதுள்ளது

1 ஆதிகாலத்தில் பகதி

2 சமயத் தோற்றம்

3 வாழககை அனுபவங்கள்

4 இன்ப நுகர்சசி

5 மன உளைச்சல

6 பிறப்பு

7 வலிமை

8 தேடல்

9 வாழ்வின நிழல

10 ஊரும்பேரும

11 வாழக்கை

12 தற்காலத தாககம் மௌனிசம

எலலா இயல்களும் பகதி இலககியத்தின பரிணாம வளர்ச்சியின் போக்கையும், பக்திக கூறுகள சமய வாழ்வில மனிதனுககு அளிதத எல்லா இனபங்களையும், முனனேறறததையும், கடவுள வழிபாட்டில் மனிதன பெறறுக்கொணட அனுபவங்களையும், கடவுளுககும் மனிதனுககும இடையே அமைநதிருககும் நல்லுறவினால் மனிதனும இநதச சமுதாயம் பெறும் ஏறறங்களையும், அதன விளைவால மககளின பணபாடு, நாகரிகம், போனறவறறால் மனிதன அடையும் சிறபபுகளையும அறிய முற்படுகிறது மொத்தத்தில இறைவனின் எல்லாவிதமான குணங்களையும் அருமைகளையும் பெருமைகளையும ஆராய்நது மனிதன அறிய விருமபும் பகதி பற்றிய புதிய சிநதனைகளும் இவ்வாய்வின்கண விளக்கம பெறுகினறன

இயல் - 1

ஆதிகாலத்தில் பக்தி

1. பக்தியும் குகை மனிதனும்

பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுககு முனபே குகைவாழ மனிதன் அச்ச உணர்ச்சியாலும், பயம கலந்த உணர்ச்சியாலும் காடுகளில் சுற்றித் திரிநதான அப்போது கீழ்த் திசையில் கதிரவன தன்னுடைய கிரணஙகளைப் பரப்பிக் கொண்டு எழுந்தான் அன்று ஏறபட்ட வியப்புணர்ச்சியில ஆழ்ந்தபோது 'இறைமை' அலலது 'கடவுள' தததுவம மெல்ல அவனுக்குப் புரியத் தொடஙகியது அதுதான மனிதனின பகதி குறிபபாகும

பக்தி எனறால் வழிபடுதலும், மதிபபளித்தலும் ஆகும். இநத பக்தி எனபது குகை மனிதனைக் கடவுள் தத்துவத்திற்கு அழைததுச் சென்றது பழங்காலத்தில மனித இனம் தன்னைக் காட்டிலும வல்லமையும, ஆற்றலும் பொருந்தி இருக்கின்ற தனமையில் கடவுள தென்பட்டார். மனித சகதிக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு சகதி ஏதோ ஒன்று இயங்கிக்கொண்டிருந்தது அதை அளககவும் தேடவும் அவன முயன்றான் ஆயின மிகுந்த ஊககததுடனும் அந்தத் தொழிலில அவனால் நடிபட முடியாமல் போய்விட்டது அதே நேரத்தில் தனனைச் சுற்றிலும இருக்கின்ற இயறகைக காட்சிகளில் இயற்கை ஆற்றலில் - அவனுடைய கவனம் திருமபியபோது 'இறைமை' என்பதனுடைய பொருளை உணரத் தொடஙகினான்

இயற்கை சகதிகளை உறறுநோககிய மனிதன் தன்னுடைய பலவீனததை அறிந்தான. ஓடும் ஆறுகள் ஓங்கி நிற்கும் மலைத் தொடர்கள் அடர்ந்து காணப்பட்ட காடுகள் ஓயாத அலையோடு கூடிய கடற்கரைகள் - அந்த மனிதனுக்கு ஏதோ ஒரு புரிந்து கொளளமுடியாத சக்தியை அவனுககு நினைவூட்டியது என்னதான முயன்றாலும், எனனதான புரிந்தாலும் ஒன்றை மட்டும் அவனால் அறிந்துகொள்ள இயலவில்லை அதுதான் எல்லாவற்றையும கடநது நிறகும் கடவுள் (God) என்னும் ததுவம

மனிதனின் பகுத்தறிவு வளரத் தொடங்கியபோது பசியில் மிகவும் தவித்தான் எப்போதெல்லாம் வயிறு பசித்ததோ அப்போதெல்லாம் சோர்வால ஆற்றலின்மையால் அவன் நடுங்கிப்போனான் ஏதாவது மிருக இனங்கள் எதிரில் தென்பட்டால கல்லாலாகிய கருவிகளை எடுத்து அவற்றின்மேல் வீசி வென்றான் அப்படி கல்லாயுதத்தை பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அவனுள் ஒரு ஆர்வம் பொங்கி எழுந்திருக்க வேண்டும் ஆகையால முதன்முதலாகப் பசியெனனும் உணர்ச்சி அவனுடைய ஆராயும் திறமைக்குச் சவால விடட்போதும்கூட 'இறைமை'யை வழிபாடு செய்ய அவனுக்கு ஒரு தெளிவினை அளித்தது

தமிழ் இலக்கியத்தில மணிமேகலை காவியத்தில் பசிபற்றிய ஒரு குறிப்பு வருகிறது அதை யானைத்தீ பசிநோய்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள சானறோர்கள மிதமிஞ்சிய பசியால் துனபப்படுவதே சங்கம மருவிய காலத்திலும் தென்படுகிறது

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மிகப்பெரிய பங்கு வகித்த தமிழ்ச சான்றோர' ஒருவர பசிநோயை மணிமேகலை காவியத்தில இடமபெறச் செய்து அக்காலத்தில உணர்ச்சி மிக்க காட்சிகள் சிலவற்றைப படைத்துக்காட்டி இருக்கின்றார அவர் கூறுமபோது வறுமை, துன்பம், பசி ஆகியவற்றை மனிதனுடைய தீர்க்க இயலாத சில பிரச்சினைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார் இந்தக் காட்சி பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னால் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருந்த பசி பற்றிய ஒரு கருத்தோட்டத்தை நிறுவுகிறது

மணிமேகலை காவியத்தில சீத்தலைச் சாத்தனார் அட்சய பாத்திரம்' ஒன்றை உருவாக்கி அதன வாயிலாகக் காணார், கேளார், முடவர், அநாதையர்[2] ஆகியோரைச் சுட்டிக்காட்டிப 'பசியை நீக்குவது இறைவனுடைய கடமை' என்று பாடுகின்றார் அதை 'யானைத் தீ நோய்'[3] என்று குறிப்பிடுகின்றார் அடுத்ததாக மணிமேகலை மக்களுக்குத் தொண்டுபுரியும் தன்மையை அறிந்து அவளுடைய ஒழுக்கத்தைக் காக்க எண்ணி ஏது வந்துற்றதால மணிபல்லவத் தீவுக்கு' மணிமேகலா தெய்வம் தூக்கிச் சென்றுவிடுகிறது

இந்த இலக்கியக் காட்சிகள் பசி என்னும் தத்துவத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன கற்கால மனிதனிடமிருந்து உணர்ச்சிகளை அறிந்துகொள்ள சில இயற்கைக் காட்சிகள பயன்படுத்தப் பட்டன என்னதான் கொடிய நோயாக இருந்தாலும் அதை

சரிபடுததிக்கொள்ளுதல் வேண்டும் மலையோரங்களிலும காட்டோரங்களிலும ஓயாது ஓடித திரிநது ஆடிக்கொண்டிருந மனிதன, தனக்கு எதிரில மிருகங்கள் வநதபோது அவற்றை வெலல வேண்டும என்ற உணர்ச்சி தன்னுள் பொங்கி எழுவதை அறிநதே இருந்தான தனிமனிதனாக நின்று அவற்றை கொலவதைக் காட்டிலும் கூட்டமாக நினறு அவறறைச் சா வெல்லலாம என்று உணரத தொடஙகினான அப்போதுதா குழு, கூட்டம என்னும் சமுதாய வாழ்விய்ல போக்கு இடம்பெற தொடங்கியது புலி, யானை ஆகியவற்றைக் கொன்று அவற்றி வாயிலாய் தன்னுடைய சக்தி பெருகுவதை அறிநத மனித வியந்துபோனான அந்தக கூட்ட உணர்சசியில் தோன்றிய எண்ணங்கள் பகதி உணர்ச்சிக்கு வித்திட்டது ஏதோ ஒரு நேரத்தி எஙகோ ஒரு இடததில் மனிதன அடிபட்டு இறந்துதா போயிருப்பான ஆயினும்கூட கண்களில் கண்ணீ பொங்கினாலும், உடலில வலி ஏற்பட்டாலும், தொடர்ந்து வாழ தொடங்கிய அவன 'கல்' ஆயுதங்களை மண்ணில் நட்டு வழிபட தொடஙகினான அதுதான சமய உணர்ச்சிக்கு வித்திட தொடஙகியது இநதக காலகட்டத்தில் கூட்ட உணர்ச்சியு கூடியாடும் உணர்ச்சியும களிப்பு மிகுதியை வெளிக்காட்டியது அக்களிப்பில் ஆழ்ந்துபோன மனிதன் 'இறைமை' வழிபாட்டு உணர்ச்சிக்கு முதனமுதலாக விததிட்டான் பகுத்தறிவுக்கு அப்பாறபட்ட சில காட்சிகள் காடுகளிலும், குகைகளிலும் தோனறி மறைந்திருககும ஆகையால் தன்னுடைய எண்ணத்துக்கு மீறிய பயங்கரமான ஓர சக்தி இயங்குகிறது என்பதை அறிந்து கொண்டபோது வியநதுபோனான அவன். மொழியியல் அறிஞர் ஒருவா கூறும்போது 'மொழிகள் இறைவனால் படைக்கப்பட்டது என்று மொழி தோற்றக்' கொளகையில் சமயத்தையும் மக உணர்ச்சியையும சேர்க்க வேண்டாம' என்று சிறநத கருததொனறைக கூறியிருககின்றார் [5]

மொழியினுடைய பழமையை விளக்குமபோது சிவன் அகத்திய முனிவரை வேண்டி, பொதிய மலைக்கு அனுப்பி மிழினை வளாக்க வேண்டும் என்று கூறியதாக ஒரு புராண பரலாறு உண்டு. அதனபடி அகத்தியா பொதியமலைக்கு வந்து மிழை வளர்த்தார் என்று சான்றோர் கூறுவா குகைவாழ் னிதனுடைய கருததோட்டததுக்கும் சமய ருத்தோட்டததுக்கும வேறுபாடு இருப்பது தெரிகிறது. யினுமகூட மனிதன் தன்னுடைய சொநத அறிவினால் ருததுக்களை அறியத தொடங்கியபோது தன்னைக்காட்டிலும்

வலிமை வாய்ந்த தெய்வகத்தின் தன்மையை மொழி வளர்ச்சிக்கு அளித்தான். இதையொட்டி சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் தெய்வத் தமிழ் என ஒரு தொகுப்பு நூலை வெளியிட்டுள்ளதை அறியலாம். இந்தக் கலைப்பு மொழிக்கு தெய்வத்தன்மை ஊட்டும் பணபு தற்கால சமய வரலாற்றிலேயும் இடம் பெற்றிருக்கிறது என்பதனைத் தெளிவாக்குகிறது.[6]

எப்படியாயினும் மொழி வளர்ச்சிக்கு மொழித் தோற்றத்திற்குக் கதை அடிப்படையினை தள்ளிவிட இயலாத நிலை உள்ளது. மொழியியல் வல்லுனர்கள் சிலபோதில் இதை எதிர்த்தாலும் வழிவழியாக மரபோட்டமாக வழங்கிவரும் இக்கதை கூறுபாடுகள் கவனிக்கத்தக்கதாக உள்ளது. இத்தகைய ஒரு மரபு வழியை தள்ளமுடியாததாகவும் தவிர்க்க முடியாததாகவும் காணப்படுவது இயல்பு. கலவிக் கடவுள் இந்து மதத்தில் 'சரஸ்வதியாக' அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பழங்காலந்தொட்டு சக்தி வழிபாடு இருந்தமையால் இந்தப் பெயர் குறித்தல் தன்மை போற்றத்தக்கதாக உள்ளது. இந்த சக்திதேவியின் ஆதரவு இல்லாதுபோனால் கலவி கற்றல் இயலாததாகும் என்ற குறிப்பு இங்கு நோக்கத்தக்கதாக உள்ளது. கலவிக் கடவுளின் கருணையின்றி அறிவு பெற இயலாது என்பது பழங்காலந்தொட்டு வருகின்ற ஒரு நம்பிக்கையாகும்.

இவ்வாறு வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த பழங்காலத்து மனிதன் அவசரமாகவும் பயத்தினுடைய நிலையிலும் தன்னுடைய உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தி சமய உணர்ச்சிக்கு வித்திட்டான். ஆகையால் சமயம் என்பது மனிதவாழ்வின் ஒரு தொடர்க்கதையாக அமைந்துள்ளதை காணமுடிகிறது.

2. சங்க காலத்தில் பக்தி:

தமிழகத்தில் சங்க காலம்' என்று ஒன்றை வரலாற்றாசிரியர்கள் நிறுவுகிறார்கள். அந்தக் காலகட்டத்தில் வாழ்க்கை வளர்ச்சி பெற்றது. இலக்கியங்கள் அரசர்களால் நன்கு வளர்க்கப்பட்டன. சங்க இலக்கியம்' என்ற பெயரில் இருபெரும் பிரிவுகள் தோன்றி வளர்ந்தன. சங்கங்களை நிறுவி விழாக்களை எடுத்துச் சமயங்களை வளர்த்த பாங்கு தெளிவாக அமைக்கப்பட்ட நேர்த்தி வியப்பாக உள்ளது.

அரசர்கள் வாழ்வில் பக்தியை வளர்த்திருக்கிறார்கள். 'உண்மையே கடவுள்' என்றும், பொய்யாமையே கடவுள்'

என்றும போறறி வாழநத போககு உள்ளது. எளிய மககள் சாதாரண மககள 'மன்னன் மதப்பற்று உள்ளவனாக இருகக வேணடும்' என்று கேடடுக் கொண்டிருந்தாகள். மனனாகள் அவர்களுடைய விருபபத்தை நிறைவேற்றி வநதாா்கள அகனற வானம் உயர்ந்து நிற்கும் கோபுரங்கள் ஆழ்ந்து அடங்கி ஓடும ஆறுகள புதியனவறறைப் படைததுக காட்டும் சாரல்கள கண்களுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிககும் இயற்கை ஓவியஙகள ஆகியவற்றால் சமய உணர்ச்சி எழுமபி வேகமாகப் பரவத் தொடங்கி இருந்தது கல்லிடுக்கில் பாயந்துவரும் நீரோட்டஙகள் உள்ளத்திற்கு அமைதி அளிக்கும் மலர்ப் பரப்புகள் மரங்களில தேங்கி நிற்கும் துளிர் இலைகள் ஆகிய இவை புதிய ராகம் ஒனறை அரசியலில் மன்னர்களுககும பகதி துறையில் சலனமினறி பணியாற்றிய சமயத் தலைவாகளுக்கும் ஒருவகை 'உநதல்' சகதியைத தோறறுவித்துக கொண்டிருந்தது. மககள் வாழ்வில மதம் ஒரு இதமான உணாச்சியைத் தோற்றுவிததகால், உயர்ந்த நோக்கமொன்று அகனபின வளாந்து வரத் தொடங்கிய போக்கு நன்கு விளங்குகிறது

இயற்கை :

சங்க காலததில் மனிதவாழ்வு இயற்கையோடு இணைநது செல்வது புலப்படுகின்றது இயற்கை கூறுகளை ஞாயிறு, திங்கள், வானம், சுனை ஆகியவற்றின் போக்கில் 'இறைமை', 'சமயம', 'பக்தி' ஆகியவை விளக்கப்பட்டுள்ளது இந்த இயறகையின பின்னணியில அனறைய வாழ்வு செப்பனிடப்பட்டுள்ளது என்றால அது மிகையில்லை புலவர்கள் இறைபாதி இயறகை பாதி' எனறு கோடிட்டுக் கொண்டு பாடிய தனமை உள்ளது. அத்தகைய இயறகை அழகை

'கைபுனைந் தியற்றா கவின்பெரு வனப்பு'' (பத்துப்பாட்டு திருமுருகாறறுப்படையில்) எனறு உள்ளம் உவகை அடையுமாறு வரைந்து வைததிருககிறாா்கள்.

அழகில் இரண்டு வகை உணடு ஒனறு காத்தில் காணப்படுகினற விரல்களால் புனைவது மற்றொன்று இயறகையுடன் இனிது அமைவது, ஒன்று விரலால் தீட்டி மகிழவது; மற்றொனறு உணாவால் ஆக்கி மகிழ்வது; ஒன்று செயலபாட்டில் வரைந்து தெரிவிப்பது, மற்றொன்று மனித முயற்சிககு அபபால் நிகழ்வது; ஒன்று விழிகளுக்கு படாடோபமாய்த்' தெரிவது, மறறொனறு கானே உருவாகி

உணாசசிககு உயிரூட்டுவது ஒனறு இறைவன படைபபால ஆகி வருவது, மறறொனறு இயற்கையின விரிநத கூறுபாட்டால் அமைநது காணபபடுவது ஒனறு சில காலததுககுப் பினபு அழிவது, மறறொனறு எலலாக் காலததிலும நிறைவாய் வாழ்வது ஒனறு தறகாலிகமாக ஒளி வீசுவது, மற்றொனறு அழியாமல் ஓங்கி நிறபது ஆகும்

இநத இருவகைப் போககும் ஆறறுப்படை இலககியங்களில் சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுளளன இயற்கையால் படைக்கப்பட்ட பொருளகளில் இறைமை தோன்றுவது இறைவனின துணையால்தான ஆகையால், புலவாகள் மனனர்களை வாழத்தும போதெல்லாம உளளம குளிர்ந்து நிறகும் காட்சி தெறறென விளஙகுகிறது

3. நதியும் - காலமும்:

மனித வாழககை, வளர்சசிப போககில இயஙகும் ஒன்றுதான. பல ஆயிரம ஆணடுகளுககு முன்னால மனித இனம் தனிதது வளர்ந்து தனிதது ஓஙகி தனிதது ஓடி ஒரு இடத்தில் நிலையாக நின்று போய் விடும எனறெல்லாம கருதது மோதலகள் சான்றோரிடையே அறிஞர்களிடையே கலவியாரல் உயர்ந்தோரிடையே இருககுமதான ஆனாலும், இயககப பாதையில எநதவிதமான முட்டுக கட்டைகள வநது வழி அடைத்தாலும, வாழவியல் போக்குச சீறாக செம்மையாக அமைந்து கிடபபதைக காணலாம

காலததின வேகம தொடர்ந்து ஓடும் நதியைப போன்றது மழை பெய்யும்போது, சில ஆறுகள நதிகள வறணடு போன மணற குவியல்களைக் கரைகக வைத்து, சமவெளிகளில் பாய்ந்து ஓடுவதுணடு அபபோது மணற்திட்டுககள ஓஙகி உயர்ந்து நினறுகாட்சி அளித்தாலும், நீரின வேகத்தால குறைநது வெறும மணல வெளியாகிய தோற்றத்தை அடைகிறது மழைக்கொட்டும போது, வானததில இருநது வனமையான நீர்த்திவலைகளை ஏறகிறது அபபோது மொததமான திவலைகள குமிழிகள பொங்கி அசைவைக காட்டுவதுண்டு

> விசும்பின் துளிவீழின அல்லால் மறறாங்கே
> பசும்புல் தலை காண்பு அரிது [7]

எனனும் குறள், வானில் இருநது கொட்டும் மழையின் தேவையைக காட்டுகிறது இது மிகவும இன்றியமையாத

ஒருஇயறகைப் போககே ஆகும பசுமையான புல நிறைநத இடம மிகவும இனிமையாக இருக்கும அதுவும் கூட விணணில் இருந்து துளிகள் பொழியும்போது நெஞ்சிறகு இதமாக இருக்கும். ஆகையால பசுமபுலலும் மழையின சாரலும இணைநது இயங்கி இயறகையான வளர்ச்சிப் போககைக காட்டுகிறது நதிகளின் மீது தணதுளி விழுமபோது எததனை அழகான குமிழிகள் தோனறுகின்றன? எலலாம வளர்ச்சிப் போக்கைக் காட்டுவதாக அமைநதிருககிறது ஒரே சீராய் இயஙகும் நதி நீரில எத்தனைவகை சிறு அலைகள்? அதன் வேகததில்தான எததனைவகை மாற்றஙகள் ?

நீர்வழிபடும் புணைபோல் ஆருயிர் [8]

என்று புறநானூற்றில புலவர் ஒருவர் பாடுகிறார ஆகையால் ஆறறின போககு உருளுவதால், அதன் வழியே செல்லும் புணைபோல் உயிர்களின ஓட்டம் அமைநதுள்ளது கரைமோதும் நதிநீரில் தோனறி அமையும் சினனஞ்சிறு திவலைகளைப்போல வாழவின புதிய தோற்றம் மாறி அமைகிறது ஆறும் அவறறின புனிதமும் நீரின ஓட்டமும் நீங்கா நினைவாககஙகளும் புதிய தோறறததை உருவாககிக் காட்டும்

வரலாறறின வீச்சு, மனிதனின வாழ்க்கை, சில திருப்பு முனைகளைச் சநதிகக முயலவதுண்டு கறகால மனிதன் - குகை மனிதன ஆகியோர வாழவின் மாறுபட்ட திகில் வாழ்நது வநதார்கள் அநத இருண்ட குகைககுள பாதுகாப்போடு இருப்பதறகு பலமுயறசிகளை அவன் செயதிருப்பான அநத முயறசிகளுக்குத துணை நிறபதுபோல் குகையோரஙகள் இருநதன ஆற்றின ஓரத்திலேயும கூட சிறுசிறு அழகிய குகைகள் விளஙகின. அவறறுள் வாழ பாதுகாவலோடு வாழ மனிதன் முயன்ற போக்கு உளளது

மலையோரஙகளில கறகுனறுகளின பிளவுகளில் ஓஙகி வளர்ந்திருநத மரங்களின் கிளைகளில் எப்படியோ மனிதன வாழத் தொடஙகி இருநத காலம் ஒன்றிருநதிருக்க வேண்டும் அங்கெல்லாம் இருள் காணப்பட்ட பகுதிகளில் அச்ச உணர்ச்சியோடு வாழத தொடஙகிய மனிதன, வானினறு கொட்டிய மழையைப் பார்த்துப் பயநது போயிருபபான் அதனால் எனன செய்வது எனற திகைபபில் சில ஆண்டுகளை மிகவும் ஆபத்தான சூழ்நிலைகளில் வாழ்ந்து கழித்திருபபான் அபபோதெலலாம இயக்கப் போககில் சிற்சில மாறுபாடுகள் தோன்றி அமைந்திருககும்

மரபபொந்தில் - மழை நீரில் இருநது தப்பிக முடியாமல - வெளியேறவும முடியாமல் தவிதத அ மனிதன மின்னல வெட்டுக்களையும் மேகமூட்டங்களை சேர்ததுக கொணடு வாழ்ந்த பாஙகு தெளிவாய் உ சூறாவளிக காற்றும் மரதது இலைகள் காற்றில் நன ஓசையிடடு செய்த தனமைகளும் முன்புதர ஓரங்களில் உ சென்ற பாம்புகளின் ஓசையற்ற போக்குகளும அம்மனி உணமை அறியமுயன்ற முயறசி நனகு வரையப்பட்டு ஈரத்தில் நனைந்துபோன குகை முகடுகள், பிளவின விரிச சறுக்கல வளைவுகளின் காட்சிகள அவனுள அச்ச உணா தூண்டிக கொணடே இருநதன

பேய மழைக காரணத்தால மலைகளின அடி பாகங் எததனையோ சுழறசிகளும் - சிநதையைப பயபபடுத்த கற்பாறை சுசிவுகளும் எல்லா இடங்களிலும பர தெனபட்டுக கொண்டிருந்த போககுக காணபபடுகிறது க உருட்டிக கொணடு வரும் வெள்ளஙகள் பல அன்று இரு அவை நீததம்' என்ற பெயரில இரண்டாயிரம ஆண்டுக முனனால் தமிழ் மககள் அழகாக இயககப போகதில் நிற்பதை அறியலாம

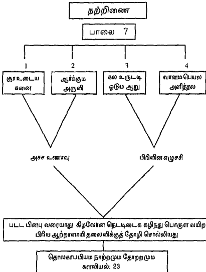
ஒரு புலவர் தோழிக் கூற்றாகக் களவு வாழ்வில ஈடு தலைவனின செயலை பிரிவில் விடுகின்ற தன்மை ஆறறாளாய்த் தலைவிக்குக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது பாலைத திணையில் அமையும் பாடலாகும்

குருடை நனந்தலை சுனைநீர் மல்கப்
பெருவனா அடுக்கத்து அருவி ஆர்ப்பக்
கல்லலைத்து இழிதரும் கடுவரல் காண் அற்றுக்
கழையாய் நீததம் காடலை ஆர்ப்பத்
தழங்குகா லேறெடு முழங்கி வானம்
இன்னே பெய்ய மினனுமால் தோழி
வெண்ணெல் அருந்திய வரிநுதல் யானை
தண்ணவஞ் சிலம்பின் துஞ்சும்
சிறியிலைச் சந்தின வாடுபெருங் காட்டே. [9]

''உணவினைப பெற்று முகத்தில் புள்ளிகளைப யானை தண்ணியதாகிய நறுமணம் கமழும் மலை பககத உறஙகும, சிறிய இலையை உடைய சந்தன மரத்தினை உன பெரிய காட்டில் அசசததை உடைய சுனையில் நீர்நிரப

கறகளைப் புரடடிக கொண்டு ஓடிவருகினற மிகக விசையினை உடையது கான ஆறறின இடத்தில், பற்றுக கோடாகிய மூங்கிலும முழுகுமாறு பெருகிய வெள்ளததின அலைகினற காட்டில் சென்று மோதி நிறகவும ஒலிககினற இடியேறறோடு முழககம செய்து வானம இன்னே பெயய மினனும் மினனி நிறகும் இககாலத்தை நோக்கிய உடன அவர் இனனே வநது நின்னை வரைநது கொளவார. வருத்தம் வேணடாம " எனறு தோழி தலைவியை ஆறுதல் படுததும விதமாக அமைந்துள்ளதைக காணலாம

இஙகு 'வெளளக்காடு' சுனைநீர அருவி நீர் அவறறின பெரிய ஓசை அகனற காடு இலைகளின மிகுதி கற்களின உருளைஓட்டம் வேகத்தால் மோதல் தோனறல் மழையும், பின் தோனறும மினனல ஆகியவை நனகு விளககபபட்டுளளன இதறகோர் வரைபடத்தைக காணலாம்

1 சூர' உடைய சுனை எனில் 'பயங்கரமான அச்சத்தை உருவாககிக் காட்டும காட்டில் இருககும் சுனைகள' என்று பொருள கொணடால், வளர்ச்சிப் போககில் விரிந்து விளஙகிய தனமை நனகு தெனபடுகிறது அநதத் தனமை மிகுநத சுனைகளிலே முதலைகள் ஒதுஙகி இருந்து அச்சததை ஏறபடுததிக கொணடிருக்கும பாசிகள காற்றோடு அடித்து வந்த சின்னஞசிறு கிளைகள ஆகியவை நீர்ப்பரப்பின மேல் தவழ்நது வந்து கொண்டிருககும் ஆகையால், ஆதிகால மனிதன் அநதச் சுனைகளில நிரநதரமாகக குளிர்ச்சியுடன் இருக்கும் சுனைகளில் கைவிடடுத் துழாவி, மலர்களைப் பறிககவோ அருகில மிக அருகில் ஓடிய மீனைப் பறறவோ செயதிருப்பான அபபோது கால் வழுக்கிச் சுனையில வீழ்நதிருபபான பெரிய மீனகளாடும் கரையோரம ஒதுங்கி இருநத முதலைகளோடும் தாமரை மலர்களின கொடிகளில சிககிய துயரோடும் போராடி இருப்பான அபபோதெலலாம் அசசம பயம் அவனுள் தோன்றியிருககும் ஆகையால்தான் 'சூர்' என்னும் சஙக காலச் சொல்லொனறு 'அசச' உணர்வைத் தோற்றுவிதது அதறகும் அப்பால இநதச் சுனையும் முதலைகளும் - மீனகளும் மலர்க கொடிகளும ஏதோ ஒரு 'மாபெரிய' ஆறறலை - தனனுடைய தனமையை மீறிய சக்தியை எஙகோ ஏதோ ஒரு புத்துணாச்சியைத் தோற்றுவித்துக் கொணடிருப்பதை உணர்நதான். அநத எல்லையற்ற 'சகதிககு' அவன் 'வணககம்' தெரிவித்தான். அதுவே காலவேகததில பகதி (சமயம்) உணர்விற்கு அடித்தளம் அமைததுக கொடுத்தது

2 ஆகககும் அருவிகள் 'ஓ' வென ஓங்காரமிடும் அருவிகள் குன்றுகளின இடையே குழைநது வரும் அருவிகள் - மண்ணைக கிழிததுக கொண்டே ஓடும அழகிய அருவிகள் அக்கால மனிதனுடைய வாழ்வை எப்படி எல்லாம் தாககி இருக்கிறது எனபதை உணர்ந்தால ஆர்த்தல் (ஒசை) எனனும சொல் மனித வாழவின சமயம் (மதம) பக்தி (உணாவு) ஞானம் (அறிவு) ஆகியவற்றைத் திறமையுடன காட்டும் நிலை உள்ளதலலவா ? எஙகோ கற்குனறுகளின் மீது தவழ்நது ஆடி மலைகளைச் சிற்றலையால் மோதி மரததுண்டுகளின மீது பாய்ந்து ஒலியெழுப்பி ஓடோடிச் செல்லும அருவிகள ஒய்வு இனறி குதித்துக் கும்மாளமிட்டுக குவிநது எழும்பி, ஆழ்ந்து அலைந்து

வீழ்நது விலகிச் செல்லும் அருவிகள் எத்தனையோ 'பகதி' விதைகளைப் போட்டு உளளது அல்லவா? இத்தகைய வளர்ச்சி மனித வாழ்வியல் வரலாறறுப போக்கில் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுககு முனனரேயே அச்சததுடன கூடிய சமய உணர்வைக் கிளறிவிட்ட போககுத் தெளிவாய உளளது

3. அருவி மலையில் இருநது கொட்டி மணலில் வெண்ணுரையுடன் ஓடிக் கல்லை உருட்டிக் கண்களுக்கு ஏற்ற காட்சி அளித்து - உயர்நத கோடுகளின மீது உருண்டு ஓடி பெரியதோர் நீர்ப்பரப்பைத் தோற்றுவித்து மெல்ல ஆறுகள் சலசலத்தல் உண்டு அப்போது சிறிய சிறிய கல் உருளைகள் ஓடிவநது வழியைப் பாழாக்குமல்லவா? அதற்குத்தான 'அச்சத்தோடு கூடிய உணாவைத் தோறறுவித்தல்' என்பதாகும்

உயர்நத வானம் அழகாய் விளங்குகிறது கண்ணுககு எட்டிய தூரம் வரை 'மின்மினி'களுடன் விரிந்து அமைந்துளளது அதற்கு எலலை என்பது உண்டா? காட்சிக்குக கனிவாய் இருந்தாலும் விரிவை நோககும் போதும் அந்த விரிவில் கலந்து மழையாய்ப் பெய்திற தன்மையைக் காட்டும் போதும் மனிதனின நெஞ்சில் ஒருவகையான மயக்க உணர்வு தோனறி மறைகிறது அல்லவா? அந்த 'மயக்க' உணாவிலேயே ஆழ்ந்து - உண்மைகளை அறிந்து கொள்ள முடியாமல் தெரிந்து கொள்ள முடியாமல் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் திகைபபில் ஆழ்ததிப் பெய்யும 'பெயல்' நெஞ்சினில் பாய்கிறது அல்லவா ? அந்தப் பொருள் புரியாத உணர்ச்சிக கலவைக்குத்தான சமயம்' 'ஆனமீகம்' 'பக்தி 'பேரின்பம்' என்றெல்லாம சான்றோர்கள் பொருள் கூறினாாகள் குழப்பமும், தெளிவின்மையும் சேர்ந்து புதியதொரு புத்துணர்ச்சிக்குத் தூண்டிலாய் நின்ற அழகு தென்படுகிறது அதுதான்

(அ) தெயவீகப் பற்று

(ஆ) கடவுள் அருள்

(இ) திருவருள் துணை

(ஈ) உள்ளொளி

(உ) உவப்பிலா ஆனந்தம்

(ஊ) வாலறிவன

(எ) தாமரைக கணணான

(ஏ) வேண்டுதல் இல்லான

(ஐ) வேண்டாமை இலான

(ஒ) மாசகதி

(ஓ) வருணன

(ஔ) பிறைநுதலோன

என்பது போனற சொறறொடர்கள் வாழ்வின் புதிய திசைககு வழிகாட்டி அழைததுச் செனற பாங்கு உள்ளது ஆகையால்தான வரலாற்று வளர்ச்சிபடி நிலையில் குவிநது கிடககும் எலலாச் சமய உணர்வுககும் மதம எனனும் புதுச்சொல ஆக்கத்துக்கும் விதையிடட போககு உளளது வாழ்வில் இயலாமை பீதி நிறைநத உணர்வுக கரைசசல் பயநத தோறறப் பொலிவு வேகத்தின குழிகளில் அசைவு - காட்சிப பொருள்களில் உணர்ச்சி விரைநது வரும பக்தி' நோக்கு ஆகியவை சமய எழுச்சிககு வித்திட்டது அநத 'மதம்' என்ற 'தனிவழி' மானிட வாழ்வின படிநிலைத் தோற்றத்தை விளகக வல்லதாய உளளது இது மனிதனின வாழவியல் 'பிரிவினை' உருவாககி அமைத்துள்ளமை நோக்குதறகு உரியது 'பிரிவு' என்னும் சொல் இல்லற வாழ்வின் இயைந்த போக்குககு உரியதாக இருந்தாலும், ஆதிகால மனித வாழ்வில் உலகை விட்டே 'பிரிநது' செல்லும 'இறபபு' என்னும் சொல்லாகக முறையை வகுத்துள்ளதை அறியலாம

4. தயக்கம் :

இல்லற வாழவில இணைந்து வாழநது கொண்டிருந்த தலைவனும தலைவியும் பிரிய வேணடிய நேரம் வந்தது. ஆதி கால மனித வாழவோடு இதைப பிணைத்து எண்ணிப் பார்த்தால் சில வரலாறறுக காட்சிகள இயஙகுவதை நன்றாகப் புரிந்து கொளளலாம். பாறைகளின இடுககுகளில் ஒரு காட்டு மிராண்டிப பெண, தஙகி இருந்திருக்கக கூடும் வேறு ஒரு கொடியவன அநத இடத்திறகுத தறசெயலாக வநதிருககக கூடும் கொட்டும பனியில் இருநதும ஊணமையான ஊதைக் காற்றில் இருந்தும் - உணாவின வெடிபபில நினற உடல் நடுஙகி ஒடுங்கும போது அமமனிதன நிலை தடுமாறிப போய இருபபான் ஆகையால் அந்தப் பிளவுக்குள் நுழைநது தற்காபபுக்காகத் தப்பிததுக்

கொளவதறகாக தடுமாறறம் நீங்குவதற்காக அந்தப் பிளவின ஓரமாக மிகமிக ஓரமாக ஒதுஙகி இருப்பாள். அபபோது ஏறகனவே அந்தப பொநதில ஓரமபார்த்து நின்று கொணடிருநத அந்தப பெண தயககதோடு 'வீல எனறு கதகி இன்னும் ஓரமாக ஒதுங்கி நிறக முயன்றிருபபாள எதிரபாராவிதமாக ஏறபட்டுவிட்ட இநதச சந்திப்பில் அந்த மனிதன் திடீரெனறு அசநதுபோய் இருபபான. அதறகுள் பனியும் காறறும் அவர்கள் அணிந்திருநத மரப்பட்டை ஆடைகளைத தாககி அவிழ்த்து விட்டிருககக்கூடும் அது ஒரு இனிமை கலந்த இன்றியமையாத வரலாறறு முககியததுவமான சந்திப்பு ஆகும் ஆண் பெண்மையின உரசலை அறிந்து உண்மையான உணர்ச்சிப போராட்டத்தைத தெளிவாகப் புரிநது ஒனறனுள் ஒன்றாகத துணையாகிவிட்ட தேவையைத் தெரிந்து கொண்டுவிட்ட கணநேரத தவிப்பின கூட்டமாக அமைந்திருந்ததல்லவா ? எங்கோ வெறியானதொரு உணர்ச்சிப் பொங்கலில் வீழ்ந்து ஏதோ அறியாமையில் சிககி அளவற்றத காப உணாவில் ஆழ்ந்து என்றோ சிறிது சிறிதாக விரிந்த உணர்ச்சிக கொந்தளிப்பில திண்ணெனப் போழநது, உடலெல்லாம் மென்மையின் ஆதங்கத்தில திரண்டு எழும்பிவிட்டபோது தணமைப பொங்கி உடலெல்லாம தவறாது கொதித்துவிட்டபோது எழுச்சிமிக்க எணணப்போககு ஏக்கத்தை விரிகதுவிட்டபோது அவன் தடுமாறினான , அவள தவிதத நிலை பெறறிருந்தாள் இநதக தேவையான கூட்டம இருவருக்கும் தேவையானதாக இருந்தது

ஒன்று ஒனறிற்காக , ஒன்று ஒனறினுள புகுவதறகாக , ஒனறு ஒன்றினுடைய தேவைககாக வளர்ந்த போக்குத் தெனபடுகிறது சூழலகள் குட்ப வெடப நிலைகள் புரிந்தும் புரியாமலும இருநத காட்சிகள எதிலுமதுடிதுடித்த ஒரு இசுமான ஓசைகள தொடர்ந்து வளாநது கொணடிருந்ததால், தேவையான 'பததிர உணர்சசி' அங்கே அறுறுப்போன ஒரு புதுமைத் தோற்றம எஙகும காணபபடத தெனபட்டுக கொணடிருந்த நிலை மனித வாழவின நீணட கொடா வாழ்வே காட்சியாக அமைநதிருப்பதைக காணலாம.

இநதக குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஆண பெண வாழ்ககையில காமம இன்றியமையாத இடத்தைப் பெறுவதைக் காணலாம் இருணட குகைக்குள்ளே ஆண் பெண்ணைக காண்பதும் பெண் ஆணைக காண்பதும தவிர்க்க முடியாத ஒரு செயல்பாடாக அமைநதுள்ளதை வரலாற்றுப் போககுத் தெளிவாகக காட்டுகிறது

சிலலிட்ட நீரும் குளிர்நத காறறும் காம வயபபட்ட உடலின பாஙகும கூடல உணர்வை இனறியமையாத ஒனறாக அமைநதுவிட்ட நேர்ததியைக் காட்டுகிறது இன்னும் சறறு ஆழந்து காணுமபோது ஆணின இழுப்பாறறலில் (அல்லது) பெண்ணின இழுப்பாறறலில் ஏதோ ஒரு தயககம உணர்ச்சி வேக முயககம் நிலைதது நிறகும இயககம் தோனறி அமைவது தெனபடுகிறது அது தேவை தானே ? ஆனால் குபீரென்று அந்தப் பாறை இடுக்கில மலை முகட்டின இடுககில் உயர்நது நின்ற குனறிலிருநது ஆழ்ந்து செல்லும் இடுக்கில தோனறி நினற இதமான உணர்வெழுசசித தேவைப்பபட்டது அன்றோ ? எதிரவிசை ஆறறலில, முனனும் பின்னும் என்றோ ஒருநாள் எங்கோ ஓரிடத்தில

'கூடி முயஙகப்பெறின்' [10]

எனறு வள்ளுவர் எனனும் சானறோர் ஒருவர் விளக்குவது போல் அஙகே இனறியமையாத தேவை கருதி கூடல் நடைபெறுகிறது அலலவா? மலை குகையில இருணட பிளவில் தணதுளி வீழ்வில் பழஙகால ஆண் பெண சேர்ப்பு நடைபெறறது அதனபினபு இரு உயிர்களும் தயககம் நீஙகிய பினபு ஒருவருககொருவா சேர்ந்தும், சிரிததும், அணைத்தும், ஆடியும, கூடியும, குவிநதும வாழ்வின எல்லாத் திக்குகளையும கணடு வாழநதிருநத போககுத் தெளிவாக உள்ளது

ஏறறங்கள் தயககததிறகுப பின்பு மனித வாழ்வில் நுழைநதிருநத பாஙகு நன்கு தென்படுகிறது நடநது போகுமபோதும கடந்து போகும போதும் எத்தனை வழுககல் பாதைகள ! கூர்ந்து பாராத போதும் குவியலாயச் சுள்ளிகள் ஆனபோதும் வெட்ட வெளியில சாய்நத போதும் ஏதோ ஒருவிதமான உணாவு, வாழ்வின் பின்பககத்தில் தேங்கி நிற்பதை மனித வரலாறு தெளளத் தெளிய காட்டுவதாய் உள்ளது. பின் நினறுபோன வரலாறறுச சுவடுகள, எத்தனையோ ஆயிரம் ஆண்டுகளுககுப பினபு புதியதாக புரட்சியானதாக முனனோக்கி மூட்டிவிட்ட தீ போல கனனறு கொழுநது விட்டு எரிநது நினற தன்மை, நெஞ்சில வடிவம கொள்கிறது அல்லவா?

5. கோபம் - உணர்தலும்

எபபடியோ வாழ்ந்து வநத பழங்கால மனிதன் சறறே முனனோககி நடககத தொடஙகினான. இருணட இடஙகளில பெணணைக் கண்டதும, அவனுள் ஏதோ ஒரு விளககத்திற்கு

அப்பால் அறிவுக்கு அப்பால உணர்ச்சி கொந்தளிப்பு எழத் தொடங்கியது. வீசி அடித்த புயல காற்றில, விம்மி அடிக்கத் தொடங்கிய போது, அவன் அவளுக்கு எதகனையோ ஆறுதலகளைச சொலலி இருபபான வெகு தூரத்தில் ஓங்கி வீசிய காற்றோட்டம துளிகளின் சாரல் - கல இடுக்கில் பதுங்கி இருந்த அநதப பெணணின உடலில் நடுக்கத்தை ஏறபடுததி இருககும் அதுகணட அந்த ஆதிகால மனிதன, அவளுக்குப பாதுகாப்பு அளிததுக் காககும பொருட்டு முன்னால வநது நின்றிருபபான அப்பாது மழைக காறறில் இருநது தப்பிக்க துட்ட மிருகம் ஏதேனும் அநத குகைககுள் நுழைந்திருக்கக் கூடும் அந்நிலையில் ஆணின நெஞ்சில் கோப உணர்ச்சி ஏறபட்டிருககும் அந்தக் கோப உணாவில் மிருகததைத தாக்கத தொடஙகிய போது, பெண் அவன செய்யும் வீர தீர செயல்பாடுகளைக கண்டு வியந்துபோய இருப்பாள அந்த வியப்பும் அவனுடைய மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாறபட்ட ஏதோ ஒரு புதிய சக்தியின் எழுச்சியும் நெஞ்சில பதிந்து நினறதை அறிநதிருபபாள் அநத மாசக்தி , கோபத்தை அடிப்படையாக வைதது ஏறபடட ஒனறுதான். ஆகையாலதான ஆணினகோபம் ஆணின ஆத்திரம வளைந்தோடி புதியதொரு திசை மாறறததை தொடஙகி வைததது. அதுதான் 'இறைமை' பறறிய கருத்தோட்டம எனறு காட்டு (மிராணடி) மனிதனிடம தோனறி வளாநத கோபததின இனறியமையாத வெளிப்பாடு மனித வாழவில் ஒரு புதிய திருப்பு முனையைத் தோற்றுவித்து அமைநதது

பததுப்பாடடில, படடினப் பாலையில் பெரிய மிருகமான களிறு பறறிய குறிப்பு வருகிறது

வெளியில் இளகக்கும் களிறுபோல
தீம்புகார்த்திரை முன்றுறை
தூங்கும் நாவால் துவன்று இருக்கை [11]

இநதக களிறு பழஙகாலத்து நாகரிகம் வளராத காலகடடத்தில் காடுகளிலும, குன்றுகளின ஓரஙகளிலும வாழ்ந்து வநத பெரிய மிருகமாகும இந்தச் சக்திமிக்க மிருகம் அசையாத தறிகளை அசைத்துககாடடும மனிதர்களிடம் ஒருவகையான கோபத்தை ஏறபடுத்தி வந்தது புகாரிடத்து அலைகளை உடைய தனமை மிகுநத இருககையோரங்களில அவை தங்கி இருந்தன இது அநதக காடடில வாழ்ந்த பெணகளிடம பயத்தை உருவாககினால, அஞசாத ஆண்களிடம கோபததை உருவாக்கி 'வீரம' எனறும 'அஞசாமை' என்றும உணர்வைத் தூண்ட அதுவே 'பகதி'யைத தோறறுவிககக காரணமாய் அமைந்தது

பததுபபாடடில இனனொரு பாடலாகிய குறிஞ்சிப் பாடடில களிறு காணபபடுகிறது மலைக குனறுகள ஓஙகி இருநத இடஙகளில தலைவியும் தோழியும கூடி, ஒதுககுப் புறமாய்ப் பாய்நதோடிக கொணடிருநத சுனையும அச்சுனையில் நிறைநதிருநத நீரினகண் அந்த நீரில வளர்ந்து மணம் பரப்பிக் கொண்டிருநத மலர்களின குவிப்பினகண் ஆடி இருநத காலததில் களிறு ஒனறு அநதப் பககமாய் வருகிறது

இருவி வேய்நத குறுகால் குரம்பை
பிணைஏர நோக்கின் மனையோள் மடுபப
தேம்பிழி தேறல் மாந்தி மகிழ்சிறந்து
சேமம் மடித்த பொழுதில வாய்மடுத்து
நிழத்தலின் சிறுமை நோனாது
உரவு சினம் செருககி கணைவிடு புடையூ
கானம் கல்லென மடிவீடு வீளையர் [12]

தினையால் குடிசை வேயபபடடுளளது அஙகு மான நோககுடைய தன மனைவி ஆககிக கொடுதத கள்ளை உணடு வாழும அவன், தினைக காததற தொழிலைக களிபபு மிகுதியால் மறநதொழிய அவ்வழியே அப்புனத்தின கண யானை புகுநது நின்று பெரிதும் அழிததமையால் இளைஞர் மிகுநது வில்லை நாணேற்றி சிழகைகை விட்டு ஆரபாரம செயது அந்த யானையை ஓட்டுகிறார்கள் எனற வரிகளில் யானை யானையினுடைய ஆறறல, இளைஞருடைய கோபம, அவர்கள கணட யானையின ஆற்றல் அதைச சினததால் விரட்டி அடிததல போனற காடசிகள, 'சினம' 'கோபம' 'ஆத்திரம' முதலிய பணபுகளை பழங்கால மனிதனுடைய தனமைகளை நனகு விளககிக காட்டுவதாய் உளளது அநதக கோப உணர்ச்சி, தலைவன பாற தோனறும போது செய்தற்கரிய செயலை ஆறறல மிகக செயலை இஙகுத தோற்றுவிக்கிறது

அதுபோலவே 'களிறுதரு புணர்ச்சி' யெனறு கபிலரால் சுட்டிக காடடபபடுகிறது யானையைக கண்டு அஞ்சி ஓடும தலைவி தோழி ஆகியோர தலைவனின அகனற மார்பில் பாதுகாபபுத தேடுவதாக அமைநதுளளது அதனபின்பு, நெடிய கோலை உடைய தலைவனின கோப உணர்ச்சியும், யானையின மேல் அமபெயது விரட்டுவதையும், வீரததை முதலாகக கொண்டு எழுநத சுனைமேல் செனறுபாய, யானை அச்சம கொண்டு பினவாஙகி ஓடடமாக ஓடி மறைகினறதல்லவா?

வாரகோல உடுஉறும் பகழி வாங்கி
கடுவிசை ஏவி அண்ணல் யானை
. ....
புண்ணுமிழ் குருதி முகம் பாய்ந்து இழிதர [13]

அதேபோல் உணர்தலும் அமைந்துள்ளமை காணத் தகுவதாகும் நிலபுலங்களில நுழைந்து நெற்கதிர்களை அழித்து வீணாககுவது போனற களிற்றின் காட்சிகள் சங்க இலக்கியத்தில் இருககின்றன

யானை புக்க புலம்போலத்
தானும் உண்ணான் உலகமும் கெடுமே [14]

அக்காலத்தில களிறுகள் வயல வெளிகளில் நுழைநது விளைசசல் காணும் கதிர்களை, ஒன்றாகச சேர்ப்பதைவிட, கலககி அழித்துச் சிதைதது வதைதது தூக்கி எறியும் அது ஒரு பயங்கர அழிவுக காட்சி ஆகும் அது இயற்கையாய் அமையுமாற்றை உய்த்து உணர வேணடும் அநத உணர்வில மனித ஆற்றலுககு 'அதீத சக்தி' ஒன்று உண்டு என்பது தெளிவாகின்றது. அதை எப்படிப் போற்றுவது அறிவது உணர்வது என்ற கேள்வி எழுமபோது எலலாவற்றுக்கும அப்பாற்பட்டுத திகழ்கின்ற 'மாசக்தி' வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது. அச்சக்தியை இறைவன்' என்ற பெயரை அளித்து மனிதன் வாழ்ததினான. எங்கே மனித சக்தி மனித ஆற்றல குலைந்து போகிறதோ, எங்கே உணர்ச்சிப் போக்கு செயல்திறம மாய்ந்து போகிறதோ எங்கே சிந்தனைச சக்தி சிதைந்து புதைநது போகிறதோ அஙகே மனிதத் தன்மையை மீறிய அசாதாரண சமபவஙகள் தோனறி அமைகின்றன. அதற்குத்தான இறை என்ற பெயரை அளித்து மனிதன் கணித்தான

ஏதோ ஒரு கற்குனறின் பிலத்தில் கற்குனறின குகைக்குள கற்குனறின் பிளவில் இரவின இருண்ட இடத்தில் உறங்கும்போது புலிகள் சிங்கங்கள ஆகியவை முழஙகும் அல்லவா? அந்த ஓசையை வேறு ஒரு திக்கில அதேபோனற பாறை வளைவில் தங்கி இருநத காட்டு மனிதன, பயங்கரமான சூழ்நிலையை எண்ணி அஞ்சியபோது, எல்லாவற்றையும கடநத கடவுள' கொள்கையை உய்த்து உணர்ந்து விளங்கிக்கொள்ளத தொடங்கினான் அதுதான் சமய' உணர்ச்சிககு வித்திட்ட முதல சம்பவம

கண்டும காணாமல கேட்டும கேடகாமல அறிநதும அறியாமல வாழகினற நிலை போய, விரிததுப பார்த்து ரணிச சாயநது, பினனிப பிணைந்து, தனமுனனால் அசைந்து

கொண்டிருந்த காட்சிகளை வரிசைபட அமைத்தபோது, தன நினைவுககும் செயலுககும அபபாற்பட்ட ஒனறு வாழ்வில் புதுமையைப படைததுக கொணடிருநததை உணர்ந்து, அந்தப புதுமையில் புரட்சி மணம கமழ்ந்து வருவதைக் கண்டு வணஙகினான வாழ்த்தி அமைதி கொண்டான அதறகு 'உய்த்து' உணரும சக்தியைக கணடுபிடித்துக் கொணடான

புறநானூறறில் 'கடவுள்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது பலலாயிரம ஆண்டுகளுககு முன்பு உணர்ந்து தெரிநது கொணட இறைமை'த தத்துவததைப் பலவகையான துனபஙகள துயரஙகள ஏறபட்ட போதிலும் மெலலிய நுண்மையான அறிவின வளர்ச்சிப போககு தெளிவாக உளளது

அருவி தாழ்நத பெருவரை போல
ஆரமொடு பொலிந்த மாாபிற் றண்டாக்
கடவுள் சான்ற கற்பிற் சேயிழை [15]

இபபாட்டில், 'அருவி குதிதது ஓடும் மலையும், ஆரததோடு திகழநத மார்பும, தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த கறபினையும் கொணட அரசி எனறு புலவா கூறி இருத்தல நோக்கத்திறகுரியது ஒரு காலத்தில 'கறபு' என்னும கொளகை சமுதாயத்தில் ஆழ்மையாய்ப் பதிநதிருநதது எனபதை சஙகம் மருவிய காலத்தில் தோனறிய காப்பியங்கள தெளிவுறுததுகினறன இனறைக்கு பல நூறறாணடுகளுககு முனனால் பெண்கள் கறபில ஓங்கி நினறு வாழ்நதாாகள் எனறும, அதனால் 'பததினி' எனற பட்டம அவாகளுககு அளிக்கபபட்டது எனறும நாளடைவில் அபபத்தினிப பெணடிர் 'தெயவம்' எனறும் 'மாசக்தி' என்றும போற்றபபடடாாகள எனறும் புலவாகள் கோடிட்டுக காட்டிய போககு செமமையுற விளஙகுகிறது ஆகையாலதான,

உரைசால் பத்தினியை உயாந்தோர் ஏத்தலும் [16]

எனறு காவிய ஆசிரியா சிறபபித்துப் பாடுகிறாா மணநது கொணட பினபு வாழவு செமமையுற அமைவதில் தலைவனும தலைவியும கருததுச செலுததுதல் வேணடும சாலபபோககில காடடு வாழவின குகை வாழவின போககும நோககும் விநதையான திருபபு முனைகளைக கடநது எததனையோ அடககுமுறைகளை சாடிநினறு புதிய வாழவை மாறிய வாழவை வளர்ச்சிப பாதையில அமர்த்திக கொணட போககுத தெளிவாக அமைநதுளளமை காணலாம் இலக்கண புலவா ஒருவா கூறியது போல,

பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையினானே [17]

பழங்கால சிநதனைப போககுகளைத தொகுதது ஆராய்நத இலககண நூலார் பலர், மொழியில தோன்றும் மாறறங்களைப பாடி வைததிருபபதுபோல் வாழ்வின நுணமையினையும் கண்டு வியபபுடன நயமுடனும கருத்துக்களை அடுககி வைததிருக்கும் பாங்கு அழகாய் அமைநதுள்ளது இவை உணர்ந்த போக்கின ஒரு திசைமாற்றம தான்

அடிக்குறிப்புகள்

1	வரதராசன, மு	தமிழ் இலககிய வரலாறு, ப 96
2	சீததலைசாததனாா	மணிமேகலை, 13, கா 111 113
3	மேலது	கா 19, வ 153
4	மேலது	கா 140, வ 154
5	மீனாடசிசுநதரனாா, டி பி ,	தமிழமொழி வரலாறு, ப 1
6	சஞசீவி, ந. (தொ ஆ)	தெய்வத தமிழ, 1975
7	திருவளளுவர்	திருககுறள, வானசிறபபு,8ப 17
8	கணியன பூஙகுனறனாா	புறநானூறு, 192
9	நலவெளளியாா	நற்றிணை, 7
10	திருவளளுவா	திருக்குறள, ஊடலுவகை ப 163
11	கடியலூா	
	உருததிரஙகணணனாா	படடினபபாலை, பா 172 174
12	கபிலா	குறிஞசிப்பாடடு பா 153, வ. 60
13	மேலது	பா 163 72
14		புறநானூறு, 284
15	மேலது	புறநானூறு 198
16	இளஙகோவடிகள	சிலபபதிகாரம, நீதிநெறி ஒனறு
17	பவணநதி முனிவா	நனனூல, 462, ப 282

இயல் -2

சமயத் தோற்றம்

இவ்வாறு பழங்காலந்தொட்டு வழிவழியாக வந்த சமய நம்பிக்கை உருவ வழிபாட்டிற்கு வித்திட்டது. சிவன், விஷ்ணு ஆகியோரை முன்வைத்து வாழ்க்கைப் போக்குகள் நினைக்கப்பட்டன

புறநானூற்றில்

''நீலநிற உருவின நேமியோனும் என்று
இருபெரு தெய்வமும் உடன் நின்று''[1]

என்று காவிரிபூம்பட்டினத்து காரிக்கண்ணனார் பாடியுள்ளார் இந்த வரிகள் புறநானூற்று காலத்தில வழக்கில் இருந்த கடவுளர்களைக் காட்டுகிறது

அதுபோலவே சங்ககால மன்னர்களை ஞாயிறாகப் போற்றி வழிபாடு செய்த பாங்கு தென்படுகிறது சீத்தலைச் சாத்தனார் பாண்டியன் சித்திரமாடத்து துஞ்சி நன்மாறனைப் பாடும்போது பகைவர்களுக்கு ஞாயிறாகவும், நண்பர்களுக்குத் திங்களாகவும் விளங்குகிறாய் என்று பாடுகிறார்

''ஞாயிறு அனைய நின் பகைவர்க்கு
திங்கள் அனைய எம்மனோர்க்கே''[2]

என்று பாடியுள்ளமை நோக்கத்தக்கது

தண்மையை விளக்கும் பண்பினைக் கூடப் புறநானூற்றிலே அமைந்துள்ள பாங்கு உள்ளது உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார் சோழன் குறாப்பள்ளி துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன் என்னும் மன்னனைப் பாடும்போது இறைவனுடைய தன்மையை விளக்குவது போல வெண்கொற்றக்குடை தண்மை அளிக்கிறது என்று கூறுகின்றார் இக்கருத்து உமையொடு பாகன் (அர்த்தநாரீஸ்வரன்) என்று இறைவனை வழிபாடு செய்யும் போக்கு அமைந்துள்ளமை புலப்படுகின்றது

சமய வாழவில நெருபபும், நீரும என்னும் கருதது இறைமையினுடைய தனமையை விளககுவதாக அமைந்துள்ளது நெருபபு எனபது ஆணமை, நீரும எனபது தணமை ஆகையால் இறைவன வெமமையாகவும, குளிர்ச்சியாகவும் உள்ளான என்பதை இநதப புலவர் விளக்குகின்றார் புலவர் பாடும்போது,

''வெயின்மறை கொண்ட உருகெழு சிறப்பின
மாலைவெண் குடை ஒக்குமால் எனவே''[3]

எனறு பாடுகினறாா

1. ஆற்றுப்படை

சஙக இலககியஙகளில் பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை ஆகிய நூலகள மறறெல்லா நூல்களை விட பெருவாரியாக கடவுளைப் பறறிய செயதிகளைக கொண்டதாக அமைநதுளளமை காண முடிகிறது பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாறறுபபடை என்னும் பகுதி இடம்பெறறுள்ளது இதனை ஆறறுபபடை வரிசையில் வைத்து நக்கீரனார் விளக்குகின்றாா சங்க காலத்தில் ஆறறுவிததல எனபது ஒரு இனறியமையாத வாழ்ககை மரபாக இருநதது பாணர், கூத்தர், விறலியர், பொருநர் ஆகியோா அரசாகளை நாடி கலைகளை வளர்த்து அரசன கொடுககின்ற பரிசுப் பொருட்களை வைத்துக் கொண்டு வாழ்நது வநதாாகள பொருள் பெறறு மீளும் அவர்கள பசியால் வாடும மறறொரு கூட்டத்தைக காணுமபோது 'இந்த வழியாகச சென்றால் இந்த அரசன பரிசு அளிபபான, கொடை நலன நல்குவான அதைப பெறறு வாழ்வீர்' எனறு வழிபபடுததுவார்கள் அதறகு 'ஆறறுப்படை' எனறு பெயா தொலகாபபியா இதனை விளக்குகிறாா

''கூததரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்
ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றி
பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச்
சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்''[4]

எனற வரிகளில் சஙக காலத்தில் மககள் வாழ்க்கையை இனறியமையாத பகுதியாக விளங்கிய ஒரு மரபு இஙகு விளக்கபபடுகினறது இநத ஒழுககலாறு சஙக காலத்தில பக்தி நோக்கி அமைக்கபபடடுள்ளது பொருள நாடிச் செலலும கலைஞாகளுககு எப்படி வழி கூறப்பட்டதோ அதே போல்

இறைவனை நோக்கி சமயத் துறையைக் கண்டு தெய்வ வழிபாட்டு உணர்ச்சிக்கு வித்திடப்பட்டுள்ளது

2. தலைமை

நக்கீரர் இயற்றிய திருமுருகாற்றுப்படையில் தலைமை இடம் இறைவனுக்கே அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது பக்தி உணர்ச்சி மிகுந்து எழுகின்ற ஒரு இயல்பு திருமுருகாற்றுப்படையில் விளக்கப்படுகிறது எப்படி அரசரை நோக்கி வழிகூறப்பட்டதோ அதுபோல் கடவுளை நோக்கி திசைமாற்றம் காட்டப்பட்டது

'உலகம் உவப்ப வலநேர்பு திரிந்து' [5]

இங்கு இறைவனால் படைக்கப்பட்ட உலக உருண்டை சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது விண்ணில் திரிகின்ற கோளங்கள் இறைவனுடைய அருளினால் சுற்றி வருகின்றது இறைவன் இல்லாது போனால் வானின் உருப்பொருள்களாக விளங்குகின்ற எல்லா கோள்களும தங்களுடைய விசையை இழுத்துக்கொள்ளும் அதைக் காட்டத்தான் உலகம என்ற சொல் நக்கீரரால் படைக்கப்பட்டது இதில் திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருஆவினன்குடி, திருஏரகம், குன்றத்தூர் ஆடல், பழமுதிர்ச்சோலை ஆகிய அறுபடை வீடுகளின் அழகும சிறப்பும் நனகு விளக்கப்பட்டுள்ளது

3. திருமால் (வைணவம்)

திருமுருகாற்றுப்படையில திருமாலைப பற்றி குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன நஞ்சுடனே உறைகுளளே கிடந்த துளையினுடைய வெள்ளிய பல்லையுடையவனும், அச்சம் தோற்றுவிப்பவனுமாகிய கொடிய வலியினையுடைய பாம்புகளும் மாளும்படி அடிக்கும் பல வரிகளையுடைய வளைந்து சிறகையுடைய கருடனை அணிந்த நெடிய கொடியினை உடைய திருமாலும என்ற குறிப்பு வருகின்றது.

''கடுவொடொடுங்கிய தூம்புடைவாலெயிற்று
அழலென உயிர்க்கும் அஞ்சுவரு கடுந்திறற்
பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
புலவணி நீள்கொடிச் செல்வனும்'' [6]

இவ்வாறு சங்க காலத்தில திருமால் வைணவர்களுடைய

டவுளாகப் போற்றப்படுகிறார் சமயம பற்றிய ருத்தோட்டங்கள் திருமுருகாற்றுப்படையில் இநத வகையில் மைந்துள்ளது

. **சிவன் (சைவம்)**

அது போலவே சைவ சமயமும் சங்க காலத்தில் மிகப் ரவலாக காணப்பட்டதற்கு திருமுருகாறறுப்படையில் சான்றுகள ள்ளன உருத்திரன் (சிவன) நககீரரால் சிறப்பிக்கப்பட்டிருககும் றை வியப்பாக உள்ளது வெள்ளிய ஆனேற்றை வெற்றிக் காடியாக வலப்பக்கத்தே உயர்ததவனும் பலராமனும் கழப்படுகினற திண்ணிய தோளையுடையவனும் இறைவி ஒரு ாகததே பொருந்தி விளககும் திருமேனியை உடையவனும, மைத்தலில்லாத மூனறு கண்களையுடையவனும முப்புரததை ரிததவனும், மாறுபாடு மிக்கவனும் ஆகிய உருத்திரனும் எனறு வனுடைய புகழ் விளக்கிக் கூறபபடுகிறது

''வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோள்
உமையமர்ந்து விளங்கும் இமையா முக்கண்
மூவெயில் முருகிய முரண்மிகு செல்வனும்'' [7]

இநத வகையில் சிவனுடைய வழிபாடு இனறியமையாத ன்றாக அமைந்திருத்தல் காணலாம் சிவனை வழிபடுவோர் சவம என்னும் சமயததால் சேர்க்கபபட்டார்கள். உயிர்கள் ாழ்வதும முகதி அடைவதும் சிவனுடைய அருளால்தான் எனறு டித்தவர்களும், பண்டிதர்களும், சமயவாதிகளும் நம்பினார்கள் வனுககு மூனறாவது கண்ணாக நெற்றிககண் உண்டு எனறும், நத நெற்றிககண்ணை பகைவர்களை அழிககப் யனபடுத்தினார் எனறும் சமயக் குரவர்கள் எண்ணினாாகள்.

அதுபோலவே திருமால் அவதாரததைப் பதது விதமாக சாவதாரம்' எனனும அவதாரஙகளுககாக வைணவாகள் மைத்திருககினறாாகள். அரக்கர்களாலும் அசுரர்களாலும் க்களதுனபபபடடபோது இறைவன் மனிதனாகத திருஅவதாரம் சய்து அவர்களைக காததான எப்பொழுதெல்லாம் மணணின மூககம கெடுகினறதோ நீதி அழிகினறதோ பபொழுதெல்லாம இறைவன அவதாரம எடுத்துக் ாப்பாறறுகிறான எனறு சான்றோர்கள் கூறுவார்கள் அநத

வகையில் கண்டால மககளுடைய அறியாமையைப் போக்கததான் கடவுள அவதாரங்கள் எழுபபபபடடன எனபது முடிவாகத் தெரிகின்றது

திருமுருகாறறுபபடையில் முருகப் பெருமானின் இறைமைத் தனமையினை தொடககத்தில் வைத்து மாண்பினை நனகு ஓதி பினனர் அபபெருமானுடைய திருஉருவச் சிறப்பினையும அப்பெருமானை ஏத்தி வானவர் மகளிர் ஆடும் சிறப்பினையும் அப்பெருமான வெறறி சிறப்பினையும் திருப்பறஙகுன்றதது மாண்பினையும் பின்னா திருச்சீரலைவாயின கண வீற்றிருக்கும அம்முருகப் பெருமானுடைய ஆறுமுகங்களும பன்னிரு கைகளும இருக்குமாற்றை இருககும் முகததாலே அவர் இயற்றும ஐநதொழில் சிறபபினையும், திருஆவினன குடியில் அபபெருமான் காணபதற்கு வினை நீஙகி விளஙகிய அறிவின் முனிவரும் தததம் குறை வேண்டும பொருட்டு திருமால, இநதிரன, உருத்திரன அமரர்கள முதலியோரும் வநது திரளும் காட்சியினையும அவையின்கண் நாறபததெட்டு யாண்டு நல்லிளமையைப பிரமசசரிய நோன்பில் கழிதத அருமறை நவினற இருபிறப்பாளா முருகப் பெருமானை வழிபடும் சிறபபும், குனறுகள் தோறும் அபபெருமானுககு வேலமகன் ஆடும் விழவும், பினனா ஊா ஊர் கொணட சீர்கெழு விழாமுதல், குறமகள் எடுத்த வெறியயர் களன இறுதியாக முருகக் கடவுள் விளக்கித தோனறும் இடங்களும் நுணணிதின அழகுற காணபபடுகிறது

5. புகழ்

திருமுருகாறறுப்படையில நக்கீரர் முருகபிரானுடைய புகழை விளக்கும் போது

''கண்போல மலர்ந்த காமரு சுனைமலர்
அஞ்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும்
குன்றமர்ந் துறைதலும் உரியன், அதா அன்று'' [8]

விழிகளைப போன்ற மலாநத சுனைமலாகள் வண்டின கூட்டம சுற்றி ஒலிகக குன்று அமர்நது இருப்பவன எனறு முருக பெருமான மக்களுககு அருள புரிதலைக் காணலாம்

சஙக இலக்கியததில் காணப்படும பததுபபாட்டு நூலில் இவ்வாறு சைவ சமயம் ஒரு பககமும் வைணவ சமயம் ஒரு பக்கமும் ஆசிரியர்களால நனகு விளககப்பட்டுள்ளன இவை அககாலததுஇநது சமயத்தின் கருத்தோட்டஙகள் சிலவறறை படம பிடிதது காட்டவல்லதாக உள்ளன

அடிக்குறிப்புகள்

1	.	புறநானூறு, பா எ 58, ப 151
2.	மேலது	பா எ 59, வ 6 7, ப 155
3	மேலது	பா எ 60, வ 11 12, ப 157
4.	தொல்காபபியர்	தொல்காபபியம, புறததிணையியல், பா 36
5.	நககீரா	திருமுருகாற்றுபபடை, பா 1
6.	மேலது	பா வ 148 151
7	மேலது	பா வ 152 154
8	மேலது	பா 75 77

இயல் - 3

வாழ்க்கை அனுபவங்கள்

மனித வாழ்க்கை, அனுபவங்களினால் ஆனவை இன்பம், துன்பம், தெய்வீகம், உலகியல் என்று அந்த அனுபவங்கள் விரிகின்றன. இறைவனின் படைப்பில் தெய்வீக அனுபவம் மக்களுக்கு அமைந்துள்ளது குழந்தையாயினும், இளைஞராயினும், மூத்தவராயினும் மேற்கூறிய அனுபவங்களை அடைந்தே ஆக வேண்டும். இந்த அனுபவங்கள் மனிதனின் வாழ்க்கைப் போக்கை மாற்றி அமைக்க வல்லனவாகும். ஐந்து வகையான இறைவனால் அமைக்கப்பட்ட ஐந்து உறுப்புகளின் மூலம் இவை அமைதல் கூடும் குறிப்பாக கண்கள், செவிகள், மூக்கு, நாக்கு, தோல் ஆகிய ஐந்து உறுப்புகள் வாயிலாக அனுபவங்கள் ஏற்பட்டமைகின்றன

இந்த உறுப்புகளின் மூலமாக வந்து அமையும் அனுபவங்கள் மனித வாழ்க்கையினை ஆய்ந்து அறிய துணை புரிகின்றன உணர்ச்சிகள் கண்ணின் வழியாகவும், கேள்விச் செல்வம் செவியின் மூலமாகவும், நுகரும் ஆற்றல் மூக்கின் வழியாகவும், சுவையின் தன்மை நாவின் வாயிலாகவும் தொடல் தன்மை தோலின் இயல்பினாலும் வந்து அமைகின்றன

வாழ்க்கையினுடைய இன்றியமையாத கூறுபாடுகள் உலகியலின் போக்குகளுக்குத் தக்கபடி அமைகின்றன உலகியல் என்பது வாழ்வின் எல்லா புறங்களிலும் மாறி அமையும் தன்மை உடையதாகும் சமயத் துறையில் இத்தகைய மாற்றங்கள் காலப்போக்கில் வளர்ந்து வந்துள்ள தன்மை நன்கு தென்படுகிறது இறைமை தத்துவம், மனித இயல்புகள், சமுதாய தோற்றங்கள் ஆகியவை என்றும் ஒரே மாதிரியாக அமைவதில்லை உலகத்தில் தீமைகள் அதிகமாகும்போது நான் பிறப்பெடுத்து அவற்றை மாய்க்கிறேன் என்று கீதையில் கண்ணன் கூறுகின்றார் இந்தப் போக்கில் 'ஐந்து சுவை'களை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு எழும் உணர்ச்சிப் போக்குகள் உண்மையான அனுபவ முத்திரைகளை வாழ்வின் மீது பதிக்கின்றன சைனம், சமணம், பௌத்தம், சைவம், வைணவம் ஆகிய உலகம் தழுவிய சமய உணர்வுகள் அனுபவச் சுவடுகளை விளக்கிக் கூறுகின்றன

எலலாசமயஙகளும அறம், பொருள், இனபம, வீடு எனனும் நாற்பொருளைக குறிதது விளக்கிக கூறுவது உண்டு. வாழ்ககையில் தீமைகளை அகறறி உண்மைகளை உணாந்து நனமைகளைப் பெறறு தெய்வீக வழியைப் பினபறறி நடகக வேண்டும் என்றே எலலா சமயக் குரவர்களும் கூறுகினறனா. காமம், மயககம், வெகுளி என்னும் மூமமலங்களை வென்று முகதிபேறு அடைய மனிதன் முயறசி செயய வேணடும் என்பதை அவை பறைசாறறுகின்றன. ஐம்புலனகளை அடககி இறைமை வழிபாட்டில் செலுத்தி காரணகாரிய சம்பந்தங்களை அறிந்து வாழ்க்கை வழியினை வகுத்துச் செல்ல வேணடும் என்பதே சமயங்களினுடைய தததுவமாகும் இநத ஐமபுலன்களை அடக்கி இறைமைத் தன்மையினை அடைய உயிாகள் ஓயாமல் முயறசி செய்கினறன பொதுவாகக் கூறும் போது,

''சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம்'' [1]

எனறு அவைகளின் அடிப்படையில் கூறுவதைச் காணலாம

இககருததில் சுவை எனபது நாவைக் குறிக்கின்றது. ஒளி எனபது கண்ணைக குறிககினறது ஊறு எனபது உணர்ச்சியைக் குறிககினறது ஓசை எனபது செவியினைக குறிக்கினறது நாறறம் எனபது முகாதலைக குறிககினறது. இவ்வாறு புலன்களின் வழியே பொஙகிவழியும் இயல்புகள், தனமைகள் வள்ளுவர் கருத்தில் ஒளிர்கினறன

புலனகளின வழியாக மனிதன் இறைமையை அனுபவிக்க வேணடுமெனில் புலனடக்கம் மிகவும இனறியமையாதது என்பதை உணரலாம் இநத வழியைப பின்பற்றி வாழ்க்கைப் பாதையில் நடைபோடுமபோது எததனையோ வகையான தீமைகள் இன்ப துனபங்கள் - அடக்க ஒடுக்கங்கள ஏற்படடு அமைகின்றன அவை புதிய அனுபவக் கூறுகளை தோறறுவிக்கினறன அவறறின வழியாய 'ஏகன அநேகன்' எனறு மாணிக்கவாசகரால் போற்றபபட்ட இறைமைத் தத்துவம் வெளிப்படடு நிறகிறது இந்தப் புலனகள் இறைவன அனுபவததை கொடுககுமாற்றை இனிவரும் பகுதிகளில் கூர்ந்து காணலாம்

1. கண்கள்

சமயத் துறையில் ஐமபுலன் அடக்கம் மிகவும விரிவாக விளககப்படுகிறது மனிதனைப் படைக்கும்போது இறைவன்

அவனுக்கு உலகத்தையும் வாழக்கையையும் விளக்கிச காட்டுவதறகாக ஐமபுலனகள அமைததாா அதில் கண் எனனும உறுப்பு முதலாவதாக வைக்கப்படடுள்ளது

இறைவனின தோறறம் பலவேறு வகையாக சிறப்பிக்கப்படுகிறது உலக உயிாகளை படைக்கும இறைவன அந்த உயிாகளின வாயிலாக பகதி உணர்ச்சியினையும் உண்டாக்கிக காட்டுகின்றார் கண எனறால் காடசி' என்று பொருள வீதியிலே நடநது செலலுகினற மனிதன கணகளை எபபடி பயனபடுததுகிறான் என்பது ஆராய்வதறகுரியது வீதியோரஙகளில சிறு சிறு கோயில்கள் கடடபபடடிருக்கினறது ஏதோ ஒரு செயலைச செயயப்போகும மனிதன அங்கே காணப்படுகின்ற காடசிப பொருளான இறைவனை வேணடிக கொள்வதைப பாாககலாம் சகதி, சிவன் ஆகிய இரு சொறகளும இநது சமயததில இறைமையைக குறிககப பயனபடுததப்பட்டுள்ளது செயயும செயலில வெறறி காண வேணடுமானால எலலாம் வல்ல இறைவனுடைய அருள தேவைபபடுகிறது இநதக கணகள இறைமையைக காணும்போது மிகுநத நம்பிக்கையையும ஓடியாடி செய்வதறகுரிய வலலமையையும பெறுகின்றன

'கடவுள' எனறால எலலாவறறையும கடநது நிறபவன மனித அறிவுககு அபபாறபடடவன எனபது போனற பொருள்கள் சான்றோர்களால் சுட்டிககாட்டபபடுகினறன அத்தகைய உருவமறற பெரும சகதிககு உருவததை அளிதது அதைக கணணாரக்கண்டு வழிபடத தொடங்கினான

பததுபபாட்டில் திருமுருகாறறுப்படையில் 'பனனிரு கரஙகளையுடைய' முருகப பெருமானின தோறறம நககீரரால் விளககபபடடுள்ளது அநதப் பனனிரு கரங்களும உலக மககளுககு உணர்ச்சியோடு கணடு தொழுவதறகுரிய காட்சியாக அமைநதுள்ளது. அநத உருவததைக காணும் போதெலலாம மனிதன் கணகளைப் பெறறதன பேறறை எண்ணி மகிழ்வான திருஞானசம்பநதர் பௌததரும சைவரும் துறவறத்தின பெருமையையே பேசி இலலறததைப பழிதது வநத காலததில் இறைமையினுடைய சிறபபினை விளககுவதாக ஒரு பாடலைப் பாடுகினறாா

''கண்ணில் நல்லதுறும் கழுமலை வளநகர்ப்
பெண்ணின் நல்லாளொடும் பெருந்தகை இருநததே'' [2]

என்ற பாடல் சைவ சமய பக்தர்களின் திருமணக் கோலங்களை விளக்கப் பாடப்படுகின்றது இறைவன் ஒரு பெண்ணை இடப்பக்கத்திலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்ற அழகை விளக்கிக் காட்டி இந்தப் புவியில் சிறந்த வாழ்க்கையை அமைத்துக் சொள்ளலாம் என்ற ஆர்வத்தையும் ஊட்டி எந்தவகையான குறைபாடுகளும் இல்லாமல் நல்ல முறையில வாழலாம் என்ற நம்பிக்கையை மேற்கண்ட பாடல் ஊட்டுகிறது காமககழிவுகளை காணாமல் ஒளி பொருந்திய இறைவனின் காட்சி சிறப்பையே காண வேண்டும் என்னும் கருத்தை திருஞானசமபநதர் பாடல விளக்குகிறது

சமசாரம், சாசரம், துகசம் எனனும வேத மொழிகளின வழியமைந்த மனித வாழ்க்கை இருணட வீடுபோல் ஒளியற்று வீழ்ந்து விடுகிறது. அந்த வீட்டில் கணகளால கண்டு, கரத்தினால் செய்து, வழியினை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய கடமை மக்களைச் சார்ந்திருக்கிறது ஆழ்வார்கள் திருமாலை சாணாக கணகள எவன கண்களோ என்று பாடுவது நோக்குதற்குரியது பாழவின போக்கில் கணகளுக்குப் புலப்படாத குறறங்கள் பல உண்டு கோபம் வளளுவர் கூறியது போல் கயமை எனபது போன்ற குறைபாடுகள கணகளில்பட்டு வாழவையே சிதைத்து விடுகின்றன அவற்றிலிருந்து விடுபட வேண்டுமென்றால மிகுந்த பொறுமையுடனும் அறிந்த அறிவுடனும் தெளிந்த சிந்தையுடனும் உழைக்க வேண்டும்

''காதலாகி கசிந்து கண்ணீர மலகி'' [1]

என்ற திருநாவுக்கரசரின கூறறுப்படி இறைவனை வழிபாடு செய்ய முயன்று பார்க்க வேண்டும ஆண்டாள் மானிடர்க்கு பசுபபடின வாழகிலலேன என்று துணிந்து உரைப்பதைப் பார்க்கலாம இறைவனையே மணநது, இறைவனுடைய அழகையே சணடு காதல கொணடு வாழும வாழ்கையினுடைய பாக்கை சமய நூல்கள் விளக்குவதை இதன்கண் காணலாம

உலகியலுக்கு அப்பாற்பட்டு பக்தி உணர்ச்சியில் மூழ்கி இறைவனையே கணவனாக அடைய வேண்டும் என்ற கொள்கையை ஆண்டாள பினபற்றியதைக காணலாம் இது பக்தித் துறையில் திசைமாறிய ஒரு காட்சியாகும சுந்தரர் வரலாற்றில் மணமேடையில் வந்து ஓலைகாட்டி ஆடகொண்டத் தன்மை தடுத்தாடகொண்ட புராணம் என்று சமயக் குரவர்களால் வழங்கப்படுகிறது அது சைவ சமயக் கொள்கை இது வைணவ

சமயக கொள்கை. இரண்டு சமயங்களும இருவேறு காட்சிப் பொருளை அடிப்படையாக வைததுக கொணடு வாழ்வியல் போககை நிறுவுவதைக காணலாம ஆணடாள ஆனமீகத துறையில மூழகி உடல, பொருள, ஆவி ஆகிய மூனறையும இறைவனுடைய திருவடிகளிலே இட்டு வணஙகுவதைக் காணலாம இது சமயத துறையின சமயக குரவர்கள் வாழவில் புதியதொரு கட்டததைச் சுட்டிக காட்டுகிறது அதேபோல் சமயததைச் சார்ந்த சுநதரர் வாழ்க்கை பகதி வாழ்விறகே ஒரு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது

பக்தாகள் இறைவனை நோககி தானே இயஙகி வழிபாடடு முறையை வகுப்பது ஒன்று இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு பகதி இயககததில ஈடுபடுவது மறறொனறு இஙகு இறைவன் சுந்தரா வாழவில குறுககிட்டு விழிகளில் பகதியைக கேககி ஆட்கொளவது சிறபபுடையதாக விளங்குகிறது

அதேபோல கணணப்ப நாயனாா புராணததில சைவ சமயம் ஒரு பக்கனுடைய கணகள எபபடி இறைவனுடைய அருளுககு பாததிரமாகிறது எனபதை விளககிக காட்டுவதாக உள்ளது. கணணபப நாயனாா நாளதோறும சிவலிஙகததை வழிபாடு செய்பவர் மிருகஙகளை வேடடையாடி பசசை இறைச்சியை இறைவனுககு உணணக கொடுதது வணங்கி வரலானாா இதைக கணட சிவகோச ஆசசாரியார் என்பவா இறைசசியை இநத வேடன் இறைவனுக்கு அளிககிறானே 'இது எனன வாழ்க்கை, இது என்ன பகதி, இது என்ன துனபம் எனறு இறைவனிடம முறையிட்டாா. அதறகு இறைவன கணணபப நாயனார் தூய அன்பினை எனபால் செலுததுபவர் இனறு மாலை ஒருமரததுக்குப பினனால் ஒளிந்திருநது அவன செயவதைப பார்' என்று விடையளித்தா அது போலவே சிவகோச ஆசசாரியாா ஒரு மரததிறகுப பின்னால் ஒளிந்திருநது கண்ணபபா எப்படி வழிபாடு செய்கிறாா என்று அறிய முற்படடார். இங்கு பக்தி பறறி ஒனறும் தெரியாத வேடா குலததில பிறந்த கணணப்பா வழிபாடு முறையினை மாற்றியமைத்த போககைக காணலாம அவர் வழிபாடு செயதுக கொணடிருந்த போது சிவனுடைய கணகளிலிருந்து ரததம கொட்டியது தனனுடைய ஒரு கண்ணைத தோணடி சிவனுடைய லிங்கததில வைததார் அதறகுள இன்னொரு கணணிலிருநதும குருதி புறபபட்டது. அதைக் கணட கணணபப நாயனாா அஞசி தனனுடைய இரண்டாவது கணணையும தோணடுவதறகு முயனறாா அசசமயததில இறைவன விழிதது கணணப்பரே

உமமுடைய பக்திக்கு யாம அஞ்சினோம் நீண்டகாலம் நீங்கள் வாழவீராக எனறு வாழ்த்தி மறைந்தார் இககாட்சியைக கணட சிவகோச ஆச்சாரியார் தாமும சோநது கண்ணபப நாயனாரை வாழத்தி நீங்கினாா இநதப பெரிய புராணக காடசி இறைவன் கண்களில் வாழுகினறான். முககியமாக ஐநது புலனகளில் முதன்மையாக உளள கண் ஒரு சிவனடியாரை சோதிக்கப பயனபடட முறையினை எனனவெனறு கூறுவது.

சமய வாழ்வில சிவனுககு சைவ சமய இறைவனுக்கு 'முககணணன' என்ற ஒரு பெயர் அமைநதிருப்பதைக் காணலாம் வலககண் சிவனுடைய ஆணமையைக குறிககும. இடக்கண் உமையாளுடைய கண்ணைக குறிக்கும் ஆகையால் ஆதகநாரீஸவரர் எனற பெயர் அவருககு அமைநதது அனால சிவனுககு 'நெறறிககண' என்ற ஒன்றும் சுட்டிக்காட்டபபடுகிறது சமய வாழ்வில் நெறறிக்கண்ணைப் பெறற ஒரே தெய்வமாக சிவனாாகான் குறிப்பிடப்படுகின்றார் இது சைவ சமய எழுச்சிககு ஒரு ஆதரவாகும

நககீரா, சிவன எழுதித் தந்த கவிதையில் குறையுள்ளது என்று வாதாடுகின்றார். அபபோது வெகுண்டு எழும் சிவனார் நெறறிக கண்ணைத திறந்து காட்டி அச்சமுறுத்துகினறாா ஆயினும் நக்கீரர் நெற்றிக கண்ணைத் திறநதாலும குறறம் குறறமே எனறு வாதித்ததாக ஒரு புராணக கதை உண்டு

சிவனாா தவம இயற்றிக கொண்டிருநதார் அபபொழுது மனமதன காமககணைகளை வீசி அவருடைய தவததைக் கலைககு முயனறான கோபம கொண்ட சிவனாா தமமுடைய நெறறிககணணைத திறநது அவனை எரித்ததாக புராணக கதை கூறுகிறது ஆகையால் இறைவனுடைய நெற்றிககண - மூனறாவது கண அறமறற செயலில் ஈடுபடுவோரை இறைவனை இழிவுபடுததுவோரை சுட்டெரிக்க பயனபடுததிய போக்கு இந்த நாட்டில் அறம் வாழநது வளாந்த தனமையை அறிவகறகுப் பயனபடுததுவதாக உள்ளது

தறகாலததில கண என்னும உறுப்பு சானறோர்களாலும், கவிஞாகளாலும் பயனபடுததபபட்டுளளது

''ஒளிபடைதத கண்ணினாய வா வா வா'' [4]

எனறு சுதநதிர இயககப போக்கில ஈடுபட்ட இளைஞர் சமுதாயததை அறைகூவி அழைககினற தனமையை பாரதியிடம

காணலாம பாரதமாதா தேவியின மேல் பகதி பொஙகி எழ சுதநதிர தாககததை வளர்ப்பதறகாக பாரதி பயனபடுத்துகினற ஒரு சிறநத உறுபபாக கண விளஙகுகிறது

ஆகையால கண எனனும உறுபபு சமய வாழ்வில பகதியை பறைசாறற பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு கருவியாக விளங்குவதை அறியலாம

2. செவிகள்

ஐமபுலனகளில் இரணடாவதாக உளளது செவிகள ஆகும வளளுவா செவியினைப பறறிக் கூறும்பொழுது

''செலவததுள செல்வம செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செலவத்துள எலலாம தலை'' [5]

எனறு கூறுகினறாா இககருத்தால் கணணைப போலவே செவியும மிகவும இனறியமையாத ஒரு உறுப்பு எனபதை அறியலாம சமய காலததில அதாவது ஏழு, எடடு, ஒனபதாம் நூற்றாணடுகளில சமயக் குரவாகள தோன்றி இறைவனைப பற்றிய கருத்துககளை பரப்பினாாகள் சைவம், வைணவம் எனனும இரணடு சமயஙகளும எபபோது பாாததாலும தததம சமயக கருததுககளை இழிகதுப பேசுவதை செவிகளில் அறிநது அனலவாதம, புனலவாதம் செயதாாகள சைவ சமயததைச சார்ந்த குரவாகள தஙகளுடைய சமயமே உயாநதது எனறு ஓலையில எழுதி நெருபபில இடுவாாகள இதைச செவி வழியாகக கேளவியுற்று வைணவாகள தமமுடைய சமயமே சிறநதது எனறு ஓலையில் எழுதுவாாகள. நெருபபில இடுவார்கள இந்த இரண்டு சமயஙகளுடைய உயர்வு அனலவாதததால நிறுவபபட்டது எபபடியெனின எரிந்து கொணடிருககினற தழல் எநத ஒரு ஓலையை சுடடெரிக்காமல விடுகிறதோ அநதச சமயமே சிறந்தது என்ற முறை அமைக்கபபடடது இந்தக கருத்துகள் சமய வாழவில் செவிவழியாக சென்ற கருததுககளாலேயே நிறுவபபடடன புனலவாதம எனற ஒனறும் நடைபெறறது தததம சமயக கருததுக்களை ஓலைகளில எழுதி ஆறறில விடுவாாகள அபபோது அந்த ஆறறை எதிர்தது எநதச் சமயத்தின ஓலை செலலுகிறதோ அதுவே உயர்ந்த சமயம என்று நிறுவபபட்டது ஆகையால இந்த சமயச் சழககர்கள செவி வழியாக கேளவியுறறு போராட்டததில ஈடுபடட பாங்கு தெனபடுகிறது

ஆழவாாகள பாடும போது

'இறைவனுடைய புகழை கேடகாத செவியென்ன செவியோ' [6]

எனறு பாடுகிறாாகள அதே போல பழங்காலததில தமிழகததில மனனர்களும் தலைமை இடததில இருந்த வளளல்களும விடியறகாலை நேரததில தூக்கம கலைந்து எழுவதறகு முனனால அவருடைய காதில இனிமையான பாடல கேட்பது நலலது என்று எண்ணி ஒரு பழக்கத்தை ஏறபடுத்தியிருந்தாாகள அதறகு 'திருபபளளியெழுச்சி [7] என்று பெயா இசையிலே வலலமை பெறற பாணாகள அதிகாலை நேரத்தில் மனனாகள வீறறிருககும இடங்களுககுச சென்று அவர்கள் தூககதிலிருந்து எழும்பொருட்டு இனிமையான இசையைக கருவிகவின் துணைக கொணடு வாசிபபாாகள். அககாலககட்டங்களில் நாட்டுப்புறப பாடல்களும இந்த வழககததிற்குச சான்றாக உளளன. சங்க காலததில் அதககைய பாடல அமைககும் மரபுககு துயிலெடை நிலை' எனற பெயரை புலவாகள அளிததிருபபது தெரிகின்றது

சைவ சமயக குரவாகளில் மாணிகக வாசகரும, ஆழவாா வரலாற்றில தொண்டரடிபபொடி ஆழ்வாரும் திருபபளளியெழுச்சி பாடியிருககின்றாாகள அவை இன்றும் கோயிலகளில காலை நேரத்தில பூபாள ராகம' ஒன்றை அமைத்து பாடிக கொணடு வரபபடுகினறது மாணிகக வாசகா சிவனை உறககததிலிருநது எழுபபுவதாகவும, தொணடரடிப்பொடி ஆழவாா மகாவிஷ்ணுவை எழுபபுவதாகவும் பாடி யுள்ளனா இந்த நூறறாணடு துவககததில புதுமை படைக்க பாரதியார் அனைவரையும விழித்தெழச் செயய 'பாரதமாதா திருபபளளியெழுசசி பாடியிருபபது நோக்குதறகுரியது.

முதலில் தொணடரடிப்பொடி ஆழவார் பாடியுள்ளதைக காணலாம

''எதிர்திசை நிறைந்தனர் இவரொடும் புகுந்த
இருங்களிற் நீட்டமும் பிடியொரு முரசும்
அதிாகலில அலைகடல் போற்றுள தெங்கும்
அரகத்தம மாபளளி எழுந்தருளாயே'' [8]

எனறு பாடியிருபபதை அறியலாம அடுததது சிவபெருமானை துயில எழுப்புவதாக மாணிககவாசகர் பாடியுளளதைக காணலாம

''போற்றிஎன் வாழமுதல் ஆகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூஙகழற் சிணைதுணை மலர்கொண்(டு)
ஏறறிநின் திருமுகத தெமக்கருள் மலரும்
எழிலநகை கொண்டுநின திருவடி தொழுகோம'' [9]

எனறு விளககிப பாடியிருபபதை அறியலாம அடுதது சுபபிரமணிய பாரதியாா பாரதமாதா திருபபள்ளியெழுச்சியில

''தொழுதுனை வாழ்த்தி வணங்குதற் கிஙகுன்
தொண்டாபலலாயிரா சூழ்நதுநிற் கின்றோம்
விழிதுயில கினறனை இனனும்எம் தாயே
வியப்பிது காண்பள்ளி எழுந்தருளாயே'' [10]

எனறு பாடியுளளாா இநத மூனறு பகதி நெறியாளாகளும ஒருமுகச சிந்தனையாக செவியினை முனவைதது திருபபளளியெழுச்சி எழுதியிருபபதைக காணலாம

இவவாறு ஐமபுலனகளில கணணுககு அடுததபடியாக உளள செவி சமயக் கருத்தோடடஙகளை அறிநதும், அறிந்ததை பறைசாறறியும மக்களை விழிப்படையச செய்ய பயனபடுத்தப்பபடட போக்கும நோககுதறகுரியதாகும

3. மூக்கு

ஐமபுலனகளில அடுததகாக இருப்பது மூககு ஆகும மூககு மணததை முகாவதற்காகவும சமயஙகளின போககினை நுகர்நது அறிவதறகாகவும பயனபடுததபபடுகினறது மணஙகளிலே பல வகை உணடு அவை இழிவான மணம், தெயவீக மணம எனபது போனற நிலையில விளக்கபபடுகினறன மணம எனற சொலலுககு 'திருமணம' எனற ஒரு சொலலும உணடு 'திரு எனற சொலலுககு 'கணடாரால விரும்பபபடும தனமை' எனறு உரையாசிரியாகளில் ஒருவரான பேராசிரியா உரை எழுதுகிறாா மணம' எனற சொலலுககு ஆணும பெணணும இணைந்து இலலறம நடததுகினற போககினை விளககுவதறகாக சானறோாகள பயனபடுத்துகினறனா் இது பகதித துறையில எணணுமபோது இறைவனுடைய படைபபில மணம நடைபெறுகினறது

சமய வாழவில திருமணம எனறால் எல்லோராலும விருமபபபடுகினற 'பக்திமணம்' எனற பொருளைக கருதலாம ஆணடாள பாடுமபோது,

''கற்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ'' [11]

எனறு மணததினை முன்வைகது இறைவனைப் பாடும் நிலையை உணரலாம மாதவனுடைய வாயின சுவையிங நாற்றமுமு நீ அறிவாய, நான விருப்பமாய கேட்கிறேன சொல் மாதவனுடைய வாய கற்பூர மணம கமழுமோ, தாமரைப் பூவின மணம கமழுமோ எனறு கூறுகினறாள்

இறைவன வாழுகினற புணணியததலஙகளுககுச செல்லும்போது ஆங்கே இறைவனுககுப படைக்கபபடுகின்ற பிரசாதம்' முதலியவை நல்ல மணம் மிககவாக அமைகின்றன அவறறை நாவால மட்டும் சுவைககாமல் நுகர்தலிலேயும கூட இனபமளிககக கூடியதாக விளங்குகிறது. ஆசையால மூககு ஐமபுலனகளின திறமையை அழகாய எடுத்துக் காட்டுகிறது

தவம இயறறுகினற முனிவாகள தவத்திறகுரியதாக மூசசுக காறறினை விளககுகிறாாகள இயற்கையாக ஐமபுலனகளில் இதுவும ஒனறாக இருபபதால் நனமை தீமைகளை ஆராய உதவுகிறது தவயோகிகள பிராணாயாமம' என ஒனறினைப் பின்பறறுவது கணகூடாக உள்ளது இதன பொருள் மூசசுக் காறறினை மேலும சீழும குறிபபிடட கணித சமபிரதாயஙசளோடு செய்வது எதுவோ அதுவே 'தியானம' அல்லது 'தவம்' ஆகும இந்த காறறு மூககின் வழியாகச செனறு குரலவளையில் இறங்கி அவுக் குழல வழியாகச சென்று உந்தியில் நிலைத்து பயனை அளிககக கூடியதாக விளங்குகிறது எனறு முனிவாகள் கூறுவாாசள

இததகைய தவம் இயறறுமபோது இயலபாக உடலில் தானறுகினற பல்வேறு வகையான குறறஙகள் குறைகள் ஆகியவை நீக்கபபடுகின்றன இதனை வளளுவர் தவம் [12] என்னும் அதிகாரததில் சிறபபாக விளககுகிறாா

நாக்கு

மிக விரிவாக விளககப போனால நாச்கின ஆறறல அபபுடையதாக விளஙகுகிறது சமயக் குரவர்கள் இந்த நாககினை இறைவனுடைய திருநாளததை அடையாமற போனால் நாவே தறகுக காரணம் என்று கூறுகினறாாகள். அதற்குக் காரணம் 'நா' சியைக காட்டும ருசி உடல் 'தசையைக்' காட்டும் அப்போது வளிபபடையாகத தோனறி விளஙகுகின்ற காமமானது நாவின் வழியாக இறஙகி உடலுறுபபுகளைச சார்வகாய்ச் சான்றோாசள்

கூறுவாரகள அதே போல வள்ளுவா நாவினை மிக வன்மையாச ஒரு சொல்திறனுககு சுட்டிக் காட்டுகினறாா

''யாகாவராயினும் நாகாகக'' [13] எனறு ஓரிடத்தில் சுட்டுகிறாா இதன பொருள வாழககைப பாதையில நடநது செலலும்போது எததனையோ வகையான அனுபவங்கள் வநது கொண்டே இருககினறன இனனும சில சானறோர்கள் நாவினை எலலா அவயவஙகளிலும் சிறபபுடையதாகக் கருதுகிறாாகள இராமாயணக காவியத்தில் சொல்லுககு எடுததுக்காட்டாய் சில சானறுகள உளளன கிஷ்கிநதா காணடத்தில் அனுமன் ஒரு மரத்தின் மீது உட்கார்நது கொண்டு வழி நெடுக பார்த்துக கொண்டே இருநதான அபபோது தூரத்தில இராம, இலஷ்மணா, சீதை ஆகியோா நடநது வருவதைக கணடான அவர்களை வணங்கி ஆசி பெற வேணடும எனற எணணததில மராமரத்தின் வாயிலாய் இறங்கி கீழே வருகிறான தனனை அவாகளுக்கு அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளுமபோது 'வாயு பகவானுடைய மகன நான்' எனறு மிசச சாதுாயமாகப பொறுமையுடனும, அடககததுடனும திருவடிகளைத தொட்டு வணங்கி அறிமுகப்படுததிக கொளளுகிறான் இராமர் அவனுடைய சொல் நயததையும சொலலை ஆளும் தன்மையையும எணணிப பார்த்து வியககிறாா அபபோது 'யாா சொல இசசொல்லின் செல்வன எனற அடைமொழியோடு அனுமனை வாழ்த்துகிறாா இநதக குறிப்பிடட இடததில சொலலின் சிறப்பை அனுமன வழியில நினறு ஆடகொளள விருமபுகினற இராமருடைய புகழ் தெளபடுகிறது

வைணவ சமயததில ஆணடாளின திருபபாவை ஒரு சிறநத படைபபாக உளளது ' ஓஙகி உலகளந்த உததமன பேர்பாடி. எனனும் வரியில நாவினுடைய உயாவும, பயனும் காடடப்படுகிறது இநத நிலையில் பகதி மோகம் வெளிபபடையாக ஆகும் போது உளளததில தோனறும் உணர்ச்சிகள சமயக குரவாகள் பாடுவது போல் ' நெககு நெக்கு உருகி உருகி என்று அடைமொழியிடடு வாழததுகிறாாகள

அடுததுப புறநானூறறைச சிறநத நூலாக உறறுக காணுகினற பெருநதேவனார் சிவனை 'அருநதவத்தோனை' என்று பாடுகினறாா தொடாநது கூறுமபோது

''கறைமிடறணியலு மணிந்தன் றக்கரை
மறைநவி லந்தணா நுவலவும் படுமே'' [14]

அககறுப்புத்தான மாவாயும் வானோரை உயயங் கொணடமையின் வேததததைப பயிலும் அநதணராால புகழவுமபடும எனற பொருளில இது அமைந்துள்ளது

அடுததது சொலவனமை எனனும அதிகாரததில் வளளுவர் சொல்லின உயாவினைக் கூறுகிறார்

''சொலலுக சொல்லை பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை வெல்லும் இனமையை அறிது'' [15]

இநத உலகத்தின்கண வாழும் மக்கள் மிகுந்த சொல்லாறறல் மிககவர்களாயிருந்தால் அவர்களுடைய சொல்லை தோல்வி அடையும்படி விடாது கொளகின்ற தன்மையினைக் குறிக்கின்றது. இவ்வாறு நா' எனபது பலவேறு வகைகளில் சமய இலககியததிலும நீதி இயககத்திலும உயாவாக அமைககபபட்டுள்ளது

5. தோல்

சமய இலக்கியஙகளில் தோல்' என்னும் சொல் உயாநத நிலையில அமைக்கப்படடுளளது உடலின்கண தோன்றுசின்ற தோலில பலலாயிரககணககான சின்னஞசிறு துவாரங்கள் இருககின்றன என்று அறிவியலாளாகள் கண்டுள்ளனர் உடலில எபபகுதியில அடித்தாலும உடலைப போர்த்தியிருககின்ற இத்தோல் வாட்டமிழந்து அழிந்து போகிறது.

திருமணம் நடைபெறுகினற காலஙகளில் தோலினைஸ்பரிச உணாச்சிககு பயனபடுததுகின்றார்கள ஆயினும் காமத்தை வெளிப்படுததும ஒரு கருவியாகததான இந்தத் தோல் பயனபடுததபபடுகிறது இறைவனின படைப்பில் மேறகூறியவாறு தோலானது உயாவான இடக்கைப பெற்று திகழ்கிறது தோலாடைகள பல முனிவாகளின உடலில் பயனபடும் கருவியாக அமைககபபட்டுள்ளது. மான் தோலில் அமர்நது தவம் இயறறுமபோது மணணின் ஈரம், மண்ணில் தென்படும் குறறங்கள், மணணில் பாயும் அசுததங்கள் ஆகியவை தவிர்ககபபடுகின்றது

காட்டில வாழுகினற வேடடைக்காராகள புலித்தோலைக் கொணடு வநது நன்றாக சுத்தப்படுகதி சீவி, அழகுமிக்க தோலாக மாற்றி வெம்மை உடலில ஏறுமபடியாக காலையும் மாலையும் அதன்மேல அமர்ந்து வழிபடுவதைக் காணலாம்

சமய இலசகியததில நசை' என்ற ஒரு சொல உணடு இயறகையாகக காமவேடகை மிகுநத காமுகாகள அதை நல்ல முறையில திடடம போட்டு செயல்படுகிறாாகள மணிமேகலை காவியததில காமுகன ஒருவன மணிமேகலையைத தொட வருகிறான அவனுககு உடல்நசை மிக அதிகம போலும் ஆனால, மணிமேகலையோ 'உருமறை மநதிரம்' ஒன்றைப் பயன்படுததி பெணணுருவததை மாற்றி ஆண உருவததைத தாங்கி நிற்கிறாள அவனால் அவளைத் தொட முடியாமலேயே போயவிட்டது

உடலில தோன்றுகின்ற ஐநதாவது உறுபபான நசையால் காமம பெருககெடுதது ஓடுகிறது அபபோது அநதக காமவெள்ளததை அடக்க இயலாதபோது எநத வகையான சிறபபும் இல்லாமல் அமைநது விடுகிறது அதே போல் இறைவன வழிபாடடில இன்றியமையாத ஒரு ஆசனமாக இநதத தோல விளங்குகிறது புலி, சிங்கம, கரடி, மான ஆகியவற்றின தோலில முனிவர்கள அமாந்து தவம் இயற்றி இறைவனை அடைந்துள்ளமை கணகூடாக உளளது.

''பொன்னார் மேனியனே
புலித்தோலை அரைக்கச் செய்து''

என்று சைவசமயக குரவாகள சிவனைப பாடுகிறாாகள் மேலும ஆழவாாகள பாடுமபோது

''பச்சைமா மலைபோல் மேனி
பவளவாய்க கமலச் செஙகண்
அச்சுதா அமரரேறே ஆய்இழை
கொழுந்தே வாழி''

என்று திருமாலினுடைய மேனியழகை ஆழ்வாாகள் சித்தரிததுள்ளமை தெனபடுகிறது

எத்தனையோ சமயக் குரவாகள் தோலைப் தோலைப பறறிக் கூறி காமம பற்றி பறைசாற்றி உண்மையை அறிநது உலகை நீத்துச் சென்றிருககிறாாகள எல்லாவற்றிலும மனிதனுடைய தோல் எளிதில் உணர்ச்சியினைப பெறவும் வெளிபபடுத்த வலலனவாகும எனவே உணாசசிகளை ஒடுககி இறைமை அடைவதற்குரிய உணாவுகளைப பெருககி வாழ்தல பக்திககு விததாக அமையும என்ற பாஙகு இதனமூலம அறியப்படும் செயதியாகும

இதுவரை கண்ட ஐம்புலனகளின சீரும சிறப்பும உயர்வான எண்ணமும் இங்கு காணுதற்குரியது மாணிககவாசகர் பாடுமபோது ''ஐம்புலன ஆற்றங்கரை மரம'' எனறு விளககுகிறாா கரையோர மரங்கள வெள்ளததில எபபடி அடித்துக கொணடு ஓடுகிறதோ அது போல காமம் என்னும உணர்ச்சியில் இவையெல்லாம பெரிதும் இடாபாட்டினை அளிககும எனறு மாணிககவாசகர் கூறுகினறாா

ஆகையால் இறைவனிடததில் மெயப்பொருளை அடைய வேணடுமாயின் ஐம்புலன அடககம மிகவும் இனறியமையாதது என்பதை அறிய முடிகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

	திருவளளுவர்	திருககுறள், நீத்தார் பெருமை, ப 24
	திருஞானசம்பந்தா	தேவாரம், பா
.	திருநாவுககரசர்	தேவாரம், பா
	பாரதியார்	பாரதியாா கவிதைகள, ப 92
	திருவளளுவா	திருக்குறள், கேள்வி, ப 34
	ஆழ்வாா	
	வரதராசன, மு ,	தமிழ் இலககிய வரலாறு பலவகைப பாடல்கள, ப.137
	தொணடரடிப பொடிஆழ்வாா	
	மாணிககவாசகா	திருவாசகம
0	பாரதியார்	பாரதியாா கவிதைகள, ப 20
1	ஆண்டாள்	திருப்பாவை
2	திருவளளுவா	திருக்குறள், தவம், ப 186
3	மேலது	ப 187
4	பெருந்தேவனாா	புறநானூறு, கடவுள் வாழதது, ப.1
5	திருவள்ளுவர்	திருக்குறள, சொல்வன்மை, ப 235

இயல் - 4

இன்ப நுகர்ச்சி

மனிதனுடைய வாழக்கை இருபெரும் முனைகளினால் அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம் ஒரு புறம அறம, பொருள, இனபம எனச் சொல்லத்தகக முறையில அமைநதுள்ளது மறறொருபுறம் இறைவழிபாட்டில் மூழ்கி பேருணமையை அறிந்து பேரினபததில திளைததல ஆகையால், இலவாழ்க்கை அளிக்கினற துனபஙகளும், துயரங்களும் மனிதனுடைய பிறவிகள்தோறுமு தொடாந்து வருவதைக காணலாம்

இயறகையாக மனித நிலையில பிறவிகளை ஆய்ந்து சுருக்கமாக இருவரிகளில வள்ளுவா கருகிறார்

''பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவா நீந்தார்
இறைவனடி சேரா தவர்'' [1]

இநதக குறிபபிடட இடததில உயிாகளுககு அழிவு நோநத போதிலும் அழியாத ஆதமாவின நிலையில் அமைநதுள்ளமை எணணி போறறுதறகுரியது.

''பெரும பிறவிப் பௌவம்'' [2] எனறு மாணிககவாசகர் கூறியிருபபது நோககுதறகுரியது இவ்வுணமை 'நீத்தாா பெருமை' என்று வளளுவரால குறிககபபடுகிறது பெருவெள்ளததில நீந்தி உளளம குளிர அருந்தி கரையேறி உயவதனையே நீநதுதல எனபர் அநநீநதுகல் புணைபற்றி நீந்துதலும தம கையால் நீநதுதலும என இருவகைபபடும். எனவே, நீததல விணணபபம திருவடியால் ஆளுவதாகும். 'நீததல' என்றால 'விடுதல' என்று பொருள் வாழகையின இருவேறு புறங்களைக தெளிவடையாத நிழலோட்டஙகளை மறைநதுபோகும அழிவுகளை எடுத்துககாட்டி உணமையை அறிய முறபடவேணடும எனற கருத்தில இஙகு இது நிறுவபபட்டுள்ளது சுபபிரமணிய பாரதியாரும்

''நலலதோர் வீணை செய்தே அதை
நலஙகெட புழுதியில் எறிவதுண்டோ?'' [3]

எனறு பாடுகிறாா, இந்த இடத்தில வீணை எனனும் சொல் 'பிறவி' என்ற பொருளில் கொணடகால தவறேதும இலலை அல்லவா? தொடாந்து பாடும பாரதி

''வல்லமை தாராயோ இந்த
மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே'' [4]

எனற வரிகளில் 'சகதி யின முழுக்கோறறம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது வாழவெனும் அலைகள், மணல் எனனும உடலில வந்து மோதுமபோது, கணகளில கணணீா பெருககெடுதது ஓடுகிறதல்லவா? வாழ்க்கை கயிறறை அறுகதெறிந்து 'சிட்டுக குருவி' போல விடுதலை அடைநது, நீணடு கிடக்கும் வானத்தின எல்லாப பககங்களிலும் சுழனறு வீசுவதை மனிதன உணாநதே ஆகவேணடும

1. செல்வம் :

வாழவின போககுகளில் 'செலவம இனறியமையாத இடத்தை அடைநதுளளது. செலவம திரட்ட முயன்ற மனிதன் அதன பயனையும அறிய முறபட்டான அதன இன்றியமையாமை யை உணர்ந்தான ஆகையால் அவனுடைய எதிர்' உணர்வு செலவம அளவில மிகுநது காணப்பட்டது எஙகு எதிர்வு' இருக்கிறதோ எஙகு எதிாவின ஆற்றல மிககு விளஙகுகிறதோ அஙகே அநத இடத்தில் ஓசை ஏற்படுகிறது அதனால்தான் மனிதனின திறமை உயாந்தோங்கி வானளவு நினறு அமைவதைக காணலாம். வள்ளுவர் செல்வம பறறிக கூறுமபோது,

''செல்வத்துப பயனே ஈதல்'' [5]

எனறு கூறியிருப்பதை அறியலாம செல்வம சேர்ப்பது தவறில் லை குடும்பம வாழ சிறறூர் வாழ நாடு வாழ உலகம முழுவதும் வாழ ஒவவொரு படியின முனனேற்றத்தில செலவம, துணை நிறபதோடு அனறி பயனையும பெறறு விளங்குகிறது

இனனொரு குறளில் 'செலவம சேர்வது எனபது ஒவ்வொருவராகத திரைப்படக கொட்டகையில மனிதர்கள ஒனறாகக கூடுவது போலாகும அதேபோல், செலவம சென்று கழிவது எலலோரும் குபீரென்று, கொட்டகையில இருந்து வெளியே வருவது போலாகும இநத இரணடு குறட்பாக்களில பகுதிநெறி வழிநிறக மனிதன முயலவதைப பார்க்கலாம் இடைக்கால பக்தி இலக்கியத்தில செல்வத்தால ஓங்கி வளர்ந்திருநத 'பகதி நிலை' தெறறென விளஙகுவதைக் காணலாம

செல என்னும் சொல்லின் அடிப்படையில் 'செல்வம்' என்ற புதுச்சொல் வளர்ந்திருக்கக் காணலாம் எடுத்துக்காட்டாகச் செல்லுமிடமெல்லாம் ஆறுநீர் ஓடுவது போல, செல்வகச் சுவிகடைகளிலே சிக்கி அழிந்து படுவோர் பலராக இருப்பது கண்கூடாகத் தென்படுகிறது

பட்டினத்தார் ஏதோ சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தபோது அவரது துணைவியார் ஒரு சிறு பெட்டியை அவர்முன் கொண்டுவந்து வைத்து இதனைத் தாங்கள் வந்ததும் அளித்துவிட்டு வருமபடி நம புதல்வன தந்துபோயினன'' என்று கூற, அதறகேறப பட்டினத்தார் அப்பெட்டியைத் திறந்தவுடன அதனுள் 'காதற்ற ஊசியும் வாராது காண்கடைவழிக்கே' என்று எழுதப்பட்டுள்ள வாசகத்தைக் கண்டு ஞானம் பெற்றுத் துறவு பூண்டார் என்ற அவருடைய மாற்றத்திற்குக் காரணம் கூறவேண்டுமல்லவா ?

செல்வம் பொங்க நீள வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொடுத்ததால, அவனை ஆதரித்து அரும இடர் நீக்கப் பெற்றாராயினர் பட்டினத்தார் பல ஆண்டுகளாக வாழ்வைப்பற்றி எண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும் கடைக் கணணில பொருள்களின் உருவைக் கண்டு அப்படிச் சொல்ல சொல்ல ஓர் அழகான சிவனின் தோற்றம் நெஞ்சில பதியும அதுவே உண்மை உணர்ந்த தன்மைக்குச் சான்றாகும

2. பெண்ணும் மண்ணும்

பக்தி இலக்கியத்தில பெண் என்னும சொல் இருவகை விளக்கமுடன அமைந்திருப்பதைக் காணலாம் முதலில் பெண் என்னும் சொல்லின் அடிப்படையில சக்தியைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அறியலாம் சைவ சமயச் குரவர்களைப் பற்றிக் கூறும்போது திருஞானசமபந்தர் குழந்தைமை களமையில் இருந்தபோது, அன்னை உருவில வந்து பாலூட்டி வளர்த்தாள் என்ற கருத்து காணப்படுகிறது

மாணிக்கவாசகரும் கூட 'பால அளிக்கும அன்னையைப் பற்றிக் கூறுவதைக் காணலாம

''பாலநினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சால
பரிந்துநீ பாவியேனுடைய'' ²

என்று பாடி இருப்பதைக் காணலாம் 'ஞானப்பால' என்று சைவசமய நாயன்மார்கள் கூறுகிறார்கள்

சகதியை வழிபாடு செயயுமபோது மகாகவி பாரதியாருமகூட தறகாலக சமுதாயத்துக்களுக்கு ஏறப பாடல புனைந்திருபபகை அறியலாம

'வெள்ளை மலாமிசை வேகக் கருபபொருள
ஆக விளஙகிடுவாய
தெள்ளு கலைத்தமிழ் வாணி உனக்கொரு
விண்ணபபம் செயதிடு வேன்
எள்ளத் தனைப் பொழுதும் இராது
என்றன் நாவினிலே
வெள்ள மெனபபொழி வாய்ச் சக்தி
ஓம்சகதி ஓம்சக்தி ஓம்'' [8]

ன்று தறகால பகதி வழிககு வழிகாட்டுகிறார் பாரதி நாவில் ருகுநது உணாச்சிமயமாக ஆகி பெருககெடுத்து ஓடும வெளளமபோல கவிதை நாவில வழியவேண்டும் என்று வேண்டுகிறாா அவா

முனனோாகள சகதியை வழிபாட்டுக கடவுளாக மதித்து வாழ்நதாகள ஆவதும பெணணாலே அழிவதும் பெண்ணாலே என்ற பழமொழி நோககுதறகுரியது சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது சக்திககுக கனிவான உணர்ச்சியில் பெரும பங்கு உணடு என்று தெளியலாம புராண காலத்தில் பெண்மை சகதி எவ்வளவு பெரும்பினைப பெறறுத் திகழ்நதது எனபதை அறிய ஒரு கதை அமைககப்பட்டுள்ளது அதனைக காணலாமா?

புணர்ச்சி

ஒரு முறை 'பதமாசுரன என்னும அசுரன ஒருவன் கங்கைக் கரையில் அமர்நது சிவனை நோக்கித் தியானம செய்து காணடிருநதான ஆணடுகள் பல உருணடோடின இனியும் இந்த அசுரனைக காக்க வைககக் கூடாது என்று எணணிய சிவன், கங்கைக் கரையில் வந்து காட்சி அளித்தான 'உனக்கு என்ன வரம வேண்டும்' என்று மெலலக கேட்டான். 'நான கேட்கும் வரத்தைக காடுபபீாகளா ?' எனறு அச்சத்துடன் கேடடான பத்மாசுரன் 'நான ஒருடைய தலையில கரம் வைததுக கொடுகிறேனோ, அவர்கள் பலாம, தீயில் சிககித தடுமாறி அழிய வேணடும அருள கூர்ந்து இந்த வரத்தைக தநதருள வேணடுகிறேன என்று குழைந்து குழைநது பேசத தொடங்கினான்

சிவனுககு இது மிக வேடிககையானதாக விசித்திரமான க விளையாட்டுததனமாகத் தோனறியது. ஆயினும் அசுானின

தவத்தை மெச்சி 'உனக்கு வரமளித்தேன்' என்று கூறினான் அவன் ஒர அசுரனல்லவா ? ஏனோ அவனுக்கு சிவனின்மேல ஐயம் ஏறபட்டுவிட்டது அவன சிவனே! மிகக நனறி இந்த வரத்தின் திண்மையை இபபோதே இங்கேயே அளந்து பார்க்க விருமபுகிறேன அருள்கூர்ந்து தஙகளுடைய தலையைக் காட்டுங்கள் என்று வேண்டினான உயிர் தபபிகதால் போதுமென்று சிவன ஓட்டமாய ஓடத தொடங்கினான அநதப் பத்மாசுரனும் சிவனை விடுவதாக இலலை ஓடிககொண்டிருநத சிவன முன, மகாவிஷ்ணு தோன்றினார என்ன இது என்று விஷ்ணு கேட்டபோது, பதமாசுரனுககு வரம அளிததகைப் பற்றியும், தன கரத்தை அவன் சிவனின தலையில வைததுச் சோதிககுப பார்க்க எண்ணிக கொண்டதையும கூறி, எபபடியாவது அவன கரககினின்றும் காகக வேண்டும என்று வேண்டிக கொண்டான

மகாவிஷ்ணு சிவனுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று அவரைபபோகச செய்து அழகிய மோகினி உருவை ஏற்று வழியில நின்று கொண்டிருநதார் பத்மாசுரன அஙகு வநதபோது அவனுள காம உணர்வினை ஏறபடுத்திய மோகினியைக கண்டான மிகுந்த ஆவல கொண்டு அவளைத தழுவ நினைததான. அப்போது அவனுககு இன்னும் காம உணர்வினை ஊட்டுவதற்காக நாட்டியம ஆடலானான பதமாசுரன மிகுந்த காமம உடல் எலலாம் பூரிக்க அவனைக கண்டு இனபம அனுபவிகக நினைததான அபபோது விஷ்ணு அவனுடைய தலையில இருக்கும அழுககைத துடைததுக கொண்டு புதிய தோற்றததோடு வருமபடிக கூறுகிறார் அவனுககு மோகம மிகவும அதிகமாக ஏறிவிட்டதால், தலையில கரம வைததால 'அழிவு' எனபதையே மறநதுவிட்டான 'கஙகை நதியின ஓரம சென்று தலையில புண்ணிய நீரால் கழுவிக கொண்டு வா' என்று காமவயபபட்ட அசுரனிடம கூறுகிறார விஷ்ணு அவனும் வரததைப பெற்ற நிகழச்சியை விட்டுவிட்டு, மோகினியைச் சுவைக்க காலம பார்த்திருந்தான ஆசையால ஓட்டமாகச் சென்று கஙகை நதியை அடைந்து படிகளில இறஙகி நின்றான அவனுக்கு மண்ணும் மறநதுபோயிற்று , விண்ணும் மறநது போயிற்று மோகினியை அடைந்து சுகம பெறுவதிலேயே கவனமாக இருநததால் வரமபற்றி மறந்துபோனான கஙகை படிததுறையில இறங்கி, நீரைக கரததில் அள்ளித் தன்னுடைய தலையில தெளிததுக கொண்டான அபபோது கரம் தலைமீது படிந்ததால் அடுதத கணம அஙகே பெரு நெருப்பும, நெருபபினால தழலும,

முலினால் ஒளியும கோனறி மறைந்தது சிவன வரமளிக்க, பிஷ்ணு காதது அருளிய பாங்கு இஙகு நோசகுதறகுரியது

இந்தப புராணக கதையில பெணமை மயககததை அளிககக் கூடிய ஒன்று எனற உண்மை வெளிபபடடு நிற்கிறது காமததால பெண்ணங்களில அழுககேறி அதே ஆணவத்தால அழிவுள்ள பத்மாசுரனுடைய கதை எச்சரிக்கையாக இருக்சக காணலாம். பெண்மையின நளினம ஒரு பக்கம, பெணமையால அழிவு ஒரு பக்கம பெணமையின அழகு ஒரு பககம, பெணமையால் ஏககம ஒரு பககம

பாரதியாா ஓம சகதி' எனறு பெணமையைக் தெய்வீக உருவம் அளித்து வழிபடுவதைக் காணலாம்

> ''மாகாளி கடைககண் வைத்தாள
> ஆகாவெனறு எழுநதது பார் யுகப் புரட்சி''[9]

இதில காணபபடும கருத்து தறகால 'உணாவியல்' (emotion) கருததுசகு ஏறபுடையதாக அமைந்திருபபது கண்கூடு ஙகோ பல ஆயிரம கிலோமீட்டா தூரத்தில நடைபெற்ற அகடோபா புரட்சி' (Russia) ஒரு புதிய சுத்துவத்தையே உலகிறகு அளிததிருபபதைச காணலாம் சக்தி அன்னை' காளிதேவியின அருள பழமையானதுதான் ஆனாலும பாரதியாா் புதுமை விருமபியாக இருந்ததால் புரட்சிககுத் தெய்வீக வடிவம அளிததுககளிகசினறாா

ஆனால படடினததாா, பெண்மையின இழிவைச் சுட்டிககாட்டுகிறாா படடினததடிகள் இல்வாழ்க்கையில இருந்தவர்தான். ஆயினும இறைவன்பாற் பக்தி மிகுந்து வாழவது பெற்று அன்பு செலுகதுவாராயினர் பட்டினத்தார் பாடுமபோது

> ''வாய்நாறும் ஊழல், மயிர்ச்சிககு நாறிடும், மையிடுங்கண்
> பீநாறும, அஙகம் பிணவெடி நாறும், பெருங்குழிவாய்ச்
> சீநாறும, யோனி அழுனாறும், இந்திரியச் சேறுசிந்திப்
> பாய்நாறு, மங்கையர்க கோவிங்ஙனே மணம் பற்றியதே''[10]

செயறகையான அழகு அழிந்துபடும என்றும, அங்கங்கள எலலாம திறமையற்ற வலிமையறற போக்கில் போகுமெனறும, இந்திரியங்கள மணணில சிநதும் எனறும பெண்ணைக் கூடினால் காமத்தில் சிக்கிக கடைசி படிகளில போய நிறக வேண்டிய நிலை ஏறபடும் எனபதைத தெளிவாக விளசகிக் காட்டுசிறாா்

இஙகு பட்டினத்தாா பெணமை'யின் அழகு அழிந்துபடும் என்று பாடினாலும், மற்றொரு இடததில் அது விலைமாதர்-

களினால ஏறபடும கூடடதகை நினைவில வைகதுப பாடபபடடது எனபதை உணரவேணடிய நிலை ஏறபடடுளளது பிறகாலததில பெணமையின் அழகோவியததைச் சிறபபாக வருணிததிருககும போககும உளளது.

'மனோன்மணீயம்' நாடகததில மனோனமணி தலைவி, அவளுடைய தோழி வாணி இந்த இருவரும தஙகளுடைய வாழ்வின திசைமாறிய தனமையைச் சொலலாடலில விளககிக் காட்டுகிறார் பேராசிரியா சுநதரம்பிள்ளை

'பிறை நுதல்'
'காதள ஓடிய கண்ணாய'
'மெல்லிய இடை'
'வளளை இலைபோல் செவி'

எனறெலலாம கேசாதிபாத வருணனையாக வாணியைப் புகழ்வது காணபபடுகிறது

ஆனால படடினததார, அழியும அழகைச சுட்டிககாட்டி 'நெஞ்சமே' எலலாம அழிவில முடியும எனறு கூறி எசசரிககை விடுவதுபோல சாயல் தெனபடுகிறது

'பிறந்துமண் மீதிற் பிணியே குடிகொணடு பேரினபததை
மறந்துசிற றின்பத்தி மேனமயலாகிப்புன மாதருககுப
பறந்துழன் றேதடு மாறிபபொன் தேடிஅப் பாவையாக்கீந(து)
இறநதிடவோபணித தாயிறைவா! கசசி ஏகமபனே!'' "

இநத உலகததினகண் பிறபபெடுதது, பிணியால் பாதிககப்பட்டு பேரினபததை மறநது, சிறறினபத்தில மூழகி புனமாதருககு எலலாப பணிவிடைகளும செய்து இறநதுபோக வேண்டுமா ? எனறு கசிந்து உருகிறார

ஆழவார்கள வைணவாகளின குருமாாகள, நாலாயிரத் திவவிய பிரபந்ததததை அளிததார்கள் அவாகள் பனனிருவர் என்று நூல்கள கூறும். அவர்களுள் திருமழிசை ஆழவார் சிற்றின்பம அநுபவிககும மக்களைப பார்த்து வருநதி கூறுவது போல ஒரு பாடலைப பாடியுள்ளார் உயிாகள உலகததில தோனறி மறைவதை அனைவரும கணடு அறிநதுளளனர் ஆகையால சிலலறை இனபஙகளில தோயநது வாழவின நெறிகளை உடைததுக கணகளில நீர தேஙகி மாதரார பலருடன கூடி வாழவை நீககி வளமளிக்கும வாழவு அமைய வேணடியதன இன்றியமையாததனை உணர்த்தும பாங்கு இதில உளளது

''சூதனாய்க் கள்வ னாகித்
தூர்த்தரோ (டு) இசைந்த காலம
மாதரார் கயற்கண என்னும
வலையில்பட் டழுந்து வேனைப்
போதரே எனறு சொலலிப்
புந்தியிற் புகுநத தன்பால்
ஆதரம் பெருக வைத்த
அழகனூ ரங்க மன்றே'' [12]

இநதக கருகதை வேறொரு பாடலிலும் அமைத்துக கூறியுளளமை எணணுதறகுரியதாகக காணப்படுகிறது

''மெய்யெல்லாம் போக விட்டு
விரிகுழ லாரில் பட்டு
பொய்யெலாம பொதிந்து கொண்ட
போடகனேன் வந்து நினறேன'' [13]

பெண சோககையால எதததனையோ புலவர்களும அரசாகளும வாழவியல திசை தெரியாமல வாடி வதங்கி அழிநதுபடுகிறார்கள செயலகளிலே தடுமாற்றம கொணடு சரிந்து விழுவது உலகியல போககில சாதாரணமாகத் தென்படும ஒரு நிகழச்சியாகும்

பொயயான வாழ்வின இரு தோறறங்களும இங்கு சமயக் குரவாகளால விளககபபட்டுளளமைக் காணலாம ஒருபுறம் செமமை, மறுபுறம் வளமை, இது வாழ்வின நியதியாகும் பெணமையினை வாழததி சிறந்த 'சக்தி' உருவைக் கண்டு வாழும் நீணட வாழவுககுப பெண்ணின ஆதரவு தேவைப்படுவதைக காணலாம ஆகையால தான் சமயக் குரவர்களில் சிலர் பெண் சோககையை வெறுததாலும் அச்சகதியின் பெருமிதத்தை சீரமையுடன சிகதரித்துக் காடடுகிறாாகள எனபதுதான இங்கே உணமை அதை மனதில் கொணடுதான் பெண்மை வாழ்க வெனறு கூத்திடுவோமடா' [14] என்று தறகாலத்தில் இருபதாம் நூறறாணடில பாரதியாா போனற புலவாகள் பெணமையில் இறைமையைக கண்டு பாடிய போககுத தெற்றென விளங்குகிறது

4. கோபம்:

கோபம எனபது ஒரு பணபாகும குணம உள்ள இடத்தில் கோபம இருககும் எனனும வழக்காறு தொன்றுதொட்டு மக்கள் வாழவில பயினறு வருவதைக காணலாம் சமய வாழ்வில் இககருததுச் செறிவாக அமைந்திருபபதுதான் வியப்பிற்குரியதாக அமைநதுளளது கணகளில நெருப்புப் பொறி பறக்க' என

சாதாரண போககு ஒனறு வாழவின எல்லா திககுகளிலும பரவி இருபபது தெரிகிறது உணாவில ஏறபடும இநத முறுககேறிய' காடசி பகதி இலககியததில தெறறென காணபபடுவதை அறியலாம

சமயக குரவாகளில ஒருவரான திருமூலா மனித வாழவின் 'அழியும போககை எணணிப பாாத்திருககிறாா அபபோது உடலின தறசாலிக' தனமையை உணர்ந்து பாடியிருபபதைக காணலாம் அவருடைய நோககு முறறும துறநத எனறும சிறநத - ஒரு நோககாக உள்ளது. அவா இநத மனிதனின நிலைநிற்கா போக்கினை அறிநது கூறி இருககும் தனமை ஆழமையாய் அளவோடு இருபபதை அறியலாம இநத உலகத்தில வாழநாள மிகக் குறைவாய உளளது எனறும, அந்த வழியில சென்றால பிரிந்து' செலலும உடலின தனமையை உணரலாம எனறும, மூக்கினில சைவைததால மூசசு நின்றுவிடும கனமையைப பெரிய சான்றுகளுடன் தெரிநது கொளளலாம எனறும திருமூலர் கூறுகின்றாா

''சீழ்ககை விளைந்தது செயவினை மூடடிற்ற
ஆககைப பிரிந்தது அலகு பழுததது
மூககினிற கைவைதது மூடி டடுக கொண்டுபோயக
சாககைக்குப் பலிகாடடிய வாறே'' [15]

இநதப பாடலில திருமூலரின கோபம நன்கு வெளிபபடடு நிறபதைக காணலாம எலலாம முடிநது சங்கு ஊதி சுடுகாடடிறகுப போகுமபோது, உடல உயிா ஆனமாவின் தனமையை இமமனிதன உணர்ந்த பாடு இலலையே எனறு கூறும் திருமூலா காககைககுப பலிகாடடிய எனற சொற்சித்திரம் ஒனறை உருவாககிககாட்டி அமைததுள்ள கனமை பக்குவப்படட நெஞ்சின போககை' வெளிபபடுததி விளககமுறச செய்கிறது

மாணிக்கவாசகா மனிதனுடைய நெஞ்சைபபறறிப பாடும்போது

'மதியிலி மடநெஞ்சே' [16]

'மூட நெஞசே' [17]

எனறெலலாம இடிககுக கூறுகினறாா மனிதன கோபப்படும்போது தனவயம இழககிறான கோபம் சண்டாளம்' என்று அறிந்திருநத போதும அந்த எரிககும கோபத்தின் மீதே சார்ந்து நிற்கிறான இறைவனுடைய எலலாப பகுதியினையும அறிய முடியாமல போகுமபோது, மனிதனுககுக் கோபம

வருகிறது இது இயற்கை அல்லவா ? அறிகல்' என்பது அறியாமையினினறும் விடுபடுதல் ஆகும் என்ற கூற்றில் தன்மையில் இறைவனை அடைதல் மிகச் சிறந்த கூறுபாடே ஆகும் மாணிக்கவாசகரின் கோபம் இங்கு வெளிப்பட்டு நிற்பதைக் காணலாம் அதேபோல் வீழ்ந்து மறையும் இந்த யாக்கையை நிலையாக வைத்திருக்கக் கூடுமா? என்ற கேள்வி எழும்போது 'முடியாது' என்ற பதில் தான் விடையாக விளங்குகிறது

இந்தப் போக்கில் பாம்பாட்டிச் சித்தர் ஒருவரின் பாடல் கருத்தாழத்துடனும், வேறு கோணத்தில் தன்மையிலும் சிறந்துள்ளதைக் காணலாம்

'சீயும் மலமும் செறிசெந் நீரும் நிணமும்
சேர்ந்திடு துர்நாற்ற முடைக்குடம ஈதுடைந்தால்
நாயும் நரியும் பெரிய பேயும் கழுகும்
நமதென்றே தின்றிடும்என் றாடு பாம்பே' [18]

வெறும் சீழும், மலமும், குருதியும், நிணமுமாக மாறி, நாறும் உடலின் தன்மையையும் அறிந்தால் பிணமான உடலினை நாயும், நரியும், பேயும், கழுகும் உணவாக உண்டு வாழும் நிலை சமிவிரக்கத்தைத் தோற்றுவிப்பதாக இருந்தாலும், சமயக் குரவர்களின் நியாயமான கோபத்தின் விரிவும் நோமையான ஆத்திரத்தின் விளைவும் வெளிப்பட்டு நிற்குமாறு உள்ளது இந்த ஞானம், கோபம் என்னும் கோபுரத்தின் உச்சியில் நின்று 'தெளிவு' என்னும் தங்கக் கலசங்களின் ஒளிவு ஆகிய இந்த இரண்டின் போக்கில் அமையுமாறு காணலாம்.

5. குழப்பம்

வாழ்வின் நிலைகளில் குழப்பங்கள் ஏற்படுவது இயற்கையாக உள்ளது ஒரு சுனையில் நீர் தேங்கியிருக்கும்போது சிறுகல்லை எடுத்து வீசியெறிந்தால் அங்கே சேறும் சகதியுமாக இருக்கின்ற குழம்பிய நீர் தெரிகின்றது. குட்டையைக் கலக்கினால் பெரிய மீன்கள் வெளியே வருமென்றும் அப்பொழுது அவற்றைப் பிடித்துக் கொள்ளலாம் என்றும் சான்றோர் கூறுவர்

இந்த உலகில் மனித வாழ்வு இறைவனால் ஆக்கப்பட்டதாகும் அந்தப் புனிதமான தொழிலைச் செய்ய துணிகரமான செயலைச் செய்ய எத்தனைக் கோடி ஆண்டுகள் இறைவனுக்குப் பிடித்ததோ ! எல்லா நிலைகளிலும், ஏற்ற மிக்க எழிலான நிலைகளிலும் இறைமைத் தத்துவத்தைப் பரப்ப முயன்ற நிகழ்ச்சி போற்றுதற்குரியதாக உள்ளது

வாழக்கையின எல்லா பக்கங்களிலேயும குழப்பங்களும், வழக்குகளும இடைக்கால இலக்கியத்தில மிகுந்து காணப்படுகின்றன இறைவன பூரணமான பண்புள்ளவன

'பரிபூரண ஆனந்தமாமே'

என்று திருநாவுக்கரசர் குறிப்பிடுகின்றார் குழப்பங்கள் நோந்த போது பூரணமான நிலையில இறைவனைக் காணபது சிறப்புடையதாகக் கருதப்படுகின்றது ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரா, மாணிக்கவாசகா, திருமூலர், தாயுமானவர், காரைக்கால அம்மையார் போன்றோா இடைக் காலத்தில தோன்றி பக்தி வாழக்கைப பாதையில் மனிதனுக்கு ஏறபடும குழப்பங்களை விளக்க முயன்றிருக்கின்றார்கள

சமய இலக்கியங்கள பல்வேறு வகையான பழக்க வழக்கங்களையும தெய்வீகப பண்புகளையும வளர்த் திருக்கின்றன எங்கோ ஏதோ சில சமயப போராட்டங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தபோதும சமயக் குரவாகள் தங்கள் தங்கள் சமயத்தை நிறுவுவதில் கண்ணும கருத்துமாக இருந்தார்கள

'அழுதால உன்னைப் பெறலாமே' [19]

என்று மாணிக்கவாசகா கூறுகின்றார் திருநாவுக்கரசரோ

'காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர மல்கி' [20]

என்று பாடுகின்றாா இத்தக் கருத்துக்கள இடைக்கால இலக்கியத்தில் மிகக் குழப்பங்களைத் தீர்க்கவல்ல கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தது

சில சமயக் குரவர்கள ஏக இறைவனை வழிபட்ட போது வேறுசிலா பல வகையான தெய்வ வழிபாட்டு முறையை மக்களுக்குக் காட்டியிருக்கின்றார்கள இந்தக் குழப்பங்கள் எல்லாம் மிகுதியாக வளாந்தபோதும கடைசியில தெய்வம பல வடிவம்' என்றும, 'உண்மையே கடவுள்' என்றும் கூறுகின்ற பாங்கு இலக்கிய வரலாற்றில தெனபடுகிறது

ஐரோப்பியா காலத்துக்குப பிறகு சமயச் சடங்குகள பல அழிந்துபோகத் தொடங்கின நாகரிகம், பணபாடு பழக்க வழக்கங்கள ஆகியவை தோன்றி வளரத் தொடங்கின 'கணமூடி பழக்கமெல்லாம் மணமூடி போக என்று இராமலிங்க அடிகள் பாடுகின்றாா தொடாந்து பாடும்போது,

"பொங்கு பல சமயம எனும் நதிகளெல்லாம்
புகுந்து கலந்திட நிறைவாய்ப் பொங்கி ஓங்கும்
சுந்துகரைக் காணாத கடலே" என்று பாடுகிறாா

இததகைய சலசலபபுமிகக சூழநிலைகள தமிழகத்தில் தோனறியபோதும கூட சமயக் குரவர்களின் தாக்கம் அமைதியையும், சமாதானததையும கோரறுவிததிருப்பது கணகூடான காடசியாகும சமயப் பொறுமையை இவாகள வறபுறுத்தினாாகள மககளின பகதி வழிபாடடிறகு இந்தக் குரவாகள் சாதி, சமய வேறுபாடுகளை நீககி அனைவரும இறைவனுடைய ஆசியைப் பெறவேணடும் என்று கூறியபோக்கு இடைககால பக்தி இலக்கியததில் தெளிவாக உள்ளதை உணரலாம

அடிக்குறிப்புகள்

1	திருவளளுவா	திருககுறள, கடவுள வாழதது, பா 10, பக 14-15
2	மாணிகக வாசகா	திருவாசகம, நீத்தல் விண்ணப்பம், ப
3	பாரதியாா	பாரதியார் கவிதைகள், ப 173
4	மேலது	ப. 173
5	திருவளளுவா	திருககுறள், செல்வம் நிலையாமை, ப 249
6	படடினத்தாா	படடினத்தார் பாடல், மூலமும உரையும, ப 21
7	மாணிககவாசகா	திருவாகம, பா 11 10
8	பாரதியார்	பாரதியாா கவிதைகள, ப 179
9	மேலது	ப
10	படடினததாா	பட்டினததாா பாடலகள 30, ப. 203
11	மேலது	ப 124
12	திருமழிசை ஆழவாா	திருமாலை, 36
13	மேலது	திருமாலை, 33
14	பாரதியார்	பாரதியார் கவிதைகள, ப 357
15	திருமூலர்	திருமந்திரம், ப. 147
16	மாணிககவாசகா	திருவாசகம், நீத்தல் விணணப்பம
17	மேலது	
18	பாம்பாட்டிச சிததா பாடல்	
19	மாணிககவாசகர்	திருவாசகம
20	திருநாவுககரசர்	தேவாரம், ஐநகாம திருமுறை

இயல் – 5

மன உளைச்சல்

சுற்றுச சுவர்களுககுள முடங்கிக கிடநத பகதி, இடைககாலததில் சுவாகளை இடிததுககொண்டு வெளியே வநது ஆரவாரத்தையும் மன உளைசசலையும ஏறபடுததத் தொடங்கியது சஙககால வழிபாட்டு முறைகள் சரிநதுபோய உளைசசலுக்கு ஏறற மருந்தாக பக்தி இலககியம் வளரத் தொடஙகியது சங்கம் மருவிய காலத்தில காவியக கதையோடு இரணடறக கூடி வளர்ந்த சமயம, இடைககால இலககியததில் முழுமையான ஒரு தோறறததைத தாங்கி பகதியின் முழக்கமபோல எல்லா இடங்களிலும் வேகமாகப பரவத தொடஙகியப போககை காண முடிகிறது முமமைசால் உலகுக்கெலலாம் மூல மநதிரமாகத திகழ்பவன' எனறு இறைமை தததுவம இராமாயணத்தில் கம்பரால வரையபபட்டுள்ளதை அறியலாம் 'ஓஙகி உலகளநத உததமன பேர்பாடி' எனறு ஆழ்வார்கள பாடி இருபபது, இறைவனின ஓஙகிய தோறறததைக காட்டுவதாக உள்ளது

சஙக கால இலக்கியததில், சமயததிறகு எனறு தனியான ஓர் இடம அளிக்கபபடாமல், மன்னர் செயல முறைக்கு மனனா அரசாட்சி முறைககு மனனருடைய வீரததிறகு உருவததைக் கொடுத்து அரசனின் நிழலாகக் காட்டபபட்டுளளது உயரமான மலைச்சாரல பகுதிகளில தணமை மிகுந்த காட்டுச சூழலகளில் வறணட பாலைவனப பகுதிகளின் ஓரம வயற வரபபுகளின வழவழபபான சதுபபு நில அமைப்புகளில மணல சூழ்ந்த கடற்கரைப் பகுதிகளில் வாழநதிருநத தமிழாகள, அஙகஙகே தொட்டும் தொடாமலும் காட்டியும் காட்டாமலும, வாழநத வாழ்வு தெனபடுகிறது ஆனால் அதற்கு அடுதத நிலையில காவியஙகள் தோனறும் காலகட்டததில் சிறசில புள்ளிகள போல சமயத்தின் சாயல அமைந்துள்ளதைக காணலாம் ஆனால இடைக்காலத்தில் சமய காலத்தில் முழுமை அடைநத

வடடமபோல் சமயத்திற்கு எனறே ஒரு அமைப்பு தோன்றிய தனமை அமைநதுள்ளது

சிவனை வழிபடடவாகள 'சைவம்' என்ற சமயததைத் தோற்றுவிதது வளாக்கத் தொடஙகினாாகள திருமாலை வழிபடடவாகள வைணவம் எனனும் சமயத்தைத் தொடங்கி வளர்க்க ஆரமபித்தாாகள் இவை இரண்டும மன உளைச்சல்களில சிச்கி ஓயாமல் வாதஙகளையும சசசரவு களையும போராட்டங்-களையும செயய தலைபபடடது 'பட்டி மன்றங்கள் அமைததுக் தஙகள் தஙகள சமயஙகளின் உயாவையும், தங்கள் தஙகள் சமய வளர்சசிக்கு ஏறபுடையதாக அமைததுக கொண்ட பல உருவான கடவுளாகளையும ஆக்கிக்கொணடு 'நாவலோ நாவல' எனறு அரணமனை ஓரஙகளில் விரிநத சாலையோரங்களில தேர் ஓடும் வீதிகளில சமயப பூசலகளில இறங்கி இருநத தன்மை காணபபடுகிறது

எலலா சமயஙகளுமு உளளததில் இருந்து பொங்கிவரும் ஆசை பாசம அனபு என்னும் மூன்று பண்புகளை வற்புறுததுகினற நிலை சமய இலககியங்களில் இருககிறது

'ஆசையே துன்பத்துக்குக காரணம்'
எனறு புத்தபிரானும்,
'ஆசை அறுமினகள்'

எனறு திருமூலரும ஆசையை ஒரு குறறமாககி உலகததிறகு அநதப பணபால எனன தீமைகள வளர்ந்து வருகிறது என்பதைச் சுடடிககாட்டிக் கூறிய தனமை உள்ளங்கை நெலலிக்கனி' போல தெளிவாக உளளது உளமனதில் புறவாழவு பற்றிய கருததோட்டஙகள் எப்பொழுதெல்லாம் எழுகிறதோ, அப்போதெலலாம மனதின் ஆழததில ஒரு குரல் வேகமாக சத்தமாக ஓசையிடடுககொண்டு வெளிப்பட்டு நிறகும புறத்தின் அதிர்வு, புறககின முதிர்வு, புதுவழிகாட்டக கூடியதாக அமைநதுளளது இத்தகைய மன உளைச்சல் ஒரு முழுமையான இறைவனைக காணத துணை நிற்கிறது. முழுமையான வட்டம் போனறது இறைமை' என்னும் கருதது இங்கு அழகாய் உருணடோடி நிறபதைக காணலாம

1. தொல்லை

எங்கு உணாசசிகளில பேதைமை ஏறபடுகிறதோ எங்கு அறிவினில தீ மோதுகிறதோ அஙகுத் தொல்லைகள ஏற்படுகிறது ஒரு குழநதைககுத தொலலை உறககமினமை

குழந்தையும தெய்வமும ஒன்றேயாகும என்பது சான்றோரா வாககு. குழந்தையினுடைய சிரிப்பு உறவினா இடத்தில மகிழச்சியைத் தோற்றுவிக்கும். நண்பாகளிடத்தில நலல வாககினை வாயபின் அவிககும். கவனஙகரிய கள்ள பழகதின கணணிரண்டும என்று பாவேந்தா பாரதிதாசன் குழந்தையின் கருவட்டம் போனறுள்ள கணகளை உவமையாகப பாடியுள்ளமையைக காணலாம.

ஆகையால் வளாசசி நோக்கிச செல்லும் குழந்தைக்கு எததனையோ இடாபாடுகள் தோனறக கூடும். எததனையோ அச்சுறுததலகள இடையில தடைபோடக் கூடும். எத்தனையோ ஏமாற்றங்கள் வழியில உணடாககககூடும். ஆயினும இறைமையை வழிபட்டு முதிாந்த ஞானியரோடு பழகி அமைந்து ஒரு சீரமையைப பெறவேணடும்.

காலையில விழிபபதில இருந்து, இரவில படுககபபோகும வரையில எததனை வகையான பகதி கணணோட்டங்கள? எத்தனை வகையான இறையருள தத்துவஙகள ? எத்தனை வகையான உடலுறவு தொல்லைகள்? அத்தனையும கடந்து முன்னோககிப போக வேணடாமா? அறிவுடைமையோடு வாழவினைப படமபிடித்துக காட்ட வேணடாமா? அழியும இந்த உடல காயும இந்த உடல் சாம்பலாகும இந்த உடல் தொலலை கொடுக்கக் கூடிய ஒன்று என்பதைச சுட்டிக்காட்டிய வாழவினை வழுககல் பாதையில கால வைத்துச் சறுக்கி விழாமல காம இழிவுகளில இருந்து விடுதலைப் பெற்று ஓஙகி நிறக வேணடாமா?

பெண்ணில காணபபடும காம' உணாவினைச சுவைகக ஆண விருமபுகிறான். ஆனால நிலையாமை யை முறறிலும் அறிந்த துறவி காம மோகக சிறுககலகளில் இருந்து பிரிந்து நீண்ட தூரம் செலல விழைகிறான். இதனைத் தொல்லை மிகுந்த காமததைப் பற்றி சிறப்பாகப பாடி இருககும தனமை பட்டினத்தா பாடலில காணப்படுவதை அறியலாம.

> "சூதுற்ற கொங்கையும் மானார் கலவியும், சூழ்பொருளும
> போதுற்ற பூசலுககு என் செயலாம? செய்த புண்ணியத்தால
> தீதற்ற மனனவன் சிந்தையினின்று தெளிவதற்கோ ?
> காதற்ற ஊசியைத் தந்துவிட்டான் என்றன் கைதனிலே" [1]

காமச் சூதினை விளையாட வரும காமக சிமுததியரின பூசல்களும், சூழநதுள்ள பொன, நிலம, பசு, மாளிகை முதலிய

பொருட்களும, உடலை விடுத்துச செலலுகினற காலததில உண்டாகினற இந்திரியஙகளின் சணடையை விலககுவதறகு எனன செயயககூடும்? முனனர் செயத புணணியஙகள் கொடுஞ செயலறற எமகிஙகரைவன உளளினினறு தெளியகதானோ காதில்லாத ஊசியை எனனுடைய கையில் கொடுத்துவிட்டான

காமக களியாட்டஙகளை நீககி கடவுள அருள்பெறற சீராமை மிகக வாழவின நோககுகளில் வந்துசேரும் பிசிறு (குற்றஙகள)களை நீககி வழிந்தோடும நிலையான ஆறு போன்ற வாழ்வைப் பெறறு நிமிர்ந்து வாழ வேணடும் எனபதைததான் பட்டினததார் அழகாகக கூறியுள்ளார் நதியோரங்களில் முதலைகள இருககும இடததை அறியாமல் கன்றுகள இறங்கி நீர் குடிக்க முயலும அப்போது முதலைகள அவற்றின் காலகளைப பறறி இழுககும அததகைய கொடுமையான 'காமமுதலை' களிடம இருநது வெகு எச்சரிககையாக உயிரைக் காப்பாற்றிக கொள்ள வேண்டும என்று சானறோர் கூறுவதை அறியலாம்

2. துன்பம்

துனபம என்பது புணணுமிழ் குருதியில தேஙகும்போது ஏறபடும ஒனறு ஆகும அககாலததில் வீரர்கள் போரிட்டு வெல்ல வாகைசூடி மீள களததிற்குச் செல்வதுண்டு அபபோது மாரபில் புண்பட்டு மாயும்போது, புண ஏறபட்டுக குருதி கசியும் நிலையில் மிகக துன்பம அடைவாாகள் உடல புண்ணால் தோன்றுவது துனபம ஆனால் தொலலை என்பது சமூகிகளின் ஓரமாக எருதுகளை ஓட்டிச சென்று வரபபில வளர்ந்திருக்கும் பசும்புலலை மேய்ப்பதுபோல் நெற்கதிர்கள பாழாக்குவது ஆகும் சிற்றூர்களில் இத்தகைய வேறறுமை பட்ட பொருளோடு இந்தச சொற்கள மககளால் பயனபடுத்தப்பட்டுள்ள தனமையைப பார்க்கலாம். வெள்ளம வரும்போது ஊரே நீரில் அடிததுச் செல்லும், அபபோது மககள் அவதிப்படுவார்கள் அந்த அவதித்குத்தான் துனபம எனறு பெயர ஒரு குழநதை அன்னையிடம் பால்கேட்டுத் தவிக்கும அனனையோ சிறிது நேரம கழித்துத். தரலாம என்று நினைக்கிறார் ஆனால் குழநதையோ அவசரபபடுகிறது அத்தகைய சூழநிலையில் அவள் குழநதையின 'தொலலை' யைப் பொறுகக மாட்டாமல் புன்னகை பூதது நிறபாள்

ஆகையால், துனபம என்பதற்கும் தொல்லை என்பதற்கும் பொருள வேறுபாட்டை அறிய முயலவேணடும. அன்னை

தெய்வம்' என்னும் சிறுகுழந்தைக்கு நினைவில் ஓரிடம் அளித்து எண்ணி எண்ணி அதனால் வரும் குழப்பத்தையும் துன்பத்தையும் நீக்கி சிறுசிறு தொல்லைக விளின்றும் வெளிப்படுக்காகக் வேண்டிய கடமையை அறிய வேண்டி தன்மையில் அறிந்து வாழ்க்கையின் ஓரத்தில் நிறக வேண்டும்

மனித பிறவியில் காணப்படும் துன்பங்கள் பல எல்லா சமயக் குரவர்களும் காம சழக்கினைத் துன்பத்திற்குக் காரணமாக நிறுத்துவது தெனபடுகிறது அதற்குச் சில சான்றுகளைக் காணலாம்

பட்டினத்தார் சைவ சமய இறைவனாகிய சிவனை முன்வைத்து உடலின் வாயிலாக வந்துசேரும் துன்பத்தைப் பாடுகிறார் அதனை விதியால் ஏற்பட்டது என்றும் சிவனை வழிபட்டாலும் மீதூர்ந்து எழும் என்றும் கூறுகிறார். மின்னலையொத்த அழகினையுடைய கூந்தலை சீவி முடித்து இருக்கும் எழிலினை உடைய பெண்களை வலம் வந்து கெட்ட வாழவே அகப்பட்டது என்றும் சீரான நெறியுடைய சிவபிரானை வணங்காது பாழ்ப்பட்டதோ வாழ்வே என்சி நின்றது என்றும் கூறி விதியே மனிதனின் உயர்வு தாழ்வை அமைக்கிறது என்றும் கூறி இருப்பதைக் காணலாம்

அழலுக்குள் வெண்ணெய் எனவே உருகிப் பொன்னம்பலத்தார்
நிழலுக்குள் நின்று தவமுஞ்செய்யாமனிட(டு) உரமின்னார்
குழலுக்கு இசைந்து வகைமாலை கொண்டுகுற்றேவல் செய்து
விழலுக்கு முத்துலை யிட்டிறைத் தெனன விதிவசமே'' [2]

விளக்கு ஒளியில் நடக்கும்போது, உருவ நிழல் தொடர்ந்து வருவதுபோல, குழலழகைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் காமக் கசடு' பொங்கிவரும் என்றும் கூறும் பட்டினத்தார் 'எல்லாம் விதி வசத்தால் ஆகும்' என்று நினைவுக்கும் உணர்வுக்கும் அப்பாற்பட்ட சக்தியொன்றைக் காட்டி, அதற்கு விதி' என்ற பெயரைச் சூட்டி, எல்லாம் அவன் செயல் என்று இயலாமைக்காட்டி, இறுதியில் இறைவன் எல்லாம் தெரிந்தவன்' என்றும் 'மனிதன் ஒன்றுமறியாதவன்' என்றும் பறைசாற்றி இருக்கும்போக்கு சிந்தனைக்கு செம்பொருள்' கிடைத்தாற்போல் உள்ளதைக் காணலாம்

உடலில் வெப்பம்' ஏறி விலைமாதரைக் கூடி அழியும் போக்கு உடனடியாக அழிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அதற்குச் சிவனுடைய அருள் நிச்சயம் வேண்டுமென்றும் பட்டினத்தார் கூறி அமைவதைக் காணலாம்

காமவழிகதுனபம ஒருபுறம இருபபினும் அடுத்த நிலையில கள் உணடலால் உருவாக்கி நிற்கும துன்பத்தையும் சுடடிககாடடுசினறன சமய நூலகள சீவக சிநதாமணியை இயறறிய திருத்தககதேவர் களளால் உணாவு முருக்கேறி இறைவனின அருடபாவைககு அகபபடாமல தூரத்தில் நினறு அழியும மனிதாகளைச சாடிய போககுக காணப்படுகிறது

. பருகிய தேறல் தேஙகுழிக்
களிப்புண் (டு) இளவனும் கன்னி நாரையைத்
திளைககலிற் பெடைமயிற் றெருடடுஞ் செம்மறறே'' '

சமண சமயக கருத்துத் துனபம் எனனும் பணபை விளககிக் கூறுவதுபோல, படடினத்தடிகள மீண்டும 'வாழ்வு' என்னும் துன்பததைப பறறிப பாடுகிறார. பொய்மை மிக்க தேகத்தை உணமை என்று நம்பி அதைக் காக்கத் தேடும் அனனத்தின் துன்பம், அதுவே பெரிய துனபமாகும் ஒருவேளை அத்துன்பம் நீங்கின பொருளை தேடி வாழ்வதற்குரிய துன்பம வநது சேர்ந்து விடுகிறது அதுவும நீஙகினால் அழகு வாய்ந்த மயில்போலும் சாயலை உடைய பெணசளைப புகழ்ந்து பேசி, அதனால் வநது சேருமு துனபம ஒருபககம் வந்து போகிறது இக்கருத்து சீழ்க்கண பாடலில் காணபபடுகிறது

' அனன விசார மதுவே விசார மதுமொழிந்தால
சொனன விசாரந் தொலையா விசாரநல் தோகையாரைப
பனன விசாரம் பலகால் விசாரம்இப் பாவி நெஞ்சுக்(கு)
எனன விசாரமவைத் தாய் இறைவா கத்தி ஏகம்பனே'' '

துனபுறறு வாடும நெஞ்சஙகளுக்கு ஆறுதல் அளிதத ஆடகொளளும் சிறபபு இறைவனுக்கு உரித்தாகும. மனித நெஞசைப பற்றிக கூறும்போது 'பாவி நெஞ்சம்' என்று படடினத்தா பாடியிருப்பது நோக்குதறகுரியதாக இருக்கிறது

ஆழவாாகள்கூட இறைவனை அடையும போக்கை ஒரு பசு கனறு உவமை வழியாக அமைத்திருக்கும் பாங்கு சிறப்பாக உளளது காலையில மேயச்சல் நிலம் நோககிச் செல்லும் மாடடுமநதை பசுக்களின கூட்டம் மலைச்சாரல் ஓரமாய் மேயநதுவிடடு - பசியாறி வீடுதேடி ஓடிவரும். அப்போது வீடடிருகுப பததுப பதினைந்து அடிதூரம் இருக்கும்போது அமமா எனறு கன்றுககுத தெரிவிக்க ஓசையிடும். அந்த ஓசையைக கேடகும கனறு மாட்டுக் கொட்டகையில் எம்பி குதிதது அசைநது ஆடி ஓடத் தொடங்கும் அந்தப்

பசுவுககுககான் எதகனை மகிழ்சசி / அநதக் கனறுகருகதான எததனை நிமமதி/ அதுபோல மக்கள் இறைவனை எணணி மசிழநது வழிபாடுகளில ஈடுபடுகிறாரகள

''கறவா மடநாடுதன கன்றுள ளாற்போல்
மறவாது(அ)டியேன உன்னையே அழைக்கின்றேன'' [5]

எனற வரிகள திருமஙகை ஆழவா பாடலில காணபபடுகிறது

இநத வகையில சமய இலககியத்தில் துனபம மிக ஆழமானதொரு இடததைப பறறி நிறபதைக் காணலாம அருவி கொடடும்போது, மலைக குன்றுகள் கூட பிளவுபடடு நீருக்கு வழிவிடுவதுண்டு. அதுபோல துனபம் எனனும்-அருவி ஓயாமல ஒழியாமல தொடாநது பாய்ந்து வரும்போது நெஞ்சம எனனும கற்பாறைப பிளவை ஏறபடுத்தி, ஆறுதல் எனனும அனுபவததை அளவிக் கொடுககு வலலதாக அமைநதுள்ளதைக காணலாம்.

வாழவின் ஒரு நீணட பயணம தோனறி அமையும போது மறவாமல ஒளியின கதிாகளில தேஙகி நிறகின்ற பாஙகு சிறபபாக அமையவேண்டி உளளது துனபக கயிறு காம இசையின் உடலைக கடடுவதால இறபபு வெகுவிரைவில தோனறி எலலாப் பககஙகளிலும் நிறைநது அமைநதுள்ளது ஆகையால் துனபம் வநதபின் பேரின்பம மிகுநத உணாசசிக கொநதளிபபுக்கிடையே தோனறி அமைகிறது

3. அகப்புண்-புறப்புண்

வாழவின் அகம புறம் எனனும இருவகைக தோறறததில் உணமை ஒனறு மேலோஙகி நிறபதைக காணலாம அகததோறறம் அக உணர்ச்சிகள அக உருவஙகள மிக்க வியப்பை அளிககு வலலதாக உளளது 'நெஞசு' என்னும ஒரு சொலலில் ஆழமையான உணர்வுகள பாயநதோடுவதைச் சான்றோாகள் கணடு தெளிநதுளளனர் அதுபோல 'புறம்' என்னும் உடலின் மேற்புறம செயலபாடுகள விளையாடலகள தன்மையில ஆகி வருகின்றன அகம அனபு மயமானது மௌன மயம ஆனது புறம வீரமயம ஆனது, வலிமை மயமானது இநத இருவேறு முனைகளின பகுதிகளில் 'இழுபறி' போராடடம் நாள்தோறும தோனறி அமைந்து விடுவதை அறியலாம

அகபபுணணுககுச சில சானறுகள உளளன காம உணாவு அகததைச சார்ந்து இயஙகுவதாகும பட்டினத்தா பாடும்போது

'குலையும காமக குருடர்க குரைபபேன்' [8]

எனறு கூறி இருபபதைக காணலாம் உளளகதின ஆழமையில உறங்சிக சிடககும ஆசைவெளளம வெடிககுமபோது அஙகே 'ஞானம' எனனும் தீப்பொறி பறறி எரிந்து ஒளிசாடடுகிறது கண்ணீா மணிகள ஒன்றாகக கோாததது நின்று, நெஞசக குமுறலை நெஞ்சின அககதுறையைப் பற்றி விளககுவதாக உளளது

காம வழிகளை அடகக முடியாமல காம உணாவுக்குக தீனியிட முடியாமல - தவிக்குமபோது அஙகுத தெளிவு எனற ஒனறு பிறககிறது அந்தத தெளிவுதான அகபபுணணை ஆற்றி அக எரிச்சலைப போக்கி அக இயலைக் கடடி பிறிதொரு இடததில் கூறுமபோது

'மண்பாற் காமம கழிககும மறைவிடம்' [7]

காமச கழிவுகளை மறைமுகமாகக கவிர்க்கும இழிமையைக கூறுகிறாா படடினத்தாா

இனனும சில பெணமையில் ஆணமையில் காணபபடும் காம நோயகளை அகபபுணகளைச காணலாம

"மாலகொண்(டு) அறியா மாநதர் புகும்வழி" [8]

"நோயகொண் டொழிய நுண்ணியர் போம்வழி" [9]

"கருத்திய காமுகர் சாரும் படுகுழி" [10]

"செருககிய காமுகர் சேரும சிறுகுழி" [11]

"பெண்ணும ஆணும பிறக்கும் பெருவழி" [12]

இவவாறு அகககணணோட்டததால அகபபுண்ணைப் பற்றிச சமயச குரவரான படடினததார் பாடி இருப்பதைக் காணலாம பிறவிககு அடையாளமாக விளஙகும 'வழி' எனனும் உறுபபு இஙகே இழிந்ததாகக் சாட்டபபட்டுள்ளதா ? எனபது எணணுதற்குரியதாச விளங்குகிறது காமக் குழியாகக் காணாமல கலவி ஒனறே நோககமாகக் கொளளாமல இறைவன் அமைதத உருவஙகளை பகதி வழிச சென்று புரிந்துகொளள வேண்டுமெனறு சமயக குரவர்சள கூறியிருப்பது கணகூடு

படடினததா போன்றோர் இறைவனைக காமத துனபஙகளைப போககுபவன் எனறு கூறியிருககும்போது ஆழ்வார்களில ஒருவரான தொணடரடிப பொடியாழவாா சாதி சமயம ஆகியவறறைச கடிந்துகொண்டு, எல்லாம ஆகிய இறைவனை எலலோரும தொழ வேணடும எல்லோருக்கும்

இறைவனுடைய அருள தேவையாகும் எனறு புரட்சி கருத்தொன்றைக கூறுகிறார சாதிக சயவாகள சமயக களளாகட பக்தி வழியை சுயநலததிற்காகவும இனப வேடகைகட உரியதாகவும சொளளாமலல சேர்நது இருநது பாடி மகிழவதைடே ஆழவாா குறிததிருப்பது உணமையாகும்

'பழுதிலா வொழுக லாறறு
பலசதுப் பேதி மாா்கள
இழிகுலத் தவாகளேனும்
எம்மடி யாா்களாகில்
தொழுமினீர் தொடுமின கொள்மின்
என்றுநின னோடு மொகக
வழிபட அருளி னாய்ப் போல்
மதிளதிரு அரஙககததானே'' [13]

அகபபுண்ணைப பெறறு வாழும மனிதாகளின மூடத்தன்மையை நாவுககரசா சாடுகினறாா நீரும மணணும் தீயும வெயிலும முகிலும காறறும ஆகிய எலலாமாகி காணூரில தோனறிய கடவுளைச சோவும்' எனற ஒனறை அறியாது திசைதொறும உணாசசி சிறிதும இலராய ஓடித்திரியும உலகத்தவாகள என்று கடிநது கூறிய போககு உளளது அகம் தூயமையாக இருநது, அதற்குள நெறியான வழிகள் தோனறுமபோது, எத்தனையோ இறைவடிவஙகள தோனறி மறைகினறன அவ்வளவு தோறறஙகளிலும இறைவழிபாடு முறையே அமைநதுள்ளது அதைக காணலாமா?

''நீரும பாரும் நெருபபும் அருக்கனும்
காரும மாருதங காணூர் முளைகதவன்
சோவு வொன்றி யாது திசை
ஓாவு மெனறிலா ஓடித் திரிவரே'' [14]

ஆழவாா்கள வைணவ நெறியை வளாததாாகள பெருமாளைப் புகழநது பாடி பேரினப வெளியில் திகைத்தாாகள திளைத்தாா்கள நமமாழ்வாா பாடலைக் காணும்போது

''எனனமா பெருமான் இமையவர் பெருமான
இருநிலம் இடநதபெம் பெருமான்
முன்னைவல வினைகள முழுதுடன மாள
எனனையாள் கினறஎம பெருமான'' [15]

சமயச் குரவாகள தமமுடைய நெஞசில பக்தி தோன்றுவதை மெலலிய உணர்வோடு பாடி இருக்கும தன்மை பெரிதும் வியபபிறகுரியது வழிபாடு செய்யும நோக்கத்தில இயற்றிய பாங்கு எண்ணி மகிழ்வதற்குரியதாக உள்ளது என்னை ஆள்கின்ற இறைவன் என்று கூறுவதின் வாயிலாகப பக்திக்கு ஒரு மதிப்பளிககும தனமை அமைந்துள்ளது அகபபுண்' ஆறுவதற்கு இறைமை' அருள நிசசயம வேணடும் என்ற உட்பொருள் இந்த பாடலில மெலலிழைபபோல உருண்டோடுகிறதல்லவா?

புறப்புண' எனபது உடலில் சிறப்பாக முதுகில் ஏற்படுகின்ற போரக்கால புண்ணைக குறிக்கத்தான சஙக காலததில் பயனபடுததபபட்டுளளது சங்க கால மனனர்கள் புறபபுண நாணி வடக்கிருநது உயிா நீத்து மானததைச காத்து வாழ்ந்த தனமை நனறாகச் சாடடபபடுகிறது ஆனால, சங்கம மருவிய காலததில காணும புறபபுண நீதியைக கொணடதனால் ஏறபடட புணணைக குறிக்க வலலதாக உள்ளது.

சிலபபதிகாரத்தில கணவருடன பாணடிய நாடு நோகசிச் சென்று, பொருளீட்ட காறசிலமபு ஒனறை கொடுத்துக் கண்ணகி கோவலனை அனுபபி வைக்கிறாள் ஆனால் கோவலன, பொறகொல்லனின் சூழசசியில் சிக்கி கொலையுணகிறான். அதை அறிந்த கண்ணகி ஒரு சிலம்பை (மீதம் இருநதது) மட்டும் எடுத்துச் சென்று அவைக களததில் அரசாது நீனறு சூளுரைத்து உணமையை நிறுவ அந்தச் சிலமபை ஓஙகிச் சிறே அடிக்கிறாள் அபபோது அதனுள இருநத மணிகளில் சில அவன் வாயில் படடுப் புண்ணை புறபபுண்ணை எறபடுததுகிறது

''வாய்முதல் தெறிததது மணியே'' [10]

எனறு வேகமாசச சிதறிய மணி மனனனின வாய்மேல் வாய(மை) யின மேல படடு புணணைக தோற்றுவித்து மனனனையும வீழ்த்திய தனமை சிறப்புடையதாச அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்

வாழவியல போககில் புறத்தில் தோன்றும் புண் காலவேககததில மறையும தனமை உடையது என்றும், அகத்தில் ஏறபடட புண உணர்வுப புண இறக்கும் வரை நிலைத்து நிற்கும் தனமை வாய்நதது எனறும வள்ளுவர் கூறுகிறார்

'வாயினாற் சுட்டபுண்' [11]

எனறு அவா புறததில் ஏறபடும புண்ணைச சுடடிக்

காட்டியுள்ளமையைக் காணலாம ஆகையாலதான் ஆத்திரப்படடுச சொறகளை உதிர்த்துவிடக கூடாது எனறு சானறோர்கள் கூறுவார்கள இதை விளககுமபோது வளளுவர்,

யாகாவ ராயினும நாகாக்க' [18]

என்று கூறியுளளமை சிந்தனைக்கு விருந்தாக உள்ளதைக காணலாம

திருநாவுககரசா தம பாடலில புறபபுண பறறிக கூறி இருப்பதை உய்த்துணரலாம. சிநதனையில் அமாநது புறததில் தேங்கும புழுபோனற பழிசொற்களைப போககி வாழ்வினைச செமமையுறச செயய வேண்டுமெனறு அவா கூறுகினறார் தொடாந்து கூறுமபோது திருவடி வாழ்ததி வணங்கினால தவம பெருகலாம, அறியாமைத் தீரலாம, மாறுபடட எணணம திருநதலாம, இறைமயமாகி ஒபபறற பேரானநததைப பெறலாம எனறு உயர்ந்த நோக்கில வைதது கூறியுளளமை அந்தச சமயக குரவரின தெளிந்த ஞானச செருக்கைக் காட்ட வல்லதாய் உளளது

''பெருக லாநத வம பேதைமை தீரலாம்
திருக லாகிய சிநதை திருத்தலாம
பருகல ஆமபர மாயதோ ரானநதம
மருக லானடி வாழ்த்தி வணங்கவே '[19]

அடுததுவரும இன்னொரு பாடலில் புறததில ஏறபடடு அமையும வீண வறட்டு வேதாநதஙகளையும முரட்டுத தனமான கொள்கைகளையும கோபததால அமையும கணணீாக் கறைகளையும திறமுடன எடுத்தாணட போககு வியபபாய உளளது

''சினத்தினால் வரும் செயதொழிலாம அவை
அனைததும நீஙகினின றாகர வாயமிக
மனத்தி னால்மரு கறபெரு மான்திறம்
நினைப்பி னார்கிலலை நீளநில வாழக்கையே'' [20]

ஆண பெண வாழககை மலர்நது மணம பரப்பத தொடங்குமபோது இறைவனுடைய ஆதரவு மிகத தேவைபபடுகிறது. கொடிககு கொழுக கொமபு போல, சமயத் துறையில கண்ணீர் சிநதும் அடியவாகளுககு இறைவன' என்னும கோல ஆதரவாக இருக்க வேணடும்

''புறததுறுப்பு எனசெயயும யாக்கை
அகததுறுப்பில் அனபில்லாதவர்க்கு'' [21]

எனறு செநநாப போதார் வள்ளுவா கூறியிருபபதைக

காணலாம் இங்கு புறப்புண் அகப்புண் என்ற இரண்டையும் சமநோக்கில் வைத்துப்பாடும் திறம் நிறைவாய் உள்ளது

ஆகையால் புண்களில் சிக்கிப் பதறாமல் வாழ வழி காணவேண்டும் என்னும் நோக்கைப் பின்பற்றலாம் அல்லவா ?

4. சமாதி:

சமயங்கள் ஓங்கி வளரத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் இடைக் காலத்தில் சங்க காலக் கருத்தோட்டங்கள் அப்படியே இடம்பெற்று வாழ்ந்ததைக் காணலாம் மருள்' என்னும் சொல் சங்ககால வாழ்வியல் போக்குகளில் 'வீரர் பகைவரைக் மருட்சியைத் தோற்றுவித்து வெற்றியடையும் தன்மையைக் கூறுவதற்காகப் பயன்பட்டதைப் பதிற்றுப்பத்தில் காணலாம்

'அழலமருள் பூவின் தாமரை' [22]

இயற்கை அழகைச் சுட்டிக்காட்டி உள்ளதால் அம்மன்னனுடைய நாட்டில் பொருள்வளம் மிகுந்து இருப்பதையும் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் இடையறாது கேட்டுக் கொண்டிருந்ததாகவும் பொருள் சுட்டப்பட்டுள்ளது. அதேபோல தாமரை மலரைக் கண்ட புலவர் அந்த நாட்டில் வாழும் மக்கள், பற்றில் இருந்து விடுபடுத் தாமரை இலைத் தண்ணீர்போல வாழ்ந்து இறையருள் பெற முயல்கின்றார்கள் என்றும் பொருள்பட அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்

உடல் பற்றிய உண்மையைக் கூறும்போது மருட்சியை அச்சத்தை ஏற்படுத்தும் கருத்தை பக்தி இயக்கக் காலத்தில் வாழ்ந்திருந்த திருமூலர் திருமந்திரத்தில் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்

"காக்கை கவரிலென் கண்டார் பழிக்கிலென
பாற்றுளிப் பெய்யிலென் பல்லோர் பழிச்சிலென்
தோற்பையுள் நின்று தொழிலறச் செய்தூட்டும்
கூத்தன் புறப்பட்டுப் போன இக்கூட்டையே" [23]

இறைவழிபாடு மிக இன்றியமையாத ஒன்று ஆகும். இந்த உடல் வெறும் தோலால் ஆகிய பை என்றும், நேரம் வரும்போது கிழிந்து அழிந்து போகுமென்றும் கூறியுள்ள போக்கு உலகாயுதம் பேசும்' மக்களுக்கு எதிர்க் குரல் கொடுப்பதுபோல் பொருள் அமைந்துள்ளமை புரிகிறதல்லவா ? இறைவனாகிய கூத்தன் சென்ற பின்பு பயன்படாத எலும்புக் கூட்டைத் தேடி ஓடுவதால் யாருக்கு என்ன பயன்? இடுகாட்டில் புகுவதற்கு மனிக

உடல சென்றுவிடும்போது, அழியும இதனை யாா மதிககிறாாகள் திருமூலா கூறும யாக்கைத தததுவம சமயக காலக கருத்துக்களில் ஒனறு அலலவா ?

உடல அழிவு சமாதியில சென்று முடியும் உலக வாழ்வில் சாதாரண மனிதா இறநதுவிட்டால செத்தாா எனறு குறிபபாாகள் பேரரசாகள போாக களததில இறநதுபட்டால மாயதல' என்னும் சொலலை பகதியோடு பயனபடுத்தி இருக்கிறாாகள்

'கடலுள்ள மாய்ந்த இளமபெருவழுதி' [24]
எனறு கூறுகிறாா

தமிழில சமய இலககியததில சாதல' எனனும் சொல பல சொலலோட்டஙகளில பயனபட்டிருபபதைக காணலாம்

1	இறபபு	2	துஞசல
3	சாவு	4	கிடததல
5	கண அவிதல	6	காலம் அடைதல
7	சமாதி அடைதல	8	மீளா உறக்கம
9	சிலை ஆதல	10	மணணாய் ஆதல
11	விடுதலை அடைதல	12	வீடு அடைதல்
13	மூச்சு நிறறல	14	குழியில வீழ்தல
15	தோற்பைக கிழிதல	16	பிராணன போதல
17	விடுபட்டுப பிறத்தல	18	மலக்கூடு கழிதல்
19	பிணியின கூடம்	20	சாம்பல ஆதல
21	கரையும (உபபு) உடல	22	சீழ உறறு மடிதல்
23	காலன் வரும வாழ்க்கை	24	துளையுடை அழிவு உடல
25	அடஙக நிலை	26	சிலலறை வாழ்க்கை
27	புலன அடககம (வாழகைக)	28	உருண்டு விழும வாழவு
29	சவ அடககம	30	தழலில உருகும வாழ்க்கை
31	உடையும வாழவு	32	மூச்சுத திணறல

சானறோாகள் மனித வாழவின் நிலையாமையை சமாதி எனறு சொல்லபபடுகினற சொலலில விளககிக கூறுகினறாாகள் மனிதாகளாயிருநதாலும தேவாகளாயிருநதாலும சமாதி நிலை ஏற்படுகிறது வளளுவா கூறும்போது வாழநாள வழி அடைக்கும கல எனறு மனிதவாழ்வின் தத்துவததைக் கூறுகினறாா. இச சொறறொடருக்குப் பொருள் மனிதனுக்கு இறபபு என்பதும சமாதி நிலை' அடைவது எனபதும் மிகச் சாதாரணமாக நடைபெறும ஒரு செயல் எனபது குறிப்பிடத்தககது

5. நெஞ்சில் ஒரு கீறல் :

வாழககையில் நெஞசம் என்பது மிக மென்மையான ஒரு பகுதியாகும அதில் இறையுணர்வு தோனறச் செய்யவேணடும 'நெஞ்சக கனகல்' எனறு மாணிககவாசகர் சுட்டுவார் சில இடஙகளில நெஞசம இறுகி பகதிவயபபட முடியாமல போகிறது அதறகுக் காரணம காமம் என்னும உணர்ச்சியே

மாணிகக வாசகா கூறும்போது, இந்தச காமத்தீயினால் வெநது வாடுகினற உயிரின் தன்மையைச் சுடடுகினறார்

''செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலிற்
சின்மொழி யாரிற்பன்னாள்
விழுகின்ற என்னை விடுதிகண்
டாயவெறி வாயறுகால்
உழுகினற பூமுடி உத்தர
கோசமாங் கைககரசே
வழிநின்று நின்னரு ளாரமு
தூட்ட மறுத்தனனே'' [25]

மிக நனறாகத் தோனறும் விளககு வெளிச்சததில மயங்கிப்போய் அதில மாறும் விட்டிலைப போனறு மிக இனிமையான சொறகளைக கூறி மயககும் பெண்களினபால் பலகாலம விழுநது துனபுறுவதனைக் காண்பாய் என்று மனம்நொநது கூறுகினறார்

இதனையே வளளுவா கூறும்போது,

''இரநதும் உயிர்வாழ்தல வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலக இயற்றியான்'' [26]

என்று நெஞசில படும்படியாகக கடிநது கூறுகினறார் இதில் ஒரு பிச்சைககாரனின இயலாமையும், இறைவன் மறுப்பும் தெளிவாக உளளது இநதச குறடபாவில உலகத்தினுடைய போககும உயிரகளுடைய பலவீனமும நனறாகச சுட்டபபடுகிறது

அடிக்குறிப்புகள்

1	பட்டினததாா	படடினததாா பாடலகள, பா
2	மேலது	திருததிலலை, 3
3	திருததககதேவா	சீவகசிநதாமணி, நாமகள இலமபகம, 50
4	படடினததாா	படடினததாா பாடலகள், பா
5	திருமஙகை ஆழவாா	நாலாயிர திவவிய பிரபந்தம், பெரிய திருமொழி, 7 8 2
6	படடினததாா	படடினததாா பாடல்கள, கசசித திரு அகவல, 23
7	மேலது	பா 56
8	மேலது	பா 57
9	மேலது	பா 58
10	மேலது	பா 59
11	மேலது	பா. 60
12	மேலது	பா 61
13	தொண்டரடிபபொடி ஆழ்வாா	நாலாயிர திவவிய பிரபநதம, திருமாலை, 42
14	திருநாவுக்கரசா	தேவாரம், திருககானூா பா. 766
15	நமமாழவாா	நாலாயிர திவவிய பிரபநதம, திருவாயமொழி, 4
16.	இளஙகோ அடிகள	சிலப்பதிகாரம, வழககுரை காதை
17	திருவள்ளுவா	திருக்குறள, அடககமுடைமை, ப 92
18	மேலது	நாவன்மை, ப 56
19	திருநாவுககரசா	தேவாரம, திருமகுகள, 864
20	மேலது	பா. 866
21	திருவளளுவா	திருக்குறள, அனபுடைமை, பா 56
22		பதிற்றுப்பத்து, தகைந்த காஞசி, 23
23	திருமூலர்	திருமந்திரம, 167
24	கடலுள் மாயநத இளமபெருவழுதி	புறநானூறு
25	மாணிக்கவாசகர்	திருவாசகம், நீததார் விணணப்பம், பா 4
26	திருவளளுவர்	திருககுறள, இரவசசம, பா 552

இயல் – 6
பிறப்பு

சான்றோர்கள் மனித வாழ்வினை இருவகையாகப் பகுத்துக் கூறுகிறார்கள். ஒன்று பிறவி வட்டத்தில் ஆழ்கின்ற போக்கு, மற்றொன்று பிறவி இல்லாமல் முக்தி அடைகின்ற போக்கு. மாணிக்கவாசகர்,

'பெரும் பிறவி பௌவம்' [1]

என்று கூறுகிறார். இங்கு பௌவம் என்பது கடலைக் குறிக்க வந்தது. அலைமோதும் கடல் போல், பிறவிகளின் கோர்ப்பு தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை மறைமுகமாகச் சுட்டுகிறார் மாணிக்கவாசகர்.

திருச்சதகத்தில் மாணிக்கவாசகர் பாடும்போது 'இறைவனே உன்னை நோக்கிப் பாட வேண்டும்; நின்னையே நெஞ்சம் உருகி அடைய வேண்டும். உன்னையே ஏற்று ஆட வேண்டும். உன்னைப் போற்றுகிறேன். நாய்ப் பிறவியாகிய என்னை ஆட்கொண்டு 'புழுக்கூடு' போன்ற உடலினின்று என்னை நீக்கி, பொய்களின் கூட்டாக இருக்கிற இந்தப் பொய் உடலினின்று நீக்கி ஆண்டருள்வாயாக, என்று கூறுகிறார். இந்தப் பிறவியினைப் 'புழுக்கூடு' என்று சுட்டுவதைக் காணலாம்.

வாழ்வின் மேலோட்டத்தில் உலக உயிர்கள் யாவும் 'புழுக்கூடுள்' வாழ்கின்றவர்களாகத்தான் காணப்படுகின்றார்கள். இந்தப் பாழாய்ப்போன பிறவிகளில் இருந்து நான் தப்பிக்க வேண்டும் என்று மனம் நொந்து கூறுகிறார்.

''பாட வேண்டும், நான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்கு நெக்(கு)
ஆட வேண்டும் நான் போற்றி அம்பலத்(து)
ஆடு நின்கழற் போது நாயினேன்
கூட வேண்டும் நான் போற்றி இப்புழுக்
கூடுநீக்(கி) எனைப் போற்றி பொய்யெல்லாம்
வீட வேண்டும் நான் போற்றி வீடுதந்(து)
அருளு போற்றிநின் மெய்யா மெய்யனே'' [2]

நந்திக் கலமபகததில மன்னனைப பாடும்போது வாழவில பெரும் கேடாக அமைந்துள்ள பிறவியைப பற்றியும பாடியுள்ள போககுதத தெனபடுகிறது

> தேனுறு மலராள அரியிளை அடைநதாள்
> செந்தழல அடைந்துள் தேகம்
> யானுமஎன் கலியும் எங்஗னனே புகுவோம்
> எநதையே நந்தி நாயகனே'[3]

தேகததினுடைய 'அழியும்' தனமையைச சுடடிக் காட்டுவதால பிறவியின பொருள உயததுணரததக்கதாக இங்குக் காட்டபபட்டுளளது

சமயக குரவாகளாகிய பலா, மனித வாழ்வில் மாறி மாறி அமையும பிறவி' எனனும் பெருநோயினினறு விடுதலை அடைய வேணடுமெனறு பாடிககாட்டியுள்ளாாகள் ஆனால, ஆழ்வார்களுள ஒருவரான குலசேகர ஆழவார் பிறவி வேண்டுமெனறும், அபபிறவியின தனமையில் ஒவ்வொரு பிறவியிலும் இறைவனைக கணடு பகதி'யின உணர்வை அடையலாம எனறும் உறுதியாகக கூறும இயல்பைக காணலாம்

> ''ஆனாத செல்வத்தரம பையர்கள தற்சூழ
> வானாளும் செல்வமும் மண்ணரசும் யான்வேண்டேன
> தேனார் பூஞசோலைத திருவேங்கடச் சுனையில்
> மீனாய்ப் பிறக்கும் விதியுடையேன் ஆவேனே''[4]

எத்தனை பிறவிகளை எடுத்தாலும வேஙகட மலையின் அழகைக் காண வேணடும எனறு பாடுமபோது பகதிவெள்ளம் பெருககெடுத்து ஓடுவதைக காணலாம் 'திருப்பதி மலையில் ஒரு சிகரமாக அலலது ஒரு கானாறாக அலலது ஒரு பாதையாக அல்லது ஒரு படியாக அல்லது அநதத திருமாலின மலையில் ஏதேனும ஒனறாக இருகக வேண்டும எனறு இவவாறு ஆசைபபட்டு ஒரு பதிகம பாடி இருககிறாா''[5] எனறு சான்றோர் ஒருவர் ஆழ்வார்களின பகதியை பிறவிகளின் சிறப்பின்மேல் வைத்து கூறியிருப்பது கணககூடு

இவ்வாறெல்லாம் பகதிக கனலைக் காலம்தோறும சமயக குரவர்கள் வளர்த்திருககும தனமை சமயத துறவிகள் வளர்த்திருக்கும போக்கு - வியப்பாக உளளது உள்ளம் தடுமாறும்போதெல்லாம் உணர்வுகளில தளர்ச்சி ஏறபடட போதெலலாம இறை வழிபாட்டில் மூழக வேண்டும என்று சமயக் குரவர்கள கூறி உள்ளனா

வேகமாக ஓடுகின்ற வாழ்க்கை வண்டியில் 'பிறவி' என்னும் சக்கரங்கள் 'பக்தி' என்னும் கடையாணியோடு உருண்டோடுகிறது. ஏதேனும் குற்றங்கள் குறைகள் வெந்து மடிகின்ற உணர்வோட்டங்கள் வேகாத மயான எலும்புக் கூடுகள் பிறவி பற்றிய உண்மையைத் தோற்றுவிக்கிறது.

1. பிறவிக்கடல்

கொந்தளிக்கும் கடல் வாழ்வியல் கருத்தினை மிக்க நுண்மையுடன் விளக்குகிறது. மணற்மேட்டின் மீது வந்து பாயும் நீர் பின்னோக்கிச் சென்று கடலிலேயே கலக்கும். அலைகள் பொங்கும்போது வாழ்வின் அலைச்சல் நன்றாகத் தெளிவுபடுகிறது. முன்னும் பின்னும் சென்று மணற்பரப்பில் ஊறிச் செல்லும் நீர் கணக்களுக்கு எத்தனை அழகிய காட்சியை அளிக்கிறது? அது போல் பிறவி எனனும் அலை, நுரையோடு பாய்ந்து அடங்குவதைக் காணலாம்.

''ஓட்டாத பாவித் தொழும்பரைநாம் உருவறியோஞ்
சிட்டாய் சிட்டறகே சென்றூதாயக் கோத்தும்பி'' [9]

'எக்காலமும் ஒரு வகை கேடும் நேராமல் இனிய எழில் திருவடியினைப் பொருந்தும் புண்ணிய பேறு முற்றவத்தாலெய்யாத பாவித் தொண்டான மக்களுரு வென்று கூட மதியோம் மிக நுண்மையனவாக விளங்கும் செம்பொருளாம் சிவபெருமான் திருவடிக்கண் சென்று அரச வண்டு நீ ஊதாய், இங்கு மாணிக்கவாசகா மக்களுரு' ஒன்றைக் காட்டுகிறார். உருவென்னும் சொல்லும் பிறவியைக் குறிக்க வந்துள்ளதைக் காணலாம்.

2. நீர்க்குமிழிகள்

வானின்று பொழியும் மழை மண்ணில் கொட்டும்போது சிறுசிறு நீர்க்குமிழிகள் தோன்றி மறைகிறது. அதே போல் ஓடுகின்ற ஆற்றில் பெய்யும்போது குமிழ்கள் தோன்றி சில கணங்களில் மறைந்து விடும். ஆகையால் மனித வாழ்வு அழிந்து படக்கூடிய ஒன்று ஆகும்.

மாணிக்கவாசகர் பாடும்போது, குமிழின் தன்மையை மனதில் நிறுத்திப் பாடுகிறார்.

''தவமே புரிந்திலன் தண்மலர்
இட்டு முட்டாது இறைஞ்சேன,
அவமே பிறந்த அருவினை

யேன உனக(கு) அன்பருள்ளம்
சிவமே பெறுந்திரு வெய்திற்று
லேன்நின திருவடிக்காம
பருவே உருளும கண்டாய அடி
யேள்கெம் பரம்பரனே'' [7]

இறைவனை நோககித தவமொனறும் செயயாமல் காலம் கடத்தி ஆயிறறு, குமிழி போனற அவமே ஆன பிறவியில உருணடு அழுது ஆயிறறு, அன்பர்கள எலலாம் திருவடியினைப் போறறி வணககம் தெரிவிப்பதில்லை, யான உனககு அடிமை என்று பிறநத தனமையைச சாடி, அநதத துயரததில் இருநது விடுதலை பெற வேணடும எனறு கூறியது தெனபடுகிறது

இனறைய நூறறாணடின கவிஞராகிய சுபபிரமணிய பாரதியாா,

''மோகத்தைக கொன்றுவிடு, அல்லால எனறன
மூச்சை நிறுத்தி விடு'' [8]

எனறு பாடி இருககும தனமை நோககுதறகுரியது மனித வாழ்வின தோனறி மடியும தனமையை மோகமுடைய தனமையை எடுததுக காட்டியுளள பாஙகு நோககுதறகுரியதாக உளளது

3. ஏக்கம்

உலகில் வாழும உயிாகள் எலலாம், ஏதோ ஒனறை அடக்குவதறகு முயனறு, இறுதியில் முடியாமல் திகைத்து ஏககத்தில ஆழநது விடுகினறன நாயனமாாகள சிவனை அடைய எவவளவு காலமாயத தவம இயறறுகினறாாகள? ஆழ்ந்த தவம் தனிமையில் நடைபெற வேணடும் ஒருமுக நோச்கோடு நடைபெற வேணடும

தியானததில அமருமபோது, விடியறகாலை நேரததில் எவ்வளவு போராட்டஙகள ஏறபடுகினறன வீதியில் வாகனஙகளின ஓசை சமையல் அறையில மனைவியின கூக்குரல் மெல்ல வீசி வருகினற ஊதைக காறறின வேகம இவை எலலாம ஒனறாகச சோநது தியானததைக் கலைசகும ஆகையால, ஒன்றின மேல உணர்சசி ஆழாமல பலவாறாக நினைத்து விரவுகினற தனமை ஏறபடுகிறது

''ஒருமையுடன நினது திருமலரடி நினைககின்ற
உத்தமாதம் உறவு வேண்டும்'' [9]

என்று ஒருமுக நோக்கின இன்றியமையாமையைக் கூறி அத்தகைய முழுமுதல் கடவுளைப் பற்றி அருளுக்காக ஏங்கித் தவிக்க வேண்டுமென்பது இராமலிங்க அடிகளின் கருத்தாகும்

''தளராமை எனனும் கைத்தடி
கொண்டு அடிக்கவோ'' [10]

என்று வாழ்வின் ஓரத்தில் நின்றுகொண்டு கூக்குரல் இட்டு உடலெல்லாம் கடடையில் ஏறிப்போகும் தருணத்தில 'கைத்தடி'யைக் கொண்டு தளராமையில் வீழ்ந்து உடலில் அடித்து துன்புற்று வாட வேண்டிய நிலையை எண்ணும்போது, அடி வாங்காது தப்பிக்க வேண்டுமென்ற ஏக்கம் தோன்றி முன வருகிறதல்லவா?

மாணிக்கவாசகர் பாடும்போது அரச வண்டே' வாழ்க்கையில் ஈட்டிய ஒருபக்கம் பொருளும், மற்றொரு பக்கம் துணைவியும் இருந்து இரு முதுகுரவர் பெரும்போ எயதுதற்கு கருவியாக அமைந்த காதல், மக்களாகிய கிளைஞர் என்றும், கல்வியின் திறமெல்லாம் சேர்ந்து இருந்தும், அதனால் ஏற்பட்டு அமையும் செருக்கும் அறியாமையும் கொள்வர்; அதனால இந்த உலகம் 'பித்த உலகம்' என்று அழைக்கப்படுமாற்றை அறியலாம்

'''வைத்த நிதி பெண்டிர் மக்கள் குலங் கலவியெனனும்
பிதத உலகில் பிறப்போடு இறப்பெனனும
சித்த விகாரக் கலக்கத் தெரிவித்த
வித்தகத தேவாக்கே சென்றூதாய்! கோத்துமபீ!'' [11]

சித்தம் கலக்கப்பெற்று குலப்பெருமை அழிக்கப்பெற்று பிறப்பெனனும் குற்றத்தில அமுக்கப் பெற்று இறப்பின் கொடுமையை உணரப் பெற்று மனிதா வாழும்போது இறைவனுடைய அருள வேண்டும் என்று ஏக்கப் பெருமூச்சு விட்டு வாழ்வதை இந்தப் பாடல தெளிவாக்குகிறது

உயிர்கள மிகவும் வாடி வதங்கி, நாடி- நகர்ந்து, பாடி பயந்து வாழும்போது இறைவனிடம் ஏக்கத்துடன ஆன்மாவில் கலத்தல வேண்டும என்ற சாயல இந்தப் பாடலில ஒலிப்பதைக் காணலாம்

சமயக் குரவர்கள ஞானம் பெற்று அறியாமை அகற்றி போகத்தை நீக்கி வாழ வேண்டும என்று இறைவனிடம் ஓயாது ஏக்கங் கலந்த உணர்வுடன போராடுகின்றார்கள அல்லவா? உலகப் பற்றில ஆழ்ந்து உண்மையை மறந்து முகத்திக்காக எத்தனை நாட்களாக காத்திருக்கிறார்கள திருவாசகம் அதைத்தான் பறைசாற்றுகிறது.

சமயச சானறோாகள கோயிலகளில் தஙகி இறைமையை வணஙகி, தெய்வங்களைப் போற்றி - வாழநது வநதாாகள் என்பது உளளஙகை நெலலிககனி போல தெரிகிறது

5. அலையில் நீச்சல்

பல சமயக குரவர்கள வாழ்ககையை மிகவும வேகமாக வீசுகினற அலைககு உவமையாகக் கூறுவாாகள சுப்பிரமணிய பாரதியாா ,

''வேகத திரைகளினால் வேதப்பொருளபாடி'' [12]

எனறு வேதங்களை அழியாமல் வந்து போகும் கடறகரை மணல, நுரை, நீர் ஆகியவறறிறகு இணையாகக கூறுகினறாா

நுரைப் பொங்கி வீசுமபோது நீாததிவலைகள் மணல மேட்டில பாயும, அபபோது அங்கே சலசலவென ஓசையெழும. பின்வாஙகிச் செலலும் நீா கடலோடு செனறு கலநது விடும் ஆகையால் நீர்த்திவலைகள வாழ்க்கையைப போனறாகும வந்து கரையில மோதுதறகும, மீணடும கரையில வழிநது சென்று கடலில கலபபதறகும இடையில இருககும நேரம மிகக குறுகி காணபபடுகிறதல்லவா? அநத இடைவெளிதான வாழ்க்கை எனபபடும கண நேரததில திவலைகள மீணடும ஓடிச சென்று கடலோடு கலபபது போனற வாழ்வை நமபி மனிதன எபபடி வாழவது? அஙகே காணும திரைகள வெறும திரைகள அல்ல வேகததிரைகள எனபதை உணர்ந்து கொளள வேணடும

5. வளர்ச்சி

இறைவன வாழககையில பாதையை அமைததுக கொடுப்பது போல வேறு எவரும செய்வதில்லை நாள்தோறும முன்னால ஏறபட்ட தொடர்புகளின் முறைமையால செல்வம கிடைக்கப் பெறுகிறது அதனைப் 'பெறறோம்' எனறு நினையாது வறுமையில வாடுகினறவர்களுக்குக கொடாமல் சிவபூஜை நாடாமல கலவிமானகளுக்கு உதவாமல, கண மறைந்து வாழகினறனையே எனறு வளாசசியடையாத அறிவுககு கூறுவது போல பாடலை அமைத்திருககினறாா பட்டினததாா. அதறகு 'அருட்புலம்பல்' என்று இறைமை தனமையை சேவிததுக கூறுகினறாா

''முற்றொடர்பிற் செய்த முறைமையால் வநத செல்வம
இற்றைநாட் பெறறோமென் றெண்ணாது பாழ்மனமே
அற்றவர்க்கு மீயாம லரன்பூசை யோராமல்
கறறவர்க்கு மீயாமற் கண்மறைந்து விடடனையே'' [13]

இதில பூசை செயயாமல வீணாகிப போகினற காலத்தை எணணி சிவனுககாக உணாசசி முறுசகேறி வளர்ச்சி நிலையை எபபோது காணபது? எனபதைப பட்டினத்தா மனமநொநது கேடகினறாா இதில உயிர்களின் இழியும இறைவனின் வழியும படடினததாரால சிறபபுற சுடடிககாடடபபடுகினறது

அடிக்குறிப்புகள்

1.	மாணிககவாசகா	திருவாசகம், திருசசரகம, 100
2	மேலது	
3	நநதிககலமபகம	பா 100
4	குலசேகர ஆழ்வார்	நாலாயிர திவ்விய பிரபநதம் பெருமாள திருமொழி
5	வரதராசன மு	தமிழ இலக்கிய வரலாறு, ப. 134
6	மாணிககவாசகா	திருவாசகம், திருககோததும்பி, 7
7	மேலது	திருச்சரகம், 5
8	பாரதியாா	பாரதியாா கவிதைகள ப. 164
9	இராமலிஙக அடிகள	திருஅருடபா
10.	மேலது	
11.	மாணிககவாசகா	திருவாசகம், திருக்கோததும்பி, 6
12	பாரதியார்	பாரதியார் கவிதைகள், குயில்பாட்டு, ப.605
13.	பட்டினத்தாா	படடினத்தார் பாடலகள, அருடபுலமபல, பா 5

இயல் - 7

வலிமை

மனிதனுககு இறைவழிபாட்டில் மனம் திருமபும்போது வலிமை ஏற்படுகின்றது மனததளவில துறவு பூணாமல் வாழுமபோது பல்வேறு வகையான பிரசசினைகள எழுகின்றன அவறறையெலலாம கடநது முனநோககிச செலலுதல வேண்டும பலவீனமான மனம படைததவர்கள வாழ்க்கையில தடுமாறி திசைபபடைநது தீராத நோயகளுக்கு ஆட்பட்டு இறந்து போவதைக் காணலாம்

''மெல்ல நினைக்கின் பிணிபல'' [1]

என்று நாலடியார் கூறுகிறது ஆகையால, வலிமையுடன் வாழகையைச் செப்பனிட்டுக கொண்டு முறையாக வகுததுக் கொண்டு வாழ வேண்டும்.

பகதி இயககத்தில் உணாசசிகளுககு ஓா இடம் அளிக்கப் போனால அறததின வழியே நிறக வேணடும என்று வள்ளுவா கூறுகின்றார். அனபு, அறம இரண்டும வாழககையின தனமைக்கு சிறபபாக அமைநதுள்ளது

''அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை''[2]

''அறத்திறகு அன்பு சாா்பென்ப''[3]

ஆகையால், வள்ளுவர் கூற்றுபபடிநோககுமபோது பக்தி வளர்ச்சி நோக்கிச செலவதைப் பார்க்கலாம்

''திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும்
தெளிந்த நல் அறிவு வேணடும்''[4]

என்று சுபபிரமணிய பாரதியாா பாடுகின்றாா வாழ்க்கைப பாதையில நடககுமபோது எததனையோ வகையான இடாபாடுகள ஏறபடுவது உணடு அபபோது மிகக கடுமையான சொற்களால உள்ளததையும உடலையும் சுட்டு, புண ஏறபடுத்தி மககளை அழிவுப்பாதையில் அழைததுச செலவதும உண்டு கொடூரமான சொற்களைச சொலலாமல மெளனமையாக வாழ்க்கையை அமைத்துக கொளளுதல் வேண்டும்

இராமலிங்க அடிகள் மிக வன்மையான சொற்களைப் பயன்படுத்தி உள்ளதை நோக்க வைக்கக் கூடாது என்று விரிவாகக் கூறுகின்றார்

''சீயென்றும் பேயென்றும்
நாயென்றும் பிறர்தமை
நீங்கு சொல்லாத தெளிவும்'' [8]

என்று வாழ்க்கையின் அடிப்படையை அமைத்துத் தருகிறார்

குழந்தையாக இருந்தாலும் வளர்ந்த மனிதனாக இருந்தாலும் மனவலிமைப் பெற்று கண்ணீரில் நிலைக்காமல் வாழ்கின்ற போக்கு தெளிவாக உள்ளது.

எனவே, மனவலிமை பக்தி வழியில் நிலையாக உள்ளதை அறியலாம் அதனால், பக்திப் பாதையில் நிலையான ஓரிடத்தை மனிதன் பெற முடியும் என்பது தெளிவாகத் தென்படுகிறது கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை உள்ளத்து உறுதிப் பாட்டினைக் கண்டு உள்ளத்தின் அடிப்படையிலேயே இறைவனை அடையலாம் என்று கூறுகின்றார்

''உள்ளத்தில் உள்ளானடி அது
நீ உணரவேண்டுமடி
உள்ளத்தில் காண்பாயானால்
கோயில் உள்ளேயும் காண்பாயடி.''

என்று கூறுவதைக் காணலாம் உள்ளத்து உணர்ச்சியில் குற்றங்கள் ஏதுமிருப்பினும் அவற்றை நீக்கி வாழ்வினைச் செப்பனிட்டுக் கொள்ளும் திறனை இங்குக் கூறுகிறார்

1. திறமை

வாழ்வின் பெருமை பகுதிகளை ஒருமுகப்படுத்தும் நோக்கில் அமைந்துள்ளது எத்தனையோ வகையான போராட்டங்களும், எத்தனையோ வகையான இடர்பாடுகளும், எத்தனையோ வகையான ஏமாற்றங்களும் மனித வாழ்வில் அலைமோதிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் எமன் உலகுக்கு அனுப்பி வைக்கத் தவறக்கூடாது

பட்டினத்தார் பாடும்போது உயிர்களின் பலவீனத்தை உணர்ச்சியுடன் பாடுகின்றார்

''என செயலால ஆவது ஒன்றுமிலலை இனி தெய்வமே
உன செயலே என்று உணரப் பெற்றேன இந்த ஊண் எடுத்த
பின செய்த தீவினை யாதொனறும இல்லை பிறப்பதற்கு
முன செய்த தீவினையே இங்கு வந்து மூண்டதுவே'' [6]

இறைவனே நினனை என இறைவன எனறு இருநத பினனா என்னுடைய செயலாக உணடாவது ஒன்றுமில்லை அனைததும நின் செய்கையே என அறியப பெறறேன இநத தேககதை நான் அல்ல என உணர்ந்து தளளிய பினனர் செய்யபபட்ட கொடிய செயல ஒனறும இல்லை இத்தகைய ஞானம உணடாவதறகு முன அதாவது, தேகமே யான என்று இருநத காலததில் செய்த தீய செயலோ இவவாறு நேர்ந்தது என்று விளககமாகக காணலாம்

இந்தப் பாடலில எல்லாமவல்ல இறைவனுடைய செயலபாடுகளைப பறறிக் கூறி தனனுடைய இயலாமையை பெருந்தன்மையாக ஒபபுக் கொணடு இறைவழிபாடடில மூழ்குவது என்பது சுடடிக்காடடபபடுகிறது

மேலும் பட்டினத்தார் திறனிலலா வாாததையைப பேசும மனிதனுககுப புனசொல்லாஞ் சாத்திரங்கள் சொலலி சதுாிழநது கெடடேனே எனறு கூறுகின்றார்.

''வார்த்தைத திறமில்லா மனிதருக்குப் புனசொல்லாஞ்
சாத்திரங்கள சொல்லி சதுரிழந்து கெட்டேனே'' [7]

இவ்வாறு திறமையைப் பட்டினததாா விளக்கியுளளாா எனபதைக் காணலாம இதனால் ஆழ்நத பகதி உண்மையினை உணருவதற்கு படிகளாக அமைநதுள்ள சமயகுரவாகள் அத்தகைய திறமையினைப பெறறு வாழ்நத பாஙகு உளளது இநத உடலை வெறும் தோல, எலுமபுகளால ஆகிய ஒனறாகும என்றும், எரிந்து சாமபலாகினற அன்னத்தால வளருகினற உடல் நிலையானது அல்ல என்றும் பட்டினத்தாா பாடுகினறார் அதை அறிகின்ற திறமை இறைவழிபாடடில இருககும பகதாகளுககு இன்றியமையாமல் இருக்க வேண்டும எனபதை உணர முடிகிறது

2. தழுவல்

பகதிப் பாடலகளில தழுவல எனபது இழிமையைக குறிககிறது விலைமாதரோடு சேர்ந்து 'செஙகண' பெறறு செயவதறியாது உழனறு வாடும மக்கள ஏராளமாக உளளனர் அழியும் அழகுக்காக எணணி ஏஙகி உண்மையையும் மறத்து உறறார், உறவினர், சுற்றத்தார் ஆகியோருடைய நிழலில் நினறு வாழும் வாழ்க்கையும் ஒரு வாழ்க்கையா?

மாணிக்கவாசகர் பாடும்போது விலைமாதரைத் தழுவுகின்ற காரணத்தினால் ஏற்பட்ட துன்பங்களையும், துயரங்களையும் சிறப்பாக விளக்குகிறார்

''மின்னிடைச் செந்துவர் வாயக்கருங்கண்
வெண்நகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை யாரமு தெங்களப்பன்
எம்பெரு மானிம வான்மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையன்எம் மையன தாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே'' [8]

மின்போல தோன்றும் நுண்ணிய இடையினையும், பவளம் போன்ற செவ்விய இதழ்களையுடைய வாயையும், வெண்நகை மென்மொழியீர் பொன்னும் மணியும் பெற்று வாழ்வது சுகமான வாழ்க்கை ஆகாது இறைவனையே எண்ணி, இறைவனுடன் சேர்ந்து வாழும் வாழ்க்கையே சிறந்ததாகும்

ஆண்டாள் இறைவனுடைய திருவடியைத் தழுவி வாழ்வதை பெரும்பேறாகக் கருதுகின்றார்

உண்டு உயிர்தது' வாழும்போது பெண்மையின் சுகத்தில் ஆழ்ந்துவிடக்கூடாது ஆண், பெண்ணைத் தழுவுவதும் பெண் ஆணைத் தழுவுவதும் உலகியல் போக்கு என்று கூறலாம் ஆனால், சமயக் குரவர்கள் பெண்மையை உயர்த்திப் பாடுவதைக் காணலாம் ஒரு சமயக் குரவர் காதலாகி என்று பாடுகின்றார் இங்குக் காதல் என்னும் சொல் இறைவனின்பால் தோன்றி அமையும் பக்தியைக் காட்ட நிற்கின்றது ஒரு பக்தன் தன்னுடைய வாழ்நாளில் பெண்ணைக் காதலிப்பதும் பிறகு சாதலும் இயற்கையாகும் இதனையே சுப்பிரமணிய பாரதியார்,

''காதல் காதல் காதல்
காதல் போயின்
சாதல் சாதல் சாதல்''

என்று சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுசின்றார்

3. சிதைத்தல்

பகதித் துறையில 'சிதைத்தல' என்பது இயற்கையாக அமைசுப்பட்டிருக்கின்றது சுந்தரரை ஆட்கொள்ள மணமேடைக்கு வரும் சிவனார் ஓலையொன்றைக் காட்டி,

உனனுடைய எலலா குடுமபமும் எனககே அடிமை எனறு கூறுகினறாா சுநதரா சினநது எழுகிறார் அந்த ஓலையை எடுதது தீயிலே எரிககிறார் அபபோதும சோமசுநதரக கடவுள' விடவிலலை மறறொரு ஓலையை எடுததுக்காட்டி வாதம செயகினறாா அப்போது இறைவன் தன்னுடைய கோயிலை நோக்கிச் செனறு மறைநது போகிறார் அனறிலிருநது சிவனாரின் வழிபாட்டில் இறஙகி வாழ்க்கையை நடத்தினாராம சுந்தரா

இஙகு கூறபபடுகினற இநதக கருதது சடவுள் உயிாகளினமேல காட்டும கோபததையும உயிர்கள இறைவனின்மேல் காட்டும கோபத்தையும விளககிக கூறுகிறது வளளுவர் பொதுவாக ஒரு கருத்தைக கூறுகின்றாா

''சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக் கொலலி'' [9]

எனனும இககுறட்பாவில சினவாமல வாழ வேண்டும் எனறும சினமதான் அதுவே ஆட்கொல்லியாகவும் மாறும் எனறும கூறுகின்றார்

ஆகையால, இறைமையை வழிபாடு செய்யும போதெல்லாம அலையும புலனகளை அடக்கி ஆள வேண்டும வள்ளுவா கூறுமபோது,

''ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசும்பு உளார்கோமா
இந்திரனே சாலும் கரி'' [10]

இநதிரப பதவியை அடைவதறகு தேவாகள் வேள்வியில் இறஙகுவாாகள. அசுராகள அவர்களுககு இனனல் விளைவிபபாாகள் ஆகையால், இநதிரப் பதவி எனபது கிடைத்தறகரிய ஒரு பதவியாகும சினநது எழுநதால சீரகெட்டுப போக வேண்டிய நிலை ஏறபடும் எனவே, புலனடக்கி சினவாமல இறைமையை நோககி வழிபாடு செயவது சாலசசிறநததாகும்

4. திரிதல்

சமயததுறையில இறைமை வழிபாட்டில் நிறபதறகாக கோயில கோயிலாக வழிபட்டு சமய வாழ்க்கையை புனிதமான வாழ்க்கையாக மாறறியச சிலர்கள பலருணடு இறைவன அவர்களைச சோதிப்பதும, பக்தன இறைவனுககு வழிபாட்டுத தனமையினைச செயதலும சமயத துறையில் சாதாரண ஒரு காட்சியாகும ஐநதெழுத்து மநதிரமாகிய 'நமசிவாய' என்பதை நாவினால் உசசரித்து வாழவின பல இடுககணகளைச சரிசெய்து வாழ வேண்டும பட்டினததார் ஊரெல்லாம் திரிநது திரிந்து

இறுதியில் சிவலிங்கமாகி சமாதியடைகிறார் அதே போல்? ஞானசம்பந்தர் மிக இளம் வயதிலேயே ஊர் ஊராகத் திரிந்து சைவ சமயத்தைப் போற்றி வளர்த்து வந்தார் திருநாவுக்கரசரும் அதுபோலவே திரிந்து இறைமை வழிபாட்டுக்கு வழிகோலினார் ஒரு முறை திருஞானசம்பந்தர் பல்லக்கில் போயக்கொண்டிருந்த போது சம்பந்தருக்குத் தெரியாமல் பல்லக்கைச் சுமப்பவர்களுக்குச் சரியாக நின்று சுமந்துச் சென்றார் சிறிது காலம் கழிந்தது சம்பந்தருக்கு திருநாவுக்கரசர் சுமப்பது தெரிகிறது அப்போது அப்பரே' என்று விளித்துக் கூறினார் அன்றிலிருந்து திருநாவுக்கரசருக்கு அப்பர் என்ற பெயர் நிலையாக ஆயிற்று இந்தப் புராணக்கதை நாவில் உரைக்கும்தோறும் உரைக்கும்தோறும் பேரின்பத்தை ஊட்டுவதாய் உள்ளது

மாணிக்கவாசகர் பாடும்போது இறைவன் தன்னுடைய உயிர்களைக் காப்பதற்காக திரிபுரம்' என்னும் இடத்தில் ஊரைக் கொளுத்தினார் என்று கூறுகின்றார்

' தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
செல்வமே சிவ பெருமானே
யான் உனைத்தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே'' [11]

இந்தப் பாடல் வாயிலாக சமயத்துறையில் ஒரு புதிய கருத்து வெளிப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம் உலகியல் போக்கில் உயிர்கள் எல்லாம், எல்லாம் வல்ல கடவுளை நோக்கி அயராது தவம் இயற்றிய போக்கைக் காண முடிகிறது ஆனால், சிற்சில இடங்களில் இறைவனே உயிர்களை நோக்கி வந்து திரிந்து துன்பங்களைப் போக்கி ஆதரவு அளித்ததாக செய்திகள் உண்டு

அப்பர் ஊர் ஊராக திரிந்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் ஒரு ஊரில் அப்பூதி அடிகள்' என்பார் திருநாவுக்கரசருக்குத் தெரியாமலே அவர் பெயரில் சத்திரம் கட்டுதல், அன்னதானம் செய்தல், தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்தல், அறிவுரை கூறுதல், அன்பு காட்டுதல், இளமை நீக்குதல் என்பவைப் போன்ற செயல்களைச் செய்து வந்தார் அப்போது யார் வாயிலாகவோ அப்பூதி அடிகள் குறித்து திருநாவுக்கரசர் கேள்விப்படுகின்றார் அதைக் கேள்விப்பட்டவுடன் திருநாவுக்கரசர் ஓடோடியும் வந்து அப்பூதியடிகளை ஆட்கொள்ளுகிறார் உள்ளார்ந்த நெறியோடு உண்மையான பக்தியோடு சமயத்துறையைச் சார்ந்த பக்தர்கள் செய்யும் செயல்கள் விந்தையாக உள்ளது

இந்து சமயத்தில் இறை வழிபாடு என்பது திரிதலில் அமைந்துள்ளது ஒரு முறை மாங்கனி ஒன்றை சிவபெருமான கரத்தில் வைத்திருந்தார். அப்போது விநாயகரும், முருகனும் அங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள் எனக்குத்தான மாங்கனி வேண்டும் என்று இருவரும் அடம்பிடித்தார்கள் அப்போது சிவனார் 'யார் இந்த உலகத்தைச் சுற்றிவிட்டு முதலில் வருகிறார்களோ அவர்களுக்குக் கனியினைக் கொடுப்பதாக கூறுகினறார் உடனே முருகன் தன்னுடைய மயில வாகனத்தில் ஏறி ஊா உலகம் யாவையும் திரிந்து வந்து சேர முடிவெடுத்துச் சென்றார் இக்கதையில் முருகப்பிரானுடைய தூரத்தைக் கடக்கும் அழகிய பறவையான மயிலின் உண்மையும் தெளிவாக உள்ளது

5. ஆணவம்

சமய இலக்கியத்தில் மனிதப் பிறவி மானிடப் பிறவி இறைவனை அடைய பாடுபடும்போது ஆணவம் மிக்க செயல்களிலே இறங்குவது இயல்பு சிறறினபததை நுகரும் உயிர்கள் அந்த இன்ப வாழவினுடைய நெருப்பில் கரைந்து போகிறார்கள். ஆணவம் மிக்கு அன்பினை மறந்து, பணபினை மறந்து, நாகரிகத்தை இழிந்துக் கூறி ஆணவம் கொண்ட போக்கு சமய வரலாற்றில் உள்ளது சுப்பிரமணிய பாரதியார் பாஞ்சாலி சபதத்தில் 'நெடடை மரங்களென நின்றிருந்தார்' என்று கூறுகின்றார். திரௌபதியைப் பார்த்து என தொடையில வந்து உட்கார் என்று கூறுமளவிறகு ஆணவப பித்து ஏறிய துரியோதனனைக் காண முடிகின்றது அந்த ஆணவத்திறகு பதில சொல்வது போல கிருஷ்ணா மானபங்கம் அடைவதற்கிருந்த திரௌபதியை எவ்வளவுதான சேலையைப் பறறி இழுத்தாலும் தொடர்ந்து வந்துக் கொண்டிருந்த நிலையைக் காட்டி ஆணவத்தின் செருக்கினைப் புலப்படுத்துகினறார்கள் சான்றோர் அன்றலர்ந்த மலர்போல் இறையடியார்களின் வாழ்க்கை மணத்தோடு திகழகினறது அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களும், பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களும் சேர்ந்து முறையே சைவம் வைணவம் ஆகிய புதிய சமயங்களை நிறுவியுள்ள போக்கு வெளிப்பட்டு நிற்கிறது.

பட்டினத்தார் ஆணவப்படுவோர்க்கு வழிகாட்டி அழைத்துச் செல்லுமாற்றைக் காணலாம 'இந்த உலகப் பற்றில இருந்து நான விடுபட்டு செயலாற்றுவேன' என்று இறைவழிபாட்டினை மறந்து கூறுவது ஆணவத்தைக் காட்டவில்லையா? அந்த வகையில இறுமாந்து வாழவோர்க்கு சாட்டை அடி கொடுக்கிறார் பட்டினத்தார்

''விடப்படுமோ? இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை விட்டுமனந்
திடப்படு மோ? நின அருளினறி யேதின மேயலைக
கடப்படு மோ? அற்பர் வாயிலிற் செனறுகண் ணீரததுமபி
படபபடு மோ? சொக்க நாதா! சவுந்தர பாண்டியனே'' [12]

உலகம பெரியது, அதிலிருநது விடுபட வேணடின உயிர்களினால இயலாது அதற்கு திணமை பொதிநத நெஞசம வேண்டும் அறபாகளின வாயில அகப்பட்டுக் கணணீர் ததுமபிய போதும் ஆணவததோடு வாழ்வதறகு மனிதர்கள் எபபடி அலைகிறாாகள எனற பொருளில் பாடி இருககிறாா இழிவுபடுததபபடும உடல இது 'ஒனபது வாசல உடல இது' என்று சமயக குரவா பலர் பாடி வைததிருபபது கணகூடாக அமைநதுள்ளது அந்தக் குறுகிய கால வாழவை நம்பி வாழும்போது எததனை வகையான சிறறினபக கனவுகள? எத்தனை வகையான உரசல்கள? எத்தனை வகையான பாழ்பட்டுப போன சிநதனைகள? ஆடிமுடிந்து அடஙகுமபோது கூட பிணமாகி ஊர்ந்து செலலும போது கூட ஆணவ மலம் மனிதனை விடுவதிலலை முனவநது நினறு தனனுடைய போராறறும தனமையைக காட்டி அமைவதைக காணலாம ஆகையால வாழவின போககுகளில் கசடுகள தோனறி தறுமணததை வீழ்த்திவிடும்

6. அழிதல்

கோடிககணககான உயிாகள பிறபபதும இறப்பதும மிகச சாதாரணமான ஒரு செயல ஆகும எஙகு 'பிறப்பு' உள்ளதோ அங்கு 'இறப்பு' இருககும எஙகு 'ஆககம' இருககிறதோ அஙகு அழிவு' இருக்கும் எங்கு 'நறுமணம்' இருககிறதோ அஙகு 'துாநாறறம' இருக்கும் எங்கு நமபிககை' இருககிறதோ அஙகு ஏமாறறம' தோனறி இருக்கும் ஆகையால, வாழவில் தென்படும இந்தச் செயலபாடுகள ஒரு வட்ட சுழறசியில சிக்கிச சென்று கொண்டேயிருப்பதைக் காணலாம்

அழியும் இநத உடல் தனிததுப போகுமபோது பறவையைப போல பறநது செல்லும் இயலபை உடையது ஆகும்.

''குடம்பை தனிததொழிய புள்பறந் தறறே
உடம்பொடு உயிரிடை நடபு'' [13]

எனற திருக்குறள் பறவைகள காலையில் எழுமபோது கிரீசசிட்டுக கததி கூட்டைவிட்டு வெளியேறிப் போய்விடும் அதுபோல் உயிர்கள இரவில் படுததுத தூங்கச் செல்லும்போது மூசசடங்கி பிணமாகிப் போகிறது அல்லவா? இதைததான் வள்ளுவர் குறளில் கூறுகின்றார

அடிக்குறிப்புகள்

1	நககீரா	நாலடியார், பா
2	திருவளளுவா	திருககுறள், வாழ்க்கைத் துணைநலம், ப 42
3	மேலது	அனபுடைமை, ப.59
4	பாரதியார்	பாரதியார் கவிதைகள், ப
5	இராமலிஙக அடிகள்	திருஅருட்பா, கநதக்கோட்டம்
6	பட்டினததாா	பட்டினததார் பாடலகள, திருக்காளத்தி, பா 22
7	மேலது	பட்டினததார் பாடல்கள, இறந்த காலதது இரங்கல், பா 2
8	மாணிககவாசகா	திருவாசகம், திருபொற்சுணணம், பா
9	திருவளளுவர்	திருக்குறள், வெகுளாமை, ப 219
10	மேலது	திருககுறள், நீத்தார்பெருமை, ப 24
11	மாணிககவாசகர்	திருவாசகம, பிடிததப்பத்து, பா 10
12	படடினததார்	பட்டினததார் பாடல்கள, 1, ப 183
13	திருவளளுவர்	திருககுறள், நிலையாமை, ப 247

இயல் - 8
தேடல்

ஒரு பூனை வாழ்வின் உண்மையை அறிய வேண்டுமெனறும வாழவின் இன்னொரு பககமான சாதலைப பற்றி அறிய வேணடும் என்று எண்ணித தீர்தத யாத்திரைக் கிளம்பியது காசிககுச் சென்றது. அங்கு ஓா துறவியைச சந்தித்தது கங்கைக கரையில் உட்கார்ந்து தவம் செயது கொணடிருந்தார் அவர் அவருககு அருகில் சென்ற பூனை 'மியாவ்' என்று ஓசை எழுப்பி அவருடைய மோனததைக கலைத்தது

''துறவியாரே ! எனக்குப் பல நாட்களாக ஒரு சந்தேகம்'' என்று பூனை பேசத் தொடங்கியது.

''என்ன பூனையே! என்னதான் வேண்டும் உனக்கு? சொல்லேன்'' துறவி கேட்டார்.

''மனித வாழ்வு எப்படிப்பட்டது?''

''இது சாதலில சென்று முடிவடையும் ஒன்று''

அபபோது 'பிணம்' ஒன்று கங்கை நதியின ஓரமாய் ஒதுங்கியதை இருவருமெ பார்த்தார்கள

'பூனையே அதோ பார் மனிதனின் உடல் கஙகையில் அடிததுச செல்கிறது. கீதையில் கூட உடல் அழியக கூடியது மணணுள மறைநது போவது'' எனறே கூறப்பட்டுள்ளது

''மிகக நன்றி துறவியாரே''

பூனைககு ஒரு கண நேரததில் உடலின நிரநதரமறற போககு புரிநது விட்டது இநது மதத்தில் இருககும் இந்தத் துறவி உடலில் அடுதத நிலையான மணணைப் பற்றி புரிநது கொண்டிருக்கிறார் என்று நினைததுக் கொணடு காசியில் வேறொரு இடத்தில வாழதது கொணடிருந்த முகமதிய மௌல்வி ஒருவரைச் சந்திக்கலாம எனறு எண்ணிப் போய்க்கொண்டே இருந்தது அப்போது இநத முகலாய மௌல்வி வழியில் வந்து கொணடிருநததைப் பார்த்து,

''சலாம், மௌல்வி'' பூனை கூறியது

''வா பூனையே, எங்கே இந்தப் பக்கம்'' மௌல்வ
வினவினார்

''ஒன்றுமில்லை'

''என்ன தயக்கம்?''

''ஒன்றுமில்லை இந்த மனித வாழ்வைப பறறி நினைத்து
கொணடேன உங்களுடைய மதம வாழ்க்கைப் பற்றி என்ன
கூறுகிறது சொல்வீர்களா?'

''இந்த உடல் மண்ணாகி எலும்புகள் தோன்றும்''

அப்போது அங்கே சறறு தூரததில ஒரு 'பிணம் பலர்சூழ்ந்
வர வந்து கொண்டிருநதது அதையே உறறுப பார்த்து
கொணடிருந்த அந்த முகம்மதிய ஞானி,

''என்ன பூனையாரே! பிணத்தை நோக்கி உன் விழிகள்
திருமபுகின்றன?'' என்று கேட்டார்

இந்தப பிணம் பற்றி தாஙகள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்
தஙகளுடைய முகமமதிய மதம் என்ன சொலகிறது'' என்று
கேட்டது

''நலல கேள்வி கேட்டாய இநத உடமபு அழிந்து போகக
கூடிய ஒன்று மெக்காவுக்கும், மெதினாவுக்கும் இடைடே
கல்லால அடிக்ககுத தூரததப்பட்ட முகமது நபி அவர்களே
சாம்பலாகிப் போனார் இந்த உடல அழியக்கூடியதுதான'' என்று
கூறினார்.

அது கேட்ட பூனை மிகவும் தெளிவு பெற்று அங்கிருந்து
கிளம்பிச சென்றது

அடுத்து கிறிததுவ மதம் சாதலைப பற்றி என்ன நினைக்கிறது
என்று அறிய மாதா கோயிலை நோக்கிச சென்றது அங்கே ஒரு
பாதிரியார் 'ஜெபம்' செய்து கொண்டிருநதார்.

மெல்ல மியாவ' என்று கத்தியது அந்தப் பூனை கண
திறநதுப பார்த்த பாதிரியார்

''என்ன பூனையே! அருகில வந்து நின்று கததுகிறாய்? என்ன
வேண்டும் உனக்கு?'' என்று கேட்டார்

''வணக்கம் பாதிரியாரே'' பூனை கூறியது

' இது என்ன வேடிக்கை வணக்கம பலமாக
போடுகிறாயே

' ஒன்றுமிலலை பாதிரியாரே! சாதலைப் பற்றி உஙகளுடைய கருத்தென்ன? வாழ்வினைப பறறி நீங்கள என்ன நினைககிறீாகள்?''

'இநத மனித வாழககை அழியக கூடியது 'பாவததின சம்பளம மரணம' என்று கிறிததுவ சமயம் கூறுகிறது

பாதிரியாா சிறிது நிறுத்தினாா அப்போது சறறு தூரத்தில் ''சாவுபபறை' அறையும ஓசை அநதப் பூனையின் காதில் விழுந்தது

''பாதிரியாரே அஙகே பாருஙகளேன ' பூனை கூறியது

''எதுவும் தெரியவிலலையே'' பாதிரியாா கூறினாா

' மனனிகக வேண்டும ஒரு பிணம் சென்று கொணடிருககிறது''

அதனால் என்ன?''

'உஙகள சமயததில் அதைப பற்றி ஏதாவது கூறப்பட்டுளளதா? '

'ஏன் இலலை?'

இருந்தால சறறே விளககிக கூற வேணடும்.''

''பாவததின சமபளம மரணம் என்று விவிலியம் கூறுகிறது ''

அப்படியா!''

'ஆமாம மனிதன பிறககிறான வாழகிறான சாகிறான வாழ்வுக்கும சாவுககும் இடையே அவன செய்யும் பாவகரமான செயலகள் எததனை? குறுகிய வாழவில குமைநது போன நெஞ்சோடு ஒழுக்கமினறு வாழ்நது மடியும் மனிதாகள் எததனை பேர? சாவுதான நிம்மதியற்ற நிரநதரமறறது வாழ்வுதான உண்மை'' எனறு பாதிரியாா கூறி முடித்தாா

பூனைக்கு இதைக் கேட்டபோது வியப்பாய் இருநதது

ஆகையால் 'எல்லாச சமயஙகளும மனித வாழவின் சிற்றின்ப வாழ்வின போக்கை நிலையற்ற ஒன்று என்றே கூறியுளளதைக் காணலாம் அதனால்தான பட்டினததாரும் அழியும் இநத உடலை இழிந்த உடலைப் பற்றி 'அழியககூடியது' என்று கூறி இருக்கிறார்

வீழ்ந்து போகும் இந்த உடலில் 'தாய்மை'த் தனிச்சிறப்பாக விளங்கிய போதிலும் இறுதியில் சாம்பலாகி மண்ணோடு மண்ணாய் ஆகிறது என்ற யாக்கை நிலையாமையைத் தேடிச் சென்று உய்த்துணர்ந்து கூறிய போக்கு காணப்படற்குரியதாகும். எல்லா உயிர்களும் அழிவின் மடியில் 'சிறுகுழந்தைபோல்' ஆவதைச் சமயக் குரவர்கள் காட்டியுள்ளதை அறியலாம்.

> **வீற்றிருந்தாள் அன்னை, வீதிதனில் இருந்தாள்;**
> **நேற்று இருந்தாள் இன்று வெந்து நீரானாள் பாற்றெளிக்க**
> **எல்லிரும் வாருங்கள், ஏதென்(று) இரங்காமல்**
> **எல்லாம் சிவமயமே! யாம்!** [1]

தாய்மை அன்பு தெய்வீகமானது ஆகையால் சுகமாக இருந்தாள் வீதியிலும் உலாவி இருந்தாள் நேற்று உயிரோடு இருந்தாள், இத்தினம் வேவுற்றுச் சாம்பலாயினாள்; இதைப் பற்றி அதிகமாக எண்ணாமல் பால் தெளிக்க எல்லோரும் வாருங்கள்' என்று அறைகூவி அழைக்கும் திறம் போற்றுதற்குரியதாக உள்ளது.

1. குழந்தமை

'உலகின்கண் தோற்றுவித்துச் சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்ப்பவள் அன்னை, துன்பங்கள் பல வரினும் துக்கங்கள் பொங்கி வரினும் காங்கி அமைதியாய் வளர்ப்பவள் அன்னை' என்று போற்றும் பட்டினத்தார், அத்தகைய தெய்வமாகிய அன்னைக்கே தீமூட்ட வேண்டியுள்ளதே' என்ற நிலையை விளக்கியுள்ள போக்கு சிந்தனைக்குரியதாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

> **வட்டிலிலும், தொட்டிலிலும், மார்மேலும் தோள்மேலும்**
> **கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து - முட்டச்**
> **சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டும் தாய்க்கோ**
> **விறகிலிட்டுத் தீமூட்டுவேன்** [2]

தேடிச் சென்று இறைமைத் தனமையை வளர்க்கும் போக்குப் பட்டினத்தடிகளின் பாடலில் காணப்படுகிறது. 'துணியால் கட்டப்பட்டுள்ள ஏணையிலும், தனது மார்பகத்தின் மீதும், புயத்தின் மேலும், மஞ்சத்திலும் இருத்தி, கக்கத்தில் வைத்துக் காப்பாற்றிச் சிறப்பனைத்தும் செய்யும் அன்னைக்குத் தீமூட்டுவேனோ?'' என்று நொந்து பாடியுள்ளத் தன்மையைக் காணும்போது மரணம் நிலையானது வாழ்வு மயக்கமுடையது என்று ஆழ்பொருள் தொகுத்து நிற்பதைக் காணலாம்.

அன்பால வாழ்க்கையைக் காட்டி மிகக் குறுகியதாக இருக்கும் வாழ்வின் ஓட்டத்தில் கலந்து வகைபடட்டு உண்மையை அறிய வேண்டிய கடமை யாவருக்கும் உள்ளது

. **போர் ஆற்றுதல்**

இந்த உலக வாழ்வில் 'மெத்தன இருக்கும் போக்கு' காணப்படுவதை அறியலாம மனித வாழ்வு மிகக் குறுகியது என்றும், அந்தக் குறுகிய கால எல்லைக்குள் கடவுள் அருளைப் பெற வேண்டும் எனறும், அதிலும் வேகமாகத் திருமால உருவில் இருக்கும 'காக்கும் இறைவன' தனமையைப் புரிந்து கொண்டு வழியறிந்து உய்ய வேண்டுமெனறும் நம்மாழ்வார் பாடியுள்ள குறுந்து உயர்ந்தது ஆகும் உருவப பொலிவு தோனறும் தன்மை இங்குக் காணப்படுவதை அறியலாம்.

கண்கள் சிவந்து பெரியவாய
வாயும் சிவந்து கனிந்துள்ளே
வெண்பல இலகு சுடர் இலகு
விலகு மகா குண்டலத்தின்
கொண்டல் வண்ணன் சுடர்முடியன்
நான்குதோளன் குளிர்ச்சார்ங்கன்
ஒண்சங் கதைவாள் அழியான்
ஒருவன் அடியேன உன்ளேனே! [3]

சிவந்த கண்களுக்கு உரியவன், அதே போல சிவந்த இதழ்களைப் பெற்றவன், செவியில் மகரக் குண்டலங்களை அணிந்தவன்; நான்கு தோள்களுக்கு உரியவன், ஆழ்கடலில் பள்ளி கொள்பவன' என்று பாராட்டி விட்டு, அகத்தைத் திருமாலை எப்போதும் நெஞ்சின ஆழமையில் வைத்து வணங்க வேண்டுமென்றும் ஆழ்வார்கள் விரித்துப் பாடியுள்ள நெறி காணபதற்குரியது ஆகும்

நம்மாழ்வார போல சுப்பிரமணிய பாரதியாரும் திருமால் காட்சி அளிக்கும தனமையைப் பாடியுள்ளார்.

'ஒளிபடைத்த கண்ணினாய் வா! வா! வா! '

என்ற பாடலில் இறைவனை வழிபாடு செய்யும் போது தானறி அமையும் 'ஒளி'யினைக் கண்டு காட்சியை 'வா வா' என்று முழங்குவதைக் காணலாம் ஆனம ஒளி பொங்கும் போது அந்த இடத்தில தேங்கி இருக்கும கசடுகள் எல்லாம அடித்துக் கொண்டு ஓடிப போய்விடும் அதைத்தான் இந்தப் பாடல் குறிக்கிறது. இதுவே வாழ்வை நோக்கி உயிர்கள் செய்யும் போர் குமம

3. வினை

சிற்றுயிர்கள் வாழும் தன்மையை நனகு அறிவது இல்லை எததனையோ பொல்லாபபு'களுககு இடையே ஊர்ந்து செலல வேணடிய நிலையில இருபபதாகும எறும்புகள வரிசையாய ஊர்நதுச் செல்லும காட்சி போல ஜீவாத்துமாககள' வினையை நோக்கி விரைநது செலகின்றன மனிதனுடைய முழுமையடையாத மூனியாகிய போன வாழவில், மீணடும் பூரணத்துவதது்கு அழைத்துச் செல்லும தனமையைப் புரிந்து கொள்ள வேணடிய நிலை ஏற்பட்டு அமைநதுள்ளதைக் காணலாம்

'பட்டினத்தார் மனிதர்கள் அடையும் 'வினை'ப்பழி பற்றி கூறியுள்ளமை நோககுதற்குரியதாக உள்ளது.

மாதா உடல்சலித்தாள், வல்வினையேன் கால்சலித்தேன
வேதாவும் கைசலித்து விட்டானே நாதா
இருப்பையூ வாழ்சிவனே! இன்னுமோர் என்னை
கருப்பையூ வாராமல் கா! [5]

'பெறறெடுத்த அன்னை உடல் நோயுற்றாள, வினைகள ஒன்றன்பின ஒன்றாய் வந்து வாட்டுகின்றன பிரமமனும கைகளாந்து விட்டான, எனனைக் கருப்பையில இருநது காத்தருள்'' எனறு வேணடிக கொள்ளும பாஙகு வியப்பாய உள்ளது

முழுமுதலாய விளங்குகினற இறைவனை நோககி வழிபாடு செயதால முனவினை எல்லாம் தொலைநது போகும தனனை உணர்ந்து வாழககையைச செப்பனிட்டுக கொளள வேண்டும எனபது போனற கருத்துக்கள் சிந்திபபதறகு உரியனவாக இருப்பதைக் காணலாம்

முனனை வினையெல்லாம் முழுதும் அறுததான்டி
தனனை அறியவே தானொருததி ஆனேனடி [6]

உலக வழக்கில் சான்றோராகள 'வினை' பற்றி விளககிக கூறியுளளதைப பகுததறியலாம்

தினை விதைததவன தினை அறுப்பான்
வினை விதைத்தவன வினை அறுப்பான [7]

ஆகையால, வினையைக கடநது சென்று வாழவை செப்பனிட்டுப புதுமைககு விடை அளிக்க வேணடிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளதை அறியலாம்

4. வேகம்

மனித வாழவு இருபககமுடையது ஆகும. ஒரு பககம வேகம்; மற்றொரு பககம நிதானம் (மெதுவாய் இருத்தல) இநத இரணடு பககங்களுமே சேர்ந்து இணையும போது இனிமையான அநுபவஙகள தோனறுகினறன இறைவனை வழிபாடு செயயுமபோது மிகுந்த பொறுமை வேணடும் அடரநத காடடில தவததில் உடகாாநது நீணட நாட்கள இறைவனின் நினைவிலேயே காலததை நகர்தத வேணடும் அதறகுக் கடவுளின் திருஉருவை அபபோதைககபபோது எணணி பக்தி வயப்பட்டு வாழவின படிகளில ஏறிச செலல வேணடும சோாவு நேரும போதெலலாம உருவ வழிபாட்டில் இறஙகி உணமையான உணர்ச்சியை வேகமாக இயககுதல் வேணடும

சைவாகள சிவனுடைய உருவததை வழிபாடு செயவார்கள வைணவாகள திருமாலை வணங்கி வாழவாாகள இநத இருபெரும கடவுளாகளும மிகுநத அழகு வாயநதவாகளாக அடியார்சளால் சிறபபிககபபட்டிருபபது நோககுதற்குரியது

கருவூர் தேவரின பாடலகளில ''இலககிய நயம, கவிதைச சிறப்பு, ஓசை, நயம, பொருள ஆழம் சிறபபமிகு சொறறொடர் ஆட்சி''[8] எனறு எடுததுக கொணடால் கருவூர்தேவனின் பக்திப பெருக்கு நன்கு வெளிப்பட்டு அமைவதைப் பாாககலாம சிவபெருமானைப் பற்றிய பாடல நெஞசை உருககுவதாய அமைந்துள்ளது

நீலமே கண்டம், பவளமே திருவாய' நிததிலம் நிரைநதிலங்கினிவே
போலுமே முறுவல; நிறைய ஆனநதம பொழியுமே திருமுகம, ஒருவா
கோலமே அசசோ அழகிதே என்று குழைவரே கணடவா உண்ட
தாலமே, ஆகில அவர் இடம் களநதை அணித திகழ் ஆதித தோச்சாமே

இஙகுக குறிககபபட்ட தெயவ வழிபாடு பறறி வேகமாக உணர்வுகள எழுவதைக காணலாம

இறைமைத தததுவம பல நேரஙகளில உணர்வுப் பெடடகததைத துணடி விடுகிறது ஆகையால் 'குனறுஇழி அருவியாக' உள்ளததில் ஆழப்பதிநது விடுவது வியபபே !

சேலேநது வெலகொடி யானே! எனனும்
சிவனே சேமத துணையே! என்னும்
மாலெந்து சாரல் மகேந்தரத்தின்
வளாநாயகா! இங்கே வாயராய் [10]

வெலலுகின்ற கொடிககு உரியவன, வணடிக்குச் சேம அச்சு போனறவன; வளர்ந்தோங்கும் நாயகன்;' எனற பொருள அமைநத பாடலைக காணலாம்

வைணவர்கள் இதுபோல திருமாலை வழிபட்ட போக்கு உளளது. தொணடரடிப்பொடிஆழ்வார் சீவானமாககள், பரமாதமாவின திருவடிகளில் முக்தி அடைவதையும், சிறறின்பத்தில மூழ்கி அழுநதுமாறறை எண்ணிப பாடுவகையும காணலாம

சூதனாயக கள்வ னாகித
தூர்த்தரோ டிசைந்த காலம்
மாதரார கயல்கண் என்னும
வலையில் பட்டழுந்து வேனைப்
போதரே என்று சொல்லிப்
புந்தியிற் புகுந்து தன்பால்
ஆதரம் பெருக வைத்த
அழகனூர் அரங்கம அன்றோ [11]

கயல் போனற விழிகளைப பெறற பெணடிரின அழகில் மயஙகி அழியும் வாழவும் ஒரு வாழ்வா'' எனற பொருளில் இககருதது அமைநதிருப்பதைக் காணலாம் இறைவனின் மிகுந்த அழகு வாய்ந்த தோறறத்தைப பாடும்போது,

''பச்சைமா மலைபோல மேனி
பவளவாய்க கமலச் செங்கண்
அச்சுதா அமரர் ஏறே!
ஆயர்தம கொழுந்தே வாழி, [12]

உருவப் பொலிவில் கண்டு வேகமாக இறைவனை வழிபட்டு உய்ய வேணடும என்பதில கருதது வேறுபாடு உணடா?

திருஞானசமபந்தா உயிர்களின தனமையைக குறிபபிட்டுக காட்டும்போது வினையைப் பற்றி விளக்கிக கூறுகினறார் திரிபுரக ககளம் செயதவா சிவபெருமான ஆகையால், பகைவரை வெனறு வாகை சூடியவா ஆவா எனபது நோககுதறகுரியது. வினைகள் மனிதாக்கும பிறவி நோயினை அளிகக வல்லது' எனற சமயக கருததைக கூறப் புகும் சமபநதர் திருவடி அடைய

னைபபார்கு அது ஆகி வருவது இலலை' எனற முறையில் ாடல பாடியுளளார, தொடாநது கூறுமபோது, சிவஞா ரம்பினை வைததுக கொணடிருப்பதைச சுட்டிக்காட்டி மையப் பிறவி நோயினை வினை வழி வாழ்வைப் பற்றி சில ங்களில ஆழமையாய் உளளங்கை நெலலிக்கனி போல் தளிவாகக கூறியுள்ளமை நோக்குதற்குரியது

''அரவம பூண்பாணி யும் சிலம் பார்க்க அகந்தொறும்
இரவி னல்லபலி பேணுவர் நாணிலர் நாமமே
பரவிவாா வினைத் தீர்ககநின் றார்திரு வாஞ்சியம்
மருவி யேதத மாதொரு நின்றவெம் மைந்தரே'' [13]

சான்றோர்கள சமயக குரவர்கள் மனித வாழ்வின பாகதை நிலைநாட்டி உளளனர்; உயிரினஙகள் முன்னர் அடாத ினைகளைச செயவோா பின்னா பெருநதுனபம் அடைவர்' னறு கூறுகிறாாகள ஆகையால, சூழ்ந்துவருமு வினைகருத் யமையற்ற வினைககு அழுகுப் படிநத வினைககு சூழல் தும் புரிவதிலலை சிறறினப வாழ்வை விரும்புவோாகள - பரினப தெயவீக வாழ்வை விரும்புவோர்ககுப பொதுவாக ல்லாம பக்தியையும் வெளியிட்டு வாழ்வோாகள, துரததிக காண்டுவரும பேய்போல தொடரும் வினையை அடையாளம ாண முடியாத நிலையில, ஆட்பட்டு அழிவதைக் காணலாம் துனால 'வினை' பெருமபாலும தொடர்ந்துவரும் ஒரு தீயசக்தி னனும் சருகதமைய சானறோர் கூறுவது மிகவும பருத்தமானதாகவே உளளது

வைணவ சமயததை வளர்த்த ஆழ்வார்கள் வினைவழி மையும் தனமையைச் சுட்டிக் காட்டி இறுதியில முழுமுதற் டவுளின திருவடிகளிலேயே சரணாகதி அடையும் தனமையை ன்கு விளககி உளளார்கள

நம்மாழ்வார் இநத வழியில சிறப்பிததுப் பாடிய பாடல் ன்று உணடு

''அகலகிலலேன் இறையும் என்று
அலர்மேல் மங்கை உறைமார்ப !
நிகரில் புகழாய் உலகமூன(று)
உடையாய்! என்னை ஆழ்வானே !
நிகரில் அமரர் முனிக்கணங்கள்
விருமபும் திருவேங்கட கடத்தானே!
புக(ல) ஒன்(று) இல்லா அடி யேனுன்
அடிக்கீழ அமர்ந்து புகுந்தேன!'' [14]

அலாமேல மஙகைககு நாயகனே! அலகிலாப புகழுடைய மூனறு உலகஙகளுககும உரியவனே ! நிகா இலலாக அமரா முனிகணஙகள விரும்புமு திருவேங்கடததானே! எநதப் புகலிடமும இலலாமல அடியேன உனனுடைய அடிக்கீழ் அமாந புகுநதேன எனறு அழகுற 'சரணாகதி' முறையை விளக்கியுள்ளமைக காணலாம

ஆழவாாகளுடைய பகதிப் பெருககு, வேங்கடவனைத் தொழுது வணஙகி பணிநது இருககும் தன்மையைப் புலபபடுககுவகாய் உளளது உணர்ச்சி மேலீட்டால் 'நெககு' 'உருகி' வழிபாடு செய்ய வேணடும எனபது சமயக துறையைச் சார்ந்த சானறோாககு உரிய வழியாக உளளது கண்களில் நீர்கோர்ககு வழிய கசிநது கடமையை ஆறறி வாழும் சமயக் குரவாகளின வாழவியல போக்கு வெளிபபடையாக அமைநதுளளது

''இடுக்கண் வருங்கால் நகுக''[15]

எனறு வளளுவர் கூறி இருககிறாா வாழ்வின போககில துருமபுகளாகப பகை வநத போதும், எலலாம வலல இறைமைத் தன்மை குறையாமல் வாழ்வதே பக்தியினைச சார்ந்து செல்வதாகும

திருநாவுககரசர் தமமுடைய பகதிப் பாடலில் வினையைப பறறிச சிறப்பிததுப பாடியுளளாா நெஞ்சுககு சொல்வதாக அநதப பாடல காணபபடுகிறது வினையைப பற்றிய விளக்கமாக அது அமைநதுளளது

அறியாமையை உடைய நெஞசமே! அடியவனை ஆட்டுவிபபோனே எனறும வினைகளாயினவறறை ஓட்டியவனே என்றும், திருச செவியில விளஙகுகின்ற சங்கு வெண்தோட்டினை அணிநதவனே'' எனறும பாடிய தன்மை உளளதகின 'உருகல்' தனமைககு ஏறபுடையதாய அமைநதுளளது

ஆட்டி னாயடியேன்வினை யாயின்
ஓட்டி னாயொகு காதில் இலங்குவெண்
தோட்டினாயென்று சோற்றுத துறையார்க்கே
நீட்டி நீபணி செய்மட நெஞ்சே ![16]

இடைக காலததில தோனறிய சமயஙகள சைவம், வைணவம ஆகியவை சிறபபாகப் போறறபபடுகினறன இயற்கை வருணனை மிகுநதுள்ள சஙக காலத்து இலககியம் போலவே, இடைககாலததமிழ் இலககியஙகளில் 'இறைமை' தனிதது பிளககபபட்டிருபபது வியப்பிறகுரியது ஆகும் வாழ்வின

நோக்கங்கள் புலவர்களால் போற்றப்பட்ட காலம் சங்க காலம் ஆகும். ஆனால், சமயம் மதம் ஆகியவை உணர்ச்சி மூலமாக வடிவமைக்கப்பட்ட தன்மை இடைக்கால இலக்கியத்தின் தனிமை ஆகும் முடிமன்னர் எண்பேராயம் ஐம்பெருங்குழு என்ற இலக்கிய முறை சங்க கால இலக்கிய முறையாக அமைந்திருந்தது ஆனால், இடைக்காலம் வந்தபோது, பக்தி வழிபாட்டு முறை வகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ள நிலை ஏற்புடையதாகவே இருக்கிறது ஆகையால், திருநாவுக்கரசா பக்தியின வழிபாட்டுத் தனமையினை விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ள போக்கு வியப்பாக உள்ளது 'வாழவும் வளமும' என்னும் சங்க இலக்கியப் போக்கு மாறி, 'இறையும் பக்தியும' என்ற இடைக்கால இலக்கியம் விரிவடைந்து அமைந்துள்ள போக்கு சமயப் புரட்சி தோன்றியதைக் கண்கூடாகக் காட்டியுள்ளது

5. விளைவு

தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கு இடைக்காலமாகிய பக்தி காலத்தில் ஆட்சியியலிலும் பண்பாட்டுத் துறையிலும் நாகரிக நிலையிலும் ஒரு பெரிய மாற்றத்தைக் கொண்டு விளங்குவது கண்கூடு ஆகும் பக்தி இயக்கத்தின் தாக்கம் நீண்ட விளைவுகளைத் தோற்றுவித்த தமைந்தது மக்கள் சோழர்களின் காலத்திலும், பல்லவ மன்னவர்களின் காலத்திலும் சமயத் துறையை வளர்த்த பாங்கு நன்கு தெரிகின்றது சிவன, விஷ்ணு, பிரம்மன என்னும் மூன்று தெய்வங்களும் அக்கால மக்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்டு வந்தது வரலாறு காட்டுகிறது அதனபின காளி லட்சுமி சரஸ்வதி போன்ற சக்தி வழிபாட்டு வாழ்க்கை துளிர்க்கத் தொடங்கியது மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் 'அம்மன' வழிபாடு பெண்மையில தெய்வீகத்தைக் காண்ல வேண்டும என்ற ஆதங்கத்தை உள்ளத்தில் பதித்தது

காலப்போக்கில் கடவுளாகள பலகிப் பெருகி வளர்ந்த பாங்கு நன்கு அமையுமாற்றைக் காணலாம் இலக்கிய இயக்கக் காலமாகிய சங்க காலம் மாறி, சிலை வழிபாடு மக்கள் வாழ்வில் ஊன்றத் தொடங்கியது முடியாட்சி ஓங்கியிருந்த அந்தக் காலக்கட்டத்தில் மன்னர்களால் பாராட்டப்பட்ட புலவர்கள அறத்தைப் பற்றி அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறி வாழ்ந்தார்கள் ஆனால், காலப்போக்கில் நிலையான வாழ்வு பற்றிய தன்மை பக்தி வயப்பட்டு வளர்ந்திருக்கும் பாங்கு நன்றாகக் காணப்படுகிறது அதனுடைய விளைவுதான் 'இறைமை' பற்றிய கருத்தோட்டத்தின் புனிதமான எண்ணங்களாகும

''அறனெனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை; அஃதும்
பிறனபழிப்பது இல்லாயின நன்று'' [17]

அறததோடு வாழவது பெருஞ்சிறப்புடையது ஆகும் அதிலும் பழிச் சொறகளுககு அடிமையாகாமல தெளிந்த நீரோடை போல வாழககையைச் செப்பனிட்டு வாழ்தல் வேண்டும் பக்தி இலககியமும கூட 'இலலறவியல்' எனறு வள்ளுவம் கூறும் தன்மையை உணரலாம்

அடிக்குறிப்புகள்

1	பட்டினத்தா	பட்டினத்தார் பாடல்கள், 10, ப.230
2	மேலது	பட்டினததார் பாடல்கள், 1, ப 227
3	நமமாழவா	நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம், திருவாய்மொழி, 8.8 1
4	பாரதியா	பாரதியார் கவிதைகள், ப.92
5	பட்டினததார்	பட்டினத்தார் பாடல்கள், 1, ப 235
6	மேலது	பட்டினத்தார் பாடல்கள், 21, ப 268
7	உலகியல் பழமொழி	
8	கருவூாததேவா	தெய்வத்தமிழ், ப 181
9	மேலது	பக 181 82
10	மேலது	பக 183
11	தொணடரடிபபொடி ஆழவா	நாலாயிர திவ்விய பிரபநதம், திருமாலை, 36
12		நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம், ப
13	திருஞானசம்பந்தா	தேவாரம, திருவாஞ்சியம், 7:6
14	நமமாழவா	நாலாயிர திவ்விய பிரபநதம், திருவாய்மொழி, 6 10:10
15	திருவளளுவா	திருககுறள், இடுக்கன அழியாமை, ப.214
16	திருநாவுககரசா	தேவாரத திருப்பதிகங்கள் திருச்சோறறுத்துறை, 330
17	திருவள்ளுவர்	திருக்குறள், இல்வாழ்க்கை, ப 43

இயல் - 9

வாழ்வின் நிழல்

ஓங்கி உயாநது காணப்படும் கோபுரத்தின் நிழல் மணணில் பதிகிறது வானுயர் ஓங்கிய கட்டிடததின் நிழல் தரையில் விழுகிறது மிகவும் உயரமாக வளர்ந்திருககும் மரத்தின் நிழல் புல்வெளியில் விழுகிறது அதுபோல் வாழ்வின் மறுபக்கமாகிய நிழல் சம்பவங்களின வாயிலாக நிழலாய் ஆகிறது உணர்ச்சிகளின் திடீரத் தாககுதல், உடலை பாதித்து விடும்போது சலனங்கள் ஏற்படுகின்றன ஆகையால, அச்சலனஙகள் உணாசசி கொநதளிப்பாய மாறி அமையும்போது வெறும் நிழல்களாக உருவமறற நிழலகளாக மாறி அமைநது விடுகின்றன மனிதனுடைய கடைசி யாத்திரை பிணத்தின் சாயலைக் காட்டுகிறது அப்போது அநதப பாடையின் தோற்றம மண்ணில் நிழலைத் தோறறுவித்து அமைகிறது அல்லவா?

சமயக குரவர்கள் இநதக கரிய நிழலின போககை விளக்கிக் கூறுவது மிகவும் பொருத்தமே ஆகும். பட்டினத்தார் நிழல் பாயும் வாழ்வை நினைதது உருகுகின்றார்

''காலன வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
பாலுண் கடைவாய்ப் படுமுன்னே - மேல்விழுந்தே
உற்றார் அழுமுன்னே ஊரார் சுடுமுன்னே
குற்றாலத் தானையே கூறு!'' [1]

''எமன தன் பாசக கயிற்றுடன் வருவதற்கு முன்னே கணகள பஞ்சடைவதற்கு முன்னே பாலாகிய உணவு கடைவாயின் வழி ஒழுகுவதற்கு முனனே, உடல்மீது விழுந்து உறவினர் அழுவதறகு முன்னே, ஊரார் தகனம் செய்வதற்கு முனனே, திருககுற்றால இறைவனையே துதியாய்'' என்ற பொருளில் அழியும் தனிதாகளின நிழலோட்டங்களை நனகு ஆயும் தன்மை அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்

உள்ளத்தின்கண் பேரொளி எழும்போது அங்கே மயான நிழல் இடுகாட்டில் பதிந்து விடுகிறது. ஆகையால்தான், மண் மீதில உருளும் வாழ்வின் சாயல் - நிழலின நீளபோக்கு -

தெற்றென விளக்கம் பெறுவதை மேற்கண்ட பாடல் அமைத்துத் தருகிறது

1. வெடிப்பு

பெரிய குன்றின் மேல் வெடிகக்கும் போது அக்குன்று வெடித்துச் சிதறி வீழ்வது போல, வாழ்க்கை வெடியில் சிக்குண்டு வீழ்ந்து விடுகிறது எத்தனைப் பேர் வந்து நின்றபோதும் அதை அந்தப் பிளவை அடைக்க முடிகிறதா? வெடிப்பின் ஓசையைச் சத்தத்தைக் அகற்ற முடிகிறதா? பட்டினத்தார் இந்த வெளி மயக்க வாழ்வுப் பாதையில் வந்து நிற்கும் வெடிப்பைக் காவல் காத்து நிற்க முடிகிறதா என்று கேள்வி ஒன்றை எழுப்புகிறார்

> பொய்யை யொழிப்பாய்! புலாலை விடாய் காளத்தி
> ஐயரை எண்ணாய் அறஞ்செய்யாய் வெய்ய
> சினமே ஒழிவாய்! திருவெழுத்தைந்(து) ஓதாய்!
> மனமே உனக்கென்ன மாண்பு! [2]

உலக வாழ்க்கைப் பொய்யால் ஆனது ஆகும் ஆகையால், அதனை விட்டு விட வேண்டும் புலால் உணவபு பாவச் செயல் ஆகும் அதனையும் விட வேண்டும் காளத்தி நாதனை எண்ண வேண்டும் அதுவே உயர்ந்த குறிக்கோள் பொங்கும் சினத்தை அடக்கியாள வேண்டும் ஏனெனில், அது இழிவைக் கொடுக்கும் ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை ஓதுவதில்லை ஏ! மனமே! உனக்கென்ன மாண்பு இருக்கிறது என்று நெஞ்சின் பாழ்ப்பட்ட போக்கைப் பார்த்து வெடிக்கிறார் வெந்து தணியும் போது வேகம் குறையும் போது ஆடல் அடங்கும் போது ஞானம் பிறக்கிறது எந்த ஒருவனுக்கு வாழ்வு பற்றி தெளிவு ஏற்படுகிறதோ அவன் ஞானி ஆகி விடுகிறான் எப்படி இருள்மயமான 'அஞ்ஞானம்' கழிகிறதோ எப்படி மயக்கமான நிலை ஓடி விடுகிறதோ அப்படித்தான் 'தோசசி' மிக்க 'அஞ்ஞானம்' ஏற்பட்டு அமையும்போது, 'ஞானம்' என்னும் கதிரவன் ஏற்பட்டு நிற்கின்றது அப்போது சுடர் என்னும் அறிவு' தோன்றி சகடு' என்னும் அழுக்கை நீக்கி விடுகிறது இதைத்தான் பட்டினத்தா விளக்கி உள்ளார் பிறவி பற்றிய தொல்லை' எப்போதெல்லாம் ஏற்படுகிறதோ அப்போதெல்லாம் தெளிவு என்னும் வெடிப்பு ஏற்பட்டு 'நிறைவு' என்னும் வாழ்க்கை'யை நிமிரச் செய்கிறது

2. மரணம்

வாழ்க்கையில் எத்தனையோ துன்பங்களும், துயரங்களும் காணப்படுகின்றது அதனால் வாழ்வின் போக்கில் விரைந்து

அழியக் கூடிய தன்மை காணப்படுகிறது வாழ்ந்து, வழுக்கி விழுந்து இன்ப துன்பங்களில் மூழ்கித் திளைக்கின்ற தன்மை அதிகமான முறையில் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம் மனிதன் எத்தனையோ படைப்புகளைக் காட்டலாம் அறிவியல் வாழ்வில் தோன்றி அமையும் வியக்கத்தக்க கண்டுபிடிப்புகளும் நாகரிக வளர்ச்சியில் காணும் முன்னேற்றங்களும் நடைபெறுகின்ற தன்மையைக் காணலாம் அறிவியல் வாழ்வில் என்னதான் முன்னேற்றங்கள் ஏற்படினும் தொடர்ந்து நோய்கள் பல பலகி பெருகி இடர்ப்பாடுகளை அளிக்கின்றது அறிவியல் துறையில் என்னதான் புதிய கண்டுபிடிப்புகளும், என்னதான் புதிய ஆக்கங்களும் இருந்தாலும் மாயை வாழ்க்கையை அதனால் காண முடியவில்லை மரணத்தை வெல்லும் வழியினை மாத்திரம் இதுநாள் வரை மனிதனால் கண்டறிய இயலவில்லை. மரணம் அறிவியலுக்கும், மனித அறிவுக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியாகவே காணப்படுகிறது மரணம் எல்லோருக்கும் பொது குழந்தை முதல் முதியோர் வரை மரணப் பிடியில் இருந்து தப்ப முடியவில்லை

அதனால்தான், பிறப்பும் இறப்பும் மனிதனுக்கு மிஞ்சிய செயலாகக் கருதப்படுகிறது ஆகவே, மனிதன் தன் பிறவியின் நோக்கத்தை அறியவும், மரணத்திற்குப் பின் முக்தியைப் பெறவும் சமயத்தை நாடி அலையும் பாங்கு தென்படுகிறது

பக்தித் துறையில் மரணம் என்பது நிலையான ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது மாணிக்கவாசகர் மரணத்திற்கு ஆட்படும் உயிர்களைக் காட்டி அந்த உயிர்களைத் தன்வயமாக்கி கடையவன் நான்'' என்றும் கருணையால் கலந்து ஆட்கொள்ள வேண்டும் என்றும், கடையவனே தளர்ந்தேன் எம்பிரானாகிய நின்னை வணங்குகின்றேன ஆட்படுத்திக் கொள்வாயாக இந்தப் பாடலில் உயிர்களுடைய தற்காலிகமான நிலையைக் கண்டு நகையாடும் போக்கு உள்ளது

காமம், மயக்கம், வெகுளி என்னும் மும்மலத்தில் உழலும் இந்த உயிர்கள் இறுதியில் மரணத்தின் பிடியில் சிக்கித் துன்புறுகின்றார்கள் கடலில் ஓடினாலும், மலையில் ஏறினாலும், காட்டுக்குள் திரிந்தாலும் இறப்பு என்னும் வாழ்வின் இன்றியமையாத நிகழ்ச்சியிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது ஆகவே, இந்த நிலையற்ற மனித வாழ்வை நிலைப்படுத்திக் கொள்ளச் செய்ய மரணத்தின் தன்மையையும், அதன் அடிப்படையினையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்

திருநாவுககரசா பாடுமபோது இந்த மனதை அறியாமையுடைய மனம் எனறு சுடடிககாட்டி அன்பாகளுக்கு திருககடைககண காடடியருளி உயதது மரணப் பிடியிலிருந்து தபபிதது வாழவதறகுரிய தனமையை அளிககிறவன் சிவன மரண அசசம நீஙக வேணடுமெனறால் செநநீயின்கண, பெண, பிறை ஆகியவறறை வைததவனும் ஆகிய இறைவனது திருவெண்காடடிறகுச சென்று இறப்பு என்னும சொலலிலிருந்து நீஙகி வாழும நெறியினைப் பின்பறற வேண்டும

''பண்காட் டிபபடி யாயதன் பக்தர்க்குக்
கண்காட் டிக்கண்ணில் நின்ற மணியொக்கும்
பெண்காட் டிபபிறை சென்னிவைத் தான்திரு
வெண்காட் டையடைந் துய்யுமட நெஞ்சமே'' [4]

இவவாறு மரணததினுடைய சகதியைக் காடடி உயிர்களுககு எசசரிககை செய்கினறார் திருநாவுககரசர்

3. கற்பனை

சமயத துறையில இறைவனுடைய உருவததை கறபனை நயததோடு விளககிக காடடும பாஙகு அமைந்துள்ளது கற்பனை என்பது சஙக காலததில இயற்கையோடு இணைநது கூறப்பட்ட போக்கு உளளது ஆனால, சமய காலத்தில குனறு, காடு, கடல, வயல ஆகியவறறை விட்டுவிடடு இறைவனுடைய பெயர், கோலம, அழகு ஆகியவை விளககிக கூறபபட்டுள்ளன. நாவுக்கரசா பாடுமபோது,

''கொகக ரைகுழல் விணை கொகொட்டி
பக்க மேபகு வாயன பூதங்கள்
ஒகக ஆடலுகந்துடன் கூத்தராய்
அக்கி னோடர வாரபரா ரூரரே'' [5]

ஆகிய வாததியஙகளைக கொணடு இசைதது மருங்கிலே நின்று பிளநத வாயையுடைய பூதஙகள ஆடாநிற்ப ஆளும் கூததராய அககுமணிகளையும், அரவையும பூண்பவர் திருவாரூா பெருமான ஆவாா எனறு இறைவனுடைய திருஉருவததை விளககிக காட்டும் போககு உள்ளது மாணிககவாசகர் பாடும்போது,

''ஒளிர்கின்ற நீண்முடி உததரகோச மங்கைககு அரசே !
தெளிகினற பொன்னும் மின்னும் அன்ன
தோறற செழும சுடரே !'' [6]

எனறு சிவபெருமானுடைய உருவப் பொலிவைச சுட்டிக காட்டுகினறார

இவவாறு சமயக குரவாகள இறைவனுடைய உருவப் பேறறையும அருளுகினற சிறபபையும் நனகு சிததரித்துக காட்டுகினறாாகள இக்கருத்துக்கள் கறபனையிலேயே பகதி நிலையை உருவாககி பேரானந்தப் பேற்றினை பெறுவதற்கு மிகக ஆதாரமாக அமைந்துள்ளது.

4. சூழ்நிலை மாற்றம்

இயற்கையாக ஒரு மனிதனுடைய வாழ்ககையில் அவன வாழுகினற சுறறுபபுற சூழலைச சார்ந்து வாழுகினறான; வளருகினறான அடர்ந்த காட்டில் வாழும ஒருவன மிருகஙகளோடு பழகுமபோது அவற்றின போககில் வாழககையை அமைததுக் கொள்ளுகிறான நாகரிகமும பணபாடும் வளாந்த நகரஙகளில் வாழும் வேறொரு மனிதன நலவாழவினைப பெறறு பகதி வயபபட்டு வாழும் நெறியினைப பெறுகிறான காட்டில் வாழும மனிதனாய இருந்தாலும் சுறறுப்புற சூழலுக்கு ஏறப வாழும நிலையினை அமைததுக கொளகிறான திருநாவுககரசா பாடுமபோது,

''செய்யா பாதமிரண்டும் நினையவே
வையம் ஆளவும் வைப்பர்மாற் பேறரே'' [7]

இதில் சூழ்நிலை மாற்றம அமைநதிருபபதைப பாாக்கலாம் சிவந்த திருப்பாதங்களை வணங்குகினற போது அருளாட்சி அமைகிறது அபபோது இநத உலகம் முழுவதையும் ஆளும் பேறு கிடைககிறது ஐயனை வழிபாடு செய்யும் காரணததினால் இறைமை சூழந்த காலம் தோனறுகிறது அபபோது சூழ்நிலையும், பக்தி பரவசப்பபட்டதாய் மாறுகிறது ஆகையால், சூழ்நிலை மாற்றம் இயற்கையானதாக மாறி அமைவதைக் காணலாம

பக்தி உணாச்சி மேலிடும்போது வாழ்வில் ஒழுககத்தைப் பினபற்ற வேண்டிய கட்டம் வருகின்றது

''ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்'' [8]

எனறு வள்ளுவர் கூறியிருககும் கருதது நோககுதறகுரியதாக உளளது இது சூழ்நிலை மாற்றத்தின அடிப்படையை விளக்குவதாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்

5. அச்சம்

எங்கெல்லாமோ பிறவி எடுக்கும் மனிதன் உலகில் அச்சத்தோடு வாழ்கிறான் காட்டில் மேட்டில் தங்கி வாழ்வதற்குத் தன்னை தயாரபடுத்திக் கொள்ள முனைகிற மனிதன், தன்னைச் சுற்றிலும் உருவாகி அமையும் பின்னணியைப் பார்த்து மயக்கம் அடைகிறான் இன்ப வேட்கைகளில் புகுந்து ஆட்டங்கள் ஆடி பாட்டுகளைப் பாடி அடங்கும் போது, நெஞ்சின் ஆழத்தில் அச்ச உணர்வு பெற்று வாழ நேரிடும் தன்மையை நோக்கும்போது, வாழ்வின் இடிபாடுகள் சூழ்ன்று வந்து மனிதனைச் சூழ்ந்து கொண்டு விடுகிறது அப்போது இறைவனின் தோற்றப் பொலிவினை உச்சரித்து அச்சம் நீங்கப் பெறுதல் வேண்டும் முடியும் வாழ்வியல் போக்கு, வளைந்து செல்லுமேயானால் கோணல் மிகக் கோடுகள் எங்கு கணடாலும் குவிந்தெழும் அதை நீக்கி நோக்கோடு ஆக்க வேண்டுமானால் இறைவனுடை ய சக்தி வாய்ந்த 'அருள்' நிச்சயமாய் வேண்டும்

மாணிக்கவாசகர் பாடும்போது சிவனுடைய தோற்றத்தையும், அவனால் ஆக்கப்படும் தாய் போன்ற கருணை உணர்வையும் முன்வைக்கும் பாங்கு சிறப்பாக உள்ளது

வான்வந்த தேவர்களும் மாலயனோடு இந்திரனும்
கானின்று வற்றியும் புற்றெழுந்தும் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போற் தலையளித்திட்டு
ஊன்வந்து ரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்பெய்து
தேன்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மாண்ணாய்! [3]

அச்சத்தை உருவாக்கி, நாயாகித் திரிகின்ற மனித மனதை அடக்கி ஆண்டு, ரோமாஞ்சலி எடுக்க வழிபாடு செய்பவரும் சூழலை உருவாக்கி வாழ்கழலினைப் பாட வைக்கும் நேர்த்தி சிறப்பானது ஆகும்

இப்பாட்டில் இறைவனின் அச்சம் உருவாக்கும் தோற்றம் பற்றியும், அந்த அச்சத்தால் வழிபாடு செய்யும் உயிர்களின் தன்மை பற்றியும் கூறப்படும் குறிப்புகளை அறிவிற்கு விருந்தாய் அமையுமாறறைக் காணலாம்

பகலானது மெள்ள நகர்ந்து செல்லும் போது மாலை அரும்பி, இருளின் சாயல் மூடி வருவதைக் காணலாம் அதுபோல வாழ்வில் ஒளிவீசல் நிகழ்ந்து அமையும்போது, அதைத் தொடர்ந்து மங்கலான தோற்றம் மாறி அமையும் அப்போது மனதின் ஆழத்தில் 'அச்சம்' மேம்பட்டு எழுவதுண்டு அதைப்

போகக வேண்டுமானால் பேரொளி' காட்டும இறைவனுடைய அருள மிகவும் தேவைபபடுகிறது.

பட்டினத்தார் மனிதன எபபடியெல்லாம் அசசப்பட்டு வாழகிறான என்பதைத தெளிவாகக காட்டுகிறார். மனதுக்குக கூறுமாறு போல அபபாடல் அமைநதுள்ளது

சீதப்பனிக்குண்டு சிக்கெனக் கந்தை; தினமரந்து
நீதுய்க்க சோறு மனைத்தோறுமுண்டு; நினைவெழுந்தால்
வீதிக்கு வல்ல விலைமாதருண்டிந்த மேதினியில்
ஏதுக்கு நீதவித் தாய்! மனமே! என்றும் புண்படவே. [10]

குளிர்காலத்தில் உடல் நடுங்கி அச்சமேற்படும் அப்போது பயததுடன உடலில் சுற்றிக கொள்ள கந்தைதான் உள்ளது. வேறு என்ன செயய? நாள்தோறும் பிச்சை எடுத்து உண்ணததக்கதாக சோறானது இல்லங்கள் தோறும் உண்டு. இங்கு பிச்சை எடுக்கும்போது ஏற்படும் அச்சத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார் உலக அறிவு தோன்றும்போது வேசையருடன் தொடர்பு கொளள நேரிடுகிறது அதுவும் பேரச்சம் தோன்றும் இடமல்லவா? ஆகையால் வாழகக்கையை நேராக நின்று அலசல் வேண்டும்' என்று பாடுகிறார் பட்டினததார்.

வளளுவரும கூட இரத்தலினால ஏற்படும துன்பத்தைப் பற்றிக கூறி இருபபது இங்கு நோக்குதற்குரியது

இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான் [11]

எனனும இககுறளில் 'இரநது வாழும் நிலை மனித வாழ்வில நேர்நதால, இநத உலகததைப் படைத்த இறைவனே அழியட்டும' என்று சமயத் துறைக கருத்தோடு பிணைநதுள்ள கருத்தை எண்ணிப பார்க்க வேண்டியுள்ளது

பிறிதொரு இடததில் பட்டினத்தார் அசசம்' பறறிப பாடியுள்ளதைக் காணலாம் பொது' என்னும் தலைபபில் அவர் பாடியுளள கருதது, வாழ்வின் எல்லாப் போககுகளுககும் உரியதாக உளளது

எனபெறற தாயாரும எனனைப பிணமெனறு இகழ்ந்துவிட்டார்!
பொனபெறற மாதரும போவென்று சொல்லி புலமபிவிட்டார்
கொனபெறற மைநதரும பின்வலம் வந்து குடமுடைந்தார்
உன்பற றொழிய ஒருபறறும இல்லை உடையவனே! [12]

இநதப் பாடலில் உயிர்கள அடையும் அசசததைப் பறைசாறறுகிறார் பட்டினத்தார். 'என்ற அன்னையும் என்னைச்

சவம்' எனறு எணணி அசசதோடு விட்டு விட்டாா மாதாகளும் போகினற இநத உடலின் அழிவை எண்ணி விட்டுவிட்டாா எனது மைந்தாகளும, என சவம் அடைநத இடுகாட்டுககு அசசமுடன வநது தண்ணீர் குடததை அசசமுடன உடைததார் ஆகையால், இறுதியாக உன பற்று ஒழிய ஒரு பற்றும எனக்கிலலை இறைவா! என்று பொதுவான வாழவியல் போககைத தெளிவுறுததுகிறாா படடினத்தாா

இநத நூறறாணடில புதிய காலகட்டததைத தோற்றுவித்த பாரதியாா எலலா நிலைகளையும் எணணி வாழ்வின் சமய வாழவின் சாயல் சிறிதே அமையப் பாடுகின்றார் இடைககால நாயனமாரகள ஆழவாரகள ஆகியோர் பாடிய 'அச்சம்' ஒரு பக்கம வைத்து அசசமினமையைப் பாடியுளளமை நோககுதற்குரியது

அச்சம் இல்லை! அச்சம் இல்லை
அச்சமெனபது இல்லையே!
உச்சிமீது வானுடைந்து வீழுகின்ற போதிலும்
அசசமில்லை அசசமிலலை ''

எனறு வீரததுடன பாடியுளளமைச சிறபபாக உளளது

அடிக்குறிப்புகள்

1.	படடினததா	படடினததார் பாடலகள, திருககுறறாலம், பா 1 ப.236
2	மேலது	திருக்காளத்தி, பா 1, ப 235
3	மாணிக்கவாசகா	திருவாசகம், நீததல் விணணபபம், ப 1
4	திருநாவுககரசா	தேவாரம, திருவெண்காடு, பா 488
5	மேலது	திருஅரூா, ப 62, ப 46
6.	மாணிககவாசகா	திருவாசகம, நீததல் விணணபபம, பா 4
7.	திருநாவுககரசர்	தேவாரம், திருமாறபேறு, பா 608
?.	திருவள்ளுவா	திருக்குறள, ஒழுககமுடைமை, ப 97
.	மாணிககவாசகர்	திருவாசகம், திருவமமானை, பா 4
0	படடினததா	படடினததாா பாடல்கள, 15, ப 191
1.	திருவள்ளுவர்	திருககுறள், இரவசசம், ப 552
2.	பட்டினத்தார்	பட்டினத்தார் பாடல்கள், 28, ப 201
?.	மேலது	பட்டினததாா பாடல்கள், ப 202

இயல் - 10

ஊரும் பேரும்

ஒவவொரு மனிதனும தன வாழ்நாளில் மிகுநத 'பெயரும் புகழும' அடைய வேண்டுமென்று திடடம வகுத்துக் கொளகிறாாகள. செயல வடிவஙகளில சீர்மை உடையதாக அமையும் தனமை ஏறபட்டு அமைய வழிவகை செயய வேணடும ஆயினும், சமயகால முனனோடிகள் அத்தகைய 'பேர புகழ' வாழவின் சடடத்தை உடைதெறிநது, ஒனறும் நிலலாத உலகியலபை சுடடிக காடடி உள்ளார்கள 'அழிந்து போகும் தனமை வாயநத இநதப புவியில் உண்மையாக வாழவது எபபடி ' என்ற கேளவியில முடிககும போககு ஆராயவதறகுரியதாக உள்ளது

பட்டினத்தா இக்கருததை வலியுறுததுவதைக் காணலாம்

ஊரும் சதமல்ல! உற்றார் சதமல்ல, உற்றுப்பெற்ற
பேரும் சதமல்ல, பெண்டிர் சதமல்ல, பிள்ளைகளும்
சீரும் சதமல்ல, செல்வம் சதமல்ல, தேசத்திலே
யாரும் சதமல்ல; நின்றாள் சதங்கச்சி யேகம்பனே ! [1]

'ஊரார்கள, உறறார்கள யாவரும நிலையல்ல; பெண்டிர்களால் அமையும வாழவும சதமலல, பிள்ளைகளும் சீரும் நிற்பது இல்லை, சோதது வைக்கும் செல்வமும் உணமையலல, இந்த உலகததில் யாரும் வீழ்ச்சியில்லாமல் வாழவதில்லை என்று வாழவின நிலைமாறும் தனமையைப் பட்டினததா 'உளளஙகை நெல்லிக்கனி போல் காட்டுகிறா

மாணிககவாசகரும் கூட 'ஊர்களை யான வேணடுவதில்லை, போகளை நான விருமபுவதில்லை எனறு தெளிவுற ஆழமாகச் சிநதித்துப புதிய பாதை ஒனறை அமைத்துக காட்ட முயலகினறார்

ஆகையால், படடினததா இனனொரு இடத்தில பாடியது போல,

மல உடற் குடத்தை[2]
சலிப்புறு வினைப்பல சரக்குக் குபபையை[3]
ஐம்புலப் பறவை உடையும்பஞ் சரத்தை[4]
காசிற் பணத்தில் சுழலும் காற்றாடி[5]

உடலின இனனொரு புறமாகிய அழிவினை எணணி, இதன வாயிலாக வநது சேரும் மறையும் தனமைமை தெளிவுற விளக்குகினறார் பட்டினததார் சவக் குழிதான் நிலையானது சதையும, எலும்பும் மண்ணில மறைந்து வெறும் மண்ணாகிப் போகினற இயலினை உடைய இந்த வாழ்வை, மிகவும போற்றி புகழகளுககு ஆளாககி, பிததம தலைககேறி, நெறிகெட்டு உருளவதால யாருக்கு என்ன பலன்? இந்தப் பெருடலில ஐமபுலன்கள அமைநதுள்ளதைக கூறி, அவை பறவை போல பறநது போயவிடும தனமையையும், சுட்டிககாட்டி 'வாளா இருத்தலே சிறப்புடையது என்னும உண்மையை ஆய்ந்து அறிதல வேண்டும' என்று விளக்குகின்றார் பட்டினத்தார். அதற்கடுத்துச கூறும் போது பணததில் உருளும இந்த வாழ்வில், அதே பணம் போல அழியும் தன்மையை அழியும் நெறியை வெளிப்படுத்தி அமைகிறார்' பட்டினத்தார். அதன் பின்பு இநத வாழ்வைக் காற்றாடி என்று கூறுகின்றார காற்று வீசும் போகெல்லாம், அந்தத் திசை பககமே செல்லும் பட்டம் போல ஆடும் சாற்றாடி போல மனித வாழவும் ஆடி அசைநது திரண்டு, திகைத்து, உருண்டு - உருட்டி அமையும தன்மை பட்டினத்தாரால சிறப்புற விளககபபட்ட பாங்கு உணர்ந்து போற்றுதற்குரியதாக உள்ளதைக் காணலாம் ஆகையால, பேர் - ஊர் உண்மையானது அல்ல என்பது தெளிவாகும

1. பாசம்

பதி பசு பாசம் எனனும் மூன்று குணஙகளும் சைவ சமயத்தில கூறபபடுகிறது பதி எனபது இறைவன். பசு என்பது உயிர்கள பாசம் என்பது பரமாத்மாவுக்கும் ஜீவாத்மாவுக்கும் இணைபபுக கோடாகும உலகில் பிறப்பெடுக்கும எல்லா உயிகளும பாசப' பணபில் சிககி, இறுதியில் கடவுளை அடைய முயறசி செயகிறது. பநதம எனனும் சொலலால் இதைக் குறிப்பிடுகிறார திருநாவுக்கரசா 'பாசம் - பந்தம் பற்று' என்ற மூன்று பண்புகளையும் இஙகு எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்

எநத மாதவஞ் செயதனை நெஞ்சமே !
பந்தம் வீடவை யாய பராபரன்
அந்த மிலபுகழ் ஆரு ராநெறி
சிநதை யுள்ளஞ் சிரத்துளுர் தங்கவே![6]

'நெஞ்சமே' பந்தமும் வீடுமாய இருக்கும் தேவ தேவனாகிய திருவாரூர் அரநெறி சந்தையினும் சிரத்தினும் தங்குதற்கு எவ்வளவு பெருந்தவம் நீ செய்தனை?' என்று சிறப்பாகப் பாடியுள்ளார் திருநாவுக்கரசர்

இந்த மண்ணுலகில் பிறப்பெடுத்த பிறகு பந்த பாச வாழ்வில் மூழ்க வேண்டி இருப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும் நெஞ்சில் தோன்றி அமைந்து, எல்லா உயிர்களின் நெஞ்சிலும் வளர்ந்து வரும் பந்தங்கள்' 'பாசங்கள்' ஆகியவை அவற்றை 'அழுக்கு'களாக ஆக்கி விடுகின்றன அந்த வழுக்கலைக் கொடுக்கும் பற்றுக்கள்' ஓங்கி எழுந்து நற்சிந்தனைக் கோட்டைகளைப் 'படபட'வென்று வீழ்த்தித் தோல்வி வரச் செய்து விடும் ஆகையால், மிக முயன்று அந்த 'சமய' தேக்கத்தைக் கொண்டு வரும் பணியினின்றும் விடுபடல் வேண்டும் அதுவே பாசம் என்னும் 'குணம்' தோன்றி நிற்கும் தன்மையாகும்

2. பேராசை

ஏதேனும் ஒரு இசையோ அல்லது ஓசையோ ஏற்பட்டால் நெஞ்சம் கலங்கி விடுகிறது நீரோடைகளில் மூழ்கி எழும்போது மனம் துள்ளுகிறது இசையை அணைத்துக் கொண்டும், ஓடையில் மூழ்கிக் கொண்டும் இன்பம் அடைய நினைவில் ஒரு 'சக்தி' ஊசலாடுகிறது அதுவே விருப்பமாகவும், பேராசை ஆகவும் ஆகிவிடுகிறது வாழ்க்கை என்பது சகத்தமிட்டுக் கூவுவதால் ஏற்படும் சலனத்தைத் தெளிவுறுத்துகிறது எண்ணங்கள் ஒருமித்துத் தோன்றும்படிச் செய்யும் உலகப் பொருட்களின் மேல் ஆசை தோன்றுதல் மிகச் சாதாரணமான நிகழ்ச்சியாக இருக்கலாம் ஆனால், அந்தப் பண்பே பேராசையாக மாறிப் போனால் துன்பங்கள் பொங்கி வருதலுண்டு

திருநாவுக்கரசர் இப்படித்தான ஆசையை எளிய மக்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்

நேச மாகி நினைமட நெஞ்சமே!
நாச மாயை குலநலச் சுற்றங்கள்
பாச மறுப் பராபர ஆனந்த
ஆசை யுற்றிடும் ஆனைக்கா அண்ணலே! [7]

மூட நெஞ்சே! அன்பு வயப்பட்டு வழிபாடு செய்வாயாக! நாசத்தை உண்டாக்கும் குலம் மாயை முதலானவை சுற்றத்தார் -ருவில வந்து கேடு பயக்கும் விருப்பம் என்னும் குற்றத்தில

விழுநது ஆசை (காதல்)யில களிநடம புரிதல் வேணடும்' எனறு இங்கு ஆசையைய பேராசையைக காதல அனபு எனனும பொருளில் பயனபடுததி இருத்தலைக காணலாம. ஆகையால, பொருட்களின மேல பறறறற ஆசை உற்று ஏற்று வாழவதில தவறேதும இலலை' என்று கூறலாம அடஙகா ஆசை, நனமை பயககுமானால் ஏறறருளல வேண்டும 'காதலாகி கணணீர் மலகி' வழிபாடு செய்யும் தன்மையைச சமயக குரவாகள கூறுகினறாாகள அல்லவா?

3. ஓசை

எததிசை நோககினாலும ஓசை கேடடுக கொணடே இருபபது இயற்கைதான்; வாழவின புறத்தில நினறு அசைவை ஏறபடுத்துவது ஓசையைச சுணடி இழுப்பது ஒரு எளிய தோறறம்தான் சமய வாழவில் 'ஓம' எனனும் ஓசை தோனறி உலகின எல்லாப புறத்திலும அதிாவை தோறறுவிதது வருவது கண்கூடு ஆகும ஆகையால, அந்த ஓசை சற்றே நீணடு 'ஓம நமச சிவாய' என்ற மூல மந்திரமாகத தோனறி அமைகிறது இததகைய 'பேரோசை' செவியில படும்போது நொடிப் பொழுதில இறைமை தோனறி அமைவதைக காணலாம

திருநாவுக்கரசர் ஓசைத தததுவததைக காட்டுகிறாா

'பறையின் ஓசையும, பாடலின் ஓசையும்,
மறையின் ஓசையும், வைகு மயலெலாம்
இறைவனே எங்கள பிரானிடை மருதினில்
உறையும் ஈசனை யுள்குமேன் உள்ளமே' [8]

'பறை பாடல மறை இவறறின் ஓசைகள ஆர்பபதும அவை தங்கி இருககும் வயற்புறங்களும உடையதும, இறைவனாகிய எங்கள் பிரான எழுந்தருளி இருபபதும ஆகிய திருவிடைமருதூரில் உறைகின்ற ஈசனை என் உள்ளம நாடுகிறது' எனபது கருத்தாகும்

மாணிககவாசகர் பாடுமபோது ஓசை'யை முனநிறுததிப பாடி இருப்பது இங்கு நோககுதற்குரியது

'ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே' [9]

'உலகததில் ஏற்படும எல்லா ஓசைகளும ஒலிகளும அமைவது இறைமையைக குறிககவே ஆகும' எனற பொருளில சத்ததகின' இனறியமையாக பகுதியினை தெளிவுறுததி இருப்பதைக் காணலாம

4. ஒன்றுதல்

உலகில் மனம் ஒன்றி வழிபடல் வேணடும உலக வாழ்ககை நிரந்தரமானது அலல அழியும் ஓவியம் போல, அழகு சிதைந்து ஆன்மீகம குன்றி இருளில் சிககி வீழ்வதுதான மனித வாழ்வின நிலையாகும.கண்ணீர விட்டுக் கதறி அழுதாலும் இநத அழகைப் பெற முடிவதிலலை ஆகையால் 'வாழ்வு அழிவதற்கு முனபே மனம் ஒனறி இறைமை வழிபாடு செய்தல் வேண்டும்' என்று கூறி இருக்கிறாாகள்

மனிதனுடைய சிந்தனை ஒருமுக நோககில நிலைப்பதில்லை கண்காணும் காட்சிகளுககு ஏறப நினைவுகள தோன்றி அமைகின்றன காட்டில் வேட்டைத் தொழிலில் ஈடுபட்ட ஒருவனுக்கு உள்ளம் மிகவும் கடினமானதாக அமைநதிருக்கும். நாட்டில் திரியும் மனிதர்கள் பண்புடனே சேர்ந்து வாழக் கற்றுக கொளகின்றனர் காட்டில் வேட்டைக்கு செல்லும் மனிதனை விட, நாட்டில் பழகும மனிதனுக்கு, ஒருமுகப பயிற்சியில ஈடுபாடு கொள்வதற்கு வாய்ப்பு அதிகமாக இருககும். காட்டில் வாழும் மனிதன் கரடுமுரடான உணர்ச்சிகளுககு ஆளாவது போல, நாட்டில் வாழும் மனிதன உணர்வு கெட்டு வாழ விரும்புவதில்லை. காட்டில் வாழும் மனிதன், கொலை - கொள்ளை ஆகியவற்றில் விருப்பம் தெரிவிப்பது போல், நாட்டில் வாழும் மனிதன்தணமை பண்மை (பணபு) ஆகியவற்றில் அதிக கவனம் செய்கின்றான்

இதைத்தான இராமலிங்க அடிகள்

''ஒருமையுடன் நினது திருமலரடி தொழுகின்ற
உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்''[10]

என்று நெஞ்சுருகப பாடுகின்றார் மனித மனம், அஞ்சும் மனமாகும் அளவறியா ஆசை மிகுந்த நெஞ்சமாகும் அதனைக் காக்க வேண்டுமானால தெய்வீகம என்னும் கயிற்றால் கட்ட வேண்டிய நிலை ஏறபடுகின்றது அதுதான் ஒன்றுபட வேண்டும் என்னும் கொள்கை ஆகும.

சைவ சமயம் பெண்ணைச 'சக்தி' என்று கூறி தனி வழிபாட்டிற்கு வழிவகுததுத தந்திருக்கிறது தமிழ்நாட்டில் 'பெண' எனபவள் வெறும் 'போகப் பொருள் என்ற நிலையை விட்டுத் தெய்வீகம' ததும்பும் பண்போடு வழிபாட்டிற்குரிய 'இறைவி' தத்துவததைப் பறைசாறறி வருவதைக காணலாம் ஒருமை மனதுடன் ஒருவனுககாகவே வாழ்ந்து

ஒருவனுக்காகவே மடிந்து தெய்வ உருவைப் பெறும் தனமையை ஒருமை மகளிரே போல' எனறு கூறி அறிவிக்கின்றோம்

'தெய்வம் தொழா(அ)ள கொழுநன் தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப பெயயும் மழை' [11]

எனறு தமிழப் பண்பை உயாவாக விளககிய பாடி இருககும் நேர்ததி எண்ணுவதற்கு உரியதாக உள்ளது.

உணர்ச்சிகளில் வெடிபபு ஏறபட்ட போதிலும் - குனறினாற் போல் தனமை ஏற்பட்ட போதிலும் ஒருவனுடனே வாழும் நெறியை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டிய சமூகக் கட்டுபபாடு உணர்வு மேலோஙகி இருக்க வேண்டும் வழிபடும்போது தியான'முறைை பினபற்றப்படல வேண்டும் சஞ்சலப்பட்ட மனதை சிதறும் தன்மையில் அழியும் மனதை காக்க வேண்டுமானால் நெறியோடு நிற்கும் நல்ல சிநதனைகள் வேணடப்படுகினறன எரியும வீட்டில் கிடைத்ததே ஆதாயம்' என்பது போல வாழ்க்கையில் 'உணர்ச்சி நெருப்பில் கிடைக்கும் உடல் தசையே போதும்' என்பது போல அமைத்துக் கொளளபபடும வாழ்க்கை ஒருமை' மகளிர்க்கு ஆவதில்லை அவர்கள் ஒழுககம்' என்னும் 'கவசததை'ப் பூண்டு உலகிறகு வழிவகுத்துக காட்ட வல்லவராய அமைதல் வேண்டும் அதுதான் சைவம அளிககும் 'வாழ்வியல தத்துவம்' ஆகும்

. ஒழுக்கம் - ஒளி

மனிதனின இறப்புககும் பிறபபுக்கும் இடையே எத்தனையோ வகையான இழிவுகள் தோனறி குன்றச் செய்கினறன நோவழியில நிமிர்ந்து நடக்காத வகையில் வாழ்வில எலலாத திக்குகளிலும் பண்பறற போக்கு நிறைந்து விடுகினறது அப்போது வழி தெரியாமல் திண்டாடும் நிலைத் தானறி அமைகிறது. அதை வெல்ல வேண்டுமானால் 'ஒழுக்க ஒளி'யைக் கொள்ள முயற்சி செய்ய வேணடும்

ஐந்து புலனகளின் வழியாக ஒழுக்கம் சிதைநது கொண்டே வருகினறது பறறு மிகுநது ஏழ பாவம் செய்ய முனைகினறன இநத உயிர்கள் திருநாவுக்கரசர் 'குணம' (ஒழுக்கம்) எனபதை வழிபாட்டுக்குரிய ஒன்றாகப் புலப்படுத்துகின்றார்.

வென்றா னைப்புலன் ஐநதும்(எ)ன் தீவினை
கொன்றா னைக்குணத் தாலே வணங்கிட
நன்றா நன்மனம் வைத்திடு ஞானமாம்
ஒன்றா னைககண்டு கொண்டநென் உள்ளமே! [12]

'அடங்காத ஐம்புலன்களை வெறறிக் கொண்டு ஒழுக்கத்தை வழியாக எற்று வாழும நெறியைத் தொடர்ந்து பின்பற்ற

வேணடும் நல்ல மனதினைப பெற்று ஞானமாக விளங்கும இறைவனை ஒழுகக நெறி நினறு தொழ வேணடும' என்று கூறுகிறார் திருநாவுக்கரசா

ஒளிவீசும வாழவிறகு பற்றுக்கோல் தேவைப்படுகிறது அனறோ? ஒழுக்கம் எனனும் ஊனறுகோல் நிலையான வாழ்வை வகுததுக காட்ட வல்லதாகக காணப்படுகிறது

இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே
ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல் [13]

வாழவில் தள்ளாடித் தவிக்கினற போதில் சான்றோர் வாககுகள கொடி படர கொழுக்கொம்பு பயன்படுத்துவது போல, சொறகள ஊககததை அளிதது வாழ்வில் வீழ்சியுறாமல் காக்க வல்லனவாக உளளன

அடிக்குறிப்புகள்

1	பட்டினத்தார்	பட்டினததார் பாடல்கள, திருவேகம்பமாலை, 13
2	மேலது	மூன்றாவது கோயிற் திருவகவல், 24, ப 66
3	மேலது	மூனறாவது கோயிற் திருவகவல, 27, ப67
4	மேலது	மூன்றாவது கோயிற திருவகவல், 30, ப 67
5	மேலது	மூனறாவது கோயிற் திருவகவல், 33, ப 68
6	திருநாவுக்கரசா	தேவாரத் திருப்பதிகங்கள், திருஆரூா, பா.63
7.	மேலது	திருவானைக்கா, 31 314, ப 195
8	மேலது	திருவிடைமருதூர், 15 1, ப 96
9	மாணிக்கவாசகர்	திருவாசகம்
10	இராமலிங்க அடிகள	திருஅருடபா, கந்தகோட்டம், 1
11	திருவள்ளுவர்	திருக்குறள், வாழ்க்கைத துணைநலம், ப.45
12	திருநாவுக்கரசர்	தேவாரத் திருப்பதிகங்கள், 98 992, ப 549
13	திருவள்ளுவர்	திருக்குறள், ஒழுக்கமுடைமை, ப 94

இயல் - 11

வாழ்க்கை

புதிய தோற்றங்களில் வாழ்வின் சிதறல்கள் மேலோங்கி வழிவகுக்கும்போது, உள்ளதின் ஆழ்மையில் ஏதோ ஒரு குரல் தோன்றி குமட்டுகிறது. சமயக குரவர்கள் 'சில்வாழ் நாள்' என்று கூறுகினறார்கள் தேங்கிப் போன குட்டையில சேறுபடிந்து விடுவது போல வாழ்க்கையின் ஓரங்களில் புழுதிபடிந்து நாற்றம் வீசுகிறது அநதப் பழைய மண்ணின் ஓரத்தில் சேற்றுக் குளங்கள் எபபடியோ வளர்ந்து விடுகின்றன. மிகக் குறுகிய இவ்வாழ்வில் சமய நினைவுகளில் மூழ்கி 'இறைமை' வடி வில் தூய்மையைக் கண்டு வாழ வழி வகுத்துக கொள்ள வேண்டும். திருஞானசமபநதர் வாழ்வு பற்றிப் பாடியுள்ளமை நோக்குதற்கு உரியது

> வாழ்ந்த நாளும் இனிவாழு(ம்) நாளுமிவை அறிதிரேல்
> வீழ்ந்தநாளெம் பெருமானை யேத்தாவிதி யில்லர்காள்
> போழ்ந்ததிங்கட் புரிசையி னான்றன் புகலுரையே
> சூழ்ந்த உள்ளம் உடையீர்க ளெங்கடுயர் தீருமே! [1]

'ஓடி மறைந்த வாழ்நாளும், வாழ இருககும நாளும், வீழ்ந்து போன நாளும் ஆகிய இவற்றை உணர்ந்து சூழ்ந்த நாளும் உடையதாக இருப்பதால், துயர்கள் எல்லாம் தீரும்' என்று கூறுகிறார்

இங்கு 'முக்காலம்' என்னும் கொள்கை வலியுறுத்தப படுவதைக காணலாம். மனிதன் - வாழுகிற நாளும் - வாழ்ந்த நாளும் வாழ இருக்கும் மூனறு காலங்களாகிய நிகழ்காலம் - எதிர்காலம - இறந்த காலம் - ஆகிய இவற்றிற்கு உட்பாற்படடதாகிய வாழ்வை எண்ணிப் போற்றுவதால் இறைவனுடைய அருள கிடைக்கப் பெறுகிறது உண்மையை உணர வேண்டுமானால் - காலத்தைக் கடநத - உருவம் இல்லாத - ஒரு பெயரும் இல்லாத இறைவனைப் பற்றுக் கோடாகப் பெறறு வாழும முறையை திருஞானசம்பந்தர் விளக்குகின்றார் 'எல்லாம் சிவம்' என்னும் சொற்றொடரில் இறைமை வழிபாட்டு

உணர்ச்சிககு அடிததளம அமைககப்படுவதைத் தெளிவாகக காணலாம

1. வினை

சமயத் துறையைச சார்நத துறவிகள் வினைவழி அமையும் வாழக்கையைப் பறறிக கூறி இருக்கிறாாகள் உலகப் பற்று மாயையை உருவாககும மாயை பொய்யான காட்சிகளைத் தோற்றுவிககும்.அந்தப் பொய் வாழ்வில் எஙகு பகை இருககிறதோ எஙகு வெடிப்பு இருக்கிறதோ அங்கு வினை வழி வாழவு தோனறி அமைநது விடும கண்ணில் பார்வை காணும் காட்சிகளில தெளிவறறப போககுகள் காணபபடுவதுண்டு. அதில் இருநது விடுபட வேண்டுமானால் வினையைப பறறிய அறிவு வேண்டும் ஆகையால்தான திருநாவுககரசர் மனித வாழ்வில் படிந்து கிடககும் வினையின வேகததை அளநது பாடியுளள போக்கு உளளது

புற்றி னாராவம்புலித் தோல்மிசைச்

சுற்றி னார்சுண்ணப் போாவை கொண்டார்சுடர்

நெற்றிக் கண்ணுடை யாரிவர் நின்றியூர்

புற்ற னாரைபபற் றாவினை பாவமே! [2]

'புறறின உள்ளே புகுந்து வாழும் பாம்பினை புலிததோல் மேல் சுற்றியவரும், வெளளிய திருநீறு பூசிய மேனியினரும், சுடர் நெறிக கண்ணை உடையவரும ஆகிய இறைவன் அமர்கினற நின்றியூரைப் பறறிய அன்பாகளை, வினைகளும அவற்றால் வரும் பாபஙகளும் பறறமாட்டா' என்று எளிதாகப் புரியும் வகையில் வினைப் பற்றிய கருத்தோடடததை அமைத்துக காட்டுகிறார் திருநாவுக்கரசா

சிவனுடைய தோறறம சிவனுடைய ஆறறல - சிவனுடைய அழகு - ஆக எலலாம் ஒருஙகு சேர்ந்து வினையை நீககி வினையைப போககி வினையைத் தாககி உயிர்களை ஆடகொள்ளும் முறையை அழகான சொற்றொடர்களினால விளககியுளள போக்கு வெளிபபடடு நிற்கிறது இதுவே வினையை இறைவன அழிததுக காககும காட்சி ஆகும்

2. தண்மை

உலக வாழ்க்கை தண்மையில் ஆழநதிருகக வேண்டும அபபோதுதான துனபம எனனும வெமமையில் இருநது

விடுபட்டு அன்பு என்னும் தண்மையில் இறைவனைக் காண முடியும் சமயக் குரவர்கள் கடவுள் வாழ்வதற்குரிய இடமாக குன்றுகளையும் அக்குன்றுகளில் குதித்து ஓடும் தண்மையான அருவிகளையும் சோலைகளையும் ஆக்கி இருக்கிறார்கள். மாலை நேரத்தில் மங்கிய கருத்திருட்டு பாவும் வேளையில தெய்வத்தைத் தொழுதற்கு சான்றோர்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் அந்த மாலைப் பொழுதில தண்மையின துளிகள பரவிச செலகிறது.

திருநாவுக்கரசர் திருக்கழிப்பாலையில் தங்கி அருள்புரியுமாறறைக் காட்டுகின்றார்

வண்ண மும்வடி வுஞ்சென்று கண்டிலன
எண்ணி நாமங்கள் ஏத்தி நிறைந்திலன
கண்ணு லாம் பொழில் சூழ்கழிப் பாலையெம்
அண்ண லேயறி(வு) ஆனவன் தனமையே [3]

இது கழிப்பாலை பெருமான்மேல் காதல கொணடு வருநதும ஒருத்தியை ஆறுவிக்கக் கருதும் செவிலித்தாயின கூற்றாக அமைந்துள்ள பாடல் ''நேரேகழிப்பாலைக்குச்சென்றும் காண முடியவில்லை. ஆகையால், காணாமலே காதல் கொண்ட தன்மை விளக்கப்பட்டுள்ளது உள்ளத்தில் கழிப்பாலை இறைவனையே நினைத்து வழிபட்டு அமைதி பெற்ற பாங்கினை திருநாவுக்கரசர் நனகு விளக்கியுள்ளார் இறைவன தங்கி இருக்கும் இடம் கழிப்பாலை ஆகும். அது பொழில்களால் சூழப்பட்டு சோலைகளால சூழப்பட்டு குளிர்த்தென்றல் தணகாற்று - வீசுகினற இடமாக அமைந்துள்ளது 'வெம்மையான காற்று வீசும்போது ஓய்வு பெற குளிர்சோலையுள் தண்மை மிகுந்த மலர்ச்செடி நிறைந்த பொழில்களில் தங்கி மெள்ள வழிபாடு செய்து திரும்ப வேண்டும் எனனும ஆழ்ப்பொருளை அமைத்துக் காட்ட வல்லதாய் உள்ளது. ஆகையால், உணர்ச்சிப் பெருக்கில் தளிரும் தன்மை வாழ்த்திப் பாடும்போது உணடாகும் தன்மையில் கலநது கரைந்து காணபபடுவதை அறியலாம்.

. தாழ இருத்தல்

வாழ்த்துவதும், வணங்குவதும் பக்தர்களின தலையாய பணியாகும் நேரந்தவறாமல் புனிதமான இறைவனின் திருவடிகளையே எண்ணி வாழ்வதெனபது இனறியமையாத செயலபுகளில் ஒனறாகும் காமசேட்டைகள் - கலங்கலான எண்ணங்கள் - கசடாக மாறறும் பெறல் இவைத தீமையான

வழிவகைகளையே தோற்றுவிக்கும் தான் என்னும் அகநதை (Ego) தோனறி தவறான வழியில் செல்ல வேணடிய நிலை ஏற்படககூடும் அபபோதெல்லாம் தாழ இருநது பக்தி வயபபடுகினற மனதைப் பெற வேணடும், அகங்காரத்தால் இறைவனை நிநதித்தல் கூடாது. இறைவனின் பெயரை நாவில் கூறிக கொணடே தாழ்ந்திருந்து - சரணாகதியில் நினறு - தொழ வேண்டும்

பட்டினத்தார் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து பாடுகிறார்

பூதங்கள் அற்றுப்பொறியற்றுச் சாரைப் புலன்களற்றுப்
பேதை குணமற்றுப் பேராசைத் தானற்றுப் பின்முனற்றுக
காதங் காணங் கஞமற்ற வானந்தக் காட்சியிலே
ஏதங் களைந்(து) இருப் பேன்நின்ற வா? கச்சி ஏகம்பனே![4]

'பஞ்ச பூதங்கள் முதலியவை ஒழிந்து ஈசன் என்கின்ற நாமததையும் பொருட்டினையும், சகதியின சிறப்புகளையும், தாமரை மலரினின்று வருகினற மகரந்தப் பொடியின் மணததையும் போறறிச செருகினறி தாழ்மையில் இருந்து வழிபட வேணடும' எனறு பட்டினத்தார் பாடி இருப்பது எண்ணி வாழ்க்கையில் பின்பற்றுவதறகுரியதாக உள்ளது

உலகப் பொருடகளின் மேல் இச்சைக் கொண்டு உண்மையை மறந்து விட்டு வாழவதில் ஒரு பயனும இல்லை தன்னைத் தானே, தறபுகழச்சியில ஈடுபாடு கொணடு - மகிழ்ச்சியுற்று, அடுத்தவர்களின நினைவு இனறி தறிகெட்டு வாழ்வது, நல்ல வாழக்கை ஆகாது தனனடககததோடு குவிநது குழைந்து, இறை அனபில் மூழ்கி இறைமையைச சார்ந்து நெறியோடு அறிவோடு வீழ்நது போன வாழ்வின் பககங்களை ஆக்கி - நிறுத்தி வாழ முயல வேண்டும் இதுதான இறைவனுக்கு உயிர்கள் ஆறறும் அருமபணி ஆகும்

நீணடு செல்லும் வாழ்க்கைப் பயணத்தின உயிர்கள கடலில் ஓடும் படகுபோல் ஆகித் தள்ளாடித் தவிக்கிறது அலைமோதி வரும் துனபங்கள்- ஏய்ப்புகள - ஏமாற்றஙகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து மனிதர்தம் வாழ்வினை நிறுவுகிறது வெள்ளம் வரும்போது இந்த அற்ப உயிர்கள் தள்ளாட்டத்தில் சிக்கித் திணறுகிறது ஆகையால், கட்டுககளில் இருந்து விடுபட்டு உயர்ந்து வாழ முயற்சி செய்ய வேண்டும் திருநாவுக்கரசர் இதனைக் கோடிட்டுக காட்டுகிறார்

குறைவி லோங்கொடு மாறுட வாழ்க்கையாய்
கறைநி லாவிய மண்டவென் தோளினன்
மறைவி லாள்மயி லாடுதுறையுறை
இறைவன் நின்கழல் ஏத்தி இருக்கவே [5]

திருநீலகண்டனும் எட்டுத் தோளினவனும் வேதட வல்லவனுமாகிய மயிலாடுதுறை உறையும நீண்ட கழல்களை ஏத்தி இருநதால் கொடிய மானிட வாழக்கையால் வருகின்ற குறைவு சிறிதும் இல்லாதவராவோம் என்று நிறைவான மனதுடன் வாழ்க்கையைப் பற்றித் திருநாவுக்கரசர் பாடியுள்ளமை உறு நோககுதறகுரியது ஆகும்

எல்லா வகையான அழுககுகளும் கெட்டு நிறைவுற்ற ஒரு கொநதளிப்பில சிககி நடுஙகும் படகுபோல் வாழ்ககை அமையக் கூடாது புயல் எனனும போர்கள் வந்தாலும், அவறறினை வெனறு வாழ வல்ல ஒரு ஆற்றல் இறைவன் வழியாக மனிதனுககுக் கிடைக்க வேண்டும் இதுவே தெளிவின் முதற்கட்டம ஆகும்

5. விளக்கம்

உலகம் முழுவதும வாழும் மனிதாகளின வாழ்வு இருவகையாகப் பிரிக்கப் படுகிறது. பெருங்கட்டிடங்களைக் கட்டி உயர்ந்த கோபுரங்களை எழுப்பி இறைவனை வழிபடும் தன்மை ஒரு புறம் சின்னஞ்சிறிய குடிசையில் இறைவனை அமர்த்தி நெஞ்சில் நிறைவுடன் கும்பிட்டு வாழ்வது முன்னதாக விளக்கப்பட்ட முறை 'படாடோப' முறை வழிமுறை ஆகும். இரண்டாவதாகச் சுட்டுவது அடக்கமுடன இறைவனை வாழ்த்துவது ஆகும் திருநாவுக்கரசர் இக்கருத்தை விளக்கி, மென்மையான உணாச்சிக் கலவையுடன் அடங்கி இருந்து இறைமையின் அருளைப் பெற முயலுதல் வேண்டும் என்று கூறி இருப்பது போறறுதற்குரியதாகும்.

தமக்கு நல்லது தம்முயிர் போயினால்
இமைக்கும் போது இராதிக் குரம்பைதான்
உமைக்கு நல்லவன் தானுறை யாம்பதி
நமக்கு நல்லது நல்ல மடைவதே [6]

'தம்முயிர் தம்மை விட்டு நீங்கினார் தமக்கு நல்லது. அவ்வாறே இவ்வுடலாகிய குடிசை இமைப் பொழுது கூட நில்லா

இயல்புடையது உமாதேவிக்கு நல்லவனாகிய இறைவன் பதியாகிய திருவல்லம் என்னும் தலத்தை அடைந்து வழிபடுவதே நமக்கு நல்லது ஆகும் என்ற வகையில் பாடி இருக்கிறார் நாவுக்கரசா இக்கருதது இறைவனை வழிபாடு செய்யும் போதெல்லாம், இமைப்பொழுதும் சோராமல் இருக்க வேண்டும்' எனறு பகதி நிரம்பிய உள்ளததுடன் பாடுவதைக் காணலாம

அடிக்குறிப்புகள்

1	திருஞானசம்பந்தர்	தேவாரத திருப்பதிகங்கள் 115, திருப்புகலூர் 2
2	திருநாவுக்கரசர்	தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் 23:3, ப 145
3	மேலது	திருககழிபபாலை 40, ப.337
4	பட்டினத்தார்	பட்டினத்தார் பாடல்கள், 31 ப 127
5	திருநாவுககரசர்	தேவாரத திருபபதிகஙகள, 390
6	மேலது	தேவாரத திருப்பதிகஙகள், 429

இயல் -12

தற்காலத் தாக்கம்

மௌனிசம்

உலக மக்களுடைய வாழ்க்கையில் இருபதாம் நூற்றாண்டு ஒரு புதிய விடிவெள்ளியைத் தோற்றுவித்திருக்கும் முறை ஆய்வுக்குரிய ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. மனித பண்பாட்டில 'மௌனம்' என்னும் பண்பு விரிவடைந்து ஆன்மீகததுறையில் புதுவழி புகுத்தி வளர்த்த போக்கு நன்றாக அமைந்துள்ளது இரண்டு உலகப் போர்களும் மனித இனத்திற்குத் தக்கதொரு பாடத்தைப் புகட்டியுள்ளன. புற வளர்ச்சிகள் வெகுவாகப் பெருகி வநதாலும் அகவெளியில் இருளடர்ந்த பகுதிகளே மிக அதிகமாக ஏற்பட்டு அமைநதுள்ளது.

இந்த நூற்றாண்டில் வேகம் அதிகரித்து உள்ளதைக் காணலாம் போக்குவரத்துத் துறைகளிலே புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் வந்த வண்ணம் இருப்பதால் விரைவு அதிகரிந்து வருகின்றது. சிற்றூர்கள் எல்லாம் ஊர்திகளின் வருகையால் மிகவும் குறுகி அருகருகே வந்திருப்பதைக் காணலாம் இந்த ஊர்திகளின் தன்மையால் 'ஓசை' ஒருபககம் வேகமாகப் பல்கி வருவது கண்கூடாக உள்ளது மாட்டு வண்டிகளில் உடல் நோக - துன்பம் பெருக பயணம் செய்த காலம் போய், பேருந்துகளிலும் - மின்சார வண்டிகளிலும்- விமானங்களிலும் பயணம் செய்து வாழக் கூடிய தனமை வந்து அமைந்துள்ளது ஆகையால்தான், இந்த இருபதாம் நூறறாண்டில் மௌனம் ஒரு தனி 'இசம்' ஆக மாறி 'மௌனிசம்' என்னும் கொள்கை ஒரு புது காலத்தையே உருவாக்கி அமைந்திருப்பதைக் காணலாம் இந்த 'மௌன சமயம்' சங்க இலக்கியமாகிய புறநானூற்றிலே இருந்து புலவர்களால் வளர்க்கப்பட்டு வந்த போக்கைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

1. மௌன அழகு

மௌனம் அழகானது, ஆரவாரமில்லாதது, ஆழ்கடலின் அமைதியைப் போன்றது. மலையடிவாரத்தில் காணப்படும் காடுகளின் உள்ளே காணப்படும் அகண்டகாரமான அமைதியைப் போன்றது. அங்காடிகளில் பேரோசை அடங்கப் பெற்று ஆழ்மை உடையது அருவிகளின் ஓரங்களில் அழகிய இன்பத்தைத் தருவது திடீரென்று வெடித்து வெண்பஞ்சு வெளியே வருவது போல, எஞ்சாமல் எதிர்வருவது மௌனம் காலை நேரங்களில் வெண்துளி மஞ்சுபோல் வெளிறிக் காணப்படுவது அது விண்ணில் இருந்து பொழிகின்ற மழைத்துளியின் தன்மைபோல் மென்மையானது வயல்வெளி ஓரங்களில் பசுமையான நெற்பயிரின் தன்மைபோல் கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியைத் தருவது மலைமுகடுகளின் மடியில் அமைதியாகப் படுத்துறங்கும் வெண்மேகங்களைப் போன்றது மௌனம் நந்தவனங்களில் பூத்துக்குலுங்கும் மலர்க்காட்சிகளைப் போன்றது மௌனம் மண்ணிலே படர்ந்த முல்லைக் கொடிக்குத் தேர் அளித்து விட்டு நடந்த வந்தான அல்லவா பாரி மன்னன்? அவனுள்தான் எத்தனை மகிழ்ச்சி; எத்தனை இன்பம்? எவ்வளவு ஆவம்? எவ்வளவு பொறுமை; எவ்வளவு அருளுணர்வு. ''காற்றில் அலைந்த முல்லைக் கொடியின்பால் அருள்கொண்டு, அது கொழுகொம்பாகப் பற்றிப் படரும்பொருட்டுத்தான் ஊர்ந்து சென்ற தேரைத் தந்தவன்''[1] இதற்குப் பெயர்தான மௌனம் துன்பம் துயரம் (Troubles and Difficulties) எங்கு மிகுதியாக உள்ளதோ, அன்புணர்ச்சியும் ஆதிக்கத்தால் எங்கு ஆழப்புணமிகுந்துள்ளதோ அதுவே மௌனம் உள்ளத்தின் ஆழ்மையில் வாழ்க்கை நடையே மாறி, புண்ணுமிழக்குருதி[2] வருவதுதான மௌனம

மேகக் கூட்டங்களில் இடாப்பாடுகளுக்குப் பின்பு மழை பெய்தபின் தங்கும் பேரமைதிதான் மௌனம். திரை அரங்கில் ஒவ்வொருவராக கூடுவது போன்றது அலைசசல், ஆனால், காட்சி முடிந்து திடீரென்று அனைவரும் வெளியேறும்போது கொட்டகையில் நிலவுவதுதான் மௌனம் [3] இந்த உலகம் தோற்றம் பெறுவதும் மௌனத்தால்தான் நெடுங்காலங்களில் ஓங்கி உயர்ந்து நிற்கும் மரங்கள் இருக்கும் காற்றும் வீசும் போது 'சோ' என்ற ஓசையை அவை எழுப்பும் ஆனால், சிறிது நேரத்தில் வானத்தில் மேகக்கூட்டங்கள் கலைந்து பூரண அமைதியில் திளைத்து ஆழ்மையான மௌனத்தில் இருக்கும்

ஓசை எங்கு இருககிறதோ அதற்குப் பக்கத்திலேயே அருகிலேயே மௌனம் இருக்கும் புரட்சி க்குரல்கள் எப்போதும் ஒலித்துக் கொண்டேயிருப்பதில்லை. மலைகளின் நடுவில் கோடைக் காலங்களில் மஞ்சும் புல் அடர்ந்து வளர்ந்திருககும் அவை திடீரென தீப்பறறி எரிந்து மலை முழுதும் பரவி விடும் அப்போது தூரத்தில் இருந்து பார்த்தால் மலையே தீப்பற்றி எரிவது போலிருக்கும். ஆனால், அங்கே மழைந்துளிகள் விழும் நெருப்பின் - தீயின் கதிர்கள் அடங்கப்பெற்று மலையோரங்களில் பேரமைதி நிலைககும் அதுதான மௌனம் பக்தி இறைவனைப பற்றிய இரைச்சல் எங்கும் சில நேரங்களில் தோன்றுவது உணடு ஆனால, அதே இடந்தில் எவ்வளவு மௌனம் தோன்றுகிறது? அதுதான் மௌனம் இந்த வயிற்றுக்கு உணவு இல்லாத நேரங்களில வயிறு பசியால் வாடும் போது ஊர் ஊராக பட்டினியால் மககள சாகுமபோது மௌனமாய் உள்ளம் நெருபபைச சிந்துவது இலலையா? அதுவே மௌனம

தீயின கதிர்கள கோடைக்காலங்களில நூற்றுக்கணக்கான குடிசைகளை நாசபபடுததும்; அழிக்கும், அலைசசல வைககும் ஆனால, தீயணைபபுப படையினர் வந்ததும் சில மணி நேரஙகளில தீயின பேரோசை அடஙகி எவ்வளவு மௌனம் அங்கே நிலவுகிறது? அதுதான மௌனம தீ விபததில் சிககி அழிநதவாகள் தங்களுடைய குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அனுபபாமல் பசிததிருககும் வயிற்றுக்குச் சோறு இன்றி பிச்சை எடுகக அனுப்பி விடுகிறார்கள் அவர்களுடைய வாழ்வு மௌனமாக அழிகிறது அல்லவா? ஆகையால்தான பாரதி ''பசிக கொடுமையை ஒழிக்க வேணடும்'' எனறு காதில் படும்படி பாடுகினறார். அந்த மௌனமானது எத்தனைக கோடிப் பேர் இந்த நாட்டில பசியின் பிடியில் சிககித் துன்பப்படுகிறார்கள். எத்தனை அழகாகப் பசியினை மறைத்து வாழ்கிறார்கள் அது மௌனத்துயர் அல்லவா? ஆகையால்தான் பாரதி பாடுகின்றார்

> ''வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும் - இங்கு
> வாழும் உயிர்களுக்கெல்லாம்'' [4].

வயிற்றுப பசித்தீ ஓங்கினால் மனித நெஞ்சம பொய்க்கூற புறங்கூறத தொடஙகி விடுகிறது. இவ்வாறு புறங்கூறுவது ஓசையாகும், ஆனால், இதனை மறுதது அறத்தோடு வாழ்ந்து ஆரவாரமில்லாமல் சாதலில் வீழ்வது எவவளவு நனமை தரும் அதைத்தான் வள்ளுவர் மௌனம் அல்லது சாவு என்று கூறுகிறார்

> புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலின் சாதல்
> அறங்கூறும் ஆக்கம் தரும்'' [5]

பூஞ்சோலை அழகின் உருவில் அமைந்திருப்பது அந்த அழகில் மௌனம் உண்டு. விடியற்காலை நேரத்தில் எழுந்து மலர்களைக் காண தோட்டந்திற்குச் செல்லும் போது மௌனமான மணம் பொங்கிப் பெருகி தூய்மையையும் துவளாத ஊக்கத்தையும் அள்ளித் தெளிகிறதல்லவா? மாலை நேரத்தில் கருக்கிருட்டுப் பரவும் நேரத்தில் மழைத் தூறலோடு மஞ்சும் இணைந்து சிதறும்போது தோன்றியமையும் மௌனமானச் சூழலுக்கு என்ன பொருள்? அழகென்பதா? அருள் என்பதா? இறைமை என்பதா? இங்கிதம் என்பதா? அடர்ந்த முல்லை நிலக் காடுகளின் ஓரங்களின் இதழ் வடிவில் பூத்து வர்ண வாகையாக உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் மனோரஞ்சித மலர்களின் சிலிர்ப்பை என்னவென்பது? அந்த மலர்கள் வேடிக்கையானவை! விசித்திரமானவை! விந்தையானவை! அவற்றின் உருவம் கண்களுக்குத் தென்படுவதில்லை ஆனால், சுற்றுப்புறமும் சூழலும் அந்த மலரின் மணத்திற்குள் அடங்கி விடுகிறதல்லவா? பதுங்கி விடுகிறதல்லவா? மூழ்கி விடுகிறதல்லவா? அதுதான மௌனம் அந்த அழகு ஈர்ப்பு இல்லாத அழகு! கண்ணுக்கு வெறும் இலையைப் போல் தெரிந்து மணத்தை மட்டும் வாரியிறைக்கும் மௌன அழகு

2. மௌனம் - துயரம்

மௌனம் கார்காலத்தைப் போனறது பனிகொட்டும் மழைக்காலத்தில் பலாவை மிக உடையதுபோல, ஏற்புடைய எடையை உடையனவாய் இசைக்கருவிகளை உடையனவாய்க் கருமதம் மிக்கு வளர்ந்த இடமகன்ற பக்கமலையில், படுகக வைத்தற்போன்ற கற்பாறைகளின் பக்கத்தில், அந்த இடத்தில் காணப்படும் சிறிய வழியில், தொடுத்த அம்போடு துணையுடன் இருக்கும் கணவர் எல்லாரும் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியுடனும் மௌனமுடனும் வாழ்கிறார்கள் காடுதான, காட்டு மக்கள்தான்; கானவர்கள்தான! வேடடையாடுவோர்தான்; வில் அம்பு உடையவர்கள்தான், ஆனாலும் நல்லவர்கள்! வல்லவர்கள்!

"கார்கோள் பலவின் காய்த்துணர் கடுப்பு
நேர்ச்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையீர்
கடுககலித்து எழுந்த கண்ணகன் சிலம்பின்
எழுந்து நிறுத்தன்ன இட்டரும் சிறுநெறி
தொடுத்த வாளியர் துணைபுணர் கானவர்" [6]

மௌன தத்துவம சங்க இலக்கியத்தில் அமைந்துள்ளது மன்னர்கள் மௌன தத்துவத்திறகு உயிரளிந்து இருக்கிறார்கள்

''உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்'' [7] என்று மௌன தத்துவத்தை மன்னர்கள் வளர்ந்திருக்கிறார்கள் மக்களுக்கு உறையுள் இல்லாமல் இருக்கலாம் சிற்றாடை ஒன்றினை இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டு வாழலாம் ஆனால், வயிற்றுக்கு உணவில்லாமல் வாழ முடியுமா? மன்னாதி மன்னர்கள் சங்க காலத்தில் உடல் வளர - உயிர் ஓங்க உணவளித்தப் போக்குக் காணப்படுகிறது நாட்டின் வளர்ச்சி இளைஞர்களின் கரத்தில் உள்ளது இளமை சோர்வுற்றால் இளமை அயர்ச்சி உற்றால் - இளமை கலங்கிப் போனால் இளமை கண்ணீர்விட்டால் நாடு வாழாது, நாட்டின பாதைகள சீர்குலைநதுவிடும் ஆகையால்தான், பாரதிதாசன இளைஞாகளுககு அறிவுரை வழஙகும்போது,

பீடுற்றார் மேற்கில் பிறநாட்டார என்பதெல்லாம்
கூடித்தொழில் செய்யும் கொள்கையினால் தோழர்களே! [8]

என்று பாடி வைததுள்ளார் கூடிந் தொழில் செய்ய வேண்டும் மௌனமாய்க் கடமையை ஆற்ற வேண்டும் 'என் கடன பணி செயது கிடப்பதே' என்று மௌனமாய் நாட்டு நலத்திற்காகப் பணியாற்ற வேண்டும், இக்கருத்து உண்டி கொடுத்தாலும் கூடியிருநது தொழில் செய்வதும் பசுமைப் புரட்சியையும் (Green Revolution) தொழிற் புரட்சியையும் (Industrial Revolution) சுட்டிக்காட்டுகிறது. சங்ககால மன்னர்கள் பொறுமையாய் - மௌனமாய் கடமை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்கள, தாங்கள் செய்த நற்பணிகளைத் தம் வாயால் சொல்ல மறுத்து விட்டார்கள் ஆகையால்தான் அந்த மௌன வீரர்களின் தொண்டையும் போர் பற்றியும், சமூக வளர்ச்சிகளையும், வாழவின் முன்னேற்றஙகளையும் அவர்களைச் சுற்றியிருந்த புலவர்கள சான்றோர்கள் பாடி வைத்திருக்கிறார்கள் 'கடமையைச் செய்து மற்றதை இறைவனிடம் விட்டுவிடு' என்னும் கீதை கருத்தும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. ஓசையில்லாமல் சத்தமில்லாமல் மௌனமாகப பணியாற்றிட வேண்டும், ஆகையால்தான் உடம்பும் உயிரும் படைத்திருக்கிறாரே [9] என்று மௌனக் கொள்கையைப பற்றி பரப்பியிருக்கிறார்கள் புரவலர்கள புலவர்களை அனுப்பு காட்டி, வழிகளைப் பரப்ப முயனறு மன்னர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள் ஆட்சிமுறையில் அமர்ந்து அழகான முறையில் காட்சிகளைக் காட்டுகிறார்கள் உண்மையாக உயர்வாகப் படைத்துக் காட்டி முயன்றார்கள் உற்றார் உறவினர்கள் குற்றம் செய்தாலும், அவர்களுக்கு அறவழி நின்று வழிகாட்ட வேண்டும நீதி வழிகாட்ட வேண்டும் செல்வாக்கும் செல்வமும் நிறைந்நாலும்

அறநெறிவழி நின்று மௌனமாய் அறிவு புகட்டி - அவலம் போக்கி வாழ வைத்தார்கள்

'புறம்' போன்ற நூல்கள் நெஞ்சின் நினைவில் உண்மையாக உறவினைக் கற்பித்து அறம் கூறவல்லது. அரசர் புலவர் மக்கள் என்ற முகக்கோண வடிவில அறம் காட்ட முயல்கிறது புறம் இந்நூல் வீரததை மட்டும் காட்டும் முன்வரவில்லை வெட்சி, கரந்தை போன்ற வீரவாழ்வை மட்டும் காட்ட இயற்றப்படவில்லை தேர்ப்படை, யானைப்படை, குதிரைப்படை, காலாட்படை ஆகியவற்றின் வீரததாகுதலை மட்டும் காட்ட இயற்றப்படவில்லை, வில், அம்பு, வேல், ஈட்டி, வாள் போன்ற போர்க்கருவிகளையும், அவற்றின் அழிவு விளைவையும் வீரர்களின் ஆற்றல் போக்குகளையும் மட்டும் காட்ட எழுதப்படவில்லை. ஆனால், மன்னர்களின் நெஞ்சத்தை நெஞ்சினுள் புதைந்து கிடக்கின்ற கடமை உணர்ச்சியைக் காட்ட இயற்றப்பட்டது விளம்பரங்களும் ஆடம்பரங்களும் அதிகமாக வைத்துக் கொள்ளாமல் மக்களின் துன்பங்களை மௌனமாகப் போக்கும் தன்மையும் அதில் காட்டப்பட்டுள்ளது

3. மௌன ஆட்சி

சங்ககால மன்னர்கள் புலவர்களை அறிவுரை கூறவும் அறவுரை பெறவும வைத்துக் கொண்டிருந்தனர். 'ஈதல், இசை பட வாழ்தல்' என்ற கொள்கையைப் பின்பற்றினார்கள் பெரும்பாலான புலவர்கள், கொடைபெறச் சென்றாலும் சில சான்றோர்கள் மன்னர்களின் இணைநிலையினைப்பாடி இருக்கிறார்கள் அப்படிப் பாடும் போது மன்னர்களின் புகழையும், பெருமையையும், குலத்தினையும, தொண்டுகளையும் போர் ஆற்றும் முறையினையும் பாடி வைத்திருக்கிறார்கள். ஏன அவ்வாறு பாடினார்கள் என்பதற்குச் சில மௌன காரணங்களைக் காணலாம்

அ அன்றைய காலகட்டத்தில மூவேந்தர்கள் பெண், பொன், மண் ஆகியவற்றிற்கு ஓயாது போர்புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள் இரண்டு மன்னர்கள் கூடியிருந்து ஒருவருக்கொருவர் துணைநின்று கடமை ஆற்றுவது வியப்பிற்குரியதாக இருந்தது. ஆகையால்தான், சோழன் இராபசூர்யித் துஞ்சிய பெருநற்கிள்ளியும் பாண்டிய வெள்ளி அம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதியும் ஒருமுறை அரசவையில் கூடியிருந்த காட்சியைப் போற்றுகின்றார்

ஆ அரசியல் ஆட்சி முறை பற்றி அறிய, ஒருவர் திறமையை மறறவா புரிநது கொள்ள இரண்டு மனனர்கள் ஒனறாகக் கூடி இருநதார்கள்

இ நடபு முறையில் மலைச்சாரலுககுச் செல்லவும், வேட்டையாட விரும்பியும் இருமன்னர்கள ஒன்றாக இருநதார்கள்

ர ஆற்றுநிலைப் பற்றிக் கூறி நாட்டு வளத்திற்குச் சான்றாக இருகக இருமன்னர்கள் ஒன்றாக இருந்தார்கள்

ட ஒறறுமையே வலிமை எனபதை மௌனமாக வெளிப்படுத்தி பகைவர்கு எச்சரிக்கைக் கொடுக்க இரண்டு மன்னாகள் இருநதார்கள்

ஊ புறநானூறறு மனனாகள் பல வேளைகளில் மௌனம் காட்டி இருககிறார்கள் களததில் தோல்வியுற்றால் ''மாஙகுடி மருதன் தலைவனாகப் புலவர்கள் என் நாட்டைப்பாடாது விடட்டும'' எனறு கூறும்போது மௌனக் கொள்கை இடம் பெறுகிறது என நாடு பற்றி என போர் பற்றி, ஆற்றலைப் பறறி என் அரசியல் நாணயம் பற்றி நானே கூறுவதா? அது இழுககு ஆகையால், மாங்குடி மருதன என்னும் புலவர் பாடடட்டும்' என்று மௌனமாக மறைமுகமாகக் கூறுகிறான் மனனன்

ர புகழபாடிய புலவர்கள் ஏட்டின வாயிலாக - நூல்கள் வாயிலாகப் பாடபபுகுநதார்கள். நூல்கள் வாயிலாக அறிவு பெறறும் மனனாகளின் ஆடசித்திறன் படை வலிமை ஆகியவற்றை நூல் வாயிலாக உயர்த்திக் காட்டினார்கள். நூல்களை இயறறும்போதும், படிக்கும போதும் ஆர்வமும் அதிசயமும் படடார்கள். ரஷ்யநாட்டு அறிஞர் 'மாக்சிம் கார்க்கி ''நான் படிதத ஒவ்வொரு நூலும் எனக்கு எத்தகைய மகிழ்ச்சியையும் ஊக்கத்தையும் அளித்து எனறு என்னால் கூற முடியவில்லை. ஒவ்வொரு நூலும் உலகைப்பறறி அறிய உதவும் சன்னல்களாக எனக்குப் பயனபட்டன. மக்களைப் பறறி அறிய பயன்பட்டன. உணர்ச்சிகள் எண்ணங்கள் உறவுமுறைகள் ஆகியன பறறி அறிய பெரிதும் துணை நினறன ''[10]

ஆகையால், சங்க கால மனனர்கள் புலவர்களின் புவைகளைப போறறி வளர்ந்து வாழ்கிறார்கள். புலவர்கள்

இணைந்து இருந்த மன்னர்களின் சிறந்த நட்பைப் போற்றி வளர்த்தார்கள் அவர்கள் நட்பு ஒரு மௌனமல்லவா? அவர்களுடைய அன்பு ஒரு மௌனம் அல்லவா? விழி அமைப்புகளிலே வீர விளையாட்டுகளிலே மௌனம் காட்டியவர்கள் சங்ககால மன்னர்கள்

4. மௌன நட்பு

'சோழன் குரோப்பள்ளி துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன் காவிரி நாட்டுத் தலைவன்''[11] இவ்வாறு ஒரு வரியில் சோழனைப் பற்றிக்கூற மௌனம் ஆகிவிடுகிறார் கவிஞர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் புலவர்கள் செல்வம் கண்டு போற்றுகிறவர்கள் இல்லை அரசியல் வெற்றிகண்டு புகழுகின்றவர்கள் இல்லை மன்னன் வீரம் கண்டு அதிகமாகப் போற்றுகிறவர்கள் இல்லை. ஆனால், நீதியுணர்ந்து, நட்பு கண்டு வாழ்த்துகின்றவர்கள் ஆவார்கள் சோழன வளமான காவிரி ஆற்று மன்னன் காவிரி ஆறுற இயற்கை அழகு நிரம்பியது எப்போதும் நீர் ஓடி வளத்தினைக் கூட்டுவது காரிக்கண்ணனார் புதிய உத்திமுறை ஒன்றை இங்கே பயன்படுத்தினார் தாற்படைக்கு தலைவனே என்று கூறவில்லை மைஉன்கண் பெறற பெண்டிற்குத் தலைவன் என்று புகழவில்லை வீரம் மிகுந்து போரில் வேகம் காட்டும் ஆண்மையாளன் என்று போற்றவில்லை. விழிபபார்வைககு அழகானவன என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், காவிரி ஆறு பாயும் நாட்டுக்குத தலைவனே என்று விளக்கிக கூறுகிறார் நாட்டின் வளம் நீரை முன்வைத்துத்தான் சிறப்பிக்கப்படுகிறது நீர்நிலைகள் இல்லாத ஊர் வளமையற்று குனறி வாடிப்போய்விடும் ஆகையால், காவிரித் தலைவன் என்று உரைககினறார்

பகை மன்னர்கள் நாட்டின் மேல் படையெடுப்பதற்கு முன்னால் மன்னனைத் தோல்வி காணச் செய்ய ''நீரும் தாரும் தா'' என்று கேட்பார்கள் கொடுத்தால் அது வீரமற்ற செயல். மனோன்மணியம் நாடகத்திலே கூட ஜீவகமன்னன் தன்படை வீரர்க்கு வீரவுரை நிகழ்த்தும்போது எல்லா வீரர்களும் ''தாமிரபரணிக்கு ஜே''[12] என்று ஆற்றுப்பெறறி மாலையையும் அளிக்கக்கூடாது ஆகையால்தான், நீரை முனவைத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடுகின்றார் இது மௌன வீரத்தைப் பறைசாற்றவில்லையா?

5. மௌன ஆறு

பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதியை

நோக்கி காரிக்கண்ணனார் கூறும்போது, ஆலமரத்து விழுதுபோல பாண்டிய குலத்தைத் தாங்குபவன்; தம்முடைய குடியைத் தம்முடைய முன்னோர்கள் இறந்து விட்டகால தளர்ச்சியடையாது நல்ல புகழுடையப் பழைய குடியைத் தடுமாற்றமுற அணைத்துக் காத்து பாண்டிய குலத்துத் தோன்றிய ஏறுபோன்ற பெருந்தலைவன்' என்று குலத்துப் பெயரால் பாராட்டுகிறார்

.... .இவனே
''முழு மதற் றொலைந்த கோளி ஆலத்து
கொழுநிழ நெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்கித்
தொல்லோர் மாய்க்குதெனத் துளங்கல் செல்லாது
நலலிசை முதுகுடி நடுக்கறத தழி(இ)
இளையதாயினும் இளையரா வெறியும்
அருநரை யுருமிற பொருநரைப் பொருசுச்
செருமான் பஞ்சவ ரேறே'' [13]

வீரகுலத்தில் பிறந்தவன் என்றும் பழைய தலைமுறை கழிந்த பின்பு புதிதாக நாட்டுப் பொறுப்பை ஏற்று ஆட்சி செய்தவன் என்று காரிக்கண்ணனார் போற்றுகிறார்

இனி சோழனைப் புகழ்கின்றார் முதலில் ஆற்றின் பெயரைக் குறித்துப் போற்றிய பின்பு ஊர்ப் பெயர் சொல்லிப் புகழ்கின்றார்

'அறந்துஞ்சும் உறந்தை பொருநனை' [14]

'உறந்தை' என்னும் ஊருக்குத் தலைவன் என்று பொருள். ஊர்ப்பெயரைச் சொல்லி போற்றுவதுதான் மௌனம். நெய்தலுக்கு உரியவனைச் சேர்ப்பான் என்பர் குறிஞ்சிக் குரியவன வேடன்/ பாலைக்குரியவன ஆறலைக்கள்வன்; இவ்வாறு நிலப் பெயர்ச் சொல்லி போற்றுவது என்பது அந்தக்கால வழிமுறை. இன்றும் கூட இவ்வழக்கம் உள்ளது. துறவிகளைப் பற்றிக் கூறும் போது 'தங்கால் மௌனகுரு' என்பர் அதுபோல் அந்தக் காலகட்டத்தில் மன்னர்களைப் புலவர்கள் ஊர்ப்பெயர் சொல்லி போற்றினார்கள் என்பது கண்கூடு இத்தகைய முறை 'மௌனம்' அடிப்படையில் வருவது ஆகும்

(அ) நீரும் முத்தும்:

அடுத்துப் பாண்டியனைப் பற்றிப் புகழ்கின்றார் நெல்லும் நீரும் எல்லோர்க்குரியது அரசனுடைய நாடு சிறந்து விளங்க வேண்டுமானால் நெல் விளைச்சலின் வளம் வேண்டும். அரசனுடைய ஆட்சிமுறை வெற்றிபெற வேண்டுமானால் நாட்டில் நெற்பயிர் விளைய வேண்டும் குறிஞ்சி நிலத்தில் மழை

பெயயும். காடடாறாக ஓடி வரும் குன்றுகளை எல்லாம் சுறற சுழனறு ஓடும் மரங்களை வீழ்த்தி ஓடிவரும மண்ணை அரித்து குழியாககி ஆறு ஓடும் மணலவெளிகள ஆங்காங் திடடுதிடடாக இருககும் அத்தகைய ஆற்றின வளம் நெல்லை விளைவிக்கும ''வரப்புயர'' எனறு ஔவையாரும பாடுகின்றார் நாடு வளமாக இருகக வேணடுமானால, பயிா நன்றாக வள வேண்டும் அடுதது நீரவளம் கூறுமபோது வண்டல் மண் நிறைந் வளம பொஙக வேணடும் எனறு புலவா கூறுகிறார் நாட்டி நெற்களஞ்சியஙகள் நிறையாது போனால், பஞ்சம் வரும், பஞ்ச வந்தால பசி வரும், பசி வநதால் பததும் பறந்து போகும் ஆகையால், நாடடு அளவில பஞ்சம் இல்லாமல் இருகக வேணடும இதைததான நெல்லும நீரும் என்று அமைதது காடடுகினறாா தொடாந்து கூறும்போது சநதனமும் முத்தும் நிறைநத நாடு எனறு கூறுகினறார் சநதனம் பற்றிப பாடியதால் மௌனமாக நாடடின் இனப வளம காட்டுகிறாா தலைவன் தலைவி இடையே மணம் மிகுநத வாழ்ககை அனபு பொங்கும் வாழகை ஆறுதல் மிகக வாழ்க்கை ஆற்றியிருக்கும் வாழ்க்கை ஏற்படடு அமையும் அதுதான நெஞ்சின அளவில் பொஙகி வழியும பூச்சாம போன்ற வாழ்க்கை மாறி அமையும சந்தனம் இருக்கும் இடததில மணம இருககும மணம மனதுள இதயததைப் பொருத்தி வைககும் ஆகையால்தான் வளததைப் பற்றிப் பாடி அமைகிறாா முத்துககுளிககும தொழில் அனறைய தமிழகத்தில பெரும்பணியாகப் போற்றப்பட்டு வநதது. ஆகையால் புதிய வளமும, புதிய தொழிலும் பொஙகிப பெருகிற்று

> நெல்லும நீரும் எல்லார்க்கும் எளியவென
> வரைய சாந்தமும் திரைய முத்தமும் [18]

என்று வளத்தைப பாடுகிறார் மனனவன நாட்டுப் பொருளாதாரததை வளபபடுத்த வேணடும் இநத முறையான நிலை மௌனமுறை எனபதின்பாற்படும்

சஙககாலச சானறோாகள நாட்டுவளததைப் பற்றிப் பாடும்போது ஓலைச் சுவடியிலோ நூலின் வடிவாகவோ தருவார்கள் புததகஙகள் நூலகள இனறியமையாதனவாக விளங்கின பெரும் புலவாகள நீரைப் பற்றியும முத்துக்கள் பற்றியும் வரைந்து வைக்காமல போயிருநதால் அவர்களைப் பற்றி தெரிநதிருககுமா? மு. வரதராசனார் அவர்கள் ' புததகஙகள எழுதியவாகளும படிக்கின்றவர்களும் நற்பணபு

இல்லாதவாகளானால அவறறின வாழ்வு புற்றீசல வாழ்வதுதான்'' [16] என்று கூறியுளளமை நோககததக்கது

ஆ. முரசுகள்

வாழகககையின் வளம மெளனத்தில் இருககிறது காரிககணணனாா தொடாந்து பாடுமபோது மனனர்களின மூன்று முரசுகளைப் பற்றிக கூறுகின்றாா் அவை வீரமுரசு, நியாய முரசு, தியாக முரசு என மூனறு வகைப்படும் வீர முரசுக்குச சானறாக உரையூர் மருத்துவன தாமோதரனாா, சோழன் குராப்பள்ளித துஞசிய பெருந்திருமாவளவனைப் பாடும் பாடல் அமைந்துளளது நாடடை ஆளும் பொறுபபு மிகக கடினமான ஒனறாகும் ஆனால சாகாட்டு ஆடசி போல அரையுடைய சகடையினது குழிபபாய்த்தலைத தீர்த்துச செலலும் வலியையுடைய பாரம் பொறுககும பகட்டையுடை மனனன் தவறறியாக முழஙகும் வெனறி முரசு வீரமுரசு முழஙகும நாடும்'' என்று வீரமுரசு பற்றிப புறநானூற்றில சுட்டப்பட்டுளளது

''ஆனாச் சாகாட்டு ஆழ்ச்சிப் போக்கும்
உரனுடை நோனபகட் டன்ன வெங்கோன்
வலனிரங்கு மரசின் வாயவாய் வளவன்'' [17]

அடுதத நிலையில் நியாய முரசுக கூறபபடுகிறது சஙக கால மனனர்கள நியாயம் கருதிப போாமுரசு கொட்டி வைததிருககிறார்கள் அவர்களுள் சேரமான குடககோ நெடுஞ்சேரலாதன், சோழன வெற்பறொடைககைப் பெருவிறககிள்ளி எனற இரு மனனரும் போர்த்தொடுக்கினறனர் இருவரும் களததில் மெளனமாக இறந்து கிடக்கின்றனர் பெருமனனர்கள் அலலவா? நியாயததைக காக்க போரிட்டவர்கள அல்லவா? அந்த இரு பெரு வேந்தாகளும நியாயததைக் கட்டிக் காக்க முயன்றார்கள் அலலவா? ஆகையால்தான அவர்களுடைய முரசு நியாய முரசாகிறது

தியாக முடிவுககுச சான்றாக பெருஞ்சேரலாதன் எனனும் மன்னன் சோழன கரிகால் பெருவளததானோடு போரிட்டுப் புறப்பண் நாணி வடககிருந்து உயிாதுயிர்நதான அககாடசியைக் கழாத்தலையார் பாடுகிறார். உயிரைத் தியாகம் செய்த மன்னன். கரிகாலனோடு பொருத காலத்தில் சேரமான முதுகிடாது நேர்நின்று போரிட்டான அவன மாாபு குறிகதெறிந்த கரிகாலன வேல் அவன் மார்பிறபட்டு முதுகிடததைப புண்ணாககிற்று. ஆகையால் வடக்கிருந்து உயிர்நீததான் என்று கழாத்தலையார்

பாடுகின்றார் அவனுடைய முரசு தியாக முரசல்லவா? ''யாழ் பண் மறந்தது பெரிய இடத்துப் பாலுகவிழ்ந்து போயிற்று சுற்றத்தார்கள் கள்ளை மறந்தார்கள் உழவர்கள் உழவுத் தொழிலை மறந்தார்கள் சுருங்கக் கூறின நாடே அழுதது அது தியாகமதானே!

> 'பண்யாழ் மறப்ப..
> இருங்கட் குழிசி கவிந்திழுது மறப்ப. .
> சுரும்பார் தேறல் சுற்றம் மறப்ப...
> உழவரோதை மறப்ப' [18]

இறுதியில முதுகில் பட்ட புண்ணிற்காக உயிர்துறக்கிறார் ஒரு வீர மன்னன் என்றால் அது தியாகமல்லவா? நாட்டுக்காக நாட்டு மானத்தைக் காப்பதற்காக தன் மானத்தைச் சேர்த்துக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக முரசினை இழந்து தியாகம் செய்கின்றான் அல்லவா? அதற்குத்தான் 'தியாக முரசு' என்று பெயர் இவ்வாறு மூன்று முரசுகளைப் பற்றிப் பாடிய பின்பு இணைநிலைப் பற்றித் தொடர்ந்து பாடுகிறார் காரிக்கண்ணனார் மௌன ஆட்சி அல்லவா?

இ. தெய்வம்

திருமாவளவனும் பெருவழுதியும் அவைக்களத்தில் அழகாக வீரம் தோன்ற வீற்றிருக்கும் காட்சியைத் 'தெய்வக்காட்சி' என்று கூறுகின்றார்.

> பானிற அருவிற் பனைக் கொடியோனாம்
> நீனிற வுருவிற் னேமியோனும் .. [19]

பால் போல் நிறத்தை உடையவனான பனைக் கொடியை உடையவனும், நீல நிறத்தை உடைய ஆழிக்கு உரியவனான இறைவனும் இருப்பதுபோல காட்சிக் கொடுத்த அம்மன்னர் களை வாழ்த்துகின்றார் புலவர் மன்னனை இறைவன் என்று ஏன போற்ற வேண்டும்? செங்கோல் வளையாது முறையாக ஆட்சி செய்யும் மன்னவன் இறைவன்' என்று போற்றுவது வள்ளுவா காலத்திலும் இருந்தது சங்க காலம், சங்கம்மருவிய காலம் ஆகிய இரு காலத்தோடு சமய காலத்திலும் கூட மன்னனைத் தெய்வம் என்றும் இறைவன் என்றும் போற்றப்பட்டு வந்த காலம் உள்ளது ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் மன்னவன் நாள்தோறும் செங்கோல் தவறாது ஆட்சி செய்ய வேண்டும் கொள்கைக் கூட்டத்தினர், இறைவனைத் தூற்றுவார், சமய சழக்குகளை மன்னன் தீர்க்க வேண்டும் செங்கோல் தவறாது முறை செய்து ஆட்சியை நடத்த வேண்டும். அறம் பார்த்து மக்கள் கண்களில கண்ணீர் வார்த்து [20] ஆட்சி நடத்த வேண்டும்

வீட்டில் சிறு துன்பம் ஏற்பட்டால் பெற்றோர்கள்தான அதற்குக் காரணம், கோயிலில் சிறுசொல் பொறுக்காமல ஏதேனும் குறைபாடு நேர்ந்தால் பூசை செய்யும் பூசாரிதான அதற்குக் காரணம். ஆகையால்தான மன்னனைக் கண்ணோட்டமுள்ளவர்களாகக் காட்டுகிறார் திருவள்ளுவர் கண பெற்றும் அதைப் பயன்படுத்தாதவர்கள் வெறும் நோக்குவதற்குச் சமம் என்று கூறுகிறார் வள்ளுவர்.

''மண்ணோடு இயைந்த மரத்தனையர் கண்ணோடு
இயைந்துகண் ணோடா தவர்'' [21]

ஆகையால்தான காரிக்கண்ணனார் மன்னனைத் தெய்வமாகக் காட்டுகிறார் காத்தலும் கொல்லலும் மன்னனின கடமையாகும் குற்றம் குறைகளை ஆராய்ந்து நீதி வழங்க வேண்டும் அரசவையில் ஒரு பெண் சிக்கிக் கொள்ள கொடியவர்கள் அவளை அவமானப்படுத்தி கட்டியிருந்த சேலையை அவிழ்க்க முயற்சி செய்தபோது அதைக் கண்டு வாளா இருந்த அவையோரைப் பார்த்து பாரதி ''நெட்டை மரங்களென நின்றிருந்தார்'' [22] என்று அறம் கேட்டு நீதி கேட்டுப் பாடுகிறார் மன்னவன் முறை தவறினான் என்பதை இது காட்டவில்லையா? துகிலுரியப்பட்ட அந்தப் பெண் இறைவனிடம் சரண் அடையும்போது இறைவன வந்து காக்கவில்லையா? அதனாலதான் அறம் வளர்க்கும் மன்னனைத தெய்வம என்று காரிக்கண்ணனார் கூறுகிறார் இதற்குப் பெயர்தான் மௌனம்; அறத்தை அறிவது மௌனம்; தெய்வம் மௌனத்தைச் சார்ந்தது

இரு தெய்வங்களும உடனிருந்து காட்சி கொடுப்பதுபோல இரு மன்னர்களும் அவையில் அமர்ந்திருந்தார்கள காரிக்கண்ணனார் பாடல சங்க காலத்தில தெய்வக் கொள்கை இருந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது உருவ வழிபாடும் கூட அமைந்திருந்தது என்பதை விளக்குகிறது இவ்வாறு கூறிய சான்றோர் 'இன்னும் கேண்மின' [23] என்று தொடர்ந்து கூறுகின்றார்

ஈ. நட்பு

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த மன்னர்கள மிகுவலி படைத்தவராய் இருந்தாலும் கூட்டுச் சேர்ந்து - நட்புக் காட்டிப் பகையை வென்ற வரலாறு நமக்குத் தெரிகிறது அதற்குக் காரணம் சூழலே ஆகும பலரும் ஒன்றிணைந்து வந்து பாரியைக் கொன்றார்கள் அல்லவா? 'உடனிலை' என்ற சங்க கால சொல்லுக்கு இன்று பொருள் காண வேண்டுமென்றால

'இணைநிலை' என்றே கூற வேண்டும் 'உடனிலை' என்றால் இரண்டும் அருகருகே இருப்பது ஆகும் 'இணைநிலை' என்றால் அருகருகே இருப்பது மட்டுமன்று இன்ப துன்பங்களில், வெற்றி தோல்விகளில், ஏமாறாறம் நமபிககைகளில சேர்நது இணை காட்டி வாழவது ஆகும ஒரு வணடி இருககிறது அந்த வணடிககு இரண்டு சககரஙகளுணடு இரண்டு எருதுகள் உண்டு சககரங்கள இரண்டும இணைந்து உருணடாலதான் வணடி ஓடும் அருகருகே இருப்பின நின்றுவிட்ட வண்டியைக குறிக்கும். இரண்டு எருதுகளும் இணைநது இருநதால்தான் வணடி ஓடும சணடியிட்டு நின்று விடடாலும ஒரு எருதால தான இழுக்க இயலும, அது போல இணைநிலைக காட்டிச் சஙகததது மன்னர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்று கூறுவது பொருநதும் அல்லவா?

அநத இணைநிலை என்ற சொல இரு மனனாகளுககு மிடையே தோனறி அமையும் பிரியா நட்பை உணாததக வல்லதாக உள்ளது

'இசை வாழியவே' [24]

என்று விளககுவதனால இருவரிடையே காணபபடும் நட்பைக காட்டவல்லதாக அமைநதுள்ளது 'இசை' என்னும் சொல்லுககு சங்க காலத்தில புகழ' என்ற பொருள் அமைநதுள்ளது 'இசைபட வாழதல்'[25] என்று வள்ளுவர் கூறுகின்றார் ஆகையால் இணைந்திருககும் நீங்கள் இருவரும் இனிதாக வாழ வேண்டும், பிரியாமல் வாழ வேண்டும் என்று வறபுறுததிக் கூறுகின்றார் 'வாழிய என்பதனால் இறத்தல 'சாதல்' வராமல் உடன நின்று தோளோடு தோள் கொடுதது, கணணோட்டம் காட்டிக தொடர்நது வாழ வேணடும் என்னும் உள்ளத்து உணாசசியை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றார்

உ. வெற்றி

வெற்றி அடைய வேண்டுமானால் போாககளத்தில் வாகை சூட வேணடுமானால் இரு மனனாகளிடையே ஒற்றுமை இருக்க வேண்டும் நட்பு வெறறியைக கொடுக்கும் இணைநிலை உடனிலை தளர்நதால் தோலவியே கிடைக்கும் இணைநதிருநதால் கடலால் சூழப்பட்ட பௌவததினால் சூழப்பட்ட மாநிலம உங்கள கரததின ஆளுகைககு வந்து சேரும் என்று விளககம் அளிககின்றார் காரிககண்ணனா

ஒருவீ(ர்) ஒருவிா ஆற்றுதிற் இருவரும்
உடனிலை திரியீா ஆயினும் இமிழ்திரைப்
பௌவம் உடுத்தஇப் பவங்கெழு மாநிலம்

என்று ஆழ்ந்து எண்ணிப் பார்த்து அறிவு புகட்டுகிறார், காரிக்கண்ணனார் பகைவன் முற்றுகை இடும்போது இருவரும் சேர்ந்து போராடி வெற்றி கொள்ள வேண்டும். வாகை சூட வேண்டும் பெருமன்னர்கள் இருவர் ஒருவரையொருவர் சார்ந்து நின்றால் வெளிப்பகையையும், உட்பகையையும் வெற்றிக் கொள்ள வாய்ப்புண்டு வீரர்கள் அல்லவா! படையுடைய மன்னர்கள் அல்லவா? அவர்கள் அஞ்சுவார்களா? அவர்கள் தோல்வியை ஒப்புக் கொள்வார்களா? மௌன வீரர்கள் அல்லவா?

ஊ. பொதுமொழி

மன்னன் களம் புகுதலும் வெற்றியடைவதும் மிக இயற்கை பதிலடிக் கொடுத்துத் தோல்வியுறச் செய்வது அரசனின் வலிமையையும் தந்திரத்தையும் காட்டும் போர் மேல் வந்த மன்னனை புறமுதுகிட்டு ஓடச் செய்வதென்பது மன்னனின் தலையாய கடமைகளில் ஒன்று அந்த நிலையில் போர்மேற் சென்றால் மாறறார்கள் பகைவர்கள் பலவாறு தூற்றிப் பேசுவது இயற்கை இவனென்ன பெரிய மன்னனா? களத்தில் வேல் எறிந்தால் அதைத் தாங்கும் வலிமை அவனுக்கில்லை அவன் தோல்வி அடைவது நிச்சயம் என்று 'பொதுமொழி'[26] கிளப்புவான இதத்கைய முறையை 'கண, காது இல்லாத செய்தி' (Rumour) என்று ஒற்றர் வாயிலாக அறிந்து வெற்றி பெற வேண்டும் சின்னஞ்சிறு கதைகளைப் பேசி வெற்றிக்கு எதிராகக் கூற்றுக்களைப் கிளப்பி தோல்வியுறச் செய்தல் என்பது இழிந்ததாகும் பொதுச் சொல் என்பதற்கு இன்னொரு பொருளையும் கூறலாம பொது மகளிரால் உருவாக்கப்படுகிற வேண்டாத கட்டுக்கதைகள் பொய்யுரைகள் புழுதிச் சொற்கள்

இவற்றின் சாயலையும் பொருளாகக் கொள்ளலாம் பொதுமகளிர்கள் பணபிலலாதவர்கள் பொன் தேடுகிறவர்கள், பணபுக்கு எதிராக நின்று அறவாழ்வின் போக்கை பொதுமொழி கூறி புளித்துப் போன வெறும் சொற்களைக் கூறி வாழ்வை சிதைக்கின்றவர்கள் மன்னர்களையும், பேரரசர்களையும் அணைந்து தாறுமாறாக வழிகளை, வாழ்வைச் சிதைக்கின்றவர்கள் மலர்கள் மடல் அவிழ்ந்து உதிர்ந்து போன சருகுகளைப் போல் ஆரவாரத்தினாலும் ஆட்சி முறையுடனும்,

ஆளுவோரை ஆற்றங்கரையோரததில் அருவிகளின சாரலில சுனைகளின் ஓரததில் சிந்துபாடி அழிததுக குலைக்கிறவர்கள் ஆவார்கள் ஆகையால முனனோா சென்ற நெறியான வழிமுறையில் அணடு அறத்தைக காகக வேணடும் ஆகையால் நல்லவறறை நாநிலததில பரப்பி வாழ முயறசி செய்ய வேணடும். அதற்கு மெளன வழியே சிறநதது எனறு கூறலாம

சங்ககால வாழ்வியல் அமைப்பு முறை போரியல் அமைப்பு முறை வேறாக இருநதது வியப்புக்குரியதாக இருந்தது பொதுமொழி பேசப்பட்ட காலம் அது பொறுமை மொழி என்பது பொதுமொழி ஆகி இருக்கலாம் எடுததுககாட்டாக சென்னை நகரததில 'ஹேமிலடன பிரிட்ஜ்' என்னும் பெயர் குறுகி 'அம்டவாராவதி' எனறு வழங்குகிறதல்லவா? அதே சென்னைக்குச் செல்லும வழியில 'பூவிருநதவலலி' என்னும் பெயா குறுகி 'பூந்தமல்லி' ஆயிற்று அல்லவா? 'அமைநதகரை' எனனும் சொல் 'அம்ஜிகரை' ஆயிறறு அல்லவா? அபபடிததான சஙக காலத்தில் மககளால் பயன்படுததபபட்டு வந்த சொற்கள் காலபபோக்கில் குறுகியோ நீணடோ வழஙகப்படுகிறது அது போல் 'பொறுமைமொழி' எனபது மறுவி 'பொதுமொழி' எனனும் சொல்லாகி இருககக் கூடும்

போா நடககும்போது பகை மனனாகள் 'வதநதி'களைக கிளபபி விடுவாாகள் போலும் மன்னனின பொறுமையைச சோதிக்கும் அளவுககு அபபொது மொழிகள் இருநதிருககக கூடும். எடுத்துககாடடாக பாலுணர்ச்சிச செய்திகள்' (Sexual Matters) வெறுமனே வேண்டா வெறுபபாகி கிளறி விடுவான அவை மனனனின் வெற்றி நிலையைத் தடுககக்கூடியதாக அமைநதிருக்க வேணடும்

இரணடாயிரம ஆணடுகளுககு முனபு நடந்த போரில ஒழுககமான மனனனை ஒரு துணைவியுடனே இல்லறததை நல்லறமாக நடததி வநத மனனனை நனநடை நல்கல் வேநதற்கு கடனே' எனறு பொன முடியாா பாடியிருககும் பாடடு, அந்தக கால மனனாகளுடைய ஒழுககததையும் நல நடத்தையையும் காடட வல்லதாக உளளது அரசிகள் எல்லாம் இல்லுறை மகளிாகளாக வாழ்ந்திருக்க வேண்டும் நாட்டுக்குத் தலைவனல்லவா? ஒழுககக கேட்டினை ஒழுக்கத் திட்டம போடுகிறவன அலலவா? அதனாலதான, அககால வஞ்சினைப் பாடலகள் இதனை வலியுறுத்துகினறன

''கொடியண்டும் இறையென கண்ணீர்பரப்பி
குடிபழித தூற்றும் கோலேன் ஆகும்'' [27]

இநதப் பாடலில பழிதூற்றல் எனனும் சொல் 'பரத்தையர் பால காதல்' கொண்ட கொடியவனே ஆவேன் ஆகுக' என்று மனனன தனனைத்தானே இகழநது கூறிகொன்வதில் இருந்து பழிககு அரசர்கள அஞசிய போககு காணபபடுகிறது. கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி என்னும் மன்னன, உலகின் போககைப் பாடுகிறான.

''அஞ்சலுமிலர் பிறர் அஞ்சுவது அஞ்சி
புகழெனின உயிரும் கொடுககுவர்'' [28]

எனனும இநதப பாடலில் 'பிறனமனை நோக்கா பேராணமை படைதத மன்னர்களைக காணமுடிகிறது. வழிமுறையாக வருகினற அரசு, தாய முறைக்குக் கேடு நேரக்கூடாது என்று பழிக்கு அஞ்சி மனை பார்க்கும் பழிக்கு அஞசி வாழநத போககு உள்ளது

ஆகையால், 'பொதுசசொல' எனபது பொறுமையைச் சோதிக்கும் ஒரு சொல் என்பது தெரிகினறது அல்லவா? சாதாரண உலகியல் வாழ்க்கையில் மானம் கெட்டவன எனனும சொல்லைச் சொன்னால கததிவெட்டு, குதது குருதி பொஙகிவிடுகிறதல்லவா? ஓர் அழகான அடக்கமான இளம்பெண்ணைப் பாாத்து 'மானங் கெட்டவளே' எனறு சொனனால ஒபபுக்கொள்வாளா? கோபமுறுவாள், குடிகேடன எனபாள் நீ மட்டும் உயர்நதவனா ! என்பாள் அதுதான தமிழககது ஒழுகக வாழ்க்கை ஆகையால், பொறுமையைச் சோதிககும் பொழுது மொழிகளை மனனவன் ஏற்க மறுத்து போர் மேல் புகுவான ஆனாலும கூட அஞசுவதற்கு அஞ்சி' எனனும்போது மௌனக்குரல மௌனக கொள்கை இடம்பெறுவதைக காணலாம் மௌனமாக ஊர்ப்பழியைப் பொறுததுக கொணட மனனரும பெண்டிரும கூட வாழந்திருக்ககககூடும அது சிலமபில் தெரிகினறது மணிமேகலையில் புலபபடுகிறது. ஆகையால, இரண்டு மனனர்களுக்கும் அறிவுரை வழஙகுமபோது 'பொதுமொழி' கொள்ளா எனறு பாடுகின்றார் காரிக்கண்ணனா

எ. புணர்ச்சி

வாழக்கைப போராட்டமானது நனிபபோராட்டமும் இழிப்போராடடமும் மிகுதியாக உள்ளது காரிக் கண்ணனார் என்னும இந்தப புலவர் ஆழ்ந்து சிநதிககும் ஆறறல் உள்ளவராக

இருக்கிறார் வாழ்வியல் அகம புறப்போராட்டங்களை நனகு உணர்ந்திருக்கின்றார் நடைபக குறிக்க 'புணர்சசி' [29] என்ற சொல்லை ஆணடிருக்கிறார் இதே சொல் அக இலக்கியததிலும வருகிறது குறிஞசி நிலமும் அதன ஒழுககமும 'புணாதல்' என்று உளளது ஆயினும ஆணும பெண்ணும் கட்டித தழுவினால் அதற்கு நட்பு எனறு பொருள அனனையும் மகனும கட்டித தழுவினால அதறகுப பாசமென்று பெயர் பரததையும் தலைவனும கட்டித தழுவினால் அதற்குப 'பொய் முயககம' என்று பெயர் தந்தையும் மகனும் கட்டித தழுவினால் அதற்கு அனபு எனறு பெயர் குழந்தையும கட்டித தழுவினால அதற்கு 'அறிய அனபு' எனறு பெயர் ஒரு கிழவியும இளைஞனும் கட்டித் தழுவினால அதறகுப 'பெருநதிணை' என்று பெயர். ஆகையால் காரிக கணணனார் 'இனறே போஙக நும் புணர்ச்சி' என்று பாராட்டும போது இஙகே உளளார்நத நட்பை அடிப்படையாக வைத்துக் கூறுகினறார் எனறு பொருள்

பகைவாகள போாககளத்திறகு வநதால இரணடு மனனாகளும இணைநது இருநது போரிட்டு வெலலவேணடும் எனறு கூறுகினறாா இருவரும வீரர்கள், இருவரும மனனாகள். ஒருவன சோழன, ஒருவன பாண்டியன், ஆயினும், நடபால் சேர்ந்தவாகள், எணணததால் இணைநதவாகள் ஆகையால்

'அடுகதை துயாத்தும வேலே' [30]

களத்தின் கண போர்ததொடுதது இருவரும வேல் உடறறிப் போரிட்டு வெலக எனறு வாழத்துகினறார். அபபோது இருவரும் கூட்டம பெறறு ஓஙகி வாழக என்று கூறுகின்றார் சங்க காலததில் கூடடம எனறால இருபொருள உணடு

அ தலைவனும தலைவியும இணைநதும் இயைநதும சேர்நதும் சேர்பபில இருநதும புணர்ந்து வாழும வாழ்க்கை

ஆ பெருமனனாகள தஙகளுககுள் இணைநது தம பகைவரை ஒழிகக திடடம போடுதல அதறகுக கூடடம எனறு பெயர் இருநதது

இனறைய காலததில கூட்டம் எனறால் பெரும்மக்கள் கூடடததைக குறிகக வந்துளளது (Public Meeting) ஆகையால், காலததிறகு ஏறப சொற்கள 'மௌனமாய' பொருள் மாற்றம் பெறறு அமைநதுவிடுகிறது எனபது புலபபடும்

'குன்று கெழுநாடே' [31]

எனறு குனறைக காட்டி நாட்டுப பெருமையைக் கூறுகிறாா மெளனமாக இணைந்திருநது வாழக்கைக் களததிலும போாககளததிலும வெற்றிபெறுவீர் என்று காரிக கண்ணனாா மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்த்துகிறார்

ஆகையால்தான, இளறைககு இரணடாயிரம ஆண்டுகளுக்கு முனபு ஏறபடடு அமைநத மெளன நட்பை மனனர் வாழ்வில மாறி அமைநத நடபை இநத நூறறாண்டில் கூடப் போற்றி வளர்க்க வேண்டிய கடமை ஆட்சியாளர்களுக்கு இடையே தோனறி அமைநது விடவேணடும என்றும் அது மெளனமான பணபாட்டை ஒரு புதிய சமயக கொளகையாக 'மெளனிசம்' ஆக அமைய வேண்டும எனறும கூறுவதில தவறு எனன இருககமுடியும்?

அடிக்குறிப்புகள்

	புறநானூறு, வேள்பாரி, 105
	பதிற்றுப்பத்து, புணணுமிழ் குருதி, 21
திருவளளுவர்	திருககுறள, நிலையாமை, 247
பாரதியாா	பாரதியாா கவிதைகள், பாபபா பாட்டு ப 375
திருவளளுவா	திருக்குறள, புறஙகூறாமை, ப 130
கெளசிகனாா	மலைபடுகடாம், 12 17
பாணடியன தலையாலங் கானதது செருவெனற	
நெடுஞெசெழியன	புறநானூறு, 18
பாரதிதாசன	பாரதிதாசன் கவிதைகள், பகுதி 1
பாண்டியன் நெடுங்செழியன	புறநானூறு, 18
Maxim Gorky,	On Literature PP 11-12
…	புறநானூறு, ப 581
சுந்தரமபிள்ளை, பெ	மனோன்மணியம நீலகமனனன வீரஉரை
	புறநானூறு, 58, 1 8
மேலது	58, 9
மேலது	58, 49 52
வரதராசன, மு	இலக்கிய ஆராய்சசி ப 77

17		புறநானூறு; 60, 8 10
18	மேலது	65, 1-4
19	மேலது	58, 14 15
20	திருவளளுவா	திருக்குறள, கொடுங்கோனமை, ப 16
21	மேலது	கணணோடடம, ப 181
22	பாரதியா	பாரதியார் கவிதைகள, பாஞ்சாலி சபதம், ப 429
23		புறநானூறு 58:19
24.	மேலது	58:19
25	திருவளளுவா	திருககுறள, இறைமாட்சி, ப 2
26		புறநானூறு 58 27
27	மேலது	82, 12 13
28	மேலது	182 4 5
29	மேலது	58 28
30	மேலது	58 29
31	மேலது	58 32

முடிவுரை

பக்தி என்றால் வழிபடுதலும், மதிபபளிததலும் ஆகும இந்த பகதி என்பது குகை மனிதனை (ஆதி மனிதனை) கடவுள தத்துவத்திறகு அழைககதுச் செனறது பழஙகாலத்தில் மனித இனம தன்னைக காட்டிலும் வலலமையும் ஆறறலும் பொருந்தி இருககினற தன்மையில கடவுள் தெனபட்டா மனித சக்திககு அபபாறபட்ட ஒரு சகதி ஏதோ ஒனறு இயங்கிக் கொண்டு இருநதது அதை அளக்கவும தேடவும் அவன் முயனறான அதே நேரத்தில தனனைச் சுறறிலும இருக்கின்ற இயறகைக காட்சிகளில - இயறகை ஆற்றலில் அவனுடைய கவனம் திருமபிய போது 'இறைமை எனபதை உணரத் தொடங்கினான. இதுவே பகதி தத்துவத்திற்கு ஆரம்பம் எனலாம்

மனிதன் பகுத்தறிவு வளரத் தொடஙகியபோது பசியால் மிகவும் தவித்தான எப்போதெல்லாம் பயிறு பசிதததோ அப்போதெல்லாம் சோர்வால் - ஆற்றலின்மையால் அவன் நடுங்கிப்போனான ஏதாவது மிருக இனஙகள் எதிரில் தென்பட்டால் கல்லாலாகிய கருவிகளை எடுத்து அவற்றினமேல் வீசி வென்றான அப்படி கல்லாயுதத்தை பயனபடுதத வேண்டும் எனறு அவனுள் ஒரு ஆர்வம் பொங்கி எழுநதிருககவேண்டும் ஆகையால், முதன்முதலாக பசி' எனனும் உணர்ச்சி இறைமை வழிபாடு செய்ய மனிதனுககு ஒரு தெளிவினை அளிததது என்பதனை அறியலாம

சங்க காலத்தில் மனித வாழ்வு இயறகையோடு இணைந்து செல்வது புலப்படுகிறது இயற்கைக் கூறுகளை ஞாயிறு, திங்கள், வானம், சுனை ஆகியவற்றின் போக்கில் 'இறைமை', 'சமயம்', பகதி', ஆகியவை விளககப் பட்டுளளது இந்த இயற்கையின் பினனணியில் இனறைய வாழ்வு செப்பனிடபபட்டுள்ளது புலவர்கள் 'இறைபாதி இயற்கைபாதி' என்று கோட்டிட்டுக்கொணடு பாடிய

தனமை இவ்வாய்வின மூலம் வெளிககொணரப பட்டுளளது

4. மனிதனின புததிக்கு எட்டாத தன்மையில் அமைநதுளள இயறகைச் சூழல் மனிதனின நெஞ்சில் ஒருவகையான மயகக உணாவு தோன்றி மறைகிறது அல்லவா? இந்தப பொருள புரியாத உணர்ச்சிக் கலவைக்குத்தான சமயம், ஆனமீகம், பக்தி, பேரினபம எனறெல்லாம் சானறோர்கள பொருள கூறினார்கள குழபபமும், தெளிவினமையும் சேர்ந்து புதியதொரு புதது ணாசிக்குத தூணடிலாய நின்று இறைவனுடையை குணாதிசயங்களை விளககும் தனமையில இவ்வாய்வு தெளிவு செய்கிறது

5 இறைவழிபாட்டினை இருவகையாகப பாரககலாம 1 அகவழிபாடு 2 புறவழிபாடு அகவழிபாடு எனபது மனித வாழ்க்கையின புறததே இயற்கையில் அமைந்துள்ள பொருள்களில இறைவனைக் கண்டு வழிபடும் மரபு போனறவற்றில் சடஙகு, சம்பிரதாயம், ஐதீகம் போனறவற்றின் துணைகொண்டு இறைவனை வழிபடுததலும் போனற செயலபாடுகள் புறஇயல வழிபாடு எனவும் 'உள்ளங்கவா களவன'என்று இறைவனைப பொதுவாகசசுட்டிக் காட்டுவது ஒரு வகை அதாவது அகம் உணர்வு கணட 'இறைமை' என்று சுட்டுவது மற்றொரு வகை அனபுணர்வு தோனறும் போது உண்டாக்கும் வலிமை ஆகியவறறை அகவழிபாடு எனவும அறியப்படுவதை இவ்வாயவு எடுததுககாட்டுகிறது

இடைக்காலத் தமிழ் இலககியத்தில் வளர்சசி நிலை அடைநத சைவ, வைணவ சமயத தோற்றம் அவற்றின வழிபாட்டுத் தன்மைகளோடு பிற்காலத்தில் சமய வரலாறறில் புதிதாகப புகுந்த சில புதிய கடவுள கோட்பாடுகளும, தத்துவஙகளும், கொள்கைகளும அசசமயஙகளின தாக்குறவுகளால் ஏற்பட்ட தறகால சமய வாழ்வியல போககுகளும் ஆராயபபட்டுள்ளன பல சமய வழிபாட்டை ஏற்றுககொணடு சமய வாழககையில் புதிய கூறுகளை அங்கீகரிக்க வேணடிய காலகட்டததில் பகதியின தனமை, சமயத்தின உயாவு தாழ்வு போனறவற்றை சமன்படுத்த மௌனிசம' ஒனறே ஏறறவழி எனபதை எடுத்துக்காட்டுவதாக இவ்வாயவு அமைகிறது

7 ஒன்று, ஒன்றிறகாக, ஒன்று, ஒன்றினுள் புகுவதறகாக, ஒன்று ஒன்றினுடைய தேவைக்காக வளர்ந்த போக்குத் தெனபடுகிறது சூழலகள் கட்பவெட்பநிலைகள புரிநதும புரியாமலும் இருநத காட்சிகள எதிலும் துடிதுடித்த ஒரு இதமான ஓசைகள தொடாநது வளாநது கொண்டிருந்தால, தேவையான 'பததிர உணர்ச்சி' அங்கே அற்றுபபோன ஒரு புதுமைத தோறறம் எஙகும் காணபபடத் தெனபட்டுகொணடிருநத நிலை மனித வாழ்வின நீண்ட தொடர் வாழ்வே காட்சியாக அமைநதிருபபதைப பார்க்க முடிகிறது எனவே, மனிதன் தன பாதுகாப்பு நிலைக கருதி தனனைவிட சகதி வாய்ந்த இறைவனை உயாவாகக கருதி வழிபட்டத தனமை தெனபடுகிறது

8 காடுகளில, மலைகளில, குகைகளில் வாழும கொடிய மிருகஙகளை எதிர்த்து அவறறை வெல்லும் சக்தியைப பெறறிருநத ஆதிகால மனிதன தனனுடைய வீரத்தையும், ஆறறலையும எணணித திகைத்தான அநத உணாவில் மனித ஆற்றலைவிட சகதிவாய்நததாக காணப்படுகிற இயறகையை அதன பினனணியில இருக்கும சக்தியை எணணி வியநதான அதனால் தனனைவிட அதீத சகதி ஒனறு உண்டு எனறு அறிந்த அவன அச்சகதியை 'இறைவன' எனற பெயரை அளிதது மனிதன வாழ்த்தினான் எஙகே மனிதசக்தி மனித ஆற்றல குலைநது போகிறதோ, எஙகே உணர்ச்சிப் போக்கு செயல்திறம் மாயநது போகிறதோ, எஙகே சிநதனைச் சகதி சிதைந்து புதைநது போகிறதோ, எங்கே மனிதத தனமையை மீறிய அசாதாரண சம்பவஙகள் தோன்றி அமைகினறதோ, அதறகுததான் 'இறை' என்ற பெயரை அளிதது மனிதன் தணிநதான் இதுவே சமயத தோறறத்திற்கு அடிகோலியிருக்க வேணடும் என்ற கருத்தை இவ்வாய்வின மூலம் கணடு தெளியலாம்

9 கண்டும் காணாமல் - கேட்டும கேடகாமல் அறிநதும் அறியாமல் வாழகினற நிலை போய், விரிததுப் பார்த்து எணணிச் சாய்ந்து, பினனிப் பிணைநது தன் முன்னால அசைநது கொணடிருநத காட்சிகளை வரிசைபட அமைத்தபோது தன நினைவுக்கும் செயலுககும் அப்பாற்பட்ட ஒனறு வாழவில் புதுமையைப படைததுக கொணடிருந்ததை உணர்ந்து அந்தப் புதுமையில் புரட்சி மணம் கமழ்ந்து வருவதைக் கண்டு வணங்கினான் இதுவே

இறைவனை உயதது உணரும் தன்மைக்கு அடிகோலியது எனபதை அறியலாம

10 ஒரு காலததில் பெண்களின் கற்பு எனனும் கொள்கை சமுதாயததில ஆழ்மையாய்ப பதிநதிருநதது எனபதை தமிழ இலககிய காபபியங்கள தெளிவுறுத்துகினறன இனறைககு பல நூறறாண்டுகளுககு முனனால் பெணகள் கறபில் ஓஙகி நின்று வாழ்நததார்கள எனறும் அதனால் 'பததினி' எனற பட்டம அவர்களுக்கு அளிககப்பட்டது எனறும நாளடைவில் அப்பத்தினிப் பெண்டிர் 'தெய்வம்' எனறும் 'மாசகதி' என்றும் போறறபபடடார்கள எனறும் புலவாகள கோடிட்டுக காட்டியப் போககு செம்மையுற இவவாயவில் அறியப்படுகிறது

11 சமய வாழவில் நெருப்பும, நீரும எனனும் கருத்து இறைமையினுடைய தனமையை விளககுவதாக அமைந்துள்ளது நெருபபு என்பது ஆணமை, நீரும் எனபது தணமை ஆகையால், இறைவன வெம்மையாகவும், குளிர்ச்சியாகவும் உள்ளான எனபதை புறநானூறறுப் பாடலின் வழி இவ்வாயவில் எடுத்துககாட்டப பட்டுள்ளது

12 பொருள்நாடிச் செல்லும் கலைஞர்களுக்கு எப்படி அரசரை நோககி வழி கூறப்பட்டதோ அதுபோல் கடவுளை நோககி மககளை திசைமாறறும் செய்யப்பட்ட தன்மையில் 'திருமுருகாற்றுப்படை' என்னும் பத்துப்பாட்டு நூல அமைந்துள்ள பாஙகு ஆராயப்பட்டுள்ளது

13 திருமுருகாற்றுபபடையில் சைவ சமய கருத்துக்கள் மட்டுமலலாது திருமாலினுடைய சிறப்புகளும் இடம் பெற்றிருக்கும் குறிப்புகளும் இவ்வாய்வு உற்றுநோக்கி வெளிக்காட்டியுள்ளது

14 சிவனை வழிபடுவோர் சைவம் என்னும் சமயத்தால சேர்க்கப்பட்டார்கள் உயிர்கள் வாழ்வதும், முக்தி அடைவதும் சிவனுடைய அருளால்தான என்று படிததவர்களும், பண்டிதர்களும், சமயவாதிகளும் நமபினார்கள் சிவனுக்கு மூன்றாவது கணணாக நெற்றிக்கண் உண்டு என்றும், அந்த நெற்றிககண்ணை பகைவாகளை அழிககப பயனபடுத்தினார் எனறும் சமயக் குரவர்கள் நம்பி வந்த பாங்கு நனகு ஆராயப்பட்டுள்ளது

15 திருமால அவதாரததை பத்துவித தசாவதாரமாக' வைணவாகள அமைத்திருககிறார்கள அரக்கர்களாலும, அசுரர்களாலும மக்கள் துன்பப்படடபோது இறைவன மனிதனாக திருவவதாரம செய்து அவர்களைக் காததான எபபொழுதெலலாம மணணின ஒழுககம கெடுகின்றதோ, நீதி அழிகினறதோ அபபொழுதெல்லாம இறைவன அவதாரம் எடுததுக காப்பாற்றுகிறான இநத வகையில் மக்களுடைய அறியாமையைப் போககத்தான கடவுள் அவதாரஙகள எழுபபப்பட்டன என்பன போனற செய்திகளை இவவாயவு ஈணடு நோககியுள்ளது

16 மனித வாழககை அனுபவஙகளினால ஆனவை இனபம, துன்பம, தெயவீகம், உலகியல என்று அனுபவங்கள் விரிகின்றன ஐநது வகையான இறைவனால் அமைககப்பட்ட ஐந்து உறுப்புகளின மூலம் இவை அமைதல கூடும கண்கள், செவிகள, மூககு, நாககு, தோல் ஆகிய ஐநது உறுப்புகள வாயிலாக இநத தெய்வீக அனுபவம் ஏறபடடமைகிறது என இவவாய்வு விரிவாக எடுத்துககூறுகிறது

17 எல்லா சமயஙகளும் சைனம், சமணம், பௌத்தம், சைவம, வைணவம ஆகிய உலகம தழுவிய சமயங்கள அறம, பொருள, இனபம், வீடு எனனும் நாற்பொருளைக குறித்து விளககிக கூறும் பாஙகு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது

18 சமயத துறையில் ஐம்புலன அடககம் மிகவும விரிவாக விளக்கபபடுகிறது மனிதனை படைககும்போது இறைவன அவனுககு உலகத்தையும், வாழ்க்கையையும் விளக்க புறத்தே ஐமபூதங்களையும், உடமபினகண் சுவையுணரும் ஐம்புலன்களையும அமைத்தார் எனபதனையும இவ்வைமபுலனகளை அடககுவதின் வாயிலாக இறைமை வழிபாட்டில் கவனம் செலுத்தி காமம, மயக்கம், வெகுளி எனனும மும்மலங்களை வென்று முகதிபேறு அடைய மனிதன முயற்சி செய்கிறான எனபதையும் இப்புலனடக்கம் வாழக்கை வழியினை வகுத்துச் செல்லவும் சமயங்களுடைய தத்துவங்களை புரிந்து கொளளவும பயனபடுமாற்றை இவ்வாய்வு தெளிவுறுத்துகிறது

19 கடவுள் என்றால் எல்லாவற்றையும் கடந்து நிற்பவன் மனித அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டவன் என்பது போன்ற பொருள்கள் சான்றோர்களால் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. அத்தகைய உருவமற்ற பெரும் சக்திக்கு உருவத்தை அளித்து அதைக் கண்ணாரக் கண்டு காமக் கழிவுகளை காணாமல் ஒளிபொருந்திய இறைவனின் காட்சி சிறப்பையே காணவேண்டும் என்னும் வேட்கையில் மனிதன் இறைவனை வழிபடத் துடிப்பதை இவ்வாய்வு படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

20 சமயக் குரவர்கள் தங்கள் சமயமே உண்மையானதென்று நிறுவுவதற்கு செவிவழி அறிந்த செய்திகளுக்கு பதில்கூறும் வகையில் அனல்வாதம் புனல்வாதம் செய்து தங்கள் சமயத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கு பெரிதும் போராடினர் என்னும் செய்தி இவ்வாய்வின் வழி விளக்கப்பட்டுள்ளது.

21. தவயோகிகள் 'பிராணாயாமம்' என ஒன்றினைப் பின்பற்றுவது கணக்கூடாக உள்ளது. இதன்பொருள் மூச்சுக் காற்றினை மேலும் கீழும் குறிப்பிட்ட கணித சம்பிரதாயங்களோடு செய்வது எதுவோ அதுவே 'தியானம்' அல்லது 'தவம்' ஆகும் என நம்புவர். இந்தக் காற்று மூக்கின் வழியாகச் சென்று குரல் வளையில் இறங்கி உணவுக்குழல் வழியாகச் சென்று உந்தியில் நிலைத்து இயல்பாக மனித உடலில் தோன்றுகின்ற பல்வேறு வகையான குற்றங்கள் குறைகள் ஆகியவை நீங்குவதற்கு உறுதுணையாக அமைகிறது என்ற கருத்தை இதன்கண் காணலாம்.

22 'நா' உடலுறுப்புகளிலேயே சக்தி வாய்ந்த பெருமை நிறைந்த ஒரு உறுப்பாக அறியப்படுகிறது. இந்த நாவினமூலம் மனிதன் சமூக வாழ்க்கையையும் சிறப்பான பக்தி வாழ்க்கையையும் நடத்தி வருகிறான். இந்த நாவை அடக்கி இறைவனின் புகழ்பாட இதனை பயன்படுத்தும்போது இது ஒன்றே மனிதனை கடவுளிடம் அடையாளம் காட்ட வல்லதாக அமைகிறது என்ற கருத்தினை இவ்வாய்வு உறுதி செய்கிறது.

23. எல்லாவற்றிலும் மனிதனுடைய தோல் எளிதில் உணர்ச்சியினைப் பெறவும் வெளிப்படுத்தவும் வல்லவையாகும். எனவே, உணர்ச்சிகளை ஒடுக்கி இறைமை அடைவதற்குரிய உணர்வுகளைப் பெருக்கி

வாழ்தலும், அதேபோல் இறைவன வழிபாட்டில் இன்றியமையாத ஒரு ஆசனமாக தோல் விளங்கி புலி, சிஙகம, மான, கரடி ஆகியவற்றின தோலில் முனிவர்கள் அமாநது தவம இயற்றி இறைவனை அடைந்துள்ளமை போன்ற கருத்துக்களை இவ்வாயவு தெளிவு செய்கிறது

24 மனிதனுடைய வாழக்கை இருபெரும் முனைகளினால் அமைநதுள்ளமை காணலாம். ஒருபுறம் அறம், பொருள், இனபம் எனச் சொல்லத்தக்க முறையில் அமைந்துள்ளது மறறொருபுறம வீடுபேறு அடைவதறகு இறை வழிபாட்டில் மூழ்கிப் பேருணமையை அறிநது பேரினபததில் திளைததல் ஆகியவைக குறித்து இவவாய்வில் சிறபபாக எடுத்துககாட்டப்பட்டுள்ளது

25 செலவம சோபபது தவறில்லை குடும்பம் வாழ சிறறூர் வாழ நாடு வாழ உலகம் வாழ ஒவ்வொரு படியின முனனேறறத்தில் செல்வம் துணை நிற்பதோடு, இசசெலவம் ஈதல மூலமாகத்தான் மனிதனுக்கு முழுப் பயனையும பெற்றுககநது அமைகிறது எனற கருத்தை இவவாயவு மிகத் தெளிவாக எடுதது்ககாட்டி யுள்ளது

26 முனனோாகள் சக்தியை வழிபாட்டுக கடவுகளாக மதிதது வாழநதார்கள் ஆவதும் பெண்ணாலே அழிவதும் பெணணாலே என்ற பழமொழி நோககுதற்குரியது சகதிககு கனிவான உணர்ச்சியில் பெரும பங்கு உண்டு எனறு தெளியலாம். அதேபோனறுதான் பெண்மை எலலா இலலங்களிலும திகழ்நது பேரானந்தத்தை அளித்து வருகிறது எனற பெணமையின் சிறபபை இவ்வாராயச்சியின்கண் காணலாம்

27 கணணின காமம் உடலையும் உள்ளததையும் ஒருஙகே ஆட்டிப்படைத்து மனிதனை அழிககும் தன்மையினை உடையது காமத்தை வெல்பவனே கடவுளை அனுபவிகக முடியும காமததால் எண்ணஙகளில அழுக்கேறி அதே ஆணவததால் அழிவுளள பத்மாசூரனைக குறித்து புராணக் கதையின வாயிலாக இவ்வுண்மையை இவ்வாய்வு நிறுவுகிறது

28 கோபம எனபது ஒரு பண்பாகும குணம உளள இடத்தில் கோபம் இருக்கும என்னும் வழக்கானது சமய வாழ்வில் தொனறு தொடடு மக்களிடையே உதாரணம்

காட்டப்படுகிறது இது இறைவனுடைய பணபினைக குறிப்பதாக அமைநதுள்ளமை அறியலாம

29 இறைவனுடைய எல்லா பகுதிகளையும் அறிய முடியாமல போகுமபோது மனிதனுககு கோபம வருகிறது அறிதல எனபது அறியாமையினினறும விடுபடுதல ஆகும் என்ற கூறறின தனமையில் இறைவனை அடைதல மிகச் சிறந்த கூறுபாடே ஆகும் எனவே, கோபம தவிர்த்து தீமைக்கு விலகி அறிவுபபூரவமாக இறைவனை அடைய சமயக குரவாகள எடுததுககாட்டிய வழிமுறைகளை இதனகண ஆழநது அறியலாம

30. சில சமயக குரவர்கள ஏக இறைவனை வழிபட்டபோது வேறுசிலர் பல வகையான தெய்வ வழிபாட்டு முறையை மககளுககுக காட்டியிருககின்றாாகள இந்தக குழப்பங்கள எலலாம மிகுதியாக வளாந்தபோது கடைசியில் 'தெய்வம் பல வடிவம' எனறும 'உணமையே கடவுள்' எனறும 'அனபே கடவுள' எனறும் கூறி சாதி, சமயம் ஆகிய கட்டுபபாடுகளைத தளர்த்தி இறைமை பொதுமை ஆன பாங்கு இடைககாலத தமிழ இலககியததின வாயிலாக இஙகு நனகு விளககுபபடடுள்ளது

31 சுறறுச் சுவர்களுக்குள முடங்கிக் கிடந்த பக்தி, இடைக்காலததில் தடுப்புச் சுவர்களை இடிததுககொண்டு புறப்பட்டு பகதி ஆரவாரததையும் மன உளைச்சலையும் ஏற்படுததத தொடஙகியது கடநத கால வழிபாட்டு முறைகள சரிநது போய மன உளைச்சலுககு ஏற்ற மருநதாக பகதி இலககியம் வளரத தொடஙகியது சஙகம மருவிய காலததில் காபபியக கதையோடு இரண்டறக் கூடிவளர்ந்த சமயம், இடைககால இலககியததில முழுமையான ஒரு தோறறததைத தாங்கி பகதியின முழககமபோல் எலலா இடங்களிலும் வேகமாகப பரவததொடங்கியப் போக்கும 'மும்மைகால உலகுககெலலாம் மூல மநதிரமாகத திகழ்பவன' எனறு இறைமைத தததுவம இராமாயணத்தில் வரையபபட்டுள்ளவறறை சுட்டிககாட்டி இவ்வாய்வு இடைககால பகதி வளாசசியின தனமையைப படமபிடித்துக காட்டுகிறது

32 சஙக கால இலக்கியததில் சமயததிறகு எனறு தனியான ஓா இடம அளிககபபடாமல், மனனர் செயல் முறைக்கு

மன்னா அரசாட்சி முறைக்கு - மன்னருடைய வீரத்திறகு உருவத்தைக் கொடுத்து சமயம் அரசனின் நிழலாகக் காட்டப்பட்டுள்ள செய்தியும், அதறகு அடுத்த நிலையில் சங்கம் மருவிய காலததில் (இருண்ட காலததில்) காவியங்கள தோன்றும் காலகட்டத்தில் சிற்சில புள்ளிகள் போல் சமயத்தின் சாயல் தென்பட்டதையும், ஆனால், இடைககாலததில், சமய காலத்தில் முழுமை அடைநத ஒரு வட்டம்போல் சமயத்திற்கென்றே ஒரு அமைபபுத் தோன்றி சிவனை வழிப்பட்டவர்கள் 'சைவம்' என்றும் திருமாலை வழிபட்டவர்கள் 'வைணவம்' என்றும் பிரிவுகள் அமைந்து சமயம் வளர்ந்த போக்கு நனகு விளக்கபபட்டுள்ளது

33 எல்லா சமயங்களும் உளளத்தில் இருநது பொங்கிவரும் ஆசை பாசம் அன்பு என்னும் மூன்று பண்பு நலன்களை வற்புறுத்துகினற நிலை இடைக்கால சமய இலக்கியங்களில் காணுமாறறை இவ்வாய்வு தெளிவு செயகிறது.

34 'முழுமையான வடடம் போனறது இறைமை' என்னும் கருத்து சுட்டிக காட்டப்பட்டுள்ளது

35 மனிதன் நினைவுக்கும் உணர்வுக்கும் அப்பாறபட்ட சகதியொன்றைக் காட்டி, அதற்கு 'விதி' என்ற பெயரைச் சூட்டி, எல்லாம் அவன் செயல் என்று தனனுடைய இயலாமையைக்காட்டி இறைவன எலலாம் தெரிநதவன் என்றும மனிதன் ஒனறுமறியாதவன எனறும் பறைசாறறி இறைவனுடைய பார்வைககு மறைவானது ஒன்றுமில்லை என்று மனிதன் இறைவனுககு அடிபணிந்து நடந்து, வாழந்து, கடந்து செல்லும் தன்மை இங்கு விளக்கம் பெறுகிறது

36. பொய்மை மிக்க தேகததை உண்மை என்று நம்பி அதை காககத் தேடும அனனத்தின் துனபம், அதுவே பெரிய துன்பமாகும் மனிதன் இந்த தேகத்தை வளர்க்கவும், இநததேகததிற்கு தேவையான சுகத்தைக் கொடுக்கவும் மேலும் பல துன்பங்களில் சிக்கித் தவிக்கிறான. இவ்வாறு துன்புற்று வாடும் நெஞ்சங்களுககு ஆறுதல் அளித்து ஆட்கொள்ளும் சிறப்பு இறைவனுககு மட்டுமே உரிததாகும் என்னும் உண்மை சித்தரிககப் பெற்றுள்ளது

37. மனிதன் காம வழிகளை கடக்க முடியாமல் காம உணர்வுக்குத் தீனியிட முடியாமல் தவிககும்போது அங்கு

ஒரு தெளிவு பிறககிறது. அந்தத் தெளிவு அகப்புண்ணை ஆற்றும் இறைவன் அமைத்த உருவஙகளை பகதி வழிச்செனறு புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பன போனற செய்திகள் இவ்வாய்வில் இடம்பெற்றுள்ளன.

38 சாதி, சமயம் ஆகியவற்றைக் கடிந்துகொண்டு, எல்லாம் ஆகிய இறைவனை எல்லோரும் தொழவேண்டும். எல்லோருக்கும் இறைவனுடைய அருள் தேவையாகும் என்று புரட்சிக் கருத்தொன்றைக் கூறுகிறார் தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார். இறை உணர்வில் சாதி - சமயத்தைப புகுத்தி வேடிககை பார்ப்போர்களை சாதிக கயவர்கள் சமயக் கயவர்கள் என்றும், பக்தி வழியை சுயலாபத்திற்காகவும், இன்ப வேட்டைக்கு உரியதாகவும் கொள்ளாமல் சேர்ந்து வழிபடும் தன்மையே 'இறைமை' கோட்பாட்டில் காணப்படும் உண்மையாகும் இக்கருதது இவ்வாய்வில் விளக்கமுற எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது

39. அகப்புண் புறப்புண் என்னும் கருத்து பக்தி வழிபாடடில் நினறு நோக்கததக்கது. புறப்புண் தோனறினால் மறைந்து விடும் ஆனால், அகததில் காமக் கழிவுகள் மற்றும் மனதில் தீய நினைவுகள் தோன்றும்போது அது பெரிய பாதிப்பை உண்டாக்கிவிடும். அதனால மனத்தூய்மை பெற மனிதன் இறைவனை நித்தம் மனதில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து வலியுறுததப்பட்டுள்ளது.

40 இந்த உடல் வெறும் தோலால் ஆகியவை நேரம் வரும்போது கிழிநது அழிந்து போகும எனவே, உடல் அழிவு சமாதி செனறு முடியும். இந்த நிலையில்லா வாழக்கையை பயனுள்ளதாக மாற்றுவதற்கு இறைவழிபாடு மிக இன்றியமையாத ஒன்றாகக் கருதும்போக்கு விரிவாக ஆராயப்பட்டுளளது

41 சானறோர்கள் மனித வாழ்வினை இருவகையாகப் பகுததுக கூறுகிறார்கள் ஒன்று பிறவி வட்டததில் சுழலுகினற போக்கு, மற்றொனறு பிறவி இலலாமல் முக்தி அடைகினற போக்கு சமயக குரவர்களாகிய பலர் மனித வாழ்வில் மாறி மாறி அமையும் 'பிறவி' எனனும் பெருநோயினினறு விடுதலை அடையவேணடுமெனறு பாடிக காட்டியுளளார்கள அதேபோல பல பிறவிகளை எடுதது ஒவ்வொரு பிறவியிலும் இறைவனைக கண்டு பகதியின்

உணர்வை அடையலாம் என்றும் விரும்புகின்றார்கள் இவவிரு நிலைகளை இலககியத்தின் வழி காணப்படுகின்ற தக்க சான்றுகளோடு இவ்வாய்வு எடுத்தியம்புகிறது

42 மனித வாழ்க்கை தோன்றி மடியும் தனமையை உடையது அது நீர்க்குமிழிகளைப் போனறு உண்டான ஒரு நொடியிலேயே கலைந்துவிடுவதைப் போன்று மனித உயிரும் அத்தன்மையினை உடையது என்ற நிலையாமை தத்துவக் கருத்தை இவ்வாய்வு உறுதி செய்கிறது

43. மண்ணில் பிறந்த மனிதன் இறப்பு என்னும் முடிவுரையை எழுதாமல் இருகக முடிவதில்லை. சித்தம் கலக்கப்பெற்று - குலப்பெருமை அழிக்கப்பெற்று பிறப்பென்னும் குற்றத்தில் அமுக்கப்பெற்று இறப்பின கொடுமையை உணரபெறறு தவிக்கும மனிதன் வாழும்போது இறைவனுடைய அருள்வேண்டும் என்று ஏக்கத்தோடு வாழும் வாழ்வியல் போககுகள் ஈண்டு ஆராயப்பெறறுள்ளன

44 மனிதனுடைய வாழும் காலம் வரையரை இல்லாதது அது கடலலை கரையில் மோதி திரும்பவும் கடலில் சேரும் இடைவெளிதான மனிதனின் ஆயுள் எனவும், அது மிகவும் வேகமாகச் சென்று வந்த இடத்தை மீண்டும் திரும்பச் சென்று அடைகிறது என்ற கருத்தும் ஆழமாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது

45. அனபு, அறம இவ்விரண்டும் பக்தி வாழ்க்கையில் இரு கண்களைப் போன்றது. இவ்விரண்டினையும் யாதொருவன் பின்பற்றத் தவறினாலும் அவன் இறைவனை வணங்குவதற்கு தகுதியற்றவன். அவன இறையருளை இழந்து போகின்றான என்ற ஆழ்ந்த இறைமை தத்துவம் இதனகண் பேசப்பட்டுள்ளது

46. இறைமையை வழிபாடு செய்யும் போதெல்லாம் அலைபாயும் புலனகளை அடககுதல் வேண்டும் அதிலும் சினம் என்னும் மிருக குணத்தினை ஒழிததல் வேண்டும் இல்லையானால் அதுவே ஆட்கொல்லியாகவும், வாழ்க்கை சீரகெட்டு போககககூடிய நிலைமையையும் உண்டாககும் என்ற கருத்தை இவவாய்வு நுட்பமாக ஆராய்ந்துள்ளது

47. இந்த மனித உடல் ஒன்பது வாசல்களைக் கொண்டமைந்துள்ளது இதில் பல்வேறு அழிவுகள் நடைபெறறவண்ணமாகவே உள்ளன. ஆகையால், உடம்பைவிட உள்ளத்து நினைவுகள் மணம் நிறைநததாக இருநதால மட்டுமே அந்த மகேசன மனிதன் வாழ்க்கையில் இடர்படுவான என்ற உண்மையை இவ்வாய்வு எடுத்துக்காட்டியுள்ளது

48. இன்று சமுதாயத்தில் பெருமளவில் பினபற்றப்பட்டு வரும் அனைத்து சமயங்களும் ஒரே கருததை தங்கள சமயத் தத்துவமாகவும் அதுவே இந்த மண்ணில் உண்மையெனவும் நம்பி வருகின்றன மனித உடல் அழியக்கூடியது ஆனால், அழிவிலலாத பரம்பொருளை அடைய வேண்டுமானால் 'எல்லாச் சமயங்களும் மனித வாழ்வின் சிறறின்பப் போககை' கைவிட வேண்டும் எனறு வலியுறுத்துவதைத் தக்கச் சான்றுகளுடன இவ்வாய்வு எடுததுககாட்டுகிறது

49. மனித வாழ்வு மிகக குறுகியது என்றும், அந்தக் குறுகிய கால எல்லைக்குள கடவுள் அருளைப் பெறவேண்டும் என்றும் பகதர்கள் பாடியுள்ளார்கள் இவை தற்கால பகதி வாழ்வில் பெரிதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இறைமை தத்துவமாகக் காணப்படுகிறது என்பதை தெளிவுபடுத்துகிறது

50. முழுமுதலாய இருக்கின்ற இறைவனை நோககி வழிபாடு செய்தால் முனவினை எலலாம் தொலைந்து போகும் வினைகள மனிதர்க்கும் பிறவிநோயினை அளிக்கவல்லது எனற சமயக் கருத்தை உணர்ந்து வாழ்க்கையைச செப்பனிட்டுக கொள்ளவேண்டியது மனிதனுக்கு உரிய கடமைகளில் ஒன்று எனற கருதது சிநதிபபதற்கு உரியனவாக இருப்பதை இதன்கண் அறியலாம்.

51 மனித வாழ்வு இருபககமுடையது ஆகும் ஒரு பககம் வேகம், மற்றொரு பககம் நிதானம். வேகமானது உலக வாழ்க்கை, நிதானமானது பகதி வாழ்க்கை இறைவனை வழிபாடு செய்யும்போது மிகுந்த பொறுமை வேண்டும். இநத மார்க்கமே மனிதனை நிம்மதி எனனும் இறைவன அருளை அடைவதற்கு ஏறறவழி என்னும் செய்தி இடம்பெறறுள்ளது

52 மனிதனுடைய இறைவழிபாட்டுத் தன்மையே 'சரணாகதி' அடைவதுதான் இதுவே மனிதன் இறைவழிபாட்டிற்கு வழிவகுத்தநின நோக்கமாகும் என்பதனை இவ்வாய்வினமூலம் விளக்கமாக அறியலாம்

53 இயற்கை மிகுநதுள்ள சங்க காலத்து இலக்கியம் போலவே, இடைக்காலத் தமிழ் இலக்கியங்களில் 'இறைமை' தனித்து விளக்கப்பட்டிருப்பது வியப்பிற்குரியது ஆகும். வாழ்வின் நோக்கங்கள் புலவர்களால் போற்றப்பட்ட காலம் சங்ககாலம் ஆகும் ஆனால், சமயம் - மதம் ஆகியவை உணர்ச்சி மூலமாக வழங்கப்பட்ட தன்மை இடைக்கால இலக்கியத்தின் தன்மை ஆகும் முழுமனனர் எண்பேராயம்- ஐம்பெருங்குழு என்ற இலக்கிய முறை சங்க கால இலக்கிய முறையாக அமைநதிருந்தது வாழ்வும் வளமும என்னும் சங்க இலக்கிய போககு மாறி, இறையும் பக்தியும எனற இடைக்கால இலக்கியம் என்று விரிவடைந்து இன்றைய நிலை வரை அதன தாக்கம் அதிகரித்து அமைததுள்ளப் போககையும் சமயப் புரட்சி தோன்றியதையும் இவ்வாய்வு எடுத்துக்காட்டியுள்ளது

54 காலப்போக்கில் கடவுளர்கள் பல்கிப் பெருகி வளர்நத பாங்கு நன்கு அமையுமாற்றைக் காணலாம். சிவன, விஷ்ணு, பிரம்மன் என்னும் மூன்று தெய்வங்களும் அக்கால மக்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்டு வநததை இலக்கியம், வரலாறு ஆகியவை பேசுகிறது. அதன்பின் காளி, லட்சுமி, சரஸ்வதி போன்ற சக்தி வழிபாட்டு வாழ்ககை துளிர்க்கத் தொடங்கியது பெண்மையில் தெய்வீகத்தைக் காணல் வேணடும் என்ற போக்கு விரிவடைந்தமை இதன்கண் காணப்படுகிறது

55 எந்த ஒருவனுக்கு வாழ்வு பற்றிய தெளிவு ஏற்படுகிறதோ அவன ஞானி ஆகிவிடுகிறான் எப்படி இருள்மயமான அஞ்ஞானம் கழிகிறதோ அப்படித்தான் தேர்ச்சிமிக்க அஞ்ஞானம் ஏற்பட்டு அமையுமபோது ஞானம என்னும் கதிரவன் ஏறபட்டு நிற்கின்றது அப்போது சுடர் என்னும் அறிவு தோன்றி கசடு எனனும் அழுக்கை நீககிவிடுகிறது அப்பொழுது பொய்யாலான உலக வாழ்ககை நீங்கி மெய்யே வடிவான இறைவன் திருவடி தென்படுகிறது என்னும் கருத்து நோக்கத்தக்கது.

56 மனிதனுடைய முடிவு (மரணம்) அறிவியலுக்கும் மனித அறிவுக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியாகவே காணப்படுகிறது. மரணம் எல்லோருக்கும் பொது. குழந்தை முதல் முதியோர் வரை மரணப் பிடியிலிருந்து தப்ப முடிவதில்லை. அதனால்தான் பிறப்பும் இறப்பும் மனிதனுக்கு மிஞ்சிய செயலாகக் கருதப்படுகிறது. ஆகவே, மனிதன் தன் பிறவியின் நோக்கத்தை அறியவும், மரணத்திற்குப் பின் முக்தியைப் பெறவும் சமயத்தை நாடி அலையும் பாங்கு நன்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

57 கற்பனை என்பது சங்ககாலத்தில் இயற்கையோடு இணைந்து கூறப்பட்ட போக்கு உள்ளது. ஆனால், சமய காலத்தில் குன்று, காடு, கடல், வயல் ஆகியவற்றை விட்டுவிட்டு இறைவனுடைய பெயர், கோலம், அழகு ஆகியவை கற்பனையில் இடம்பெறத் துவங்கின. இக்கருத்துகள் கற்பனையிலேயே பக்தி நிலையை உருவாக்கி பேரானந்தப் பேற்றினை பெறுவதற்கு மிகக ஆதாரமாக அமைந்த போக்கு சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

58. இங்கு மனிதன் இரந்துண்ணும் நிலைமை ஏற்பட்டால் இந்த உலகத்தைப் படைத்த இறைவனே அழியட்டும். இறைவன் மனித உயிர்களை காத்து நிற்பான் என்று சமயத்துறைக் கருத்தோடு பிணைந்துள்ள கருத்து எடுத்துக்காட்டப் பட்டுள்ளது.

59 ஒவ்வொரு மனிதனும் தம் வாழ்நாளில் மிகுந்த 'பெயரும் புகழும்' அடையவேண்டுமென்று திட்டம் வகுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆயினும் சமயகால முன்னோடிகள் அத்தகைய பேர், புகழ் வாழ்வின் சட்டத்தை உடைத்தெறிந்து, ஒன்றும் நில்லாத உலகியல்பை அதாவது வாழும் ஊரும், உற்றார், பேரும், பெண்டிரும், பிள்ளைகளும், சீரும், செல்வம் மற்றும் இந்த உலகிலே யாரும் சதமல்ல என்ற உண்மை நிலைமையை சமயம் மனிதனுக்கு கற்றுணர்த்தும் பாங்கு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

60. இந்த மண்ணுலகில் பிறப்பெடுத்த பிறகு பந்த - பாச வாழ்வில் மூழ்கவேண்டி இருப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். நெஞ்சில் தோன்றி அமைந்து, எல்லா உயிர்களின் நெஞ்சிலும் வளர்ந்துபடும் பந்தங்கள், பாசங்கள் ஆகியவை அவற்றை வழக்குகளாக ஆக்கிவிடுகின்றன

அந்த வழுக்கலைக் கொடுக்கும் பந்துக்கள் ஓங்கி எழுந்து தற்சிந்தனை வீழ்த்தி தோல்வி வரச் செய்துவிடும் ஆகையால், மிக முயன்று இந்தச் சமய தேககத்தைக் கொண்டுவரும் பண்பினின்றும் விடுபடல்வேண்டும் அதுவே பாசம் என்னும் குணம் என்னும் கருத்து விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது

61. மனிதன் வாழ்வியல் ஆசைகளை வளர்த்து அது பேராசைகளாக மாறி அவை பேரழிவை உண்டு பண்ணிவிடும் ஆசையாகிய உலகப்பற்றை உதறிவிட்டு வந்தாலொழிய பாசமாகிய (பதி-பக்தி-பாசம்) இறைவனை கண்டடைய முடியாது என்கிற கருத்து விளக்கப் பட்டுள்ளது

62. இறைவன் என்பவன் ஓசையில் ஒளிந்திருக்கிறான் அது 'ஓம்' என்னும் வடிவில் தோன்றி உலகின் எல்லாப் புறத்திலும் அதிர்வைத தோற்றுவித்து வருகிறது இதுவே நீண்டு இறைவனின் நாமமாக மாறி நிற்கிறது உலகத்தில் ஏற்படும் எல்லா ஓசைகளும் ஒலிகளும் இறைமையைக் குறிக்கவே ஆகும் என்ற கருத்து விளக்கப்பட்டுள்ளது

63. சைவ சமயம் பெண்ணைச் 'சகதி' எனறு கூறி தனி வழிபாட்டிற்கு வழிவகுத்துத தந்திருககிறது. தமிழ்நாட்டில் பெண் என்பவள் வெறும் போகப் பொருள் எனற நிலையை விட்டுத் தெய்வீகம் ததும்பும் பண்போடு வழிபாட்டிற்குரிய இறைவி தத்துவத்தைப பறைசாற்றி வருவதைக் காணலாம் ஒருமை மனதுடன் ஒருவனுக்காகவே வாழ்நது மடிந்து தெய்வ உருவைப் பெறும் தன்மை 'ஒருமை மகளிரே போல' என்று கூறி பெண்ணுக்கு தெய்வநிலை தந்த பாங்கு நன்கு கூறப்பட்டுள்ளது.

64 மனிதன் வாழுகிற நாளும் - வாழ்ந்த நாளும் - வாழ இருக்கும் நாளும் மூன்று காலங்களாகிய நிகழ்காலம் - இறந்த காலம் எதிர்காலம் ஆகிய இவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டதாகிய வாழ்வை எண்ணிப் போற்றுவதால் இறைவனுடைய அருள் கிடைககப் பெறுகிறது **உண்மையை** உணரவேண்டு மானால் காலத்தைக் கடந்த - உருவம் இல்லாத - ஒரு பெயரும் இல்லாத இறைவனைப் பற்றுக் கோடாய் பெற்று வாழும் முறையே சமய வாழ்க்கையின் தத்துவம் என்பதை இவ்வாய்வு தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது

65 உலக வாழ்க்கை தண்மையில் ஆழ்ததிருக்க வேண்டும் அப்போதுதான் துன்பம் என்னும் வெம்மையில் இருநது விடுபட்டு அன்பு என்னும் தண்மையில்இறைவனைக் காண முடியும் எனவேதான சமயக் குரவர்கள் கடவுள் வாழ்வதற்குரிய இடமாகக் குன்றுகளையும் மலைகளையும் அவ்விடங்களில் குதித்து ஓடும் தண்மையாள அருவிகளையும் சோலைகளையும் தெய்வத்தைத் தொழுவதற்கு சான்றோர்கள் ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறார்கள் என்னும் கருத்து இவ்வாய்வின்கண் எடுத்துககாட்டப்பட்டுள்ளது

66 வாழத்துவதும், வணங்குவதும் பகதர்களின் தலையான பணியாகும நேரந்தவறாமல் புனிதமான இறைவனின திருவடிகளையே எண்ணி வாழ்வதென்பது இன்றியமையாத இயல்புகளில் ஒன்றாகும் காமச் சேட்டைகள் கலங்கலான எணணங்கள் கசடாக மாற்றம் பெறல் போனறவை தீமையான வழிவகைகளையே தோற்றுவிககும் அப்போதெல்லாம் தாழ இருந்து பக்தி வயப்படுகினற மனதைப் பெறவேண்டும். இதுவே பகதி வழிபாட்டிற்கு ஏற்ற நிலையாகும் என்னும் கருத்தை இதன்கண அறியலாம்

67. உலகம் முழுவதும் வாழும் மனிதர்களின் வாழ்வு இருவகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றது பெருங் கட்டிடங்களைக் கட்டி உயர்ந்த கோபுரங்களை எழுப்பி இறைவனை வழிபடும் தன்மை ஒருபுறம் சின்னஞ்சிறிய குடிசைகளில் இறைவனை அமர்த்தி தெஞ்சில் நிறைவுடன கும்பிட்டு வாழ்வது மறுபுறம் முன்னது படாடோப முறை பின்னது எளிமை இரண்டாவதாகச் சுட்டுவது அடக்கமுடன் இறைவனை வாழத்துவது ஆகும் இதுவே இறைமையைப் பெற வழிவகுக்கும் எளிய வழிமுறையாகும் என்பதை இவ்வாய்வு தக்கச சானறுகளுடன் நிறுவியுள்ளது.

68 தறகால பக்தி இலக்கிய மரபுகளில் மக்களின் வாழ்க்கையில புற வளர்ச்சிகள் வெகுவாகப் பெருகி வளர்நது வந்தாலும அகவெளியில் இருளடர்ந்த பகுதிகளே மிக அதிகமாக ஏற்பட்டு அமைநதுள்ள போக்கு எடுததுக்காட்டப் பட்டுள்ளது

69 ஓசையாகிய கடவுள் தத்துவத்தைப் புறக்கணித்து புதிய பல கடவுட் கொள்கைகளை, கடவுளகளை உருவாக்கி அவறறைத தக்கவழியில் போறறாது விரைவான உலக வாழ்ககையில மனிதன அமைதி இல்லாத போககில் செல்வதை உணர்ந்து மௌனமே இறைவனை உணரும் தததுவமாக இக்கால பகதி நெறி மாறியுள்ள போககு காணப்படுகிறது இது சங்க காலத்திலேயே விதைக்கப்பட்ட விதையாகக காணப்படுவதை தற்கால நிலை என்னும் பகுதியில் ஆராயபபட்டுள்ளது

70 அறத்தை அறிவது மௌனம், தெய்வம் மௌனததையும் சார்ந்தது ஆரவாரம் நிறைநத இல்வாழ்க்கையில் மௌனமாக தெய்வத்தை உணர்தலே சிறந்தது என்னும் கருத்து சுட்டிககாட்டப்பட்டுள்ளது

துணை நூற் பட்டியல்

1 அறவாணன, க ப , — தொல்காப்பியக் களஞ்சியம்,
பாரி நிலையம்,
சென்னை 600 001
முதற்பதிப்பு 1975

2. ஆண்டாள் . திருப்பாவை

3. இராமநாதன் அரு , (தொ ஆ) — அறுபத்துமூவர் கதைகள்,
பிரேமா பிரசுரம்,
35, ஆற்காடு சாலை,
கோடம்பாக்கம்,
சென்னை 600 024
ஏழாம் பதிப்பு - 1992

4 இராமநாதன, அரு , (தொ ஆ) — சித்தர் பாடல்கள்,
பிரேமா பிரசுரம,
35, ஆறகாடு சாலை,
கோடம்பாககம்,
செனனை 600 024
நான்காம் பதிப்பு 1984

5 இராமலிஙக அடிகள் — திருஅருட்பா,
அணணாமலை
பல்கலைக்கழக வெளியீடு,
சிதம்பரம்,
முதற்பதிப்பு 1983

6 இராமநாதம்பிள்ளை, ப — பன்னிரு திருமுறைத திரட்டு,
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக
கழகம் லிமிடெட்,
1/140, பிரகாசம் சாலை,
செனனை 600 001 1974

7. இளஙகோ அடிகள் . சிலபபதிகாரம்,
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய
சைவ சிததாந்த
நூற்பதிப்புக்கழகம் லிட் ,
1/140, பிரகாசம் சாலை,
சென்னை 600 001 1975

8	கடியலூர் உருத்திரங கண்ணனார்	பட்டினப்பாலை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், 1/140, பிரகாசம் சாலை, சென்னை - 600 001. 1956.
9	கபிலர்	குறிஞ்சிப்பாட்டு, திருநெலவேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம லிமிடெட், 79, பிரகாசம் சாலை, சென்னை 600 001 மறுபதிபபு 1978
10	கோபாலாசாரியார் காரபபங்காடு	நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம், பி. ரத்தின நாயகர் அண்ட் சன்ஸ், சென்னை 600 001 1977.
1	கௌசிகனார்	மலைபடுகடாம், திருநெலவேலி, தெனனிநதிய சைவ சித்தாநத நூற்பதிப்புக் கழகம லிட், 1/140, பிரகாசம் சாலை, சென்னை 600 001 1976.
2	சக்திவேல், சு ,	தமிழ்மொழி வரலாறு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 55, லிங்கி தெரு, சென்னை 600 001 இரணடாம் பதிபபு 1991
3	சஞ்சீவி, ந , (தொ. ஆ.)	தெய்வத் தமிழ், சென்னைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு · 36 சென்னை 600 005 முதற பதிபபு - 1975.

14	சதாசிவ செட்டியார், பி ஏ ,	. திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம், திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், *154*, டி டி கே சாலை, சென்னை - *600 018.* திருத்திய முதற்பதிப்பு *1987.*
15.	சாமிநாதய்யரவர்கள், உ வே	புறநானூறு மூலமும் உரையும், ஸ்ரீ தியாகராச விலாச வெளியீடு, செனனை, ஆறாம் பதிப்பு *1963*
16.	சீததலை சாத்தனார்	மணிமேகலை, திருநெல்வேலி தென்னிநதிய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், *154*, டி. டி. கே. சாலை, சென்னை *600 018. 1991*
17.	சுந்தரம் பிளளை, பெ	மனோன்மணீயம், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக கழகம் லிமிடெட், *154*, டி டி கே சாலை, சென்னை *600 018* *1991*
18	தாயுமானவர்	தாயுமானவா திருப்பாடல்கள, திருநெல்வேலி தென்னிததிய சைவ சிததாநத நூறபதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், *1/140*, பிரசாகம் சாலை, செனனை *600 001 1975*
19	திருஞானசம்பந்தர்	சம்பநதர் தேவாரத் திருப்பதிகத் திரட்டு, திருநெல்வேலி தெனனிநதிய சைவ சித்தாநத நூற்பதிப்புக கழகம் லிமிடெட்,

		1/140, பிரசாகம் சாலை, சென்னை 600 001 மறுபதிபபு 1975
20	திருத்தககதேவர்	சீவகசிந்தாமணி, திருநெல்வேலி தென்னிநதிய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக கழகம் லிமிடெட், 1/140, பிரசாகம் சாலை, சென்னை - 600 001. மறுபதிபபு - 1975
21	திருமூலர்	திருமந்திரம் மூவாயிரம், திருநெல்வேலி தென்னிநதிய சைவ சித்தாநத நூற்பதிப்புக் கழகம லிமிடெட, 79, பிரகாசம் சாலை, சென்னை - 600 001 1989
22	திருவளளுவா	திருக்குறள, 17, துளசிங்கப் பெருமாள் கோயில தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை 600 005 1965
23	தம்மாழவார்	திருவாயமொழி, வர்த்தமானன் பதிப்பகம், ஏ ஆர்.ஆா காம்பளக்ஸ், 141, உஸ்மான சாலை, தியாகராய நகர், சென்னை 600 017 இரண்டாம் பதிப்பு 1991
24	நக்கீரா	திருமுருகாறறுப்படை, திருநெல்வேலி தெனனிநதிய சைவ சிததாநத நூறபதிப்புக கழகம லிமிடெட், 1/140, பிரகாசம சாலை, சென்னை 600 001 1978
25	பட்டினத்தார்	பட்டினததுப் பிளளையாா திருபபாடல்கள, திருநெலவேலி தெனனிநதிய

		சைவ சித்தாந்த நூறபதிப்புக கழகம் லிமிடெட், 1/140, பிரகாசம் சாலை, சென்னை 600 001 1973
26.	பவணந்தி முனிவர்	• நனனூல், மாக்மில்லன அண்டு கம்பெனி லிட்,, சென்னை 1922
27.	பாரதியாா	• பாரதியார் கவிதைகள், நியூசெஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட் , 41, பி சிட்கோ இண்டஸடரியல் எஸ்டேட, அம்பததூா, செனனை 600 098 1994
28.	பாரதிதாசன	• பாரதிதாசன கவிதைகள, அருள சுடர் பதிபபகம், 7, கடம்பாடி அம்மன கோயில் தெரு, வளசரவாககம, செனனை 600 087 1993.
29	மாணிக்கவாசகர்	• திருவாசகம் திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சிததாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட, 1/140, பிரகாசம் சாலை, சென்னை 600 001 மறுபதிப்பு - 1976
30.	வரதராசன, மு	• தமிழ் இலககிய வரலாறு, சாகித்திய அக்காதெமி, இரவீந்திரபவன, 35, பெரோஸஷா சாலை, புதுதிலலி 110 001 பத்தாம் பதிப்பு 1996
31.	வரதராசன மு	• இலக்கிய ஆராய்ச்சி, பாரி நிலையம், 59, பிராடவே, செனனை 600 001 மூன்றாம் பதிபபு 1958

32	—	நற்றிணை நானூறு, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், திருநெல்வேலி - 6. 1962
33	நக்கீரர்	நாலடியார், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், 1/140, பிரகாசம் சாலை, சென்னை 600 001. மறுபதிப்பு - 1964
34	—	பதிற்றுப்பத்து, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், 1/140, பிரகாசம் சாலை, சென்னை 600 001 மறுபதிப்பு - 1963
35	—	நற்றிக கலம்பகம், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், 79, பிரகாசம் சாலை, சென்னை 600 001 மறுபதிப்பு 1986.
36	—	பரிபாடல் திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், 1/140, பிரகாசம் சாலை, சென்னை 600 001 மறுபதிப்பு 1975